

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA LVCIANI PHILOSO
PHI LVCVLEN
TISSI
MI.

Luciani de ueris narrationibus 271 Luciani Diogenes 77

Luciani de asino 282 Luciani Terpsion 78

Luciani philosophorum uita 30 Luciani Hercules 79

Luciani Scipio 37 Luciani uirtus Dea 75

Luciani Tyrannus 40 Luciani in amorem 76

Luciani Schaphidium 50 Luciani Timon 77

Luciani Palinurus 51 Luciani de calumnia 78

Luciani Charon 65 Luciani laus muscae 79

Nouiter traducta

Luciani uita 27 Luciani pan 77

Luciani Galene 78

Clarissimi Luciani Philosophi Ac Oratoris De Veris
Narationibus.

Proemium.

Os est Athletarū ac eorū qui summa
diligētia corpus exercent nō modo
bonæ habitudinis: ac exercitatōis ha
bere rationē: uerū & eius qđ magna
exercitationis uim habere arbitrantur:
nō nunq̃ remissioni corporis acquie
scere. Idē līarū studiosis fieri oportere
cēseo: ut cū grauibus ac seriis legē
dis defatigati fuerint ad animi laxamētū aliquantisper decli
nent: donec ad futurū laborē robustiores ac uegetiores effi
ciātur. Maximū uero ex hoc ocio: atq; q̃tē fructū caperēt
si taliū regē lectiōi uacaret: quæ nō mō tenuē: ac ieiunā: uerū
neq; rudē: neq; icōcinnā speculationē p̃seferret. Quale qđ
dā & de his scriptis sensuros suspicor. Neq; n. solū mate
riæ nouitas atq; festiuitas: neq; id qđ multa ac uaria menda
cia uetisimiliter ac pbabiliter cōfingūtur eos ad legendum
alligiet. Verū id p̃cipue q̃ oīs ferme narratio neminē aut ex
antiq; aut scriptoribus: aut philosophis q̃ mōstruosa qđā
& fabulis similiora: q̃ ueris līis mādarūt sine morsu rep̃hen
sionis p̃termisit: quorū qđē oīum noīa subiecissē: nisi ea ti
bi ex ipsa lectiōe p̃spicua & manifesta fore itelligerem. Cte
stias qđā Ctysiuchi. Cnidius mira qđā de idorū regiōe cōscri
psit: atq; ea qđē q̃ neq; ipse audiuerat: neq; ab alio qui uera
narraret accepat. Iābolus quoq; de his q̃ i mari magno sūt
multa p̃ter fidē: ac opinionē hoīū suis libris inseruit. oībus
qđē aptū cōmētus mēdaciū: n̄ tñ īsuauis materiæ cōpositor

Multi præterea hos imitari in eadē ratione scribēdi uersati
sunt. q̄ errores ac peregrinatiōes cōmēdarūt. ac imēsa bel-
luarū corpora: & effrenatos hominū mores enarrātē. Huius
uero deceptionis artifex & inuentor extitit Homericus ille
Vlisses: qui & uentorū seruitutē: & monoculos crudaq; co-
medentes hoies: & multorū capitū: sociosq; meretricū uene-
ficiis pmutatos. multaq; mōstris similia rudi Phæacū popu-
lo esse mentitus. In quos quidē cū incidisse. nō multū sane
his uituperationis tribuendū statuebā. quū hoc genus ser-
monum ab his qui se philosophos esse profitent̄ usurpari
uiderem. Illud uero nō parū in eis admiratus sum: si quum
falsa dicerent id alios latere existimarent. Qua propter &
ipse præ inani gloriā studens posteris aliquid reliq̄re: ne so-
lus expers sim libertatis in fabulis dicendis (nihil. n. memo-
ratu dignū quod uere narrare possem mihi contigerat:) ad
mēdaciū me trāstuli atq; ut (meaq; dem fert opinio) multo
tollerabilius q̄ ceteri. Nā quū hoc ipsum q̄ mentior uere di-
cam: iccirco me aliorū reprehensiones iure ac merito effuge-
re existimaui quoniam nihil me ueri narraturū polliceor. Et
igif scribo quæ neq; ipse uidi neq; passus sum: neq; ab aliis
audiui: quæ præterea oīo nō sunt: neq; ab initio esse potue-
runt: q̄re qui hoc legerit nullā his fidez adhibeat oportet.

Lucianide Veris Narrationibus Liber primus. Incipit.

Egressus olim ab Herculeis colūnis & in hesperīū
oceanū de latus: Secūdis quidē flatib; nanigabā.
Causa aut̄ petegrinatiōis & argumētū mētis soler-
tia: & nouarū rerū desiderīū: scireq; cupiebā qui sit oceani fi-
nis. Quiq; homines ultra oceanū inhabitēt. Huius igitur gra-
tia cōmeatus & supellectilē multā imposui: aquāq; ac cocta
neos quinquagita parem mihi sentēciā habentes: & armorū

copiam

co pia; gubernatorēq; optimū magnō p̄tio cōducēs accepi
in nauē: erat autē nauis mediocris ad magnā ac uolentā nauī
gationē robusta. Die igitur & nocte secūde nauigātes terra
admodū appente non adeo multa uiagebamur. Sequenti
die simul oriente sole uentus increuit & fluctus intumere:
caligoq; cūcta impleuit neq; iā demitti uellū poterat. Cū uen
to igit cōuersi & committētes nos ipsos tēpestati h̄yemaui
mus diebus nouē & septuaginta octagesima uero die oriēte
iā sole repēte cōspicimus nō longe isulā sublimē & arbori
bus cōsitā. Circa eā fluctus nō asperi frāgebātur. Et n. p̄cel
lā iā maxia pars quēuerat. Adēūtes igitur: & descēdētes ut ex
multa maris molestia sup̄ terrā strati diu iacuimus. Tādē ex
urgētes ex nobis ipsis statuimus triginta q̄dem custodes na
uis astare. Viginti autē mecū ascēdere quā in isula erāt ex
ploraturos. Progrediētes igitur q̄tū stadiis tribus amari per
syluā uidemus colūnā quādā areā grācis litteris circūscul
ptā: caducis tñ & consumptis. Dicebāt eo usq; Hercule; &
Bacchū deuenisse. Erāt autē & p̄uestigia duo sup̄ petrā.
Vnū qdē istar iugeris magnū: alterū aut minus mihi q̄dem
uidebatur. Bacchi fuisse qd̄ minus erat: Herculis at qd̄ ma
ius. Venerātes igitur locū p̄cessimus. Nā iā lōge aberamus
quū ecce flumini sup̄ra stetimus uinō fluenti simillimo la
toq; tramite decurrenti: uinū p̄fecto tale. Quale ex Chio in
sula habetur: erat & fluxus inundās & multus: ita ut alicubi
nauibus esset transitus. Nobis ergo maior addita est fides
ut lit̄eris crederemus quas antea scul̄ptas in colūna uidera
mus testimonium iam summentibus de Bacchi peregrina
tione: cupiens tñ & fluminis iniciū inuestigare ascēdebam
contra fluentia & forte; q̄dem nullū multas tñ ac magnas
uites uis onustas iuenimus: eaq; aut cuiusq; redicitus uinū

scatebat lucens. Quod in unū cōfluens flumē efficiebat ui-
debamus & i eo pisces & colore & gustu uino similes. Quō
igif piscari nobis suaderamus: & in capturā plures obuēn-
sent pisces ad esum illecti ebrietati subcubuimus: & iam er-
rare ac nutare & primū stomachari q̄ p̄cedentes face ple-
nos inueniebamus. Deniq; cōmiscētes eos qui ex aqua na-
scunt pisces ac cōmedentes uinales; sumū tempauimus: tūc
& flumen traiciētes. Qua uadibile fuit uitiū: portentuosam
re; iuenimus. Nā trūcus inferior q̄ a terra surgebat ferax erat
et pinguis superior aut mulieres erāt quantū et fœmoribus
supra p̄fecta oīa habētes. Talē apud nos Daphne scribunt
Apolline iā cōphēdente i arborē uersam. A summis autem
earū digitis exoriebāt palmites uuis plenis: capitis p̄ comis
inerant clauiculi: & folia & uux: earū ergo ad nos accedentes
salutabāt & dextras p̄tēdebāt: aliquā qdē lyda aliquā inda
plurimā grāca lingua loquētes oreq; nos deosculabant: tū
deosculatus inebriatus cōfestim dubius ac nutabūdu; erat
fructū aut decerpi nō sinebāt. Sed eo euulso dolebāt: & q̄
dē cū clamore. Gliscebāt aut uehemētissime nobis cōmisce-
ri: duoq; ex nobis adhærētes: ab his nō amplius soluti. Sed
ex pudendis cōnexi sunt: traxerūt. n. repēte ex eadē sp̄tie
naturā: & cōradicati māsere: iā & ipsis palmites digiti emit-
tebant: & clauiculis circūplexātibus uux plenā errūpebāt.
Derelinquētes igif eos in nauim cōfugimus & ascendentes
qui ibi remanserūt cū alia: tū & de reliq; cōmittū cōmi-
xtionē cū uitis enarrauimus. Accipiētes ergo amphoras
aqua; hausimus item & e flumine uinū inq; uicino littore
noctē diximus. Mane aut ferebamur et nō uiolētis flatibus
circa meridiē uero nō iam apparente insula repēte corru-
cans turbo factus est. Qui nauē circūuoluēs: & in sublime

eleuans q̄tū stadiis tribus millib' n̄ iā i pelago deposuissed
 supra suspēsam i gruēsq; uelis uetus & sinu facto deferebat
 carbasum. Septē igit' dies ac totidē noctes p̄ aera decurren
 tes octaua die inspicimus terrā quādā magnā i medio aeris
 uelut insulā lucidā & circularē multa luce micātē. Ad hāc
 ergo delati portūq; igrediētes descēdimus. Explorātes autē
 regionē inuenimus habitatā & cultā & die quidē nihil ui
 debamus: nocte autē apparebāt et aliā p̄pe insulā quādaꝫ
 ut uidebantur maiores: minores quādā igni colore similes.
 Erat & alia inferius terra urbes i se habēs: & flumina & ma
 ria syluas mōtes quam huic: quā a nobis incolitur compa
 rabamus. Volētes ergo ulterius p̄cedere cōphēsi fuimus i
 equogryphos (sic. n. illos dicūt) incidentes: hi autē equo
 gryphi hoies sunt equorū loco gryphonibus iſidētes. Ma
 gni & eni sunt gryphones: & ut plurimū tribus capitibus
 innixi. Hic at̄ discat q̄s illoꝝ magnitudinē. Malo etenā one
 rariā nauis ala quāq; maior & robustiorē: his igitur equo
 gryphus imperatū est circūuolētibus terrā. Siq; aduena in
 uēiret ad regē agere. q̄q; & nos cōphēdētes ad regē duxē
 Is uō ut is pexit ex ip̄is (ut op̄ior) uestib' similitudinē capiēs
 grāci an ne iqt uos aduenū? Assentiētib' at̄ nobis. Quō iqt
 aduēistis tm̄ aeris supātes? Et nos illi oē rettulimus. Tū ille
 incipiēs nobis q̄ circa eū fuerāt enarabat. Q̄ d. s. hō existēs
 noīe Endymiō i n̄ra ortus terra raptusq; oli dormiēs: et eo
 delatus: i regiōe. Esse at̄ terrā illā dixit quā isra a nobis luna
 dicitur. Sed cōfidere nos dixit neq; piculū ullū suspicari &
 enim cūcta uobis adderūt necessaria. Si autē uicero bellū in
 quit qđ nunc solē i colētibus iſero oīuꝫ felicissimi apud me
 uiuētis: hinc nos iſterrogauimus. Qui sint hostes et q̄ odio
 rum causā. Tum ille Phæthon inquit eorū qui in sole sunt.

Rex & enim ille etiā habitatut quemadmodu, & luna mul-
to iam aduersum nos bellatur tēpore: cōpit aut ea quā au-
dictis ratione: ego oliꝫ pauperrimos quosqꝫ qui i meo erāt
regno cōgregās: nolui coloniam in lucifex deducere deser-
tum tunc & nullis habitatum Phæthon autē inuidia stimu-
latus trāsitu prohibuit: medio in itinere occurrēs: equo for-
micis aduectus tūc quidē uicti (non a. appatu æquales era-
mus) secessimus. Nūc aut itex uolo bellū afferre & coloniā
traicere Quod si uultis mecū classe communicare: grypho-
nes uobis regalibus dabo unum unicuiqꝫ & cāterā armaturā
Cras aut faciemus exitū equidē quando tua hāc est senten-
tia. Sic in quā fiat. Tunc apud eos recepti mansimus. Mane
aut exurgēs statuebamur in aciē. Nunciabant enim explora-
tores hostes appropinquare. Magnitudo quidē exercitus
centum millia erant: absqꝫ peditibus & externis auxiliis: itē
absqꝫ impedimentis & machinarū peritis: horū autē octua-
ginta quidē millia equo gryphox: erant: qui autē ab aole-
ris ferebant uiginti millia est aut ales hāc maxima oleribus
pennarum loco obsita. Qui uero ex his uelociores erāt: pē-
nas habebant lactuæ foliis maxime similes. Vbi uero & cū
his Cenchroboli ordinati sunt: & scorodomachi. Aduene-
rūt a septētriōe auxilia psyllotoxoti qdē nūero. xxx. milia:
nēto cursores at. l. milia horꝫ sane psyllotoxoti magnāꝫ pu-
licū sessores sunt. Vnde & appellationē trahunt pulicū ue-
ro magnitudo ut duodecim elephantes. Porro nentocurso-
res pedestres quidem sunt: feruntur autem uento absqꝫ alis
per medium aera. Modus autem quo feruntur talis est.
Subcingunt se talaris tunicas: easqꝫ uento sinuantes uela
in paruis scabpis imitantur. Hi pugna scutis armati pluri-
mum uallent. Dicebant aut aduētare ab his quæ supra cap

padociam sunt stelis. Stratobalaniqdem nūero septuagita
 milia equograes quinquaginta milia: Hos ego nō uidi (nō
 n. uenerāt.) Quare neq; eorū naturas scribere ausim. Por
 tēuosa quādā ac incredibilia de his dicebant & is qdem
 erat Endymionis exercitus: omniū autem armatura eadem
 erat: Galea qdē efabaꝝ spoliis: Magna aut apud illos faba
 & durissimū illaꝝ spoliū. Thoraces aut squamea omnes &
 squama qdē lupinea: & n. lupinoꝝ lepa cōsuētes thora
 cas faciūt. Sunt aut lepa ipsa ut cornu dura scuta & enses
 qualia argolica nostra uidemus. Vbi uero tpe datū ē sic in
 aciem deducti sunt in dextro quidē cornu equogryphi &
 Rex optios quosq; circa se hñs: & nos cū his in leuo uero
 aloleri: porro iter utrūq; auxilia: ut cuiq; magis placuit erat
 & peditatus maximus myria daz sex milliū: hūc statuere
 in aciem sic aranea apud illos multa ac magna sunt: quaq;
 ex cycladib; in sulis una multo maior. has iussit texere me
 diū aeris quod a luna in luciferū diffundit: Idq; ut primū
 pfeceerūt: cāpus substratus apparuit: i quo peditatū statuūt
 Ducebāt aut hūc Nycterion Bonreguli hostiū aut leuū
 qdē equoformici & in his medius Phaeton. Bestia & enī
 magna sunt alata. hisq; apud nos sunt formicis pter magni
 tudinē nō dissimiles: harū maxia dnoꝝ ingegmēsurā i plet
 Pugnabāt aut: nō solū q; desup insidebāt: Sed & hā corni
 bus maxie: dicebāt esse hoꝝ nūerū penē qnquagita miliū
 in eoꝝ aut dextro aeroculices fere qnquaginta milia. Sagit
 tarii oēs magnis in culicibus delati: Post hos autem Aero
 cordaces nudi ac pedestres neq; bellicosi: & enī longe ia
 cebant rapas fundis maximas percussusq; neq; parum sub
 sistere poterat moriebatur scilicet confestim: uulnere quo
 dā fortore infecto: namq; sagittas malbaꝝ ueneno delibatas

ferebāt. hos iuxta Canlomycetes posuerūt armis accinctos:& cominus pugnātes numero decē milia. Dicūtur autē Canlomycetes: quoniā scutis quidē fungeis utuntur: hastilibus uero aspagorū uirgultis. steterūt autē post hos & Cynobalami: quos ii miserunt: q̄ canē stellā inhabitāt quinquaginta milia numero & hi uiri nō humanis sed caninis uultib⁹ sup̄ alatas glādes pugnabāt dicebāt autē ab ipsīs hostib⁹ & alia auxilia defecisse a lacteo orbe emittēda. fundā mittentes. sicut nubecētauri: sed hi diiudicato iā plio (utinā minime) aduenerūt: qui uero funda mittebāt oīno nō aduenerūt. Quare iratū phæthonta tradūt in postē: oēm illoꝝ finitimā sibi regionē igne uastasse & his quidē phætotis exercitus erat: postq̄ uero signa erecta sunt & asselli ruditu undiq̄ cōstrepuere: (Nā his tubarū loco utuntur) cōmittentes plū pugnabāt:& solariū qdē leuū cōfestim fugit: Neq̄ enī sufferre ualuit instantes equogryphos nosq̄ isequemur cadētes: dextrū autē illoꝝ cornu superius euadebat: nostro qd̄ in lena erat ppulsato exeūtes aut aeroculices insequabantur usq̄ ad pedicatum hic auxiliantib⁹ illis: defecerunt e regiōe declinātes: idq̄ maxie ubi senserunt suos q̄ in leno fuerāt manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta: multi qdē capti: plurimi uero cōfecti occubuerē in ipsasq̄ nubes sanguis multus defluebat: ut madidæ ruborē traherēt. Quales apud nos uidentur occidēte sole. multus & in terrā cecidit: ut putarent tale ne aliqd̄ olim cōtigisse: quū Homerus suspicatus fuerit Iouem in sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Cōuersi autē a cæde duo trophæa statuimus Vnū qdē araneis & pedestri pugnæ: alterq̄ autē aereū supra nubes His iādudū exactis nūciatū est nubecētauros aduenire & irrūpe: Quos phætoni antea aduenisse oportue

ratiiq; ubi aduenire spectaculū præbuere insolitū:& inexpectatū. hōines erant alatis eqs cōmixti. Magnitudo qdē hōinū q̄tum Rhodiōꝝ colossus ex medietate supra equorum autem similis ualide onerariæ naui. eqdem eorū nūmerum non scripsi: ne cui incredibile id fiat: tantus erat. Ducebantur autē a sagittario: q̄ est in zodiacoꝝ. Vbi autē amicos dūictos sensere: ad Phæthoneē q̄dem miserūt iterū remeant. ipsi autē in aciem structi in lunates turbatos irruūt in ordiastōs q̄dem ob eā quam hostibꝫ fecerāt fugā. & iam spolia diuidentes: oēm q; nostrorum multitudinē a tergo præmentes fugāt: ipsum autē regem insequunt̄ usq; ad ciuitatē: atq; ex illius alitibꝫ cōficiunt plurimas: deiecerunt autē & trophæa ac oēm aranearum intextū. cā pū decurrere neq; cæperunt & e comitibꝫ duos iā autē & Phæton aderat: & sub illis trophæa alia statuerūt. Nos autē ad solē ducebamur: a raneæ fragmento manibꝫ post tergum ligatis. Hi ciuitatem obsidere ignorabāt penitus. Cōuersi ergo mediū aeris ualauerunt ut de cætero splēdor de solē ad lunā minus descēderet. Vallum autē erat murus duplex nubes: ut necessario lunæ eclipsis fieret: & iā cōtinua nox cuncta tenebat. Quia in repressus endymion mittens deprecatus est edificium demoliri neq; eos despici in tenebris uisitantes. Promisit autē & tributa persolvere: Seq; auxiliarem & amicum fore neq; in posterum bellari: in super & obsides offerebat phæton uero & qui apud illum erat congregato bis concilio primo quidem in ira pertinacius infracti immobilesque steterē. postremo respicere & pacis conditiones admittere: ubi & fœdera conscripsere. Solarii & horum auxiliares ac socii ad lunarios eorumque auxiliares ac socios primum solarios demoliri murale.

neq; in posterum lunam intradere. statutoq; pretio capti-
uos reddere. lunarios autem dimittere. stellas liberas.
Arma qdē decetero. Solaribus nō inferre. Vicissim aut auxi-
liari: siq; inuaserit uectigaliū cōditionē. tribuere annuatim
regē lūarioꝝ. Amphoras roris decē milia obfidesq; e suis da-
re decē milia. Coloniam i luciferū cōmunē fieri: & ex utriusq;
uolentē p̄cipare. Sculpti aut foedera colūna electrina:
erigi q; medio aeris cōfinio. Qui uero pepigere ex solariū
Quidē parte ignereus: Estinus: & Flameus lunariū autem
Nocturnus: lunatus: ac multilucus: & talis qdē pax secuta ē
cōfestim mūꝝ demoliri & captiuos restituere. Vbi autē ad lu-
nā ipsi regressi sumus: obuiauerūt nobis socii: et cū lachry-
mis salutarerūt nos: et Endymion ipse. Atqui suadebat is
quidē nos ibi secū remanere et in colonia p̄cipare: dareq;
i uxore mihi pollicebatur suā quā hēbat plē. Ego aut nūl-
latenus suadebar: Sed orabā demitti i mare. Qui ut i possibi-
le uidit septē conuiuatus diebus: eadē dimisit. Interea in lūa
uersatus quidē in noua et inaudita cognouerū di-
cā. primū quidē eos nō generari ex mulieribus. Sed nec quid
sit foemina oīo scitur nec masculus. Coeunt aut inuicē sine
ulla sexus discretiōe: quūq; tñ utroq; utantur sexu: Nā ad qn-
tū & x. usq; annū oēs mulierē hñtur loco: eo autē supra non
habētur sed hñt. Concipiunt n̄ i nētro sed in cruriū posteri-
ori pte. ubi autē embrio cepit tumet crus eadē suo tēpore
p̄cidentes educūt mortuatū eadē ad uētū hiantia pponē-
tes mulcēt. & ad uitā excitāt. Inde & mihi uidet ad græcos
illud de suorū cōceptu puerbiū deuenisse q̄ apud illos uē-
cris loco sura cōcipit. Maiora eorū enarrabo. genus hōinū
apud illos est: Qui dicunt arborei idq; tali ordine nascitur
Testiculū hōinis p̄cidentes i terrā plātatiū more defodiūt.

Inde aut exoritur arbor carnea maxima ut phallus. Ramos quod de hinc & frondes fructus aut cubitales glades: Vbi aut ex maturatione fuerit circumsculpetes in homines effingunt. Pudenda quod de habent positiua. Aliquod quod eburnea. pauperes aut lignea quod de coeant postquam aut senuerit quod non moritur. Sed ut fumus solutus in aere euanescit. Cibus est omnibus unus: factus & non igne ranas affat super prunas. Multa apud illos sunt ranarum per aera circumvolantes his aut affatis circumsidunt ut ad mensam: trahuntque ad sensus ascendente ex illis fumum ac comedunt & cibo quod de tali aluntur. Potus aut illis est aer expressus in calicem liquorem in se ut rorem summus: in non egerunt neque mingunt: Sed ex illis neque diabibus his necessitatibus ea in parte ut nobis natura satis fecit utpote circa poplite conubia quod consumant. Quod non quid de eo in loco concipies est sexus. Pulcher apud illos putatur calu' quis & sine coma: comatos aut oderunt. Apud eos uero qui cometas inhabitant stellas. comati formosi habent. Aduenerunt. non. quidam qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam aut ad genua paulominus emittunt: & pedibus quid de ungues non habent. Sed monodigiti omnes. In specie caudae ramus quidam in longum emittitur continuo germinans: qui & resupino cadente non fragitur. Distillat iteque & mel pinguissimum: Quicquid si quando uel labori insudant uel luctant: corpus lacte deliniunt: ut & caseus coagulet mel le paululum distillate: Oleum aut e cepis educunt maxime pigues ac redoles ut unguentum. Vineas habent plurimas & diuersas. Vbi & unarum racemi ut gradinis grana sunt: & mihi quidem uidetur ubi uentus iciderit uites illas quod tere fractisque tunc uis gradineque huc ad nos demitti. Ventre ut sacculo utuntur: in eum quantum cupiunt imittentes. Aptus & non. uenter est illis: & iteque clausus itroque neque intestinum ullum aut e par apparet: uel id solum. nam densus est fetus & obstitus: ita ut & paruuli ubi algore frigent

in eū subeāt. Amictus autē diuitibꝫ quīdem nitrens & mol
lis ceteris æreus cōtextus. Nā sunt minerea loca & metal
lorꝫ sacūda itqꝫ aqꝫ sup fūdentes metalla ut lanaꝫ exercent
Quales autē hēant oculos oīo nō ausiꝫ scribere ne forte me
qꝫ mentiri putet ob sermōis incredibilitatē: tñ & id qđem
dicā. Oculos circū exactos hñt: & cupiens accipiat ac custo
dit quo ad rursus uidere idigeat: itaqꝫ apponens uidet: Et
multi qđē casu p̄prios amittētes. ab aliis mutuant & uidēt
Sūt & locupletes qꝫ plures hñt oculos occultos qđē: & re
positos. Aures illis sunt platani folia: prātereos qꝫ ex glan
dis formant illi etenim. solū ligneas hñt aures. Cæterum
& mirabile aliud in regia cōspicatus sum. Speculum maxi
mū supra puteū adiacēs nō adeo altū. Hūc in puteū siqꝫ
descēderis: cūcta audiet quæ apud nos i tetra loquūtur. Si
uero speculū intueris: oēs qđē urbes oēsqꝫ gentes uides n̄
secus q̄ si oībus adesses. Tūc & ip̄e meos uidi: & patriam
oēm an uero & illi me uiderint: satis exploratū nō habeo.
Quod si forte qꝫ erit incredulus: neqꝫ his cīdēdū putet quū
eo pueniet sciet me uera dixisse. Tūc salutātes regem: & qꝫ
circa illum erant: nauem ascendentes ferebamur. Abeunti
autem mihi dona dedit Endymion uestes quīdem uitreas
duas aereas autem quinqꝫ lupineāqꝫ armaturam omnem
Quem in posteqꝫ cūcta in ceto amisi. Misit & nobiscum
equo gryphos mille stadiis quingentis. Nauigantes autē
circa terram illam alias prouincias plurimas dimisimus prā
ter labentes: Peruenimus & ad luciferum nūp inhabitatū
ubi descendentes aquas hausimus. Hinc zodiacum intro
euntes: ad leuam quīdem solem prātergrediebamur. circa
illius terræ marginem subnauigantes. Neqꝫ enim descen
dimus: & quīdem sociis id summe cupientibus: erat enim:

uentus qui nos a terra propelleret obuius tamen summus
 prouinciam fecundam ac pinguem optimarum aquarum
 ac bonorum multorum plenam. Atqui nubecentauri
 hi scilicet qui phæthontis stipendia accipiunt: speculari
 nos longe: ac delapsi nolauerunt in nauē. Quiq; socios esse
 cōspicati ocius abiere. Tñ.n. & equogryphis uale feceram⁹
 Nauigātes aut succedētē noctē ac diē delati uersus occidē
 tē puenimus ad lucernarū urbē (sic.n. illā uocāt) iā iter nrm
 ad inferiora secātes. Et aut ciuitas iter pleiades ac hyades
 stellas sita ē. Zodiacoq; multo inferior. Descēdētes aut ne
 minē qdē inuenimus lucernas uero multas decurrentes &
 in foro: & secus portū deambulātes: aliquas qdē paruas &
 ut egenas: ex magnis aut ac potētib; paucas & has ualde il
 lustres: ac nobiles. Domus illis & lychnaria seorsūz unicū
 q; fiebāt noīeq; appellabant ut hōines & uocē emittentes
 audiebamus: neq; nocebāt magis aut uolebāt & hospicio
 suscipere. Nos tñ formidare: nec nrm uel unus apud illos
 cōnare ē ausus. Principatus aut illis media in ciuitate cele
 bras. Hic poēm noctē earū sedet princeps: noīe unāq; cō
 pellans: Quæcūq; uero nō paret cōdēnas ad mortē ut trās
 su ga? Mors aut ē extingui. Astātes autē nos cōsiderabam⁹
 q; fiebāt simulq; lucernas respōdētes audiebamus: causasq;
 quo iure tardauerāt dicentes. Hic & lucernā nostrā cogno
 ui: interrogāsq; exigebā q; domi sunt quomō se haberēt: ea
 aut mihi illa oīa enarrauit. Et noctē quidē illam ibi mansi
 mus: Sequenti uero secedentes iā secus nubes nauigam⁹.
 Hic & coccygiam uidimus nubium urbem: uidentesque
 admirati sumus: neq; in eam descendimus: non enim per
 mittebāt flatus. Regnare at ibi dicebāt coronācotlophiōis:

Tū ego Aristophanis poetæ recordatus sum hoīs qđē sapiētis & ueri ac in his quæ scripsit frustra nō creditus. Tertia autē ab hac die: & oceanū iā manifeste uidebamus terrarū autē nūq̃ præter aereas illas: & ipse quidē igneæ & micantes mihi ut p phantasiā uidebant. Quarta autē die circa meridiē molliter aspirante aura & subsidente in mare deposuimus: Vt uero aquā attigimus mire ac supra modū lætati fuimus: oēq̃ gaudiū ex præsentibz faciebamus: & descendētes natabamus. cōtigit. n. pacatū & quietū eē pelagus. Sed ut uidet sape nūcro mutatio in melius maiore malore cōsueuit eē pricipiū. Et. n. nobis duos tm̃ dies feliciter nauigantibz: illucente tertia ad orientē solē repente bestias uidem⁹ & cetos & alia qđē multa. Vnū at̃ oīum maximū & quingen-
torū miliū stadiorū magnitudie: aduēiebat hiās: & maris multū turbās spumaq̃ undiq̃ circūsusus. Dentes hñs his q̃ apud nos sunt fallis multo altiores acuti oēs ut spinæ ac e-
bore cādidiore. Nos igr quū postremo nos iuicē salutasse-
mus & āplexi essem⁹. p̃stolabamur. Is at̃ iā aderat: q̃ ut nos absorbuit. cū ipsa navi d̃bibit. Nō qđē cōtigit i dētes offendet: sed p eorū raritatē nauis iducta itro cōcidit. Vbi at̃ itus couoluti fuimus: prio qđē tenebre erāt: & uidebam⁹ pr̃sus nihil. Tādē eo hiāte uidemus catū magnū: & oīno altū & latū: capacē qđē: ac decē miliū hōinū ciuitati similē. Erāt p̃terea i ipso aditu & pui pisces & alix qđē bestiaz cōcisæ multæ nauūq̃ uela: & āchorū et hōinū ossa et onera. Circa mediū uero & terra & colles erāt: ut cōiicio ex ea quā cōbiberat crassitudie accumulati. Igr et sylua i his erat et arbores omnigenæ: oleraq̃ ac cuncta cultiuatis agris similia: circuitus autem terræ stadii ducenti et quadraginta. Erat autē uidere et marinas aues laros et alcyonas in arbor

rib⁹ nidificātes. Tūc uero plurimū lacrymati fuim⁹. Deniq³
subleuātes comites nauē creximus: Ipsiq³ silicib⁹ excitātes
ignē & accēdētes: cōnā ex his quæ aderāt fecimus. Aderāt
enim omnigenū pisciū carnes: aquāq³ e lucifero etiā habui
mus. Sequēti uero exurgētes die si qñ hiasset cetus: sæpe q³
dē mōtes uidebam⁹: quādoq³ solū cælū: qñq³ insulas. Nā sen
tiebam⁹ eū cōcite ferri ad oēm pelagi ptē. Postq̃ aut man
siōe iā assueti eram⁹: accipiēs e comitib⁹ septē deābulabā p
syluā: cūcta lustrare ac explorare uolēs. necdū qñq³ stadiis p
cul iueni sacellū quoddā neptuni ceu epigrāmate appebat
Nō postq̃ multū & sepulchra: & colūnas desup uenimus iu
xtaq³ fontē elucētis aquæ. & causis ēclatratū audimus: lon
geq³ apparebat fumus & tuguriis qdā simillima. Studio at
accēdētes offendimus senē: & adolescētē sedule ac diligēter
sulcos quosdā faciētes ac p eos aquā de fontibus diffundē
tes: Latī simul ac timētes cōstitimus. Et illi qdē idē: & no
bis simile merito passi: sine uoce steterē. Post uero multum
tēporis q uos estis aduenz inqt senex. Vtrū ne ex marinis
estis diis: an uero infelices hoies nobis similes? Et enim nos
hoies & i terra nutriti a quorei nūc sumus tenemurq³ hac be
stia circūclusi: neq³ q patimur satis nouimus. mori qdē uide
mur uiuere aut credimus. Ad hęc & nos hoies inquā sumus
o pater ipsa cū naui nup absorpti. Accessimus aut nūc au
di scire q i sylua sunt: quō se hēant. Multa. n. nobis & densa
nisa ē. Deus at ut uideat nos duxit. te. sūt uiderem⁹ scireūsq³
nos in hac bestia inclusos eē nō solos. Sed dixere nobis tuā
ipse fortunā: quisq³ es: & unde huc introieris. Iis aut inquit
nō dicam: neq³ quæ apud me sunt scietis in primū hospitio
recepti ex p̄sentibus bonis me dante accipiētis simulq³ ma
nus accipiēs nos duxit in domū. Parauit confestim & abun

dextrum subsellia ponēs aliaq; extruēs: olera nobis & cepas
apposuit: & pisces uinūq; etiā expediuit. Vbi uero uentri
p mēsurā satifecimus exigebat a nobis quā passi sumus se
nex. Tū ego incipiēs cuncta illi ordine enarraui hyemē illā
& nobis quā in insula contigerāt: tū acreā navigationē &
præliū: ceteraq; usq; ad ceti absorptū. Is uero supra modū
admiratus: & ipse ex pte quā circa eū fuerāt enarrabāt di
cens. Genere qdē sum cyprius o hospes Egressus autē e pa
tria ad mercaturā cū filio quē uidetis. aliisq; meis familiari
bus multis nauigabā i italiā navi qdē magna ac uariis mer
cibus onusta: Quā forte i ore ceti dissolutā uidistis. Igit in
siciliā usq; feliciter nauigauimus. Inde uiolēto flatu ablāt
terciā post diē i oceanū delati fuim⁹. hici cetū icidētes & ipā
cum navi ac comitib⁹ absorpti: ceteris moriētib⁹ duo nos eua
sim⁹. Tumulātes autē illos tēplū Neptuno crexim⁹: i postea
eā quā uidetis degētes uitā. Olera qdē ex orto hēmus uesci
mur ex inde piscibus ac cepis: multa at ut uidetis ē sylua: &
sane uineas habet plures e qbus nobis uinū exoritur dulcis
simū: fontēq; nō minus optia ac frigidissima aq; lectulū autē
substernimus e frondibus ignēq; succēdimus copiosā ad
uolātesq; uolucres aucupio dephēdimus piscamur & uiuē
tes pisces ad rancū bestiæ guttur exeūtes. Hic & abluimur
si qñ cupimus: & n. stagnū ē nō longe stadiorū uiginti circū
ferētia quodcūq; in se pisciū genus habēs: i quo & namus
& nauigamus parua in cimba quā ipse cōpegi. Annos autē
a ceti absorptu septē & uiginti cōnumerauimus: & alia qdē
æque ferre possemus: sed icolis nobis uicinis ualde malis &
onerosis offendimur imitibusq; & acerbis. Pape inq; ego &
alii qdā sunt in ceto? Multi qdē igit & imāsueti ac uisu de
formes. Nā occidentalem imprimis syluæ partē Tarichanes
inhabitant

inhabitantes: gens oculis qdem anguillinis & facie gābarea? bellatrix furibunda ac mordax. aliā q ad dextrū deducit latus. Tritonomēdites tenent supiorib' qdem ptibus hominibus similes: murilegis uero iferioribus. siqde; aliis minus immites sunt ad leuā; uero carcinochirēs & thyncephali fœdera adinuicem & auxilia hñtes. Mediterraneā deniq; paguradæ ac psittopodes: genus bellicū ac cursatile. Quæ ad orientē ad ipsum. s. bestiar os uergunt deserta ut plurimum sunt & a mari stagnātia: tñ & hæc ego teneo: uetigal psittopodis ex soluēs ānis singulis ostreas qngētas: & ea qde; puicia talis est. Vos at pspicere oportet quō possimus tot cū gentibus plari: & quo iure uinere. Quot iquam ego oēs hi? Plures inq; mille. Armis at qbus utunt nullius inq; piscium ossibus. Igit in quā ego feliciter dimicabimus si nos his bello congrediamur utpote q armati cum his inermes sunt. Idq; factum bene. Si. n. supabimus ceterā sine timore trahemus uitā. Quæ ut pbauimus abeuntes ad nauem ac cingebamur. Belli at ratio futura erat: tributū nō datio: iam pacto tpe imminente. Et illi qdem misere tributum postulant. Is uero supbe respōdens nuncios effugauit. Primi igit Psittopodes & paguradæ scitharo (sic. n. uocabat) indignati cum tumultu iuaferunt: Nos uero aggressum pudentes stetimus armati insidias statuētes hoium qnq; & uigiti. Præceptū at erat his: ubi ptergressos inimicos uidisset insurgere qd & pfecere: Nā insurgentes a tergo cedebāt illos. Nos uero & ipsi uiginti quinq; (siquide; scintharus eiusq; filius comilitabāt) obuiauimus: Comitētesq; manu; ira & fortitudine piclitabamur: Deniq; uertentes eos i fugā ad suas usq; latebras ifecuti sumus. Cæsi at ex hostib' s' hoies nonagita

e nostris uero unus: Qui & gubernator tergū fardinula pi
sce perfoſſus. Die quidē illa & nocte bellico perſtrepauimus
ſono: trophēūq; ſtatuimus aridum delphini tergū inſigen
tes. Sequēti uero die aderāt & alii quæ facta fuerant ſentien
tes. Dextrū quidē cornū Tarichanes: quos & Pelamus du
citabat. Leuū Thynocephali mediū; Carcinochires tene
bant: naꝫ ea gens: quā Tritonomēdetē dicebāt: quieſcebat
neq; ſociis ſuffragia afferre uoluit. Nos uero congreſſi apud
neptūnium tēplum obuiauimus: manūq; cōſeruimus: mul
to clamore uſi. Reſonabat aut cetus: ut ex uocibus antra ſo
lent. Hos itē a tergo inſecuti fugauimus in ſyluam reliquūq;
terræ tenētes: Neq; poſt multū nūcios mittētes ſuſtulerūt
ſuos in bello mortuos ſœdera & amicitias poſtulantes. No
bis uero de amicitia uel ſœdere nō eſt uiſū. Sed poſtera die
concedētes ad eos: pene omnes cæcidimus: præter Tritono
mendetes: Siquidē ii ut uidere quæ contigerāt: præuenien
tes ad ceti raucalia loca: exitūq; inde nati deſiliere in mare.
Igiſ puinciā circueūtes iā hoſtibus uacuāde cætero abſq;
timore habitabamus paleſtris aliisq; gymnafiis plurimū ac
nenationibus dediti. Quādoq; uineis exercētes eramus aut
ex arboribus poma legētes & oīo his ſimiles: Qui in maxi
mo & ieuitabili carcere concluſſi cōuiuāt & gaudēt. Annū
& mēſes octo ibi exegimus. Nono aut mēſe quū beſtia ad
tertiū eſſet oris hiatū (tunc. n. id ſemel quolibet anni tēpo
re faciebat: ita ut nos coniectura aſſequeremur quattuor ea
eſſe anni tēpora) Ad tertium igiſ (ut prædiximus) oris hiatū
cōfeſtim uocē ac tumultū audiebamus: ut nautæ præcipiē
tiū ac remigātiū. Turbati igiſ ad ipſū beſtiæ os aſcēdimus
ſtantesq; intra dētes inſpiciebamus oīum quæ ipſe uideram
in auditū miraculū. Homines magnos dimidii ſtadii ſtatura
magnis

magnis ifulis n̄ secus q̄ triremib⁹ nauigātes. Vidi equidē in
credibilibus simillima: scribo: dicā tñ. Insulæ erāt in longū
porrectæ arduæ nō multū: quæq; q̄tū stadiorū centū circum
ferentia centūq; in se hñs ac uigiti semistadios nautas horū
aliqui utrinq; insulæ lateribus ilidentes ordine remigabant
cypissis magnis ipsis cū ramis ac frondibus tanq̄ remiis. Po
ne at ad ipsam puppe⁹ uidebat⁹ gubernator: ut icolle quo
dā sublimi ære⁹ regens gubernaculū lōgitudine stadiorū
quinq;. Ad prorā uero ex his bellatores fere q̄draginta ar
mati pugnabāt hominibus p̄ter comā omnino similes ip̄a
enim coma ignis erat & ardebat: ut galearū usu nō sane pro
fecissent: pro uelis uero nentus in syluā incidens quæ plu
rima cuiq; inerat sinuabat insulā & deferebat quo governa
tor ipse cupiebat: Erāt & in his p̄fecti ad remigium incitan
tes ac ocius mouentes quemadmodum in lōgis nauibus cō
sueuerunt: Primum igit⁹ duas uidebamus aut tres: postremo
ut sex centæ apparuere: stātesq; seorsum cōmittebat⁹ plium
ac pugnabāt. Multæ qdē aduersus sese urgentes proris dis
sipari mutuo: multæq; impulsu obrui. Aliæ potēter quidem
cōnexe certabāt: neq; facile ab inuicē soluebant⁹. Qui uero
ad prorā sortiti pugnabāt oēm ostēdebāt industriā: cōscen
dētes & maētates: nemine at captiuātes p̄ ferreis at rostris
solpos magnos inuicē cōnexos iaciebāt qui & syluis com
plicati tenebāt ifulas. Iaciebant etiā ac cedebāt ostris quo
rum unū uix currū impleat: & spōgiis iugareis. Hos aut du
cebat Eolocentaurus illos pelagopotes. Pugnare aut ipsis
ut uidebat⁹ contigit prædæ gratia. Etenim dicebat⁹ pelago
potes m̄stos: Eolocentauri delphinorū greges surripuisse:
ut erat audire uocantibus illis uicissim: & regū nomina cō
clamātibus: Deniq; supererāt qui ex Eolocentauro: & ho

stium insulas subruūt cētum circiter & quadraginta tresq;
ipsis una cum hominibus capiuntur. Cæteræ uero puppez
uertentes euasere. Sane ii p̄ paulū post illos insecuti uespe
re factō ad naufragia conuersi: plurima obtinuerē suaq; ex
cepere. Etenim insulæ nō minus octuaginta subruerāt. Sta
tuerūt autē trophæum non nauallis sed insularis pugnæ in
capite ceti unam ex hostiū insulis suspendētes. Nocte qui
dem illa circa best iam cōmorati sunt retinacula ad illam alli
gantes & ancoris iaciētes. Nam utebant̄ ancoris magnis ui
treis fortissimis. Postera aut̄ die supra ceti tergum littantes
suosq; ibi tumultantes abiere lāti: & ut p̄zā canētes. Hæc
quidē quæ in insulari pugna gesta sunt.

Luciani De Veris Narrationibus Liber Incipit Secūdus.

INterea nō iam serēs ego meā in ceto moram man
sionisq; illius tadio affectus querebā quanā inde a
te nobis pateret exitus. Et primū quidē nō inutie
uisum ad dextrum latus fodere: perq; defossum foramen tē
tare fugam incipiētes igitur p̄cidebamus. Vbi uero incūbē
tes q̄tum quinq; stadia effodimus nihil perficiētes ab ope
re destitimus. Tum syluā ex uere ducebamus: foreq; cetum
moriturū. Quod si fieret facile licere egredi. Igit̄ ab ultima
caudæ regione incipiētes comburebamus: & dies qdē septē
ac totidē noctes a calore isensibilē se bestia p̄æbuit. Porro
octaua ac nona itellexim̄ p̄stio illū robore n̄ teneri: quū hia
bat n̄ solita cū uehemētia cū neq; hiatū suspēdebat ac p̄tra
hebat. Sed cōfestiq; subsidebat. Decima aut̄ & undecima mo
ri uidebat̄: deformisq; erat ac male olēs. Ad duodecima uix
excogitauimus piclitari nos & in cadauere cōcludi inhiante
ceto cuncos submitteremus: quo p̄ansæ fauces in posterū
non cōnigerēt. Itaq; maximis trabibus illius erigētes ora na
naucm

nem parabamus aquar plurimū inferentes:& ad necessitatē
 cætera gubernator futurus erat scintarus. Postera quidē die
 iam ille mortuus erat. Nos uero attrahētes nauē.& per rari-
 tatē dentiū educētes ac explicantes leniter in mare demissi-
 mus. Ascendētes aut in dorsum apud insulare trophæū Ne-
 ptano imolauimus ibiq; tribus diebus māsimus¹(erat.n.trā-
 quillitas). Quanta uero nauigantes abscessimus. Hinc nos
 multis ex insulari pugna cadaueribus obuiauimus:& appli-
 cātes corpora dimēsi mirabamur. Dieb; at qbusdā nauiga-
 mus multa aeris tēperie usi:tādē uiolēto se imittente borea
 frigus magnū secutū est. Sub eoq; totū glacie astrictū ē pe-
 lagus:nō modo in superficie.Sed & in pfundū & alte quātū
 passus trecēti ut descēdētes sup glaciē cursaremus.²Quom-
 aut iuentus acrius increbresceret:nosq; sui uehemētiā nō to-
 leraremus:tale quiddā fecimus. Qui uero in ea re sentētiā;
 dicebat erat scincharus. Igit in aquā specu maximū fodiē-
 tes eo latitauimus diebus triginta ignē excitātes ac nutrien-
 tes uescebamur piscib;. Sigdē fodiēdo plurimos iuenieba-
 mus. Vbi uero quæ ad comeatū fuerāt defecere: egressi insi-
 xā nauē euulsimus:dantesq; uelū trahebamus ut nauigātes:
 moliter ac leniter per glaciē delapsi. Quāta aut die tepidio-
 ri aura inspirāte omne gelu defluerat:iterūq; fluctus suc-
 cessere glacie penitus soluta. Iā uero & stadia tercētū exege-
 ramus:quū ad insulā delati nō adeo magnā & cā desertam
 aquas hausimus(iā enim defecerāt)taurosq; syluestres ibi
 duos arcu cōfecimus. Ipsi aut tauri cornua nō in fronte. Sed
 in ipsis habebāt oculis:ut Momo placuit. Post nō multum
 in pelagus deuenim;nō iā aqueū:sed lactēū:& in eo insula
 apparebat alba referta, nitibus:erat aut isula caseus maxim³
 coagulatus quemadmodū; postea comedentes didicimus:

eius aut circumferentia stadiorum viginti quinque. ipse aut uites
unis plenae quas coteretes lac: non quod uinum bibimus. Templum
aut in media erat insula Galathae Nerei sacrum: sicut ostende-
bat epigramma. Quoad igitur in insula consedimus: esca quidem
nobis ac cibus terra fuit. lac aut ex unis potus. Regnare aut
in regionibus his dicebatur. Tyrona Salmoni cum a Neptu-
no honorem accipiens ex actis aut in insula diebus quique sexta
egressi sumus portu pacato pelago ac aura quadam impellente.
Porro octaua die nauigantes lacteum excessimus iterumque
salsum ac ceruleum in secantes: uidemus homines multos su-
pra mare decurrentes: omnino nobis similes & corporibus
& magnitudine propter solos pedes: siquidem hos suberinis ha-
buerunt. Quare (uti existimo) & phellopodes appellati sunt
Mirabamur aut uidentes nullatenus demergere sed fluctibus
super extare intrepideque incedere. Qui & accedentes saluta-
runt nos graeco uoce. Dicebant aut in phelloniam eorum patriam
properare. Comebant igitur nobiscum praecurrentes certo uia-
rum spatio postea conuersi ab itinere abibat felices nobis na-
uigationem orantes. Postmodum autem non multo exacto tem-
pore & insulae multae apparuerunt. Prope quidem a leua phel-
lona ad quam illi properabant ubi ciuitas super magno sube-
re habitabatur. Longe aut & ad dextram magis: quinque ma-
ximae insulae & eminentes ignisque ab eis ascendebar multus.
Per proram aut una lata & humilis: distans stadiis non minus
quingentis. Iam prope aderamus & mirabilis quaedam aura
ad nos penetrauit dulcis: & odorifera qualem historicus he-
rodotus a felici arabia spirare dicit: aut tale nobis dulce as-
flauit quale a rosis narcissis: hyacinthis: liliis: uiolis: myr-
to: uel lauro: redolere consuevit. Odore igitur lati bonumque
aliquod longis ex laboribus praesumentes: iam insulam

breui spatío p̄pinq̄ spectabamus. Hic & portus uidemus
plurimos tráq̄llos & magnos nitétiaq̄ flumina leniter in
mare pr̄pere: prataq̄ & syluas & canoras aues aliq̄s q̄de;
p̄ littus canētes: multas aut̄ sup̄ ramos. Aer aut̄ leuis ac pla
cide spirās e regiōe circūfundebat & alacres q̄dā aurā spi
rantes leniter sy lya mouebant: eoq̄ motu latū ac cōtinuū
quoddā modulamen sibilabat simile oblique phistulæ i de
sertis locis modulātī. Audiebat tñ uirū clamor. & applau
sus: ut cōmixte multitudinis nō tumultuaris: sed qualis i cō
uiuio q̄busdā q̄de sonantibꝫ aliis aut̄ exultantibꝫ. simul ac
phistula uel cithara modulantibꝫ. His illecti deferebamur
in' portū: egressiq̄ nauē: Scinthaꝫ in ea & ex sociis duos di
misimus. Procedentes aut̄ p̄florēs quoddā pratū in custo
des incidimus ac ministros q̄ nos roseis uinculis uinciētes
(id. n. apud eos maximū ē uinculū) ad p̄cipē adduxere. &
q̄bꝫ & p̄ uia itellexim' eā eē beatorū insulā: regnareq̄ in eā
creticū Rhadamātē: ad quē ubi adducti fuimus stetimus in
ordine iudicādoꝝ quarto in loco. Erat aut̄ prima cā de aia
ce talamōnio: an illi in heroū numero esse liceat. an uero nō
Accusabat aut̄ q̄ furis actus seipsū necauerit. Deniq̄ mul
to prius habito sermone uisum ē Rhadamāthi tradere eū
hippocrati cōo medico helleboꝝ bibiturū: indeq̄ iā melius
sapientē in heroū cōfessum recipi quā moriēmur subire &
nos debere iudiciū. Secūda aut̄ cā amoris erat Thesei. s. ac
Menelai p̄ helena certātiū. cuiā illa cohabitare debeat
Et Rhadamas q̄dē cū Menelao iudicauit qui & cōiugii hū
ius gratia tantis olim laboribꝫ sese subiecerit piculifq̄. Et
enim Theseo ipsi alias esse mulieres. Amazonē. s. ac Mino
is filias Tertia uero de primo accubitu Alexandro scilicet
Philippi filio & Hānibali carthaginensi: iudicatūq̄ ē Ale

xádrū pcedere ei; sedes posita ē apud cyrū psem primū
In quartā aut cām nos adducti sumus. Et is qdē interroga
uit qd nā passi essemus q iā uiuētes ad sacrū illū coetū de
uenimus. Nos aut ex ordine cū illi enarrauimus. Tū no
bis paululū e loco sūmotis: diu in cā pensitabat: eāq; cōmu
nicabat sociis secū assidētibz. Cōfederāt aut cū eo & alii q/
dā multi: tū & ante alios atheniensis Aristides cognomēto
iustus cui ut placuit decreuere ut daremus poenas curiosi
tatis & eius q i populo uersati essemus qncūq; fuissē ex
tincti quū moritemur subire & nos debere iudiciū. Nūc ue
ro ptaxato tpe licere nobis i isula apud heroas uersari ideq;
abire. Prescripsere & recessus terminū nō āpli9q; mēses sep
tē: Tū florū uinculis qbz pauloante nos deuixerāt solue
bamur: ac in urbē adducebamur ad beatorū cōuiuiū. Ipsa q
dē ciuitas ois aurea. Murus aut smaragdo lapide cōstruct9.
Porro hui9 portæ septē sūt simplices quidē monoligneæ
cinamomeæ. Pāuimentū uero ciuitatis & itra mœnia tetra
eburnea. Oium deoz tēpla berylo lapide cōstructa: & alt
ria i eis maxia uno e simplici lapide ametysto: ubi & diis i/
molāt: Per ciuitatē uero fluius defluit ungnēto optio hu
i9q; latitudo regaliū cubitoz cētū altitudo ut cōmode na
re posses porro ipsis Balnea domus magnæ sunt uitreæ ci
namomo succēfæ. Pro aqua ros tepidus i aenis uersaf. Utū
tur aut uestibz purpureis tenuissimis ut aranæ filis cōtex
tis. ii corpora nō habēt: & i palpabiles sunt absq; carne. For
mā aut & effigiē solā habēt ac ostēdūt i corpore tamē quū
sint stāt mouent itelligūt uocēq; emittūt: oinoq; similis ui
detur eoz aia: ut nuda qdā figura corporis similitudinē cir
cūdata. Siquis aut nō tetigerit nō credet qd uidetur nō eē
corpus. sunt. n. ut umbræ recte nō nigre. Se nescit nemo

sed ea ætate: qua se eo cõtulit pmanet. Deniq; hic nusq; est
nox: neq; dies clarissima: sed q̃le crepusculũ eẽ solet iã au-
rore apparente ante oriẽtẽ solẽ. talis lux terrã habet. Qua-
re & unũ solũ ani tẽpus nouere. Semp. n. uer e Vnusq; uẽ-
tus spirat zephyrus. At quidẽ locus cunctis quidẽ floribus
mãsuetis plãtis & ùbrosis uiret. Quæ illic sunt uineæ duo-
decies anis singulis florent duodeciesq; uuas reddũt. Mala
nero granata ac mela: ceteraq; pomater decies dicebãt. siqdẽ
lunæ ut uidetur cursu germinat: añoq; in tredecim lunas di-
uiso terdecies poma reddũt p frumẽto uero spicæ in sũmi-
tate paratũ panẽ emittunt: ut fungos eẽ uidemus. fõtes sũt
p ciuitatẽ: aquæ quidẽ quinq; & sexaginta ac trecẽti. Mel-
lis autẽ totidẽ Vnguenti quingẽti. Verũ & hĩ minores sũt.
flumina lactis septẽ: & uini octo. Cõuiuiũ autẽ celebratur
foris ciuitatẽ in elysio cãpo. Et eni paratũ est pulcherrimũ
& circa illud nemus oĩ arborũ specie cõsitũ umbrã discũ-
bẽtib; ex se pferẽs. Stratũ autẽ substernũt e florib;. Mini-
strat Quidẽ ac cuncta afferunt uẽti pter uinum miscere. Si
quidẽ eo nõ indigent. Nã ad mensarũ circuitum arbores
sunt uitreæ magnæ e micãti uitro. Harũ fructus calices sũt
oĩ specierũ operis ac magnitudinis. Vbi autẽ quis ad cõuiui-
um accesserit: unum uel ex calicib; duos uindemiãs mensis
appõit idq; cõfestim replentur. Pro sertis uero lusciniarũ
liceq; uolucres ceterarũ flores e proximis pratis ore legen-
tes cum cantu circa ac supra uolentes infra demittunt. dis-
cumbentibus odorem suauissimum ingerentes. Cæterum
densæ nubes unguentum combibentes e fontibus ac flu-
mine supraq; cõuiuium sparsæ præmentibus uentis leni-
ter ut tenuissimum rorem distillant in cõuiuiũ autem Mu-

ficæ & cantilenis uacant. Cântantur aut in primis Homeri
uersus ipseq; Homerus adest isq; cū iisq; cōuinat supra V/
lyssē discubēs. Igit̃ & choreæ sunt e pueris ac uirginibus
Ducūt aut choreas & cōcinūt Eunomus locrus. Ariū lesb⁹
& Anachreon & stesichorus: Nā & hūc apud eos uidi iam
ipsi Helena recōciliata. Vbi aut ii quieuerunt secūdæ cho/
ræ ac cedūt e cygnis philomenis ac hirūdibz. Post has iā
tota sylua modulāt ducentibz uētis idq; maximū ad leti/
ciā hnt fontes duo sunt circa cōuinū. Vnus quidē risus: al/
ter aut leticiæ ac uoluptatis. Ex ābobus hi principio oēs
bibunt: in cōuinio prius nihil oīo degustātes. Deinde reli/
quū lati ac ridentes exigūt. Volo ex insignibz uiris quos
apud eos uidi dicere. Oēs qdē semideos. Qui & sabilio mi/
litauere: pter locrensē Aiacē: Illū solū dicebāt in ipiorū
loco multari. Barbarorū aut utrūq; Cyx: Scytāq; Anathar/
sim & tracēzamolxim Numāq; italicū necnō & lacedemo/
niēsem Ligurgū & Photionē & Tellū atheniēses: & pter
piādrū sapiētes oēs. Vidi socratē Sophrōisci cū Nestore &
Palamede uersari circa quem hyacinthus lacademōius &
thespiseus Narcissus & Hylas aliiq; boni. Videbant aut ad
Hyacinthū magis deflecti idq; multis argumētis. Dicebāt
aut Rhadamātē ei irasciminariq; sæpe numero uelleq; illū
a sacra insula excludere si stulte aliqd admitteret: neq; om/
missa temeritate cōuiuari uelit. Solus Plato nō aderat. sed il/
lū fidā ab eo ciuitatē inhabitare dicebāt utētē politia & le/
gibz Quas ipse cōscripsit. Qui qdē circa. Anstippuz & E/
picuz erant primi apud eos habebantur quum lati essent
et alacres et ad bibendum paratissimi. Aderat et Aesopus
phrygins et quot quot ad risum facile mouent. Diogenes
quidem synopeus tantum a pristina uita mutatus erat:

ut coniugio meretricē Laidē acciperet: quiq; sæpe numero
ab ebrietate surgēs nutabat. Stoicoꝝ autē aderat nemo. Ad
huc. n. ascendere dicebant erectū uirtutis collē. Audiuimus
& de Chryſipo ſcilicet nō primū illi licere in inſulā aſcen
dere: ni ſe prius expurget elleboro quater accepto. Acade
micos dicebant uelle quidē uenire cōtinere ſe tamē & cōſy
derare neq; adhuc cōprehēdere an illa inſula talis ſit. Sed
(ut cōiectōr) Rhadamātis timuere iudiciū. Quoniā & ipſi
iudicia demoliri conati ſunt. Ex horꝝ numero dicebant cō
motos eſſe multos ut una cum his quæ ueniabāt & ipſi accē
derēt: Sed ut degeneres defeciſſe in uia: timentesq; ne forte
cōphenderēt media ex uia repedaſſe: ii qdē iter præſentes
digniſſimi erāt & in primo hēbāt loco. honorāt autē Achil
lem maxime & poſt hūc Theſeū. Quod uero ad coitum &
uenerē pertinet: cōmiſcent mulieribus indiſerēter pallas &
cunctis ſpectātibus idq; nullatenus putat turpe. Solus ſo
crates iurat ſe co mūdū eē: & qdē ſcientibus cūctis illū pe
ierare idq; ſæpenumero Narciſſus & Hyacinthus cōfitem
tur ille autē negat. ſceminæ ſuæ oībus cōmūnes: nemoq; cō
plici inuidet. Sed ſunt in hoc uel maxie platonici: ipſeq; ſo
minæ uolētibꝫ ſe exhibēt minime reſtātēs: Nūdū duo an
tres dies exacti erāt: & accedēs ego ad Homerū poetā: quū
ambobus otii eſſet: & alia qdē plura: tuꝫ & unde eſſet roga
bā. Idē enim dicēs apud nōs quari ſolere uſq; i noſtrū tēpus
Is autē neq; ſe ignorare inq; quosdā cū chiꝫ: aliquos ſmy
neū: multos phorēū uſum aſſe. Eſſe autē ſe dixit babylō
niū & apud qdē multos nō Homerum ſed tigranē nōiatur
eſſe. Poſtremo quā apud græcos obſes habereſ denomi
nationē priſtinā amiſiſſe. Caterꝫ carmina qꝫ a multis re
probata ſunt interrogabam: unde ab eo conſcripta ſuerint.

Is autē cuncta sua eē dicebat. Spnebā ego zenodotū & aristarchū grāmaticos illorūq; loq̄citātē. Vbi autē hic abūde mihi satisfecit iteq; illum it̄rogabā. Quare ab Achillis ira principiū sum p̄seris. Sic. n. inquit mihi i mētē uēit nihil fortius cogitāti. Tū & illud an Illiadē post odissēā cōscripsit: qđ multi affirmare uolūt is autē negauit neq; unq̄ se eocū fuisse dicebat: qđ de eo multi & affirmare uoluerūt q̄ autē cæcus nō fuerit statim sciui uidebat. n. quare nō erat opus ipm̄ p̄contari. Accedēs. n. it̄rogabā ilq; ex aduerso p̄mptē ac urbane respōdebat maxie post cām ubi uicit. Erat. n. libellus cōuictioꝝ quidā cōtra eū latus a Tersite q̄ hunc in suo poemate spreuit gibbū. Vicitq; Homerus Vlisse orātē & eius cām defendētē. Post uero id t̄pis aduenit & pythagoras samius septies mutatus q̄ & in tot aialib; uixit. Tūc enī primū aīa errores finiuit. indicatūq; est recepi i sacro catē. Dubitabat autē adhuc an ne Pythagorā se uel magis Euphorbiū appellaret. Empedocles quidē & ipse uenit. Sed circūcōctus ac totū corpus exustus inō tū receptus est: qđ id multis tū p̄ciib; postulasset. Procedente autē tēpe statuerunt agones quos chanatusia uocāt. Certauit Achilles qn̄ quies. Theseus septies. Et alia quidē cuncta lōgū esset cōmemorare Summā autē gestōꝝ scribā. iteq; uicit Cyrus qui ab Hercule deducitur Vlyssēm p̄ corona decertās. Pugilarius æqualis fuit Ario egyptio. Qui in corinthe sepultus est & Epionutuo se uigentib;. Ludi autē quē p̄cratiū uocāt, apud illos premiū nō pōitar. Porro cursu certatiū non plāc memini quis uicerit. Poetaz sane (ut neq; fatear) sup̄bat. Homerus: uicit Hesiodus. Brania oib; erat corona cōnexa ex pauonū pennis. Certamine qđē iā pridē p̄fecto nūciatū est qđ i p̄p̄ioꝝ loco mulctarent: p̄dicta a se uiculis: & ca

stodibus supatis: p̄ insulā irrūpe. Duces aut̄ illorū esse Phalarī
agrigentinū: & basiri egyptiū thracēq; Diomedē: Scironē:
& pityocatapē. Ut uero hæc audiuit Rhadamas: statuit he
roas i acie sup littus. Duces aut̄ erāt Theseus & Achilles: A
iaxq; Thelomōius iādudū sapiens: cōmittentesq; manū pu
gnauerūt. Tādē heroes Achille multis qdē dignius ac glo
riosius pugnāte cōflixerunt. Cōflixit & socrates i dextero
latere ordiatus: multo magis q̄ quū uiuēs apud Delū pugna
uit. Et. n. q̄ttuor ex hostiū numero irruētib; i cū nō fugitisq;
uultu i trepidus cōstitit. Cuius i postere rei gratia Branium
pulchre ac magnū delegerunt: ortū. sante ciuitatē: ubi so
dales & amicos cōuocās disputabat nec academiā locū ap
pellās. Cōphēdentes eos qui uicti fuerāt & ligātes: remi
serunt multo durius puniendos. Scripsit & hāc pugnā Ho
merus mihiq; abeunti libros dedit ad nostros hoines defe
rendos. sed & hos i postere cū & reliq; suppellectilem ami
simus. Erat aut̄ poematis initiū. Pāde defunctorū bellū mi
hi semidecor. Nūc ita tūc uero fabas excoquentes quēad
modū lex apud eos est ubi bello supauerit comederunt. uic
tritia dona festosq; egerūt dies. Solus Pythagoras cōuiuio
oīno defuit: Stabat. n. lōge ieiunus sedens: & fabarū esū gra
niter ferens. iā uero mensib; sex exactis septioq; mediante
noua res ac casus īspatus cōtingit. Siquidē cinyras scintha
ri filius cū pcerus tū & i primis pulcher Helenā multo iā tpe
depibat. ipsa aut̄ nō obscure trahebat adolescentē amans.
nutibusq; in conuiuio agebant adinuicemq; bibebant. So
lique surgentes errabant per syluam. tandem quum ex
arderet Cinyras potiriq; posse desperaret: consuluit He
lenam rapere: idque itē & illi uidebatur: abeuntesq;
que ad aliquam proximam insulā proficisci aut in

phellonā aut in tyronā: addiderūt & huic cōsilio cōiuratos
meis e comitibus tres audacissimos ac robustissimos: Et pa
tri qdē suo id nō indicauit Cinyras: utpote q uidebat rei i/
pedimēto fore: Itaq; rē ex sententia p̄fecere. Vbi. n. nox ad
uenit (ego qdē nō aderā sed contigit me in conuiuio discū
bentem dormire) ii clam aliis Helenam accipientes in pe
lagus delati sunt. Media aut nocte excitatus. Menelaus: ubi
nacuū thorū sensit: clamorē emisit: fratrēq; secū arripiens
cōcitus uenit ad regē rhadamātē. Porro illucēte die rettule
re speculatores nauē se uidere nō longe distantē. Quare as
sumēs rhadamātus ex herois qnquaginta cōpulit in mo
noligneā nauē ascēdere asphodelinā iussit p̄dones insequi.
At uero ii persequētes & qdē ex aio circa meridiē cōphen
dunt eos tunc primū in lacteū oceani pelagus secus Tyro
nam tantū itineris trāsgressi sunt ut fugerēt roseisq; cathæ
nis cōnectētes nauē ingressi sunt. Ipsa qdē helena lacryma
bat: erubescēsq; opiebat latitās. nultu in terrā dimisso. Rha
damas aut perscrutatus si forte e meis alii cū Cinyra inter
fuissent: ut nullū dixeret: Cinyrā ac cōiuratos suos a uerecun
dis uinciēs: misit in impioꝝ locū malua primum duriter fla
gellatos. Decreuit itē & nos ante prætaxatuꝝ tēpus exclude
re. Succedēti tātum die in insula moraturos. Hinc ego dole
bā & lacrymis p̄fusus angebar: & ego bona quæq; amittens
iteꝝ errare cogerer. At illi contra unum solamē adhibebāt:
q̄ essem eo non post multum tēporis una uēturus. Iā in fu
turo: mi hi sedē ostēdebāt: & locum meū optimus qbusq; p
ximū. Accedēs ergo ad Rhadamātem orabā ingiter ut quæ
mihi futura erāt præcideret. quæq; sit nauigatio futura ostē
deret. Is aut inq̄t in patriā me affuturo: multis primum erro
ribus ac periculis uersatum. Regressus at tēpus addere no

luit sed & cōtinguas ostēdens insulas apparebant aut nū/
mero quicq; & alia sexta remotius. Has iuxta insulas inq̃
esse impiorū sedes: a quibus ignem iā uides plurimū ascen/
dere. Sexta aut remotior illa somniorū est ciuitas: post hāc
& calipso ne est insula sed neq; iā tibi uides. Postremo ubi
has omnes praterlaberis: tū deuenies in magnā illā terrā
ei quā habitatis ex aduerso positā: ubi multas pāssus prae/
tergressusq; nationes innumerabilesq; iter hoīes peregrina/
tus: tempore tādē certo in alterā applicabis terrā. Hāc
ubi dixit euellēs e terra malbæ radicē: protēdit mihi: huic
orare iubēs: Si qñ maximis in periculis uersaremur Admo/
nuit aut si tpe tādē in hanc reditemus terrā: neq; igneꝝ gla/
dio cedere: neq; lupinis uesci neq; puero supra octauū de/
cimū ānū iherere. Horūq; si memor iqt fueris spē habe tui
ad insulam: reditus. Tunc eadem quā mihi ad futurā navi/
gationē suppeditaret parauit: quū uero tps erat cōuescebat
illis succedēti qdē die accedēs ego ad Homerū poetā ora/
bā ut bimetrū mihi epigrāma faceret: qd ut fecit colūnā be/
rylli lapidis erigēs supra portū isculpsi. Id aut tale erat lu/
cianus diuis hāc uidit cū & beatīs Carus: & hīc ppriā cō/
tulit ī patriā. Manēs aut & diē illā: sequēti ascēdebā comi/
tātib; heroīs. Hic mihi & Vlisses accedēs clā pēolope epi/
stolā dat ī ogigiā Calipsonæ insulā deferēdā. Transmisit &
mecū Rhadamas trāsuectore naupliū: ne qs nos cōphen/
deret si forte ad insulas laberemur: ut aliis p mercib; navi/
gātes: Vbi uero pcedentes odorifera aera relinqmus repē/
telsoctor quidā pessimus suscepit ut bituminis: sulphuris:
& picis simul ardētis. Nidor aut erat ingratus & iportabi/
lis ut affatoꝝ hoīnū aer turpidus & caliginosus: stillabatq;
ab eo ros ut picis gutte. Audiebamus & flagelloꝝ sonitū:

multorūq; hoīum fletū. Ad cæteras qdē nō accessimus: in
hāc uero descēdimus eaq; talis erat. Circū omnis in p̄ceps
& arida aspera; & cautibus horrida. Arbor aut nulla neq;
aq; inerat. Nos tamen applicātes p̄ præcipitia illa inuiamq;
quādā senutā ingressi sentibus ac tribulis plenā plurimam
terræ illius uidimus deformitatē. Procedentes aut ad car
cerū & poenæ loca. Primū qdē loci naturā admirati sum⁹
Et. n. oē solū gladiis qbusdā ac tribulis effebruerat. Circum
aut flumina decurrebāt: unū qdē lotabri & id tetrum alte
rum autem sanguinis: Porro in interioribus tertiū uidebat
igneū: idq; magnū apprime & imēsum defluebatq; ut un
da ac maris more fluctuabat Habebat et pisces: & qdē mul
tos igneis torrib⁹ similes: paruis uero carbonibus ignitos:
quos lynciscos uocāt: Aditus ad cūcta illa un⁹ erat: & is arc
tus. Terribilis ac poenalis portior stabat Thimon atheniē
sis. Ingressi tñ Nauplio ducente uidemus eos qui ī poenis
erāt. Et qdē reges multos: īferioresq; alios plurimos: eorūq;
aliquot agnouimus. Vidimus & Cinyron fumo succēsum a
pudibūdīsq; suspēsū apposuerāt & historici supra cuiusq;
uitam inscribentesq; & peccata quibus multantur. Ma
xima omnium poena afficiebantur: qui uitas ac aliorum
mores inscribentes mentiti sunt ueritatem obscurantes.
In quib⁹ Ctesias Cnēdius & Herodot⁹ erat aliiq; multi. Hos
ego īspiciēs bona sūpsere cūsisus. ut pote qui mihi eram
consci⁹ in meis ipse scriptis nullatenus mentiri. Ocīus igitur
ad nauē accelerās (neq; n. uisum āplius fere poterā) ua
leq; Nauplio faciēs abscēssimus. Post uero nō multū & sō
niorū īsula penes apparuit: instabilis ac incerta uisu. Habe
bat aut & ipsa somni⁹ sialiquid simile. Secedebat. n. accedē
tibo nobis: & subfugiebat. lōgiusq; euadebat. Cōprehēden

tes eā tñ: ac in portū delati: quē somnū uocāt: penes eburneas portas: qua galli tēplū inerat circa uesperā descēdimus Tum ī urbē succedēs: somnia quidē multa ac uaria uidim⁹ Primū qdā uolo de ciuitate ipsa scribere qñ qdā antea nemo scripsit: nisi forte Homerus: qui neq; accurate ut potuit Hāc quidē circū ac undiq; surrexit sylua Arbores autē sunt papauera ac mandragore: hasq; sup uespertilionū multitudo. Ea enim sola in īsula ales gignit. Flumen autē iuxta defluit qd nystipox uocāt. A portis fontes duo scatēt hisq; nomina uni quidē Negretus alteri uero panychia ipsa aut ciuitatis moenia sublimia uaria iriq; colore simillima: portæ quidē nō duæ sunt ut Homero placuit sed q̄tuor duæ quidē desidix & molliciei cāpum respiciūt: una ferrea altera e cornu facta: hisq; mortifera: terribilia: ac crudelia sōnia efferunt. Duæ autē ad portū & mare una quidē cornea altera autē eburnea: qua nos urbē ingressi sumus. Introeūti autē ciuitatē a dextris quidē est noctes tēplū. Quippe deos colūt & gallū maximæ illiq; secus mare sacellū ē. In sinistra autē sōni regia. Is. n. apud eos regnat satrapas duos & duces faciēs. Taraxionē Matheogenis & plutocleum. Phātasiōis. In medio autē foro fons quidā inest: quē careotim uocāt iuxtaq; delubra duo delusiōis. Sac ueritatis: ubi & penetrale ē cortina ibi pphetās p̄erat. Antipho somniōx simulator ad hōnoris a somno accipiens. Somniorum autem neq; natura est eadem neq; effigies. Sed alia quidem procera & pulchra ac specie multa alia autē minora: Quædam parua & deformia. & alia quidem aurea ut uidebatur alia in deos aliosq; huiusmodi ornata Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uisa: Quæ & ad nos procedentia

salutabant: ut nota ac domestica ab hisq; ubi hospitio suscepti sumus: discubentes luculēte quidē ac urbane hospitati sumus. Postero die instaurare ac apparatus istruere: & quidē opulētissime: polliceriq; regē & satrapas facere. Quadā uero detulere nos in patriam domesticisq; nostris ostendere unaq; die retulere. Triginta dies ac totidē noctes eo loci cōsedimus: iacentesq; maxie ac dormientes uescebamur. Post modū uero quū fulmen quoddā e cælo repente dirupisset fragore excitati ac plurimū turbati recessimus: primum depasti. Tertia ex ide die ad ogigiā isulā delati descendebamus. Hic ego primū epistolā soluēs. q̄ intro scripta erat p̄legi erāt aut̄ hæc: Vlisses: Calypsonæ suæ salutē. Nolim te ignorare post meū abste discessum q̄ me inuenerint mala. Siquidē ut primū egressus portus tuos nauiculā q̄ uehebar: ut potui reparaerā quū me hyems & naufragiū cōp̄hēdit: ut uis euaderē apud Leucothoem i phæacorū isulā: ubi hospitio receptus scitū ē mihi multos uxoris p̄cos in mea domo aduoluptatē nutrirī: quos ubi oēs cōfecī: tādē ipsa a Thelegono nato mihi ex Circe mortem occubui: & nūc in beatorū sū isula maxieq; doleo olim deseruisse eam quā apud te habui cōuersationē: & porrectā abste imortalitātē. Vbi igit̄ tpe cōcedetur hic effugiēs ad te ueniā. hæc ī se epistola cōplectebat̄ nosq; ut hospitares. Ego aut̄ p̄cedens parūp a mari antrū in ueni tale. Quale Homerus dixit: & ipsam quidē squalidā ac moerore plenā. Vbi uero epistolā legit primū lachrymis illā cōpleuit: tū nos ad hospitium orauit ubi ornate ac abūde discubuimus: iter epulam dū ī primis illa d̄ Vlisse multa rogabat. & penolopes q̄lis ī specie eēt: & si casta quēadmodū de jilla Vlisses delirauit. at nos illi r̄ndimus q̄ ad læticiā eē possent. Tūc abeūtes secus

nauem

nauē in littore obdormimus. Mane autē ascendentes fere
 bamur acrioribꝫ iā descēdētibꝫ flatibꝫ diebusqꝫ duobꝫ hye
 mē multā passi icidimus i Colochyntios piratas. Hoies. n.
 sūt hi feroces e uicinis isulis pdātes quot ea nauigātes trās
 eūt. Naues aut magnas hnt cucurbiteas lōgitudie cubitoꝝ
 lx. Vbi. n. cucurbitā exsiccāt exēterātes exhaustiūt: & q̄ itra
 s̄ egerētes nauigāt malis qdē harūdīeis. folio at cucurbita
 rū carbasi loco utētes. Igit̄ ii pris ad nos dūctis (erāt. n. nu
 mero q̄ gemias urbes i pleffēt) pugnabāt e nostris p̄plures
 uulnerātes sēinibꝫ cucurbitāꝝ ad nos iactis. Cōin. n. acriter
 & uolēter pugnabāt. circa meridiē uero post colochyntios
 caryos piratas aduētare uidemus. hostes aut erāt ii ut expi
 mēto didicimus. nā ut eos adesse: & post tergū urgere colo
 chyntii sēfere: c̄fessi sp̄tis nobis auertebāt iuicēqꝫ pugnabāt
 Nos at iterea attollētes uellū utrosqꝫ fugimus d̄serētes eos
 cer tātes: & māifeste qdē caryoꝝ nautā uictores futuri erāt
 ut pote q̄ plures (q̄nqꝫ & n. arbiū multitudo erat) & a forti
 oribꝫ nauibꝫ certabāt. erāt. n. his naues nucū cōchoe p me
 diū diuisa euacuata. Magnitudo aut cuiusqꝫ cōchā i lōgū
 passuū. xy. Vbi uero ab his secessimus: & sublatuimus cura
 re eos q̄ uulnerati fuerāt: ceterā at turbā armis accigere. Sē
 p. n. nobis isidiari quopiā timebamus: neqꝫ adeo in uannū:
 nec dū. n. s̄ ocubuerat: quū ecce ab d̄serta qdā insula aduer
 sū ferebant in nauē ut uiri. xx. delphinibꝫ insidētes latrōes
 & ii. Delphines quidem insilientes aduehebant eos | tu
 te ac imobiles: eq̄sqꝫ similes isfremebāt. Quū aut e p̄xio asti
 tiffēt hic qdē alii & alii illic cādebāt | nos sepiis: & cācroꝝ
 oculis ad nos missis. Igit̄ nobis cōtra sagitis utētibꝫ nō sub
 stinuere s̄ maxia eoꝝ pte uulneribꝫ saucia cōfugerūt ad in
 sulā. Circa mediā uero noctē quū iā mittesceret mare latita
 uimus: nido q̄leyōis oīum maxio allabētes. Erat. n. illius cit

cūferētia stadiorū sexaginta ubi ad alcyō ales cubās inerati
ouaq; fouēs & quæ euolās paulominus nauē obruit allagē
uēto impulsā: Ibat igit̃ fugiēs & flebile qddā insonās. Nos
aut̃ illucēte iā die descēdētes intuemurnidū. uastā nauis si
milē maximis ex arborib; cōgestū: in quo & oua erāt qn
gēta singulaq; maiora chiesi āphora iā qdē & it̃ o pulli ap
pebāt clamitātes: Securib; igit̃ ex ouis unū disrūpētes: pul
lū nudū & absq; plumis egressim; igit̃ ac griphōib;. xx. ma
iorē. Vbi uero nauigātes a nido ut stadiis ducētis secessim;
p̃digiis qbusdā magnis ac mirabilib; pculsi sum;. si qdē che
nischus q ad prā erat subitis pēnis pēnat; apparuit: & ex
clamauit Porro gubernator scitharus calu; iā dudū ac ca
nus repētia casariæ capillat; ē: & qd̃ oīum mirabili; ip̃e na
uis malus germiauit ramisq; pductis i uertice fructū edidit
sic;. s. ac nigros botros n̄ sane maturos: Quæ ut uidim; me
rito exhorruim;: d̃p̃camurq; deos ut a phāta smatis hui; no
uitate nos aliēos faceret. Nōdū & qngētos stadios exigētes
uidem; syluā maximā ac cōsitā pinis cypissisq;. Nos qdē i
p̃mis suspicati sum; illā terrā eē: id aut̃ erat pelag; & abyf
sus arborib; ulla absq; radice supra plantatis. Ip̃i tñ arbores
recti stabāt & immobiles ac nauigātib; similes. Igit̃. sec; edu
cti oē explorabamus: qd̃ue acturi essemus i dubio uersaba
mus. Neq;. n̄ itra arbores nauigā facile erat: dēsis illis ac cō
tiguīs adiucē se hñtib; neq; retro dā uidebas. Ego at̃ ascē
dēs supra maximā ex arborib; specularabar ulteriora quomō
se hēbāt: & syluā qdē uidebā p stadia qngēta: aut eo āplus
cōtieri: aliūq; ex ide nobis oceanū succedē. Et nobis p̃fec
to uisū ē nauē supra syluā (dēssima qdē erat) eacumē at
tolle;: p; arborū comas nauigā; posseq; rādē ad altē; ocea
nū applicate. Igit̃ nauē magna cū harūdīe circūligātes & i
nemoris dēssitatē ascēdētes: uixillā haufim;. supraq; ramorū

frōdeta. dponētes pādētes uela: ut ī mari nauigabam⁹ nēto
ipellēte adī. Hic & mihi ī mētē uenit Antimachi poetæ dic
tū. Dixit. n. ille quodā ī loco: his aut q p syluag⁹ frōdeta na
uigātes adueniūt: Magno tñ cū conatu syluā supātes ī alte
rū puēimus pelagus. Tū nauē similē demittētes secabamus
iā puos ac lucidissimos fluctus: quoad delapsi sum⁹ ad hia
tū quēdā ac abyssū maximū aq⁹ hic īde distātib⁹ qle ī terra
sæpe uidemus: aut terræ motib⁹: aut estib⁹ maximis eueire.
At qdē nauis dēponētib⁹ nobis uela facile stetit: q paulomi
nus accedēs ī uoraginē illā cōciderat. Intuētes aut uidemus
pfundū penitus qsi stadiog⁹ mille tremēdū ualde & admira
bile: stabāt. n. aquæ ut diuisæ & ad dextrā n lōge pōs ex a
q⁹ cōpactus: duo maria secūdū eaz⁹ supficiē cōiūgētib⁹: ab
alteroq⁹ arcu. cōfecto ī altēz⁹ mare decurrētib⁹. Allabentes
igif remis eo dferimur: multa q⁹ īnixi supauim⁹ pōtem ac
traieciimus: & qdē pter opionē q nullatenus speraremus.
Hinc nos suscepit pelagus placidū: ac mite: īsulaq⁹ nō ma
gna fertilis & ad accessum facilis. Hāc aut hoies incolebāt
bucephali cornua hñtes: Quale apd nos miotaug⁹ fingūt
Descēdētes igif pcedebam⁹ aq⁹ hausuri: accepturiq⁹ & cæ
tera quæ ad cōmeatū (iā. n. defecerāt) eēnt. si forte posse
mus & aq⁹ qdē iuxta adinuenimus: aliud aut nihil præsefe
rebat: & qdē cū circūspicularemur: nō lōge tñ audiebatur
mugitus multus. Quū aut id boū armētum eē putaremus
cōfestim accedētes hoies offendimus Qui & simul uiderūt
nos & insecuti sunt: & tres qdē e comitū nūero cōphēde
re: cæteri uero ad mare confugimus. Hic nos ubi armis oēs
accincti fuimus: (neq⁹ enim probauimus socios despice
re ut inultos irruimus ī Bucephalos: interfectorum car
nes dilaniantes omnesq⁹ magno cum clamore ī fugam
compulimus: & quinquaginta quidem strauimus.

Duos autē comprehendimus illāſos: ad nauemq; conſeſſimus captiuos trahētes. Porro q̄ ad cōmeatū eēnt nullatenus iuēimus: & qdē alii ſuadebāt ōphēſos iterfici? ego autē nō p̄bauis; uinctos illos cuſtodix tradēdos cēſui: dōc ad nos Bucephalorū oratores p̄uēirēt captiuos ip̄os redēpturi. Intelligebamus autē eos nutib; agētes & flebile neſcio qd mugietes orātib; ſimiles. quæ uero p̄ redēptiōe erāt: offerebāt caſeos qdē & ſiccos piſces multos: & ceruos q̄tuor: tres quēq; hūte pedes: duos qdē retro. Qui uero anteriores erāt in unū creuerāt. Accipiētes igiſ: captiuos dimiſimus: unaq; tātū ex inde die ſubſidētes reſceſſimus. Iam & nobis piſces appebāt: & aduolabēt auēs: aliaq; multa p̄xiē terræ ſigna. Poſt n̄ multū & hōines uidim⁹ nauticæ nouo quodā mō deditos. Ip̄i & .n. nautæ & naues erāt. Dico nauigatiōis modū. quū .n. ſup aquā reſupini iacerēt: erigētes nerecūda q̄ & magna ferūt: ex hiſq; extēdētes uelū māib; ut carbāſi pedē tenebāt: ac incidente uēto nauigabāt. Alii autē poſt hoſ ſuberibus inſidētes: duos delphines una cōiūxerāt: habēniſq; gubernantes inſequebant̄ curſu. ii accedētes neq; offendeabant nos: neq; inimice inſectabant̄: Sed decurrebāt ſine timore ac pacifice noſtræ nauis figurā admirati: & circū undiq; cōſpectantes. Veſpere autē iā facto ad inſulam delati ſumus nō magna. Incolebat̄ autē a mulieribus ut putauimus græca lingua loquētib⁹. Acceſſerūt. .n. & datis dextris ſalutauerūt nos amice admodū & ornate omneſq; pulchre & adoleſcentule: tunicaſq; trahentes ad terram uſq; delapſas. iſule qdē nomen Deiiciens ciuitatis uero nuſq; Igiſ mulieres ſuſcipientes nos: quælibet ad p̄prios abiit lares: hoſpitioq; recepit. Ego autē paululū ſubſtans (nō .n. mihi ip̄i bona p̄rnoſticabar) diligentiuſq; circūſpiciens uideo multorū hominū oſſa: teſtaſq; iacētes: & clamorē q̄

dē emittere: ac comites cōuocare: ad arma q̄ secedere nō p̄
 bavi. Ad manus aut̄ maluā habēs orabā iugiter a præsenti
 malo euadere. Post nō multū hospita ministrāte uidi illi
 us crura nō mulieris sed asini ungulas. Tūc ego educēs gla
 diū cōprehēdo hanc uinciēsq; oīa pcūctabar. Illa aut̄ & si
 inuita dixit se ipsas eē maritimas fœminas onosceleas nū
 cupatas: cibūq; eis eē aduentātes illuc hospites. Vbi autē
 iqt̄ inebriauimus eos cōcūbētes obtrūcamus. Hæc ubi au
 diui illā qdē dimisi ibi deuictā ipse autem ego supra testū
 ascendens clamabam: comitesq; conuocabam. Qui ubi con
 uenire enarrabā illis cūcta ossaq; ostēdebā. tū exterius il
 los ad deuictā educēs ea at̄ cōfessiz i aq̄ cōuersa ē: & inuisi
 lis appuit tñ: enseq; aq̄ cōdidi tētās ea uero sanguis effecta
 est. Otius igit̄ in nauē descēdētes abscessimus. Vbi uero se
 quēs dies illuxit uidētes terrā cōiectura itelligebamus eā eē
 q̄ huic nostræ in aduersum adiacet. Inclinatēs igit̄ ac odorā
 tes q̄ futura nobis eēnt mēte cōtēplamus. Et q̄busdā qdē
 solū descēdere uidebas. Itēq; remeare ad nauē. Q̄busdā
 uero nauē ibi destituere supraq; mediteraneū ascēdere. & in
 colax mores ac uitā tēptare. Interea dū hæc nobiscū cōfer
 reremus: hyēs nimia ac uiolētus turbo i nauē incidēs ad lie
 tus disiecit ac disruptit. Nos uero uix enauim⁹ arma secū q̄
 q; ac si qd potuit abripiens. Hæc qdē igit̄ q̄ mihi ad aliā us
 q; terrā cōtigere in mari ac inter nauigādū in insulis in aere
 indeq; in ceto. Vbi uero egressi pestē illā euasimus: q̄ apud
 heroas & somnia ac deniq; apud bucephalos & onoscelas
 Cætera aut̄ quæ in terra subsequētibus libris amplectar.

Luciani de Asino.

Vum in thessaliam ubi quādā mihi paternæ ratio
 nes erāt cū eius gentis uiro pficiserer in thessalos
 quosdā incidi: q̄ in ipatā thessaliæ urbē redibāt ne

hebar equo necessaria qđā usui ferens unico comitatus ser-
uo q sequebat pedes itereūdū cū uariis de rebo eloquētes
lā urbi appropiquaremus a thessalis petii nū eius urbis ci-
uē nōssent noīe hiparcū (hēre. n. me ad eū litteras ut apud
ipsum uelut hospitē diuerterē) illi & hoīem sibi notū eē di-
xerūt locupletē auarū q solū domi uxore & unicā ācillā ha-
beret & quo ī loco urbis hitaret describētes ortū quēpiā in
quo eēt eius hitaculū. data deide salute acceptaq; abierūt:
ego domū hiparchi adies hostiū leuiter pulso accessit uxor
quā rogo an sit Hiparcus domi illa cū & qs essem. & qđ mi-
hi uellē qđisset a Deciano sophista patrē si hēre me litteras
respōdi mulier manere paulū hortata occluso hostio abiit
pauloq; post rediēs, me iubet itroire. Ingressus salutato ho-
mine epistolā trado. erat ille ī cōnā principio, ī lectulo se-
dens admodū paruo, una muliere discubēte, mensa cibus ua-
cua: lectis litteris amicissimus mihi inqt, grācorūq; excellē-
tissimus Decianus fecit optieq; suos ad me amicos fidenter
miserit. Vides luci habitaculū hoc parū eē, sed q; satis sit
habitanti, neq; reddes tua p̄sentia domū si æquo aio tuleris
ampliorē: uocata deinde ancilla Palestra, des inqt huic hospi-
tī nostro tunicā, & si qđ secū detulit cōde, dehinc mitte ip̄m
ad balneū qđ longa uia a nobis abest: cepit me palestra, ostē-
saq; domo pulcherrima ī hoc inqt lecto nocte dormies huic
puero tuo lectū substernā & addā pluuiar. Cū hęc dixisset
ego in balneū p̄fecturus ordeū in cibū eq; ancillā dedi. lo-
tus cū rediissem Hiparcus me benigne excipiens pene se ius-
sit sedere: cōna splēdida fuit uinum suauē & uetus: post cō-
nā & potus & sermo dignus hospite. ita potando uespere
absumpto dormitū p̄fecti sumus: Postridie rogat me Hipar-
cus quo p̄gerē & quot diebo essem apud se affuturus, laryf-
sam peto inquā, sed hic fere quinq; diebus morabor (id ne

quaꝫ dixi ex animi snia Optabá siquidē ibi aliquandiu esse
quoad aliq̃a me maga reperta esset cuius. ueneficiis aliq̃d
mōstrū cōspicerē: aut hominē uolātē: aut lapidē factū: huic
cura deditus cāpi urbē perambulare quāuis quo in modo
ingrēdū eēt nescirē. Interim mulierē uideo. accēdētem ut ex
uia conijci poterat. Inuenē opulētā uestis. n. erat floribꝫ in-
textā serui plures auzꝫ sumptuosius appropinquans mulier
me cōpellat. Ego inqꝫ Abria sum. amica siqua unquā fuit
m̃fis? q̃ quū eius filios nō secus ac mēos diligā uolo fili ap̃
me diuertas. magnas inq̃ gratias tibi ago mater. Cupio tecū
esse sed pudore impediore ne uideat hospitē amicū cōtēne-
re si eius. domū. reliquā. aia aut & benigno tecū ero. Nūq̃d
Hiparcus auarus ille tuus ē hospes igt? Nō his uerbis utar-
ris mater inquā? Splendidus quippe ac sumptuosus in me
fui adeo ut ex nimia ip̃esa lauiticiaqꝫ culpari soleat. Illa sub-
ridēs manuqꝫ apprehēsa seorsum ducēs caueas. aic uelim oī
cura Hiparci uxore: magna & n. est p̃cipua admodū uenefi-
ciōꝫ potēs appetens atqꝫ uiros si quos in adolescentes oculo
cōiecit nisi quis nolūtati eius pareat oī conatu illos ulci-
scitur hos p̃mens hos ibelluas trāsmutās: tu uero fili ado-
lescēs es ac formosus ut facile placeas mulieri p̃terea exter-
nus & aduena q̃ ut plurimū cōtēnūf ad hāc aia uertēs me
id q̃d lādū q̃rito habere domi fēminā reliquo: abiēs me
cū ipse cāpi de uia loq̃ age inq̃ tu q̃ tāt opere hāc mirādā
artē te p̃fiteris appēte. excitate ip̃sum paulo atqꝫ eā discipli-
nā cōdisce q̃ q̃d libuerit potiens: & q̃nq̃dē amici hospitis
uxorē n̄ licet: aggredere. ancillā. palestrā tibi illā oī rōne cō-
cilia. Nā si illā expugnaris absqꝫ labore q̃ cupis cognosces:
Fuis q̃dē & honesta & turpia oīa dñōꝫ nota eē cōsuerūt
hāc mecū loquēs igredior domū ubi neqꝫ Hiparcū neqꝫ u-
xorē offēdo Palestra penes focū. sedebat cōcā nōs parās.

hic ego o pulchra palestra inq̃ quā ueniste & admodū na-
tes simul & ollā circūfers atq; euoluis lūbis meis paulū hu-
moris supabundat ~~ex quo bēdus dñs~~ si q̃s paulū degustarit
illa lasciuior admodū & uultu grata abi hinc inquit si sapis
adolescēs nisi tibi maus uitā eripi & loca fuge ignis & fuli-
ginis plena. Nā si me tetigeris uulnus tibi iseret igneū. quo
ap̃d me deficiet ab hoc medic⁹ alē ~~habet~~ poterit te curare
Sed ego te urēs miꝝ imodū dolore afficiā cui⁹ curā hāc faci-
le sustinebis neq; lapidibus pulsatus dulcē uitabis dolorem
qd̃ at rides ita respicis hoīes coquū doctū n̄ solū hos uiles
parare cibos sed hoīes quoq; qd̃ his maius ē iugulare: pelē
adimere. partiri in frustra uiscera quoq; ipsoꝝ & corda rima-
ri hoc inquā enarrasti recte nā me q̃uis p̃cula te remotū nō
solū cōcalefecisti sed libilē in mea uiscera absq; aliqua iniu-
ria exurēda cōiecisti. Itaq; te oro ut mihi salutem afferas his
asperis & suauibus quas dixisti medellis meq; iā mortuum
excoria ut iubet. Illa his uerbis arridēs cū iam mihi facta ef-
set p̃pitior pollicita est postq̃ Domini essent dormitum te
mecū esse cōcubituraꝝ. Interea cum redisset hi parchus loti-
mus cōnatū potus fuit frequēs nobis inuicē coepulātibus
Ego somnū fingens cū surrexissem abii dormitum: ubi oīa
mihi optime intus p̃parata erant extra lectus seruo stratus
mensa iuxta lectū sita & in ea calix ac uinū una cū frigidā ca-
lidaq; aqua: quæ singula disposuerat Palestra quæ & lectū
plurimis quoq; rosas sparserat & ferta supmiserat ex eis cō-
secta Ego symposiū prōptū uidēs cōpotricē cēsui expectā-
dā illa ut patronā i lecto collocauit euestigio ad me uenit:
erat at illā is inuicē nobis & potū & oscula p̃pinātib⁹ sūpto
potu q̃ nos efficeret i nocte patiores tum illa hoc p̃cateris
adolescēs memineris oportet te i palestrā icidisse nūc ostē-
das licet an sis fact⁹ iter adolescētes agilis & huiusmōi cer-
tamina exercitat⁹ cui haud inq̃ defugiā hāc puocationē ut iā

[illegible]

quere quo profecto rursus scitmini incombere quod la-
sus nosterq; dabitur & sudore si ualeat. Ego in risum
effusum uellem magistra in qua a me quoq; aliqua huiusmo-
di tibi præcepta tradi in quibus mihi obtèperes uelim sed
iam te erige poneq; sedès data dextera mihi recòcilies nā
tèpus est iam dormièdi his uoluptatibus atq; exercitiis nox
traducta obliuionè penitus attulit itineris in larissam cū aut
in mentè uenisset occasio quæ cupiebā discèdi o dulcissima
Palestra inq; ostède oro te dñā; tuā suis p̄stigiis usq; in aliq̃
se formā uertètē. lādudū enim aliquod huiusmodi mirādū
spectaculū uidere exopto sed a te p̄cipue si qđ nosti quā
credo minime huius artis ignarā hoc a nullo alio te præter
(quæ anima mea es) percipere cupio. Me qđ qui hacten⁹
uelut adamātinus (ut aiunt) in nullā unq; muliereꝝ oculos
amoris causa cōieci seruū effecisti: animo amatorio deuictū.
Tū palestra locaris inquit. Quis enī; cātibus superare amo-
rem pōt eius artis magistrū. Ego per hoc caput ac beniuo-
lentiā erga te meā. Iuro me (neq; n. litteras noui) isciā hōꝝ
penitus eē ueꝝ si facultas dabit dabo opā; ut uidere queas
dominā i aliā formā transmutatā. his dictis quū dormisse-
mus paucis diebus post quū nūciat mihi palestra dominā
se in aue conuersurā ut ad suū amatōrē aduolet. Nūc tèpus
inquam adest quo diutino nostro desiderio possis facere sa-
tis bono animo sis ait & quū iā nox aduētaret me appre-
hensum ad hostiū domus ducit in qua illi dormiebāt meq;
iubet per rimulā hostii introspicētē quæ fierēt aium aduer-
tere. uideo patronā deposita ueste nudā prodire accēsa lu-
cerna duo tenentem grana quorū; altero thuris ardenti lu-
cernæ imposito multa in lumē locuta é. Deinde grādiusculā
referās arcam: plures continentē pixides unam effert quid

in ea cōtineret incertū. Sed quantū oculi cōiicere poterāt
oleo plena uidebatur ex hoc assumēs a summo usq; ad imas
partes totū corpus perūxit statimq; alā innascunt illi & ro
strū corneū & aduncū omnisq; in auē conuersa est noctur
na cornici per simile ut uero se uolātē aspexit aspere can
tans pro ut hæ aues solēt perq; hostiū euolans abiit ego q
mihi uidebar in somniū uidisse palpebras oculorū tetigi ne
q̄q̄ oculis fidens aut q̄ea aspexeri aut q̄ eē excitat⁹ a sōno
Tādeꝫ ut uix sensi haud q̄q̄ dormire Palestrā rogauī ut ego
quoq; eo ūguento unctus in auē cōmutarer. Cupiebā. n. ex
perimento discere an ex hoc hoīe auis possem fieri illa ho
stium domus aperiens pixidem profert ex qua festinās ex
utus perungor totus auis quippe malo hoīe nequaquā fio.
sed cauda e uestigio a posteriori innascitur parte digiti oēs
nescio quorsum abierit unguēs in quattuor ungulas uersæ
manus ac pedes iumēti crura effecta: auriculæ lōgæ: magna
facies quæ oīa circūspiciens cognoui me asinū euasisse: uox
hoīs ad querēdum de palestra defecerat sed labia dimittēs
ipsamq; qua poterā forma respiciens accusabam q̄ me pro
aue in asinū uertisset. illā manibus demulcens caput miserā
me inquit quātum malī feci festinantē: similitudo pixidum
me decepit nō capientē ea quibus hoīes in auē cōmutant.
Sed confide aīe mi facilis erit huius erroris cura. nam si ro
sas comedes statim exues iumēti formam & in amatorē meū
redibis ac una nocte æquo feras animo: asini formam dilu
culo curabis: afferam sane rosas quas ut ederis fies homo.
hæc quū dixisset tractans me & aures & reliquū corpus de
mulcebat: ego corpore asinus sensu. tamen menteq; homi
nis fungebar ipse ille Lucius præter uocem: mecum igitur
multus eratūm Palestræ conquæstus labiaque mordens

abii ut sciebam equum meum & aliuꝝ uerū asinū Hiparchi
esse qui ut me ingressum conspexere ueriti ne senuꝝ ipsosꝝ
comederē demissis auribꝝ parati erāt ad me calcibus repel
lēdum: quod ego perpendens longe a præsēpe recessi stās
ac mecuꝝ ridēs sed risus rugitus erat. Capi uero itērim me
cuꝝ cogitare quid si Lupus nunc aliqꝝ ad nos itret aut alia
fera insultet mihi qui nil mali commisi: hac detētus cura ti
mebā aliquā malā futurā esse fortunā nox intēpesta quum
esset ac silētium & dulcis somnus strepitus qdam exterius
tanqꝫ effossi parietis est factus. Iāqꝫ adeo dirutus erat ut in
gressui homini pateret. Tum unus & itē alter pluresqꝫ itrat
armati oēs Hiparcuꝝ Palestrā ac seruū meū colligant do
muꝝ spoliāt pecuniā uestē omnēqꝫ supellectillē auferunt:
adeo ut nil relinquit domi. Tuꝝ me equuꝝqꝫ atqꝫ alteꝝ edu
centes asinuꝝ strauerūt ipositisqꝫ rebus quas asportauerant
ad graue onus ligno nos abigentes ad montes uia desueta
effugerunt. Ignarus eram quātum pressi pondere mei socii
paterētur laboris. ego desuetus absqꝫ soleis iter facere saxis
præcutis admodum offendebar. ideoqꝫ sæpius cespitās de
siciebā sub pōdere. Sed uestigio uir subsequēs me sæpius
seriebat baculo. Quuꝝ Cæsaris inuocās præsidium p uoce
rugituꝝ edebā. hoc solum absurde pferēs uoce maxima Cæ
saris uero nomē minime sequebat. Ad hæc uapulabā ma
gis ueluti qui rugitu pderē nocturnos fures: nil ergo pfici
scens rugicōdo statui uerba silētio redimere iāqꝫ dies aderat
& nos multos trāsieramus montes religati ora ne pascēdo
iter moraremur. Meridie ad diuersoriū quoddā puenimus
hominū quibus cū nostris latronibus ueterē esse cōsuetudi
nem tum ex mutua salutatione tū ex oculis poterat percipi
iubēt illi sarcinas deponere & prandiū parāt nobis iumētis
ordem

ordeum p̄b̄uere quod quum ceteri comedissent ego ualde
exuriēs (nā is cibus mihi esui difficilis erat) cogitās qua re
famē sedare hortulum retro diuersorū cōspicio multis ole
ribz plenū in quo et rosā esse uidebāt. Itaq; uidēs oēs prā
dio intētos accedo ad hortū tū ut pascere olera tū ut ede
rem rosas quibz in cibū sumptis sperabā me in hominem re
uersurū. hortū ingressus raphanos atq; apiū qbz etiā cru
dis utuntur hōines ad saturitatē comedi q̄ uisā fuerāt non
erant rosā sed lauri siluestris flores laurū uocat hōines: ma
lū & asino & equo cibū. cum ferāt ex eo edētes e uestigio
mori hoc aspiciens horti custos rapto ingressus ligno ut o
lera ita de pasta uidit tāq; irati dñi erga fures deprehensos
solent: neq; natibz: neq; lateribus pepcit: aures insup ac to
tum caput fuste cōtrixit. ego iā uerberz īpatiēs cum ā bobz
calcibz resupinūz sup olera strauissem ausagi ad mōtes: qđ
ille ut aiaduertit canes aduersus me incitauit hi cu. plures
essent atq; ad urfos expugnādos ualidī ueritus ne me dila
niarēt si me cōprehēdissent decreui satius eē domum reuer
ti: itaq; eodē cursū ad stabulum e uestigio sum regressus il
li cōtinnerūt canes currentes: me uero haud prius pcutere
desisterūt q̄ ut ex dolore cacarem olera comesta & iā ab
eundi tēpus aduenerat cū illi granioribz rebz quas furto sur
riperāt dorso impositis abierunt ego & uerberibz & one
re admodū defatigatus ungulis insup de uia cōtritis decre
ui me in uia p̄sternere neq; exurgere ēt si me uerberādo ne
cassent eo pacto speraui illos necessitate cōpulsos sarcinaz
qua prassus erā inter equū & asinū partituros meq; ut inu
tilē relicturos lupis. sed nescio qz demū in uidia morē mea
cōsilia in cōtrariū uertit: nā alter asinus fortassis idē cogitās
de uia cecidit quē illi miserz baculis pcutientes ubi exurge

re neqbat neqꝫ pdesſent uerbera alii cauda alii auribꝫ ap ꝑ
hēſum ſurgeꝛ impellebāt cū uano labore in caſſum tēpus
tererēt. aſmus. n. i. iua ſtratus ueluti lapis iacebāt) illi ad fu
gā intēti ne fruſtra tardarēt dempta ab aſino onera mihi &
equo i poſuerūt aſellū uero miſeꝛ captiuitatis & oneris ſe
rēdi ſociū abſciſſis enſe cruribꝫ adhuc ſemianimē e loco ꝑ
cipiti diiciūt mors illi attulit laborꝫ finē: ego uidēs quorſū
mea euafiſſent cōſilia ſtatui æquo aīo ferre ſarcinā & ꝑꝛōꝑ
te iter cōſicere. ſpās roſis aliqñ reptis me priſtinā formā re
cupatūꝫ ꝑſertim cū ex latronū ꝑcepſiſſem uerbis parū iti
neris ſupeſſe ad locū in quo de poſitis ſarcinis manerēt me
qꝫ etiā curſu ſi opus fuerit ad ꝑꝛoficiſcēdū paro ante ueſpe
rā uenimus: domū anus uetula itus ſedebat ad ignē illi de
poſitis ſarcinis uetulā rogāt cur ſedeat ac nō potius ꝑꝛādi
um. paret. illa oīa eē ꝑꝛōpta ait panes plurimos uinū uetus
ac ſylueſtres carnes. Collaudata uetula ueſtibꝫꝫ dꝑoſitis
ad ignē ſe oleo unxerūt uas erat aquæ plenū calidæ qua ſe
lauērūt ſupuenere paulo poſt adoleſcētes aurū argētū ue
ſtes ac muliebrē uirilēqꝫ ornatū portātes cōem oībꝫ ꝑꝛā:
qꝫ rebꝫ itus delatis & eodē ipſi ꝑꝛāto ſe lauērūt erat illis
ꝑꝛādiū fertile ſermo homicidæ uariſ Anus mihi & equo
ordeū ꝑꝛbuit ille cibū auide uorauit timēs (ut par erat) ne ef
ſem in edēdo ſocius: ubi mulier ab eſt ego panē qꝫ itus erat
comedi poſtridie relicto cū uetula adoleſcēte quodam ad
opus ſuū abierūt ego ſentiēs cuſtodes mihi i poſitos dilige
tes (qdē cōtēnuebā) cū facile ex eius cōſpectu fugerē. Sed
adoleſcētē ꝑꝛinētū enſe i me ſapius reſpiciētem atqꝫ ad ſer
uātē hoſtiū formidabā Poſtridie circiter noctē mediā reuer
ſi ſures. neqꝫ auxꝫ neqꝫ argētū tulere ſed uirginē formoſam
ſane ſlentē capillis ſparſis abſciſſa ueſte hāc i ſtraminibus

posita bono animo esse iubet mandantes utinam ut continuo dormi daret uirginem adseruaret diligenter quæ neque potum neque cibum cape uoluit: solū gemēs ac lacerās capillos a deo ut & ego quoque illius commotus fletu sibi iuxta propinquus lachrymare interim extra domū fures in porticu canāt factō die explorator quā adueniēs nūciat quēdā aduenā ea die multis cum opibus transiturū hi ut erant armati cōsurgentes me & equū stratos ab eūtes ducunt ego infelix ignorās me ad pugnam & bellum duci cum tarde irez ligno percutiebar post quā ad locum puentum est quā aduena ille pfecturus erat in uehicula & sarcinas incidētes hōinē cū familia occidūt percussoribus rebo mihi & equo impositis cū reliqua in syluis abscondissent reuersi sunt: ego cū baculo sæpius ictus essem ungula offendo in lapidē acutū ex offensiōe fit summo cum dolore uulnus quo factū ē ut reliquū uia cōficerē claudus: Tūc illi quod opus est inuicē autē hūc asinū nutrire sæpius cespitatem ex aliquo demus eū præcipitē loco inutile beatiā tanquā futurā (ut solent exercitus) expiationē: cū hæc aduersum me machinarent ego intelligēs oīa quā itineris superstit oblitus uulneris peregi Timor enim mortis omnē abstulit uulneris dolorem: ut uero ad diuersorum peruentum est onera cum deposuissent a nobis discumbentes cernant deinde noctu cum recedere uellent quo reliquæ syluis deportarentur. quid unus inquit hunc miserum deducamus asinum inutilem propter ungulæ uulnus hæc quæ superstit sunt partim nobis metipsis partim equo deferenda imponemus his dictis abierunt una equum ducentes nox cū noceret lunæ beneficio ego mecum locutus quid amplius inquam expectas miser esca uulturibus & eorum pullis futurus nunquid non intellexisti quæ isti de te sunt

indicem collocuti? uis ne ex alta crepidine deiici? nox res-
plēdet fures abiēre pete fuga ab istis homicidis salutē hāc
mecū cogitās cū uidere me solatū (laqueus enim suspēsus
pēdebat) ad fugiēdū maxime sum cōmotus itaq; domū ex
iens capi cursu fugere qđ anus ubi cōspexit me p candam
retinebat: ego rē dignā precipitio & alia qua uis morte pu-
tās si a uetula retinerer mulierē trahebā illa magna uoce i
plorat uirginis opem quæ cū pdisset cōspecta re facinus ē
ausa nobile & memoratu dignū nā sup me ascendens fuge
comes facta est ego tū fugiendi cupidus tum puellæ gratia
extento cursu abibā anicula post nos relicta uirgo orabat
p salute deos ad me uero si me iqt ad paternā domum pdu-
xeris primū ab omni ope te liberæ faciā tuq; ordeī medinā
erit tibi singulis dieb; cibo at ego tū interfectores meos fu-
giēs tū pollicitatiōib; puellæ motus neglecto uulnere cure-
bāt ut uero ad triuū quoddā puenimus hostes nros redeun-
tes incidimus q; a lōge ppter lunā ifelices captiuos cogno-
uere currētes cū me cōprehēdissent in uirginē uersi o spe-
ciosa uirgo qđ misella inq; ut p ignota pgis loca? nūqđ dæ-
mones nō extimescis: redi i gis nā te tuis restituem⁹ q; quū
ridētes dixissent me retro uerterūt tū pedis & uulneris me-
moriam quū renouata esset claudicare cæpi: illi nūc tādē cap-
tus claudus factus est aiūt cæteq; fugiēs nō sentiebas uul-
nus sed sanus uidebare: equo & anib; uelocior cursu: hæc i-
ter uerba adeo me lignis pcutiebāt ut iā ulcerib; postero-
ra ifecta sint domū ingressi anū laqueo e petra suspēsam in-
ueniūt uerita. n. (ut æquū erat) latrones ppter uirginis fu-
gā laqueo uitā finierat qđ illi admirātes scisso fune imū in-
pripitē egere. deinde ligata uirgie sūt ad cernā pfecti q; mul-
to potu traducta quū d uirgie colloquerent qđ ait qspia

ex eis de hac fugitiua agendū? qđ cēses alter nisi eodē illā
loco quo uetulā nostram prācipitē agamus nam & utilita
tem nobis auferre conata est: & nos : artēq; nostrā pdere
scitis, n. si ad suos peruenisset in piculo uersāret uita nra nā
oēs a plurib; ex iprouiso circūdati fuissetus capti quare
ulciscamur hāc uitā nostrā isidiatricē sed nō ita ut e sax op
iecta morte peat repētina mortis genus quo longe dolore
afficiat reperitūdū ē nobis cū de illius morte discerptaret
adiiciā ait huic qđ & uos pbabitis asini interitū quoniam
semp tardū nūc uero siēte claudicatē oportet pdere & n.
fuge uirginis factus est socius & minister hūc interficiam
primū tū scindamus uentrē atq; intestinis abiectis. intus uir
ginē inducam; ita ut solū sup extet caput ne euestigio sus
focaret reliquū corp; isra uētrē lateat quo tōsuto ambos
uultūrib; eiiciam; nouo more pparatū cibū aduertite quā
so ad hoc tormēti genus primum uiua mortuo asino here
bit: deide sole urēte in eius uētre decoquet: insup fame ad
mortē torquebit: neq; poterit seipaz pimere cetera qbo ex
crutiabit tū ex putrefacti cadaueris fatore tū ex uermibus
scaturiētib;: pratermito uultures deniq; cadauer d pasti &
uiuētem quoq; ualania būt. ad hoc mōstro simile acclamā
tes oēs rē cōprobauere. ego me ipz deplorabā tāquā iā mo
riturum neq; tantum meo interitu dolebā quantum quod
receptaculum essem futurus infelicis puellā: quā nihil ad
miserat mali: iā diluculum aderat cum subito manus aduen
tat militū ad os scelestos latrones capiēdos quos oēs uinc
tos ad ei; ora presidē pducūt: iter hos milites q puellā des
pōderat latronū iuestigator aderat hic uirginē dorso meo
ipositā ad suos reduxit: domestici nos ēt a lōge cōspectos
ut agnouere me illis aduētū nrm uoce significāte pfecti ob
uiā domū pducūt uirgo multū de me locata & captiuitatis

& fuge socio & una ad mortē destiato cura mei de mandata
ceteris medinnū ordeī p̄bere iussit ēt soenū q̄tū sufficeret
camello. ego cōspēdis cāibz q̄ i aulā itroeūtes multa ut in
diuicis hoīs nuptiis uorabāt: palestrā sū execratus q̄ me n̄
ī canē s̄z asinū sua arte trāsmutasset haud multos post nup
tias dies uolēs mihi uirgo p̄missā grām referre patrē ut me
libez dimitteret hortata ē ille sub diuū cū equaz armētis
libez in uoluptate & equas subagitare cū uellē p̄misit que
cū mihi optia genere redhibitio uisa eēt si mei arbitrii res
fuiſſet. aduocato itaq; equaz pastore me sibi p̄misit lātum
tā quā nō ā plius sarciaz molestiā subitaz equabz pastorī
miscuit ducēs simul ad pascēdū sed cōtra. atq; opinabar ac
cidit nā q̄ armēto p̄erat iclusum me reliqt: uxor illa ad pi
strinū illigatū & triticū & ordeū moleī cogit: mediocris hic
erat labor grato p̄serti asino molere quātū dño fate eēt sed
mulier itēta q̄stui & i alioz quoq; q̄ plurimi i agris erāt o
pera ad farinā mercedē misēz fatigabat collū isup ordeūz
mihi debitū cibū cōfricās ac molere cogēs placētas ex eo
i suū usum faciebat. dabatur mihi fursur p̄ ordeo si qñ pa
stor iter armēta ire ad pabulū equorūz sineret q̄ me uelut
adultez suspicabātur calcibz & morsibz ifestabar. adeo ut
nullo pacto zelotipiā ualerē fugere: macilētus igitur puo
tpe factus sū ac deformis neq; domi a pistrini labore qet
neq; i agris pascēs quū nō eſſē ab equoz p̄secutiōe tntus:
destiabat ēt qñq; ad mōtes lignoz sarcinas laturus qđ ma
lū ceteris erat i oibz deterius: nā primū ascēdēdus mōs erat
saxosus aspa ac dura mihi ut q̄ absq; soleis eſſē nia ducebar
a puero asinario q̄ me aliqñ nouo mōf proderet: pcutiebat
currētē: neq; simplici solū ligno s̄z eo cui frēqntes atq; acuti
stimuli eſſent isixiis semp posteriora dorsi purgebat adeo
ut nates ulceribz ignataz sēp ab illo eodē loco uapulare:

onus p̄terea īponebat & elephāto graue: descēsus mōtis li
cet eē p̄ceps: tñ cōtinuis p̄mebat uerberibz si qñ sarcina in
alterā declinaret p̄tē neq̄q̄ aut demebat ligna: aut īpōebat
lenius: ut æquaret latera sed graues addebat lapides leniori
pti. ita redibā miser: tū ligna tū saxa inutilia ferēs: flumē erat
ritinere absq̄ naui ille calceis parcēs a posteriori pte post
ligna supra me quoad fluiū trāsiuissem īsidebat si uero (ut
sæpe cōtigit) labore atq̄ onere nimio lapsus cecidissem: tū
mihi calamitas aderat n̄ ferēda nō. n. deses me subleuabat
manibz: aut camo erigebat: aut reddebat sarcinā leuiorē: s̄z
a capite atq̄ auribz īcipiēs me ligno pcutiebat cōtinne quo
ad plagaz multitudinem me cogeret ad surgēdū aliud quoq̄
malū itolerabile sū p̄cessus spinaz q̄ppe acutaz fassē quē
ferebā a posteriori pte suspēsū caude alligauit ut pēdēs cru
ra mouētē (ut ābulāti necesse erat) acerrime pūgerēt neq̄
uero huic malo obuiare potis erā hærētibz semp spinis ac
p̄pter incessū reputiētibz nā si remissimus incedēs de uita
rez spinaz īctus: ligno ualde uapulabā. si baculū euitarē ci
tius ābulās grauius posteriora torq̄bāt a spinis: erat asina
rio illi oio me pdendi aiūs. Itaq̄ cū illū aliqñ calce p̄cussis
sem nūq̄ ē id oblitus iussus stupā de una regiōe in aliā, trās
ferre illā sup̄ dorsū meū arte alligauit interitūq̄ ex eo mi
hi machinatus cū paululū p̄cessissem raptū ex igne torrē
exustū īfra stupā abscondit q̄ subito icēsa ego ignē sētēs: me
oburēdū īspētū sorte diuā stagnū me iecit meq̄ ī aq̄ una
cū stupā uolui sapi⁹ quoad ignis extriguere: ita absq̄ dis
crimie reliquū īfeci uie cū n̄ dāret illi facultas stupā āpli⁹ ī
cēdēdi limo atq̄ aq̄ plenā at scelerat⁹ ī thesauri⁹ domū fuer
sus oēs ī me culpā iecit asserēs me mea spōte ī ignē p̄siluif
se. alter dīceps īput⁹ puer. īgēs aduersū me excogitat malū:
nam cum me ad montem deduxisset grandi lignorum
imposito onere rediens uicino agricolæ ligna uendidit

meq; uacuū lignis domū reducēs apud dñm ueluti inutile
accusat i gēs qđ hūc asinū āpli⁹ nutrim⁹ frustra difficile tar
dū graue inspicie qđ sit eius cura si mulierē aut uirginē fofo
sam cōspicit e uestigio calcib⁹ p̄siliēs cursu ad eā fert tāq̃
hōines ad mulieres dilectas solēt morfu tāq̃ osculo appe
tēs nitif cōcubere ex quo lites tibi & odia oib⁹ cōquerētib⁹
pauētib⁹q; isurgūt. n. uero nūc ligna ferēs cōspecta i agrū
abeūte foemia ligna abiecta disp̄sit mulierē tāq̃ coitatus isē
qđ dōec aliis aliūde accurrētib⁹ mulier ab hui⁹ fofofi amato
ris ipetu liberata ē. hāc patron⁹ credēs postea qđ iqt neq; pi
ter ire uult neq; sarcinā ferre sed mulieres appetēs: amores
hōinū imitat occidite eū & itestinis uulturib⁹ datis: carnes
opariis seruate siq; quō sit mortuus quāret fingere a la po
iterēptū ad hoc absurdus ille puer ganisus me subito parat
ingulare sed forte accidit ut uicinus qđā agricola me ab in
teritu uēdicaret qđā cōsulēs aduersū me grauiora: neq; hūc
asinū occidas iqt pistrino aptū atq; oneri ferēdo: neq; et ma
gnū si i amores mulier⁹ labis: castra ipm summora. n. ueneris
cupiditate mitis erit & piguis: cui nō sit difficile et grauiissi
mū onus ferre si quō castres ignoras triduo aut: quadriduo
uix adducā huius artis pitissimū. approbat a singulis qđ a
derāt cōsiliū hoc audēs fundebā lachrymas tāq̃ uir effē asi
no desiturus neq; n. uiuere āplius cupiebā si fierē eunuch⁹
potius ergo aut iedia deficere decreui aut. ex mōte aliquo
me pcipitē dare ut morte misera effugerē uitā miseriore. at
nocte itēpesta supuenit i agros & uillā nūcius puellā a la
tronib⁹ nupraptā & eius spōsum meridie iuxta littus deā
bulātes ab iundātes maris aqua raptos atq; absorptos suis
se hūc finē & regē & uitā sortitos serui nouis dñis uacua do
mō decreuere oēs nequaq; de cetero seruitutē pati raptis
q; quā i agris erāt aufugihnt qui egs praeerat. absumptis

q̄ poterat mihi & eq̄s ip̄oit ægre ferebā n̄ ferre me onus ali
no dignū latabar tñ me euasisse id piculū exactiōis uniuersa
nocte cōfecimus lōgū iter: tertia die i urbē macedoniæ p
uenimus berrinā q̄ppe magnā ac p̄p̄osam i q̄ hitare statue
rat q̄ me ducebat & simul iumēta uōdere. p̄co medio stās in
foro nos p̄scribebat emptores diligēter īspiciebāt oīa apiē
tes os atq̄ ex dētibz atate cuiusq̄ coiectātes emerūt alii in
mēta reliq̄ me ultimū reliq̄t ū p̄co iussit reduci domū inq̄s
hūc solū uides n̄ reppisse emptorē at fors multa resolēs sa
pius & cōmutās i dñm minie gratū p̄auit. Cynedus erat se
nex unus ex eis q̄ deā syrā p̄ uillā & agros circūferētes sti
pē dex offerre i pellūt huic magno uēdo p̄tio dragmis tri
ginta quē ligatus sequor ubi domū phyleni (hoc emptori
nō nomē erat) puenimus magna ad hostiū uoce o caralia
iq̄t seruū nobis emi pulchrū ac grādē gñe capadocē erāt ea
coralia cynedox turba phyleni coadiutorz q̄ oēs ad illi' uo
cē applaudētes existimabant neq̄ seruū ēptū eē: ut uero asi
nū: uidere Phylenū icrepāt q̄ nō seruū sed sp̄osum sibi ad
duxerit suis nuptiis dignū ex quo certe pullos eiusmodi q̄
primū paret. Ad hāc: cōrisissent oēs ex exercitio suo itēti pa
ratis domi sacris mihi. Dea . . . p̄ ip̄osuerūt ciuitatem egressi
cū patriā pambularēt i quādā uillā puenimus i qua ego deā
ferēs cōstiti: qdā q̄ rei p̄erat cū ueluti deo plenus nōnulla
ptulisset uerba reliq̄ mitra p̄iecta caput sub' guttur ligātes
ensibz laceratos feriūt linguā īsup foris dētes exectā q̄sq̄ in
cidit ut breui tpe oīa sāguie manerēt. hic ego ualde extime
scebā ne asini quoq̄ sanguine Dea opus esset. eo pacto cū si
bi sanguinē eduxissent dragmas & obolas a circūstātibz col
ligūt alii earicas p̄bēt: & uinū: caseiq̄ fiscellast alii medīnas
tritici atq̄ ordeū in asini cibū ex his & habebāt uictū: & sa
tra Dea faciebāt pambulātibz illis aliqñ uillā quādā iuue

nem grádiorē a se cōspectū expiscatis domū in qua forte
diuenterēt deducunt illi muliebria (ut illis nefariis cynedis
mos erat) p̄pessi sūt ego dolēs me ī asinū eē uersum cū tm̄
scelus n̄ possem ferre. o scelesti cu3 uellē exclamare: p̄ uoce
hois magnū rugitū dedi qdā ex ea uilla amissum asinū q̄
rētes repēte audito rugitu nullo p̄monito igrediunt domū
quū estimarēt me suū asinū eē: reptis q̄ īfanda patrabāt cy-
nedis multo cū risu locū egressi scelestā sacerdotū neqtia3
p̄ totā uillā diuulgāt: Illi ob eoꝝ scelera dephēsa pudore te-
riti p̄xima nocte abeunt: cū ī locū solitariū puenissent icre-
pabāt me irati admodū q̄ eoꝝ misteria patefecissem. tolera-
bile hoc erat dānū uerbis mala audire qd̄ sequit̄ nō ferēdū
Deā q̄ p̄pe deponētes sublata sella nudū arbori robustæ al-
ligāt. deinde fuste ex nervis facto me ad nece3 ūberāt iubētes
ī futuꝝ eē taciturnū: & siml̄ p̄ uerba me statuūt iugulare
q̄ uillicoꝝ irā ī se icitari3: neq̄ p̄ me licuerit facere cōsuetū
q̄stum. sed ope iacētis humi dea id p̄hibētis ne deesset q̄ eā
ferret cadē effugi: post multas tm̄ plagas reposita supra me
dea iter p̄secuti sunt uesp̄i ī hois opulētī p̄dium puenimus
q̄ liberius nos domi excipiēs sacra dea pegit. hic ego igēs
piculū adii. Amicus qdā n̄ī hois pitis p̄tē syluestris asini do-
no misit: quā canes q̄ intas oclusi erāt coq̄ negligentia co-
mederunt hic p̄ter modū ne dñi iussu uapularet cū d̄ mor-
te cogitaret cōsilio mulieris pepcit uitæ. si mihi credes inqt
& te saluabis & refarcies hoc dānū3: h̄nt hi cynedi asinum
quē si deduxeris ī desertū3 locū3 facile illū3 potes occidere
sumptāq̄ ex eo partē parare ī cibū3 dño: reliquum corpis ī
p̄ceps abiice: existimabūt cynedi aufugisse asinū neq̄ āpli
dephēdi possē: hic uero asinus pinguis ē & p̄ similis sylue-
stri: approbato m̄lieris cōsilio quoq̄us itelligēs pacto irā
p̄roni decliatuꝝ: mihi p̄p̄q̄t ut cōsiliū faciū3 p̄faret at ego

quid de me futurū esset p̄uidēs optimū factū duxi id pericu-
lū subterfugere. Igit̃ e fracto quo ducebar loco p̄siliēs feror
intus cursu ubi cynedi cū hospite cœnabāt: subito eo aduē-
tu & lumē & mēsā subii existimās hoc scitū inuētū salutē
mihi futurū dominūq; e uestigio me ociosum aliquo tuto in
loco detētū: uerū hęc res ī extremū ē mihi uersa discrimē
nā furiosum me opinatis: ensibus: iaculis: lōgis baculis uelut
occisuri me appetuerūt: quo piculo p̄specto in īteriora do-
mus: ubi cynedi dormituri erāt curro illi hostiū loci exteri⁹
occludunt diluculo nebulones. illi dea mihi sup̄ posita res
cedētes ad aliā ciuitatē copiis & opibus potētē p̄ducūt in
qua nouū īteruenit p̄digū: nā cū dea priuatæ domus diuer-
soriū abnueret ī tēplo se poni iussit ei⁹ loci q̄ a ciuib⁹ maxie
coleret̃. illi libētī aio deā externā p̄pe suū deū ī tēplo col-
locāt: nobis tradunt paup̄culā hospiciū domus: hic plures
cynedi dies cōmorati. cū abire uellēt deāq; a ciuib⁹ peterēt
tēplū ingressi deā asportāt: uerū facinorosi hoies fialā aureā
e templo ablatā furto infra deā recōdunt. q̄ re palā facta ei-
ues nos īsecuti ut appropinqrūt ex eqs desilientes cyn-
dos capiūt īpios illos ac sacrilegos appellātes cum fialā ere-
ptā repeterēt scrutari singula eā repiunt in sinu deæ absco-
sam q̄obre: hos mulieres uiros colligatos in urbezq; tradu-
ctos in carcere: cōiiciunt: deā alio in templo ponentes aux̄
suo deo restitunt postera die & res eorū & me īsup̄ uen-
dunt ego a pistore incola p̄pinquioris uillæ emptus sū: im-
positisq; decez tritici q̄s emerat medinis ī uilla difficili atq;
aspa uia p̄ductus. erāt doni iumenta cōserua: molæq; pluri-
mæ ab illis agitatæ oīa intus farie: plena me uero: ueluti ser-
uū nouū solent: ac de uia p̄pter grande onus fessum eo die
quiescere sinunt postridie me iugo molæ alligatum linteo
uelatis oculis molere iubent plane norā id sæpius expertus

quo pacto esset molédū sed simulās me eius opis rudē frustra getē sperauī nā plures q̄ aderāt acceptis baculis de im
prouiso me id minime expectātē (neq̄.n. aspicere poterā)
adeo me percusserūt ut euestigio more turbinis circūduce
rem molā: exptus sane didici seruū ad ea q̄ siēda sunt prom
ptū esse debere neq̄ expectare dñi manū. eo labore admo
duꝫ macer euasi & corpore debilis: quapropter hortulano
me uēdidit qui hortū ceperat colédū. is olera in forum mea
opera ferebat sapius. agro deinde effodiēdo plātadoq̄ ac
rigando intentus ego interim otiosus sed uita ppter frigus
(erat.n. hyems) satis molesta cum patronus nedū mihi sed
nec lectū sibi parare posset: me tū molle lutū: tū dura ter
ra atq̄ acuta multū offendeat. cibus itē lactucae amaræ: ac
p̄dare erat ambobus cōtingit aliqñ nobis ad hortū adeun
tibus ut obuiaremūs genero so. uiro ueste induto militari: q̄
pmū uerbis italis hortulanū allocut⁹ petiit ab eo quo asinū
ducat ille uocē militis (ut opior) n̄ intelligēs nihil respōdit:
miles id ueluti se cōtēptū ferēs molesti⁹ hortulanū fuisse cū
pcussisset ille militē amplexus ad terrā i uia pstrauit iacētē
tum manibus tū pedibus tū saxo ferit: miles cū se tutareſ
minareturq̄ si exurgeret se illū. ense interfecturq̄. hortulanus
qd de se futurq̄ esset p̄monitus extractū euagina ensē addi
tis uerberibus. longe piccit. miles uitæ piculo motus se ob
uerbera mortuum simulat: qđ ueritus hortulanus iacentēq̄
relinquēs ensē supra se posito: in ciuitatē p̄git: datoq̄ alteri
ad colēduꝫ horto ob timorē penes amicū una me ducens
ubi latēter diuerſi deinde amici cōsilio se in arca iclusit. me
pedibus p̄ gradū abstractū recludunt in sn̄iori adiū parte
miles ubi de uia surgē uix q̄ ābulās ob susceptas plagas in
urbē cū rediisset narrat cōmilitōibꝫ q̄ obuiā forte facti sūt i
iuriā hortulani. hi cū nossent quo essemus in loco: sumpto

magistratu uenientes domū lictorē intus desistitū iubētes
eos qui domi essent. educi cū lateret hortulanus exclamāt
milites illū & asinū intus esse: qui domi erāt nullos eē alios
pter se nequū neq; asinū affirmāt cum tumultus & clamor
plurimus in paruo loco esset excitatus: ego qd nā eēt cupi-
dus sciēdi caput e fenestra extuli quo illi uiso statim exclā-
mant in mēdacio. deprehēsos scrutantes singula hortulanū
inuenerūt in arcula iacētē extractū iudicibus tradūt errati
poenā datū: me inferius demissum dant militibus ridebāt
in me uersi oēs q meo iudicio pdissem dominum ex quo id
uerbū primū pdiit in uulgus: ex asino cōspecto. quid deinceps
patrono acciderit ignoro. miles me emit minis uiginti
qui minister erat uiri pdiuitis thesalonicæ macedoniæ ciuitatis
eius ministeriū erat epulas parare diuiti cū isto cōser-
uus fiat habitabat pistor placētas melle conficiēs cōmunia
sua his erant artis utensilia atq; instrumenta. hi mihi diuer-
soriū dederūt i eo loco ubi reliq; coenæ dñi ab ipsis ipor-
tabant sp plures altero carnes ac pisces ab altero placentæ:
inter has me inclusum reliquētes abeunt lauatū. ego omis-
so ordeo humano cibo uētrē referis: cū rediisset tū ex ciborū
multitudine nō animaduertūt cibos a me cōmestos tum q
parce ne qd peiperent comedi ubi illos id non perspexisse
fensi eorū fretas ignorātia melioribus frustris corpus. reple-
ui. Tandem ut damnum cognonere: alter alterum illa
surripuisse suspicatus pudore inuicem reticebant diligen-
tius igitur ad seruantes reliquas portiones deinceps &
frusta adnumerant ego uitam uoluptuosam in deliciis
agens factus sum corpore pinguior adeo ut pellis ex pilis
nitidis admodū luceret. illi me pinguiorēq; factū uidentes
ordeū uero nequaquā minui in suspicionem mei ducti sum-

ant se foris ire lauandi gratia clauso hostio quid agam
per rimulas aspiciunt ego ignorans dolum ad pradium
proficiscor illi primo ridere incipiunt in cibo asini desue-
to conseruis deinde ad id spectaculum uocatis redent simul
omnes uehementius adeo ut patronus peteret quid nam
accidisset ut adeo effererent risu ut causa? percepit: surgens
a symposio atq; itrospiciens postea quā me uidit syluestris
apri frustra edētē statim ridēs se intus corripuit ego egerri-
me tuli me in furto & gula fuisse deprehēsum ille sub orto
risu me iubet in cōuiuiū deduci: deinde mēsam parari adeo
multis cibis: ut nullus alter asinus eos potuisset edere cocleæ
crude erant pisces partim garo & oleo partim sinapi cōditi
fortunā ego accidentē mihi sentiēs cogitāsq; his iocis salu-
tem mihi afferri posse mēse astās prādiū sumpsi quā ex re
uniuersum cōuiuiū se in risum effudit cū dixisset quispiam
bibet hic asinus & uinū si qs ministrat: idq; patronus iussit
set efferri oblatū potauit hoc ille pter modū admiratus du-
plex eius quo uenditus erā ptiū annumerari emptori iussit
meq; dari adolescētī cuidā liberto suo tū nutriēdū tū iſtruē-
tem quacūq; illū oblectare possent facile fuit illi me doce-
re parētē sibi facientēq; singula quæ mōstraret: primū flecti
me in genua supra lectū uelut hoīem docuit tū sibi alludēs
ac stātē pedibus anterioribus erectis psallere ad ei' quoq;
uocem annuere atq; abnuere oīa deniq; q poterā imitabar
uulgatū iam p urbē erat asinū uinū bibere ludere saltare &
q& mirabilib' uideret uocibus hoīs obtēperare cū uellem
bibere oculoꝝ nutu admonebā ministrū: mirabāſ hæc oēs
ut rē insuetā inscii hoīes in asino esse: latabar eorū stultitia
discēs ambulare ferre patronū curreſ absq; ulla seſſoris mo-
lestia: erā sumptuosus ornatus porphireis fabris freno au-
ro atq; argento distincto pendebant insuper tintinabula

suane; sonū p̄bentia: Menocles patronus in thessalonicam
 abiit: ob hāc cām ut ferebat q̄ erat pollicitus patriæ se gla
 diatorios ludos datū qui cū ad pagnandū parati adessent
 nos mane p̄fecti sumus ferebā dominū uia dura & uehicu
 lis difficili ubi thessalonicā uenimus oēs ad spectaculū &
 me uidēdū cōuenerāt: iam. n. fama diffusa longius uulgaue
 rat me in modū hoīs saltantē uarios ludos edere patronus
 post potū suis cōciuiibus (hi nobiles erāt) in cœna me iocos
 illos incredibiles iubet edere libertus qui mihi p̄erat faciēs
 ex me q̄stum tenebat inclusum eos q̄ in eos ludos uolebāt
 aspicere apta ianua datisq; nūmis intromittens illi aliud al
 ter in meū cibū afferebāt & ea p̄sertim quæ uentri asini mi
 nime cōuenirēt me & domini & aliōz ciuium epulæ & ma
 gnū & pinguiorem reddiderāt: mulier quædam & externa
 mei uidendi cupida accedit ut me aspiciat prādētē ut aspe
 xit euestigio in cupidinē mei exarsit tum asini specie addu
 cta tū impulsā ludoz uenustate hāc cū liberto ut unā no
 ctē mecū esse sinat magno p̄tio paciscit qui pagz curās mei
 iacturā p̄tio accepto cū aduersperasceret post cœnā dñi ius
 su abiens me ad locū ubi dormiebā pducit ibi mulierē iue
 nimus lectum ingressā puluina mollia importata erant
 uestes quoq; & stragulæ & stratū decēs humi positū mulie
 ris serui alio ī loco abeūt iuxta domū dōmitū: illa lum̄ itulit
 per magnū igni simile exutaq; ueste nuda pp lumē stetit: de
 inde ex alabastro p̄ferēs ūguētū se primū tū iungit naresq;
 unguento replet: postmodum exosculatur ea loquens quæ
 amor in hominem dilectum proferre cogit. deinde me su
 ne in stratū trahit ego nequaquā tertio egens hortato re quo
 ducor accedēs cū uino ueteri essem resp̄sus unguēti quoq;
 odore licitat⁹ pulchritudine īsup puellæ cōmot⁹ iclino me
 dubi⁹ quo nā pacto cōcūberē cū m̄liet nā ex quo asinus sui

expers coitus sui neq; cū asinis in ea re cōsueueram neq; asini cognorā itaq; haud paruus timor incessit ne scinderem dilacerarēq; in coitu mulierē: ac postmodū tanq̃ homicida meritā subire pōnā: sed hāc icassum a me cogitabant. nam mulier multis amatoris me osculis puocās ubi me ad opus paratū sensit ut homini supincūbēs me cōplectis ac paulū eleuās totū inguē accepit: ego cū retro cedere adhuc reformatas illa meos amplexa clunes ad sese trahit cadentē paulo: quorsum ingēs refugis atq; acri' cōplexui ihæret ut uero sensim supelle& illē iā mihi deesse ad explendā fœminæ libidinē ac uoluptatē timore deposito haud quāq; amplius insequentē cadens eius obtempaui libens cupiditati existi-
mauiq; nō esse me pasiphaes adultero deteriore hoc pacto uniuersa nox ueneri data est in uoluptatē coitus frequenter cōsumpta cū dies aduenisset abiēs mulier custodē meū cōuenit p̃tioq; noctē aliā redimit ille ditior meo ope factus cū rem dño significasset cū fœmina reliq̃t inclusum q̃ priori exercitio intēta uoluptati operā summo cū desiderio ip̃e dit libertus interim uesperī me inscio ad interiorē quo dormiebam locū p̃ducto patrono me per rimulā ostēdit cū adolescētula coeuntē eo aspectu oblectatus rēphibet efferri cupiēs me in theatrum duci ludorū tēpore quo id ad me spectaculū in aliqua ex his quæ ad bestias dānatæ essent fœmina in cōspectu oīum uideret ad me introductam mihi herere & demulcere manibus iubēt ut cū ludorū istaret dies i theatrum deduceremur oībus spectaculo futuri lectus erat magnus ex indica factus testudine atq; ornatus auro in hoc me collocāt & ponūt mulierē: deinde supra machinā lectū positū in mediū theatri ferunt magna cū acclamatione populi plausuq; manus aduersus me extendētis nobis mēsa erat

73
sa erat pluribus præparata rebus quæ in cœna deliciarum
causa hominibus apponunt: astabāt nobis formosi pueri
pincernæ uinū nobis aureo poculo ministrantes ibi custos
astans meus iubet me prædere uerecūdabar in theatro situs
& simul extimescebam ne quis ursus aut leo ad me dilaniar
dū p̄siliret hic ego inter alios flores recētiū rosarū folia cō
spicatus statim electo p̄ filio arbitrabant̄ reliqui me ueluti
saltatūq; ad ludū p̄bēdū surrexisse: at ego inter hoīes ad flo
res usq; delatus rosas se lectas pascorū singulis rē admiratū
bus iumētī speciē depono oīq; prioris asini sublata forma
in luciū illū priscū ante eos nudus redii hoc insperato ue
luti mirando monstro stupefactus populus magno cohor
to murmure in diuersas sentēcias distrahebāt alii ut magus
inq; uarias formas mutari solitū statim igni cōburēdum alii
paulo expectādū meq; prius audiēdū censebant ac postea
sentēciā ferēdā at ego ad p̄fectū urbis q; aderat i theatro cub
rens dixi me a serua thessaliæ uxoris quæ maga erat unguē
to p̄fussū in asinū fuisse cōuersū rogo me in custodiā de
tineat quoad certior fieret me loq; uera dic inq; p̄ses tuorū
parentum & cognatorū si quos habes & ciuitatis nomen?
patrē esse mihi larcii respōdi fratrē unū eodē quo ego uo
cari noie me hystoriæ aliarūq; rerū scriptorē fratrē poeta?
atq; augurē eē patriā urbē achaia paterā quæ ubi p̄ses audi
uit hospitis inq; filius es hoīs mihi amicissimi qui me doni
solicus est excipere & donis p̄sequi scio nil te mentiri tali
parente natū deq; sella descēdēs me amplexus exosculatur
ac deducit domū interim meus aduenit frater argētū affe
rens aliaq; multa cū p̄ses astātibus oībus me missum secisset
ad mare descēdimus p̄parata iā naui cōmeatūq; iposito op
timū factū sum ratus priusq; abirem forminā cōuenire q̄ me

asinū adeo dilexerat multo. n. magis uix me asino pulchrio
 rē fore sibi eaq̃ existimaui illa admodū laxta me uidit rei mi-
 raculo delectata ac cœnare cubareq; secū horrata est existit
 mabā illā q̃ asinū dilexisset multo maiore i hoie uoluptatē
 sumpturā cū cœnassemus ūguetq; ungōi coronaq; ex amia-
 tissimis rosis ut q̃ mihi formā hois restituisset i posita capiti
 cū tps dormiēdi iā nocte itēpesta adesset uestes exuo astans
 nudus ueluti rē gratā sceminæ facturū cū p asino uix ha-
 beret ad illa ut me nudū aspexisset singula hoiez eē i me ex-
 ptes abi hic i malā rē ait abscede otius alibi dormiturus eē
 peterē quodnā o berratū meū id diceret qm n te ait sed asi-
 nū dilexi quocū n tecū cōcubui. eqdē arbitrabar te asini fo-
 lā spēm deposuisse i figne illud qd dilexerā seruasse tu uero
 omisisti id qd solū i asino pulchrū uidebas atq; utile in si-
 miā qdētā cōuersus statiq; uocatis domesticis mandat extra
 domū foras me nudū eici ego ante domū nudus coronatū
 uinctus i nudo suo iacui diluculo mare uersus respiciens nu-
 dus fratri narraui n absq; risu i fortunū meū ueto deide flāte
 nauē ascēdētes paucis dieb; i patriā uenimus ubi diis meae
 salutis auctorib; sacra pblurac in tēplo dona suspēdi nō q̃
 ex canis podice (t uulgo aiūt) sed ex longa asini peregrina-
 tione ac uix tandē i patriā redierim salutē cōsecutus.

Luciani Philosophog uita interlocutores. Vēditor Mer-
 curius. Emptor. Philosophus. Venditor.

Dis pone tu sedilia & scāna: & appara locū uenienti-
 bus. Tu tū siste deiceps. & pduc i mediū uitas istas
 sed prius exorna eas ut formosa & decora facie ui-
 deant ut q̃ plurimos adducāt & alliciāt ad se. Tu uero Mer-
 curi excāta & cōuoca fortuna psp̃era ad mercatū emptores
 iā adesse Vēdemus eni philosophog uitas oīs generis se-

statū q̄ uariā: at si q̄s neq̄ at statū argētū solueret: i p̄ximū
 annū sarciet dū mō cōstituerit spōsorē. Mer. plures cōuene
 rūt q̄obré nihil morādū ē neq̄ ipsos detinere oportet. uen
 damus itaq̄. Quē uix igif ut pducamus primū? Ven. Istum
 capillatū ionicū? nā & honestus ēē uenustusq̄ uidet. Mer.
 Heus tu pythagorice descēde & p̄be te uiscēdū his q̄ sunt
 collecti. Ven. Extāta iā Mer. Optimā uitā uēdo & uenustis
 simā q̄s emet? q̄s plus q̄ homo ēē uult: q̄s scire totius mūn
 di harmoniā & reuiuiscere iteq̄. Em. uultu qdē atq̄ spetie n̄
 degener. qd āt scit maxie? Ven. Arithmetica: astronomia: p
 digia uatē summū uides: Em. licet ne p̄cōtari eū. Veni. p̄cōta
 re in rē bonā: Em. cuias tu es Phi. Samius Em. ubi es erudi
 tus: Phi. In egypto apud eos q̄ ibi sunt sapientes Em. age si
 te emā qd me docebis? Phi. Docebo qdē nihil: sed como
 nefaciā. Em. Quo nā mō comonefacies? Phi. Q. uū nitidum
 pri⁹ animū reddidero: & isitū i eo sordē eluero. Em. sed p̄
 to me iā nitidū esse factū: Quis Modus est comonefaciēdi?
 Phi. Principio longum silētiū: & mutitas: & quinq̄ totos
 annos loqui nihil. Em. Tēpus iā tibi ē o uir optime. Croesi
 puerū erudire: ego. n. loquax nō statua esse delim. Vex tamē
 quid post illud silētiū atq̄ quinquennium Phi. Musicā &
 philosophiam exercebis. Em. Lata atq̄ lepida dicis si prius
 me citaredū fieri: deinde ēē sapiētē oportet Phi. Deidē etiā
 numerare. Em. Numerare scio etiā nūc. Phi. Quomodo nu
 meras? Em. unum: duo: tria: quattuor. Phi. Vides q̄ tu putas
 quattuor eadē decē sunt: & triāgulū itegrū: & n̄m iusiurā
 dū. Nō maximū igif iusiurādū sunt quattuor? Em. Nūq̄ di
 uiniora neq̄ magis sacra uerba andini. Phi. post āt o hospes
 cognosces de terra & aere & aqua & igne quis eis sit īpetus
 et qua existāt forma quū mouet. Em. Formā. n. habet ignis

& aer uel aqua. Phi Vel maxime manifeste. Nō enī possunt
sine forma & sine figura moueri. Præterea cognosces deū
numeꝝ existēte & itellectū & armoniā Em Mirabilia dicis
Phi insuper ad hæc quæ dictō sunt & te ipsum unū putari
& eundē aliū aspici & aliū existere itelliges Em Quid ais
alius suꝝ & nō hic q nūc dissero & loquor ad te: Phi Nūc q
dē hic es olim aut ī alio noīe imaginabere: spatio at & pces
su tps iteꝝ ī aliud quoddā trāsibis Em Hoc ais immortalē
me futuꝝ mutatu ī formas plures. Sed hæc qdē satis sunt:
quæ uero ad quotidianū cibū ptinēt ī his q̄lis es: Phi Ani
ma qdē nullū epulorū cætera aut pterfabas Em Cuius causa
habes fabas fastidio. Phi Minime uero sed sacre sunt & mi
rāda eaz ē natura primo. n. gēitales sunt & si uiridē fabam
exuas uidebis uirilib' genitalib' similē eā germinē ac pullu
lo coctā uero si dimittas ad lunā noctib' p̄mēsis & modera
tis sanguinē facies: & qd' maius ē ateniēsisbus ē lex fabis ma
gistratus elingere Em Oīa bene locutus es & rebus sacris
digne. sed exuare nā & nudū te uidere uelim o Hercules au
reū ē ipsi semur. Deū nō hō ē uidet q̄re emā certe eū quā
ti hūc uēdis? Ven Decem misericordiāꝝ Em Accipio Ven
scribe emptoris nomē: & ūde emptor ipse sit Italus qdē eē
uidet ex his q circa Crotonā & Tarētū & huiusmōi graciā
habitāt. At q nō unus sed pene trecēti eū emerūt abducāt
Aliū pducamus Mer. Vis īqualētē illū pōticū Ven Admo
dū eqdē Mer Heustu q perā suspēsus & humeros atq bra
chia detectus ueni & ī gix circū confesum: Vitā uirilē uen
do: Vitā optimā & generalē & liberā qs emet Em o preco
quo nā modo dixisti? Vēdis liberū hominē Mer Eqdē Em
Deinde non uereris ne tibi litiget seruitutis per te illatæ aut
te prouocet ad Ariopagū? Mer Nullæ ipsi curæ est uendi

tio: putat enim se omnino liberū. Emō. Quid aut quispiam
 isto hoīe utat sordēti calamitoseq; disposito: nisi forte ha-
 bere eū fossorē & lixā portatorēq; aquarum oporteat. Mer.
 Neq; id solū sed etiā si hostiariū ianitorē ne astituas multo
 fidiore canibus uteris. Deniq; cāsis ipsi ē nomen. Emp.
 Cuias aut est? & quā idustriā disciplināq; pfitet? Mer. Ip̄m
 interroga. Em. Ita enim facere melius est timeo uultu eius
 tristē & senex & obstipū ne me allatret adeuntē: aut per lo-
 uē ne me etiā mordeat. Nō ne uides ut extolit lignum & di-
 strinxit sup̄cilia: & erux & minax biliosusq; respicit? Mer.
 Ne tineas māsuetus. n. est & phumanus. Em. Principio uir
 optime ex qua terra es? Phi. ex quā terra. Em. Quo nā mō
 istud ais? Phi. Mūdi ciuē uides. Em. Quē aut emularis. Phi.
 Herculē. Em. Cur igit uirā nō pellē leonis induis? Nā quan-
 tū i ligno es appares similis illi. Phi. Hoc mihi leonina pel-
 lis est fuscū amiculū: atq; ut ille quondā militauit sic ego ēē
 milito aduersus uoluptates nō iussus sed uolūtarius expur-
 gare lustrareq; uitā exoptās mihiq; pponēs. Em. Enge Dio-
 genes cū ista optione tua atq; pposito: sed qd te scire maxi-
 me dicamus aut quā tenes artē? Phi. Liberator suū hoīum
 & medicus nitior & quæ summa est ueritatis & fiduciæ pro-
 pheta esse uelim. Age oppheta si te emam qua me institues
 exercitatione. Phi. principio te accipiēs & exuens delitiis
 & inopia periuriaq; cōcludēs induā amiculū: post aut labo-
 rare & fatigari te cogā humi dormiētē bibētēq; aquā: i ple-
 tū & saturatū tibi cuiusmodi forte contingerint: pecuniaꝝ
 uero si habes ferres ad mare & iniicies: si optēperare mihi
 uelis: nuptias uero negliges: & pueros: & patriā: & omnia
 tibi p deliramētis ac ieptiis erūt paternāq; domū destituēs
 ac repudiās: aut sepulchrū tumulū ue habitabis: aut deser-

tam turrim aut doliū aliqđ peraq; tibi lupinorū sit referta &
pone scriptorū codicē atq; ita te habēs beatiorē te eē dices
magnis & clavis regibus: ac si quis te flagellet aut torqueat
nihil horū triste duces. Em. quo nā modo istud ais me non
dolere flagellū non. n. testudinis: aut locustæ piscis tergore
amictus sum. Phi. Euripidis illud imitaberis parū imutans.
Emp. Quod illud est? Phi. dolebit tibi mens lingua sine do
lore erit: quæ maxime oportet adesse tibi sunt hæc: procacē
esse cōuenit: & ferocē & obiurgare omnibus: deinceps & re
gibus & priuatis sic omnes spectabunt te: & utilez existima
bunt: barbaraq; tibi sit uox & sonora loquella: ac plana simi
lis clausi uultusq; sit intentus & huiusmodi uultui decēs am
bulatio omnioq; e fera ut bestia & syluestria omnia sint tua
pudorq; & equitas & modestia & moderatio absit ipsumq;
erubescere ex polia uultu tuo & abradere penitus. Ex omnib;
aut locis sequere. celēberrima quæq; loca & maxime popu
losa & in eis ipsis solus atq; insociabilis esse uelis nō amicū:
non hospitem: admittens. Dirues enim & demolieris quæ
sunt principatus in cōspectu aut omniu; quæ ne priuatim
& seorsum faceret qđ spīa: ea fidens ipse fac reiq; uenerez el
lige ea quæ magis ridicula & iocularia sūt: postremo sit tibi
uideat poli pu; crudum aut sepiæ epulatus emoret hāc tibi
beatitudinē cōciliamus. Emp. Abi dira enim & pulōta non
humana dicis. Phi. Sed facillima heus tu sunt hæc: & leuissi
ma porcem sere ac percurrere nō. n. tibi opus erit eruditioē
& rationū & deliramētōz: sed breuē est hæc tibi nia ad glo
riā nā & idiota si sissiat coriarius aut tergoz molitor: aut sal
samentoz uenditor: aut faber tignarius: aut numilari⁹ & co
lybista nihil te phibeat admirandū esse si modo impudē
tia & audacia adsit & obiurgare bene didiceris. Em. Ad hæc

quidē tui nō indigeo nauta aut hortulanus siue olitor in tē
pore fortasse fueris: p̄sertim si absoluere te iste uelit ad sū
mum duorū obulorū. Ven. Accipe & habe et enim libenter
isto hoīe carebimus qui ita inquietat: & nociferatur & oīb⁹
om̄nino iniuriat: & maledicit: uoca aliū cyreneū istū q̄ i ue
ste purpurea & coronatus ē. Age dū attēdāt oēs p̄ciosa res
hæc & diuitibus hoībus indigēs. Vita hæc incūda & suauis
uita p̄beatissima. q̄s delicias desiderat q̄s emit maxime lautū
et delicatū? Em. Veni tu et elloquere quæ rerū gnarus es?
emā enim te si sis utilis atq; cōmodus. Ven. Ne uexa eum o
uir optime neq; p̄cōtare: ebrius. n. est itaq; tibi nunq̄ respō
deret quū ita lubrica lingua plapset. Em. Et q̄s prudēs aut
recte sapiens ita corruptū et incōtinēs mancipiū emerit? at
quantū etiā spirat unguetorū: ut titubans et gressib⁹ trāsuer
sis ambulat: sed tu saltim Mercuri dic quot bona ipsi adsūt
et quæ sunt ea quæ sectat. Mer summa quidē uidet in hoc
hoīe q̄ et cōuiuere dexter: et cōpotare idoneus: et cōmessari
cū tibi cina aptus est: amanti p̄digo q̄ domino. Alia etiā
uidentur esse in eodē: nam et placentæ bellariorū q̄ gnar⁹
et cocus peritissimus et sophista totus uoluptatis et libidi
nis est fuit enim ipse athenis eruditus seruiuit. per Siciliam
tyrānis: uehemēt⁹ q̄ eis et mirifice probabatur: caput autē
huius sectæ est omnes contemnere: omnibus uti: undiq; col
ligere uoluptatem. Emptor. Tempus iam tibi est alium per
spicere emptorem. ex his diuitibus ac pecuniosis non ego
sum accomodus uitam hilarem emere. Venditor. Iuuenalis
uidetur o Iuppiter hic nobis manere. Remoueto hunc
alium productio p̄cipue duos istos alterum ridentem: ex
Abdero alterum flentē: ex Epheso. simul enim eos uēdere
uolūtas est. Descēditē in mediū. Duas optimas uitas uēdo:

atq; omniū sapientissimas nitas? Em. O Iupiter quæ est ista
cōtrarietas: alter. n. ridere nō intermittit: alter uidet quēpiā
lugere ppetuo. n. lachrymat: qd ista? Heus quid rides? Phi.
Interrogas Nēpe qā mihi ridicula uident: & uestra omnia
& ipsi uos. Em. Quo nā mō istud ais: nō oēs derides resque
oēs nostras putas p nihilo? Phi. Sic habet studiosum enim
eis nihil. inania oīa: & atomorū motus atq; infinitio. Em. nō
ita certe est sed tu inanis q̄ uerissime: & demēs: atq; rudis: o
iniuriā ridere nō desisses? Tu uero qd fles o uir optime: eē
multo melius puto alloqui te. Phi. Reor. n. o hospes hūa
nas res lamētabiles & lachrymosas. nihilq; earū eē qd non
sit corruptibile q̄re miseror ea & q̄ror: atq; ea q̄ nūc sunt p
sentia nō puto magna q̄ uero posteriore tpe erant omnino
tristia. Dicō aut exustiones & totius mūdi calamitate; hæc
lamētor: & q̄ stabile nihil sed tāq̄ in poculū cōfusa oīa con
nolunt: & est hoc iucunditas iniucunditas: noticia innoti
cia: magnū puū: sursum deorsum: circūeūtia: et alternantia:
Emptor. qd. n. est xū. Phi. puer ludibūdus: ludens alca et
diferens. Emptor. Quid sunt homines? Phi. dii mortales.
Emptor. quid aut dii? Phi. hoies immortales. Em. obscura
heus tu et cognita difficilia scrupulosq; et uerborū inuo
lucra cōponis. plane. n. sicut obliquus Apōllo. nihil decla
ras ac planū facis. Phi. Nulla. n. mihi curæ estis. Emp. ergo
nec emet te q̄sq̄ recte sapiēs. Phi. Ego āt oēs ex ordine atq;
ex ætate ululare iubeo simul eos q̄ emūr et qui nihil emunt
Em. Hoc malū nō longe ab infania ē neutrum ego horū emā.
Ven. Inuēales manēt ii. Excāta aliū. Mer. Vis atheniensem
illū. lepidū et faciūdū? Ven. Admodū eqdē Mer Heodū ue
ni tu uitā bonā uendimus: q̄s emit uitā sacratissimā: Em dic
mihi tu qd scis maxime Phi. amator puerorū sum: et sapiēs

sum in reuenerēa Em quo igitur mō ego te emero pedago
gi ego egebā quū mihi formosus puer sit Phi. q̄s aut me
ip̄o aptior existet cōmanere et una eē cū formoso? & n. nō
corpore amator suz: aiaz opinoꝝ formosam. Deniq; et si sub
eādē uestē mihi adiaciāt: audies eos a me nihil graue eē pas
sos Em. incredibilia dicis amatorē puerorū non ultra aiam
q̄cūq; q̄rere et i ea solū eē curiosum? p̄serti i eadē ueste decur
bātē cū facultate atq; licētia. Phi. Atq; iuro tibi canē et pla
tanū hāc ita se habere. Em. o Hercules absurditatē et icōue
niētiā deorū. Phi. qd tu dicis: nō tibi uidet̄ canis eē de? Nō
uides Anubī i ægypto q̄tus et in cœlo siriū et apud inferos
Cerberū? Em. Recte dicis. ego aut deerabā sed q̄s tibi ē uiuē
di modus? Phi. Ciuitatē mihi quādā c̄finxi et eā hito. utor
q; republica noua: et leges puto meas. Em. Audire uolebaꝝ
unū id ex uestris opinionibꝝ. Phi. Audi iā id qd ē maximū
qd d̄ mulieribꝝ mihi uidetur. Nullā mulierē cuiusq; et unio
pticipēq; nuptiarū eē unū quēq; q̄ uelit. Em. Hoc ais subla
tas eē de adulterio leges. Phi. Per Iouē et simpliciter oēz
sup̄ his p̄ simoniā. Em. qd aut de pueris tibi uidet̄ pulchri
tudine decorēq; habētibꝝ? Phi. Et ii erūt optimatibꝝ p̄miū
fauari p̄clarū q̄ p̄piā iuuenileq; opatis. Em. o donationē et
magnificētiā sapiētiā quod at tibi caput est? Phi. I dea et
exempla reḡ oīum imagines obscuræ existūt extra res oēs.
Em. Vbi aut existūt? Phi. Nusq; si enīz usq; essent nō eēnt.
Em. Nō uideo ista quæ dicis exēpla. Phi. Merito cæcus. n.
es ipsius aīa oculos: ego aut reḡ oīum uideo imagines et te
quoq; uideo obscurū et manifestū: et me quoq; aliūz uideo
et omnino duplicia omnia. Em. Ergo emendus es quū sis sa
piens: et acuta acie perspicax. Age ut uideā quid me petes:
aut quid exiges ex hoīe tu. Ven. Datō talenta duo. Em. Emi

quāti ais: argētū tñ solū in poster. Ven. Quod tibi nomē
est? Emp. Dion syracusanus. Ven. sume: et adhuc in rem bo
nā. Ven. Te Epicurū iam uoco q̄s emit hūc? est. n. ridētis il
lius discipulus et ebriantis: illoꝝ quos paulo ante uendita
bamus? Vnū aut hic plus q̄ illi sciuit q̄ religiosior et magis
pius est ad cætera: idē iucūdus: luxuriādiq̄ amicus. Em. qđ
est p̄tium. Ven. Duæ minæ. Em. sumæ. Illū aut quēpiam: ut
sciam quib' cibus lætes. Ven. Dulcibus et melitis: et maxie
siccis ficus uescit. Em. nihil hoc difficile: ememus enim ip̄i
palathas massasq̄ caricæ. Ven. Voca aliū tristē illū q̄ est p
pe et longe ac late detonsum. Tonsurā enim regit ad usq̄
cutē. Mer. Recte dicis: uidet enim p̄stolari hominē magna
multitudo ex his q̄ ad nundinas et for̄ diuertūt. Ven. Ipsā
uirtutē uendo atq̄ oīum p̄fectissimā uitā: q̄s scire oīa solus
uult? Em. Quo nam modo istud ais? Ven. Nempe: q̄a solus
hic sapiens: solus pulcher: solus iustus et uirilis: et diues et
rex et orator: et legū lator: et alia quotquot sunt Em. Ergo
& cocus solus et per louē etiā coriarius aut tignarius: et alia
huiusmōi. Ven. Ita uidetur ueni o uir bone et dic ad empto
rem q̄s es et illud in primis an feras moleste quū uenderis
et es seruus. Phi. Haud quāq̄ hæc enim nō sunt in nobis q̄
aut in nobis nō sunt: ea indifferentia esse cōtingit Em. Nō
intelligo quid dicas: Phi. Quid ais? Nō intelligis q̄ quæ hu
iusmodi sint eoꝝ alia sunt producta & promota: e cōtrario
aut alia sunt improducta & impromota. Em. Nec nunc qui
dē intelligo. Phi. Merito nō enim es cōsuetus nostris no
minib' neq̄ de p̄hēsiuā imaginationē habes. At uero studio
sus ille q̄ rationalē p̄spiciētā didicit nō mō hæc scit: sed et
quid significat accidēs: & quēadmodū & quātū inter se ea
dē differūt. Em. te p̄ sapiētā obsecro ne iudeas hoc ipsum

dicere qd est ad accidēs & n. haud scio quo nā mō obstipui
istoz modulo cōcitateq; pcussus. Phi. Nulla ē iuidia. quum
n. qspia si sit claudus illo ipso pede claudō lapidē offendat
& ex improviso uulnō capiat hēbat hic claudicationē. i. acci
dens. Idem qui nūc assumpsit uulnus idest ad accidēs. Em.
o ingeniū & solertiā. qd aut aliud te maxie scire dicis: Phi.
Nēpe sermonū perplexiōes qbus suplato eos qui me allo
quūtur & obstruo eis os: & silere eos cogo. Frenū (ut aiūt)
in labrū eis opponens. nomē aut hui⁹ sciētix ē memorabilis
syllogismus. Em. o Hercules uolētū qddā itaq; iexpugna
bile dicis. Phi. Cōsidera igitur: ē tibi puellus? Em. Quid tū
Phi. Hūc si forte crocodilus rapiat iueniēs ipm erratē apd
fluuiū: deīde se tibi restititū polliceatur si uerū dicas: qd
tibi uidetur de restitutiōe ifantiis? qd dices eū sentire. Em.
Rē iterrogas respōsu difficilē: hæsito enī & incertus suz utrā
ex duabus sententiis quū dixero recipiā: sed tu p Iouem ob
secro responsione usus. repara: recupaq; mihi Filiolum: ne
forte ante uertat ille & deuoret. Phi. Cōside nā & alia te do
cedo admirabilia his. Em. quæ ista? Phi. Eum qui metit: &
qui in omnibus dominatur: & Helectrā & eum qui opertus
est. Em. Quē istum opertum: aut quā Helectram dicis? Phi.
Helectrā quidem illā Agamenonis: quæ simul scit nescitq;
eandem rem: astante enī ipsi Oreste fratre suo adhuc igno
to: scit certe Orestē q frater suus ē: hūc at Orestē eē nescit
illū at rursus q opertus ē & mirabilē admodū rationē au
dies: respōde enim mihi patrem tuum scis? Emptor Utiq;
Phi. Quid igitur si tibi quem piā aīstamuelatum & in
tetrogem an hunc scias: quid dices? Emptor. Silicet mēne
scire. Philoſophus. Atque hic ipse erat pater tuus.

Itaq; si hūc nescis: p̄spiciū ē & p̄tem tuū nescire. Em. p̄ ita ē:
nam detegēs eum cognoscā: id quod ē uerū. Verū tamē qd
est tibi finis sapiētiae? aut quid ages quū ad uirtutis summū
deueneris? Phi. ad ea nūc ueniā et circa ea ero quæ sūt pri
ma secundū naturā. Dico aut diuitias: sanitatē et quæ sunt
huiusmodi. Pri. aut est necē multa ante laborare et tenui
ter libris scriptis uisum apponere et interpretatiōes expla
nationesq; conglomere atq; solacismoꝝ absurdorūq; uer
borū impleri et saturari: ac quod est caput nullū fas ē fieri
sapiētē: nisi ter deinceps ueratrū bibat. Emp. strenua sunt
hæc tua & acriter uirilia uerū esse fœneratorē usurarūq; cor
rasorē: hæc. n. tibi adesse uideo. Quid dicamus ea ne esse ui
ri qui ueratrū iā biberit & ad uirtutē sit p̄fectus. Phi. Vtiq;
mutuari enim & fœnerari solū deceat sapiētē. Nā quū pro
priū sapientis sit syllogismo uti mutuari aut & cōputare
fœnora proximum uideatur esse syllogismo p̄fecto quē
admodū illud est solus studiosi uiri: sic etiam alterū hoc ut
nō modo simplicia quēadmodū ceteri: sed etiā fœnora ca
pere. An ignoras fœnorū alia esse prima quædā alia secūda
tanq̄ plē & sobolē. Vides ne igit & syllogismum qualia di
cat & ratiocinetur. uidelicet si primā usurā capiet: capiet &
secundam? Em. Ergo & mercedes dicamus quas pro tua in
sapiētia capis a iuuenibus. clarūq; est qd solus studiosus mer
cedem pro uirtute sua capiet. Phi. Discis. nō. n. mei causa ca
pio. sed eius qui dat. Nam quia alter est dissolutus: alter
comprehensiuus est. me ipsum studeo comprehendere
esse. Te autem qui es solus diues cupio esse dissolutū.
Emptor. Cautelarū heus tu: te uerbis ipsis mondes. Phi.
Sed uide ne te dissagitem illo idemonstrabili syllogismo.
Emptor. Sed mihi graue a sagitta tua erit. Phi. Hæsitatio

cunctatio & silētiū:& distorqueri animū & cogitationē: ac
qd̄ est maximū (si uelim) celerrime te monstrabo lapidē.
Em Quo nāmō lapidē:nō.n. Persens o uir optime mihi ui
deris. Phi hoc mō lapis corpus ē.Em Vtiq;. Phi Tu ani
mal uideris igit̄:lapis certe es quum sis corpus.Em nequa
q̄:sed resolue me p̄ Iouē obsecro ac de itegro facito me ho
minē. Phi Haud difficile est hoc sis igit̄ rursus homo. Dic
mihi oē aīal corpus ē?Em Vtiq;. Phi. Quid aut̄ lapis aīal ē
Em Non. Phi Tu autem corpus es?Em Vtiq;. Phi corpus
existens aīal es?Em Vtiq;. Phi non igit̄ lapis es quū sis ani
mal?Em Euax. recte fecisti:nā mihi crura iā sicut Niobes di
rigebāt:& fixa atq; gelida erāt:sed emaz te. Quātū pro isto
soluā? Ven minas duodecim.Em Sume. Ven solus aut̄ eū
emisti.Em Nō per Iouē:sed hi oēs quos aspicias multi illi q̄
dē & humeris firmis:ac tolerātes:& metenti ratione digni.
Ven Ne īmorare. Voca aliū. Mer Te peripateticū dico. te
honestū ac diuitem. agedū. emitote prudentissimū & oīa
animo sciētē.Em Qualis aut̄ est? Ven Moderatus: mode
stus: aptus uitæ:ac (qd̄ ē maximū) duplex.Em Quo nāmō
istud ais? Ven Alius exterius appet & alius eē iterius uidet̄
Itaq; si eū emeris memēto ptim̄ iternū ptī externū hoīnez
uocare.Em Quid aut̄ maxime scis? aut quid sentis maxie?
Phi Tria eē quæ bona sunt. eaq; cōsistē in animo in corpo
re: in reb; externis.Em humana sapiē quāti autem est? Ven
Viginti minaz.Em Nimium dicis Ven Non ita est o bea
te tu & enim habere ipse argentū aliquod uidet̄ Itaq; eme
re eū non facile puenias: præterea cognosces ex eo quātū
culex uiuit tēpus & in quātā altitudinē mare a sole lucem
excipit & illustrat̄. & equalis ē aīa ostreoz.Em o hercules
quanta ista sublimitas diligentiaq; ueritatis. Phi Quid si au

dias multa alia acutiora & suspiciatiora his? De semine & generatione in uuluis fictione embrionum. atque ut homo est risibilis. Asinus non neq̃ risibilis est neq̃ fabricat neq̃ ædificat neque nauigat. Emptor. Venusta admodum dicis & utilia documenta. Itaq̃ emo cum uiginti. Vend. sit. Quis nobis residuus relinquitur? Nempe hic meditabundus. Audi tu o pyrria cicitatimq̃ decantare. Iam enī plures recedūt: & reflutunt: & in paucis ueditio erit. tñ qs & hūc ipsu3 emit? Em ego. sed in primis dic mihi tu qd scis? Phi. Nihil: Emp. Quo nā istud modo dixisti? Phi. Népe quia nihil penitus esse mihi uidetur. nec q̃ tu homo qdam existis. Em. Multo magis hoc ignoro. Phi. o inopiā difficultatemq̃ sciēdi. Em. sed qd trutinā & exanima ista uolūt: phi. libro atq̃ pōdero in eis ipsis ratiōes & dirrigo: ad æquū atq̃ par: Quū aut̃ diligēter pares & æqui libras uidero: tū demū tu3 ignoro qd est uerius. Em. Rerū aut̃ aliāz qd nā agas apte atq̃ ordine. phi. Oīa præterq̃ fugitiuū pseq̃. Em. Quid hoc tibi impossibile? phi. Népe o uir bone quia nō dephdo neq̃ cōsequor. Em. Merito. tardus. n. esse & segnis & ignarus uideris. sed qs tibi sciētiz finis est. Phi. Inscita & ruditas & indiscilnatio & neq̃ audire neq̃ uidere. Em. ergo & surdū & simul & cœcū te esse dicis & sine iuditio isup & sine sensu: & oīo a uerme & lūbrice nihilo differētem: emendus: & p̃pterea quanti hūc dignū dicis. Ven. Minæ unius atticæ. Em. Cape Quid ais heus tu emite. Phi. Incertū est. Em. Nequaq̃. etenī & argētū solui. Phi. Inhibeo sup hoc & delibero. Emp. Immo nero sequere me quēadmodū oportet seruū meū. Phi. qs scit an uera ista dicas. Em. Népe preco et mina et p̃sentes hoies: Phi. Adsunt. n. nobis qui? Em. sed te ego iā cōiiciens

in pistrinū p̄suadebo te esse dñm secūdū peiorē rationē in
hibe sup hoc. **Phī.** nō per Iouē: sed iā enūciaui tuiq; sentē
tiā: **Gen.** Tu qdē desine cōtēdere: & sequere emptorem qui
te emit. **Eos** in Crastinū reicio: ut enim sunt idiotæ & opī
fices: tabernarii: & iſſitores & nundinatores & qui in uendi
tionibus & emptionibus in mercaturis in carponis cōmer
moratur huiusmodi uitas sumus uendituri.

Luciani Tyrānus interlocutores **Charon:** **Mercurius:** **Rha
damantus:** **Megapentes:** **Ciniscus:** **Micillus** **Mortu⁹** **Lucer
na Lectus.** **Charon.**

Missa ista faciamus o Cloto cimba nero hæc iam pri
de nobis disposita ē ut deduci possit bene præpa
rata siqdē et sentina exhausta et malus erectus: ac
vela explicata sunt et remorū singuli loco positi. Nihil im
pedit quantū in me est quin sublatiis anchoris nauigemus.
Mercurius tñ diu nos hic remorat: qñ eū præsto esse iam
oportet. **Nauigiū** præterea (ut uides) hoc uectoribus uacūū
est: quū licuisset nobis per hūc diē tertio nauigasse: et iam
ppe aduersperascit. Nos uero adhuc neq; obolum lucri feci
mus. Tū haud ignoro **Plutonē** inſimulatq; me negligē
tiæ et tarditatis: quum apud alium sit huiuscæ moræ causa.
Bonus uero et strenuus ille mortuorum ductor quantum
alius quisquā obliuionis aquam ebibit apud superos: et ita
ut sui ad nos reditas: plane factus sit immemor. **Verum** aut
colluctatur cum ephebis aut Citharam pulsat: aut oratiōes
ñ nullas suo more trāsigit: ac porat dicacitatē et iēptias suas
palā facturus: aut forte alicubi clā p̄teriēs furatur: ē enim et
hæc una ex eius artibus industria. Deinde ipse apud nos iacta

bundus gloriæ & insolescit & si noster ex pte dimidia
sit. Clo Quid nosti o Charon uerū illi aliqd speꝝ præter ac
ciderit negotii. Iouis gratia q̄ in rebus superioribus multum
eius opa utitur. est nāq; & ille dñs. Cha Non tñ adeo o clo
to ut in cōmunē possessionē ultra modū iperiū hēat. Nam
& nos mercuriū ipm quū hinc ad superos migrādū est de
morati numq̄ sumus Noui tñ ipse huiꝝ rei cām. Apud nos
nāq; Asphodelus herba dumtaxat libationes & inferiæ re
liqua uero tenebre: caligo: & obscuritas i cœlo aut̄ clara sūt
oia. Ibiq; ambrosia plurima & nectar abunde qua propter
suauis illi uidetur morari apud superos A nobis aut̄ quum
ab eūdū est statim subuolat: ac si ex carcere quoq; defugiat
postq̄ autē descendendi ad nos tps iminet tarde & sensim
ac lento gradu uix aliquñ demigrat. Clo Ne ā plus indigna
re o Charon: prope nāq; ut uides ille adest q̄ multosq; ad
nos ducat quinimo tanquā gregē hosce una cōpellit ba
culo. Quid uero illud: Agit. n. & quēdā uinctū iter reliquos
quēdā uero ridētē: Aliū suspensam perā & lignū in manu
hñtem respiciētē: cruce & insectātē alios: Nōne & mercu
riū ipsum cōspicaris defudantē: puluere pedes & cōspersū
& hanelantē? maxime est. n. & illi hos anxium: Quid hæc o
Mercuri: quæ istæc festinatio: Nā & turbato cuiq; nobis ui
deris assimilis Mer qd aliud o Cloto nisi q̄ hūc scelestū re
fugientē insectatus uix hodie ad nos diuerſi. Clo Q uis iste
aut cuius rei grā fugā cæperat? Mer id qdē clax. uiuere. n.
malebat: est. n. impator qdā tyrānus utq; ex eius pōt eiula
tu & q̄stu cognosci: magna qdā uidetur eē felicitate uel ipo
affirmāte priuatus. Clo Deinde demēs refugiebat q̄si rursū
posset reuiuiscere dñficiēte sibi fili glomere: Mer Refugiebat
inq; q̄nimo nisi magnanimꝝ iste q̄ baculū gestat me iunisset
Ita

Ita ut enim comprehēdētes uinxerimus abiisset nos. prorsus
euadēs. Nā ex eo quo nobis per Atropū tpe demādatus to
to itinere relucādus & pedib⁹ utriq; ī terrā fixis retineba
tur: ita ut nō facile deduci posset. Nōnunq̃ uero orabat & p
cabatur se ad breue missum faceremus. Insuper multa se da
turū pollicebat: ipse uero (ut erat decēs) quū uiderē quā
fieri nō possent postulantē haud permittebā. Postq̃ uero
ad fauces ipsas uentū est apud Eacū recēsentē eoq; numer
rū ipsu; ad symbolū & tabellā tibi p sororē tuā destinatu;
cōferrēte clā nescio quo pacto detestandus fugā ille capat:
deerat itaq; ad nūex unus. Tū Eac' ī me supcilia distrigēs
Nā semp inq̃t o Mercuri utere hac tua p̃dādi arte satis hnt
tui in coelo ludi. Quā uero ad rē functoꝝ uita spectant dili
gentius exquiruntur: ita ut latere nō possint. Ultra mille q̃t
tuor habet symbolu; hoc & tabella impressos & iscriptos.
Tu uero uno minus detulisti nisi forte dixeris haud æquū
tibi eos adnumerasse Atropū. Tū ipse ad uerba erubescens
quū is q̃ secūdu iter obluatabat mox memoriæ occurrisse
circūspectās dū eū nūq̃ uideo fugā cōpisse cognoui: statiq;
igif sum eū insecutus q̃tū mihi inerat celeritatis ea qua itur
ad lucē optimo uiro hoc subsequente me. Ita ut utriq; cen
stimulus concitari cursu contēdētes illū in Tenaro ipso de
prehēdimus a deo ex fuga p̃cesserat. Clo. Nos uero o Cha
ron Mercuriū negligentiaꝝ arguebamus. Mer. Vex qd hic
moramur quasi iam nō satis diu sit imoratu. Clo. Recte in
quis ingrediant. ipsa uero libellu; capiens ac sella de more
insidens. adueniētes sigulos plegam. Quis unde quo mor
tis genere & fato defunctus. Tu uero o Mercuri hosce exci
piens dispone & ordina & primū hos recens natos inserto
Mer. Quid enim mihi possunt respondere. Heus tu o porti
f

tor ii numero trecēti sunt cū expositis. Cha. o Venationem
optimā acerbos & imaturos deducis mortuos. Mer. Libet o
Cloto illugubres & indefletos post hos pducā. Clo. Senio
res dicis: fac ut libet. qd. n. me oportet hñe negotiū si uelim
ea q ante Euclidis tēpora gesta sunt inuestigare. Mer. Vos
q sexagenarios exceditis ānos adeste. Quid illud est? nō isti
me audiūt præ annis obtusi aures? necē forte mihi erit uel
istos sublatos alios afferre: ecce & ii duo de quadringētis p
maturi oēs & tēpestiue ellecti & me ioue passæ uæ sūt. Clo
Post qui trucidati sunt pducito o Mercuri: & priores dicite
quo pacto huc euecti aduenistis: qnimo uos oēs in his scri
ptis intuebor Heri in Medea q̄ttuor & octoginta oportuit
bellātes cadere: & cū his una Oxiarti filiū Gouarē. Mer. Ad
sunt pcontare. Clo. Præterea ubi nā met illi quos philoso
phus Theogenes & cū eo alii septē p causam scorti mega
rēsis iugularūt. Mer. Ecce astāt. Clo. Q ui uero ab adultero
ob uxorē interēptus ē? Mer. ecce tibi p̄ximus. Clō. Produci
to & iure sunt cæsi: illos dico q capite dānati uel qui fude
trāsso: si uero a p̄donib⁹ occisi qnq; & decē ubi sūt o Mer
curi? Mer. Qui gladio cæsi sunt adsumt oēs ut uides: uis &
mulieres pducā? Clo. Etiā q naufragio piere una n. mortui
sunt: & fato simili ac pari. Mer. Vis & q febre? Clo. Et hos
simul ac eis Agathoclē medicū. Veg ubi nā & philosoph⁹
Cyniscus cui quū esset Hecates coenā & expiationū oua e
pulaturis p̄tereaq; sepiā: moriēdū fuit. Cyniscus. Iā pridez
tibi astō heus tu optima Cloto quo nā meo facinore uel im
probitate pmisisti me tā diu apud superos q̄si ut arbitror
totū iū me fusum explicasti. Quietiā quū tēptassez sapius
intercidere nescio quo pacto distrūpi nō poterat. Clo. Equi
dē te humanorū facinorū reliquarum comtemplatorez & me

dicum:ingredere tamen fortuna bona: Cy. Per Iouem nisi prius uinctū hūc introduxero haud quāq̃ ingrediar: uereor enim ne te ꝑcando & rogitando seducat. Cloto. Age dum uideā quis nā is est. Cy. Megapēthes lachydi tyrānus. Clo. Ingredere tu. Me. Ne quāq̃ o hera mi Cloto: qui imo ꝑmitte me parū predire ad lucē: deinde uero ad te ueniā uocantē nemine. Clo. Quid illud ē cuius grā abire: hinc cupias? Me. Domus primum mihi esset tuo ꝑmissu absoluenda quā ꝑ me semī perfectā relicta ē. Clo. Deliras igredere iā inq̃. Me. Nū multū exꝑoscito temporis o diua mi cloto: unū saltem & hic diem finito me manere apud superos quousq; uxori palam faciā quo in loco thesaurū magnū habueri desossū Clo. Effet id tibi uolupe haud impetrabis. Me. Fiet itaq; tanti auri iactura? Clo. minime fidēs esto Megacles nem ꝑe tuus nēpos capiet. Me. o iniuriā ille me ne mihi insensus & hostis quem ipse ante hac ꝑræincuria ac negligentia nō interemerim? Clo. Ipse idem & tibi erit ad quadragesimum annum superstes uel paulo plusculū. Item & concubinas uistem & aurum omne tuum habebit. Me. Haud recte mecum agis o Cloto mea omnia mihi infestissimis impatiens. Clo. Tu uero o ꝑræstantis animi uir nonne Chydimachū cuius fuerāt hæc oīa substuli euita. Insuper spirātī adhuc illi liberos adiungulaſti? Me. Nunc uero mei erant iurisdictionis erāt effecta. Clo. Ergo earū ꝑsessionis tempūs & tibi decessit. Me. Verum audi obsecro o Cloto: quæ uelim tibi seorsum audientem nemine dicere: uos uero secedite paululum: si me missum feceris abireq; ꝑmiseris polliceor me tibi hodie daturum talenta mille auri signati. Clo. Etiam nunc aurum o ridiculamenti habes? Me. Crateres binos si libet addam utrosque Talenta centum Auri puri appendentes quos

enecto Cleochrito surripi. Clo. Trahite hūc uidet. n. non
libens ad nos iturus. Me. nos testor eodem impfectus mihi
relinquit occeptus murus & naualia q̄ pcul dubio pfecisset
si ad quintū sup uixissem diē. Clo. Hæc haud tibi sint curæ:
aliud molietur & cōstruet. Me. illud tamē iure exposco. Clo
Quale illud ē. Me. Eo usq; reminiscere quo ad subactis per
sis & lydis tributa imponā mihiq; monumētum excitem ac
statuā per egregiū. Vbi cūcta per me bella magnifice gesta
dū essem in uita inscribā. Clo. Hens tu his rebus conficien
dis haud certe diei unius. sed annorū uiginti tēpus exposcis
Me. Q uin etiā paratus sum sponsores dare taz celeritatis
qui reditus uel si libet Antādrū amātissimū filiū meū pro
me tradā. Clo. o inqnatissime illū inquis quē psæpe p̄cabas
relinquere tibi in terris supstitē. Me. Precabar hæc olim im
præsentiaꝝ uero id uelim quod mihi uideo p̄stare. Clo. Ve
niet tamē & ille post te paululū p nouū impatorē trucidat
us. Me. Itaq; ne illud mihi cōtradixeris o diua. Clo. Quod
illud ē? Me. Videre uelim q post me futura sunt quēadmo
dū se sint habitura. Clo. Ausculta ergo ut his cognitis anga
ris magis & doleas. Vxorē Me. das seruus quā & olim adul
terauerat habiturus est tuā. Meo hoīnē execrandū quē ipse
uxori p eo precāti morē gerēs dimisi libeꝝ. Clo. Filia uero
inter p̄sentis tyrāni cōcubinas deliget. Imagines aut & sta
tuæ quas quondā tibi. Ciuitas erexerat euerſæ risum prabe
bunt spectātibꝝ. Me. Dic mihi amicorū nemo moleste istac
fert? Clo. Quis. n. erat tibi amicus? uel cui? rei gratia effectus
An ignoras q te uenerabant dictaq; ac facta tua efferebant
laudibus: uel timore uel spe aliqua id egisse quū essent prin
cipatus & dignitatis amici & tēpori inferniētes? Me. in cōni
uiis tamē frequentes & uoce sublata & uotis mihi bene esse

comprecabantur uel si licuisset promptissimos esse eorum
singulos meam uitā suā post habere & priores obire mortē
Deniq; solus eram illis iusiurādū. Clo. Cur igitur apud hōē
quēdā heri cū cornasses e uita sublatu es? qd. n. tibi postre
mo bibendū oblatū ē te istuc transmiit. Me. Ergo ea pp ne
scio qd p̄ sensi amaritudinis. Vex qd ille uolens id efficit.
Clo. Multa p̄cōtaris quū iā ingredi iā tibi necē fit. Me. Vnum
illud me agit maxie o Cloto quo paulatim p̄cedere ad lucē
cupiebā. Clo. Quid illud est? appen. aliqd p̄ magni eē. Me
Carion meus uerna quū primū me mortuū ispexit sub nes
perū domū ubi ipse iacebā ascēdit. quūq; id illi p̄ ociū lice
ret: nemo. n. erat q me custodiret reliq̄s. Glycerum cōcubi
nā meā seorsum agēs p̄ pristino (ut arbitror) libidinis cor
mertio attracta & oclusa porta incestabat ea licētia ac si ne
mo intus affuisset. Quū aut̄ satis cōpisset uoluptatis ad me
cōuersus inquit: tu uero inquinata hominatio plagas mihi
haud merēti sēpe intēdisti: his dictis barbā cuculebat & cel
debat caput. Deniq; quū pingue quoddā excreasset me in
spuit: & his sup̄bi inq̄lēs ad impiorū loca excessit. Ipse ue
ro ira incēdebar neq; illi quū exanguis essem & frigidus of
ficere qcq̄ poterā. Ancilla uero scelestā illa quū primū ad
uētātū quorūdā strepitū p̄sensisset salua oculos circūli
ta q̄ si me defleuisset clamitās & me insuperuocē appellans
abscescit quos si cōprehēdero. Clo. Desine minari & igre
dere tēpus iā est ut te in iudiciū offeras. Me. Quis aut̄ aude
bit cōtra tyrānū sentētiā fere? Clo. Cōtra tyrānū nemo: cō
tra mortuū & Rhadamātus quē cōfestim iustissimū specta
bis: & poenas singulis p̄meritis inferentē. Quātum uero ad
p̄sens spectabat t̄ps ne teras. Me. saltē me p̄uatiū & cinē faci
to o diua uel e numero inopū: aut ex imperatore seruum id

modo sunt me cūmīspere. Clo. Vbi nā ille est q̄ baculū ge-
stat & tuo Mer. trahite hūc intro q̄ pedibus: nō n. ultro in-
scendet. Mer. sequere nūc fugitive excipe hunc tu o portū-
tor & acerrime dilige ad malū. Me. p̄fecto tr̄hono me i-
sidere eēt decētius. Clo. Quāobrē? Me. Quoniā me Ioue ty-
rānuserā & armatos habebā innumeros. Clo. Deinde nonne
merito uellebāt te. Cation quū sis adeo ineptus & sinister
uerū si ligū dīgū hūmīs per acerbā hāc tuā hēbis tyrāni-
dēm. Me. Andetū itaq̄ Cyniscus ille mihi baculū intēdere
nō ne ego tēdūdū quū dicatior esses & ad mordēdū acrior
prope sude manīfodi? Cyniscus. Ea p̄p manebis huic malo
afixus. Micyllus. Dic mea Clo. de me uero nulla uobis
habet rātiō uel forte: q̄a iops sum eo & ipse postremo sum
ingressus. Clo. Tu dero quis es? Mi. Cerdō & corianus Mi-
syllus. Clo. Deinde adeo agrestis morā nōne uides q̄ta ty-
rānis iste pollicet se datū: si ad breue fuerit dimissus sur-
bis me itaq̄ administratio nisi & tibi per grata sit. hēc tarditas.
Mi. audi o dea optima nō multū me cyclops delectat do-
nū pollicētis se ut in uluimo comēssuz: me igit̄ uel primū
uel postremū iudē expectāt dētes: p̄terea nihil ē mihi cū di-
uitibus simile. longe n. differēs me a cūlloz (ut aiūt) ē uir
Tyrānis in quū felix uideret esse inquit amibundus cū
etis erat & cōspicius. Quūq̄ tantū auri & argēti reliq̄set: ne-
stē insuper & somnos cōēnas & optime formæ mulieres me-
rito dolebat: & ab his reuulsus angebat. Nescio. n. quo pa-
cto istiusmōdī reb? tanq̄ uisco ihēscit aius neq̄ ab his di-
scedere facile parit: q̄bus olim inheserit quū etiā discūpi-
hexus ille nō potest quo eos uinciri & obstr̄ngi contigerit
et p̄ose & si huc iuri deferunt elamitāt & obtestant (quūq̄
fuerint in reliqs audētes timidiore ad uia quā ducit ad in-

77
feros adeundū repiunt. Itaq; se retro cōuertūt nō fecis ac
solent q; nimio amore rapiuntur. Volūt enim lucē ac supe-
rōs uel eminus p̄spectare. cuiusmodi rē lenissimū hic factū
tabat: qui secūdū iter fugitans. nūc & imprecatur & obse-
rat. Ipse uero qui nihil in uita habuerit qd̄ me teneret nō
agrū nō domū nō aux̄ nō uasa nō gloriā nō imāgines meri-
to eram expeditus & liber. adeo ut quū mihi dūtaxat atro-
pos inuisset ipso cultro nētustorq; corio & crepidis ipsis q̄s
manibus habebā reiectis libens ac desilens. statim & nudis
pedibus nōdū atramentū & nigredinem absterfus secutus
sum: quia imo pr̄uius fui: & ductor anteriora p̄spectans.
Nihil enim me qd̄ dimisissēm retrahebat aut reuocabat: &
me ioue quā apud uos sunt bona mihi apparent oīa. Nam
& pares hic esse hoīes & neminē a p̄mo differre suauissi-
mū esse uidetur. Video etiā hic & debitores ipsos haud rē-
peti neq; tributa dari: et qd̄ maximū est neq; hyeme ipso ab-
gere quēq; aut egrotare neq; a potentioribus cadi pacata. n.
sunt oīa. Insuper et res ipsæ a n̄is longe diuersæ: et incōtra-
riū reuolutæ. Nos. nā inopes et calamitosi ridemur angūtus
aut et ingemiscūt diuites. Clo. Iam dudū te o Micylle ridem
tē inspexi: qd̄ aut illud erat qd̄ tibi maxime risu; mōdebat.
Mi. Audi diuarū ueneratione dignissima. Quā. n. apud so-
peros tyrāno et mihi cōmune fuisset domicilliū: diligētius
aduertebā quā per eū gererētur et ita ut mihi tū. Deo cup-
iebā simillimus eē uideretur ex ipsoq; p̄p̄ureo flore quo
inducebatur per beatū existimabā. Insuper et sequētiū se-
turbā aux̄ et uasa gēmis ornata lectulosq; argēto exultos
et patæ coenæ nidorē q̄ me suffocabat cōspicat. diuin⁹ qdā
uir mihi appebat. adeo ut reliquos hoīes q̄si multū pulchri-
tudine antecire uideret et forma. Sigdē ellat⁹ mēte gūiter et

distēta cervice obuiis qbusq; & terribilis & minax icēdebat
Postq; uero naturæ cōcessit deliciis spoliatus ridiculus. qdā
mihi uisus est nec minus me ipsum irrisione dignum existi
mo q; tale scelus demittere ex nitore cōiectās hoīs felicitatē
& ob coctearū sanguinē: quæ in laconico sunt mari beatū dī
cēre: neq; hūc solū sed seneratorē etiā Gniphonē quē nunc
nideo igemiscētē & pœnitētē q; suis n̄ sit pecūiis p̄fūctus
sed illis igustatis obierit mortē. p̄digo & icesto Rodochari
bona reliquēs sua. Is. n. p̄xim⁹ illi erat gñe uñ & p̄im⁹ lege i
h̄rditatē uocabat. Itaq; n̄ possu; mihi satis a risu tēperare p̄
sertim cū memor sim q; ille pallēs semp̄ esset & squallidus
ac frontē curis oppletus solis digitis qbus talēta innumera
cōputarūt ditescēs paulatim colligēs q; paulopost per bea
tū Rodocharē effunderent: sed qd nō abimus? Interuigan
dū nāq; dabit & de reliquis ridēdi locus. quādo & hosce ui
demus cōgemere & lamētari. Clo. Ingredere aut anchoram
suspēdat portitor. Cha. Hens quo tēdis referta nobis est iā
ratis hęc & oppleta oppire i crastinū: te. n. prima luce trās
nectabo. Mi. Haud recte mecū agis o Charō quū inanē & le
uē relinquis mortuū. Equidē iniuriæ per me apud Rhada
māthū insinūabare. o eq; male mecū agis: iam nauigāt: ipse
uero hic relinquoꝝ solus. Veg; cur non ad ipsos enato: neq;
enim uereor si forte defecerim. quū sim mortuus ut demer
gar. Insuper neq; obolum habeo unde p̄traiecto mercede;
depēdaz. Clo. Quid illud mane o Micylle nō. n. fas ē te hoc
pactō tranare. Mi. Quietiā nos forte nādo; p̄ueniā. Clo. Ne
quāq; o Micylle nos uero hūc ad nauigātēs excipiamus. tu
uero o Mercuri cōpone eū & cura. Cha. Vbi nam affidebita
oppleta sunt ut uides oīa. Mer. Humeris & dorso si uides
tyranni. Clo. Recte. Mercurius excogitauit. Ascende itaq; &

collum scelesti tyrāni huius inculcā. Nos uero recta nauige-
 mus. Mi. Heus tu o Charon optimum esse arbitror uel hinc
 tibi uera p̄didere. ego quū nauigādi finē fecero careo quem
 tibi dē obolo: nihil. n. mihi p̄ter hāc perā & lignum hoc ut
 uides inest. Reliqua paratus sum fere q̄ libēt uel si specula-
 torē eē iusseris aut si rectū mihi & ualidum remū cōcesseris
 nihil eris d̄ me q̄stus. Cha. Remiga id. n. ex te accepisse erit
 satis. Mi. Vel si q̄ppia esset succinēdū. Cha. Per iouē si nau-
 tici cuiuspiā fueris carminis gnarus. Mi. Noni plera o Cha-
 ron. sed obstrepūt hi (ut uides) deplorātes ita ut nobis can-
 tus ois obturbaret. Mer. Heu qualis mihi facta ē rex iactura
 quos agros reliq. at at q̄lē domū: quot talēta meus hāressu
 scepta hāreditate male disponet: eh eh nuper natos quos
 dimisi liberos. Quis uero uineta q̄ anno superiori plātanerā
 leget? uel faciet uindemias? Mer. Micylle tu nō nihil que-
 reris. neq. n. fas ē quēq. apud nos ne lachrymis traicere. Mi.
 Desine nihil ē qd̄ deplorādū cēseā quū tā bona utar nauig-
 atione. Mer. Tamēp cōsuetudine uel paululū ingemisce.
 Mi. Ingemisca? itaq. qn̄ id tibi uidetur o Mercuri. Veh mihi
 ubi nam mea sarcitā sunt coria: heu ubi & uetustæ crepidæ.
 At at ubi putrescētes & obsoletæ o creæ. Nō enī ipsæ am-
 plius a mane ad uespernū usq. manebo impastus: neq. per
 hyemē disalcatus & seminudus uagabor dētes præ algore
 cōcussans. Quis igitur meū habebit cultrum & subulā? Mer.
 Satis deploratū est: lāq. ppe modū nauigādi finē fecimus.
 Cha. Agite: persolui te iā pro trāsuectatione hāc mercedem
 & tu oium primus o Micylle rede obolū. Mi. Iocarīs o Cha-
 ron uel in aq. (ut aiūt) scriptitas. sperās a Micyllo obolū te
 aliquē accepturū. Primū egdē ignoro utruq. qdratus obolus
 iste sit an rotundus. Cha. o. Venationē optimā hodiernam

hanc et lachri plenā. Sed p̄dite iā mihi nāq; equos boues
& canes ac reliqua animātia adeundū est. Traiectura. n. & il
la sunt. Clo. Recipe hosce tu Mercuri & ducito: ipsa uō ad
alterā fluminis partem nauigatura sum Indopatē & Hira
minthrē de dūctura. ii enim quū p̄ terra limitibus alter- ca
rētur abinuicē trucidati sunt. Mer. Proficiscamur o nos unō
ex ordine oēs me sequamini. Mi. o Hercules quales hāc sūt
tenebræ? ubi nunc formosus Megillus? uel q̄s hic queat di
scernere uerū Simiche pulchrior. Phrynis fit? Cuncta enim
æqua & colore sunt pari multa; his est inter bonū & meli
cōpatio. Nā & atritū hoc paliū qđ mihi antehac deforme
uīsum est imperatoris purpuræ efficitur simile: inuisibilia
nāq; utraq; sunt & eadem caligine opta. Tu uero o Cynisce
ubi nā gētiū es? Cy. Hic sum & alloquor o Micylle: uerū si
libet una incedamus. Mi. Recte inquisingere mihi dextrā
Dic mihi fuisti unq̄ in deusinīs sacris iniciatus? Cy. Id scilicet.
Mi. Nonne & tibi hāc eē illis similia uident? Cy. Recte
inquis. Sed ne appropinquat quidā tedā gestans trux & mi
nax p̄spiciēs nunqđ hāc erinys est? Mi. ita apparet ex habi
tu. Mer. excipe hos o Thesiphōe ecce q̄ttuor sunt & mille.
Erinis. At q̄ iā diuīōs Radamātus p̄stolat. Ra. p̄ducito ho
sce o Erinys. Tu uero o Mercuri p̄nuncia & cōuoca. Cy. o
Rhadamanthe per tuū & genitorē oro me primū oīum de
ductū ad te contemplare & inspecta. Rha. Cuius rei gratia?
Cy. Velim enim incusare quēpiam & enuntiare quot malā
quorū ipse nō sum nescius inuita gesserit. Itaq; neq; ipse ea
narrans fide dignus haberi possum nisi prius appaream qua
lis sim: & quēadmodum uixerim. Rha. Quis nam tu es? Cy.
Cyniscus optime tu animo ac mente philosophus. Rhad.
Huc accedito & prior iudiciū; adito: tu uero conuoca accu

42
tatores. Met. Quicūq; Cyniscū hunc acēsatūrus est huc
proditō. Cy. Nemo accedit. Rhad. Id mihi non facit facis o
Cynisce. Verum exuere ut te uel ipsis stigmatibus & signis
contempler. Cy. Vbi stigmatibus factus sum & obsignatus.
Rha. Quācūq; enim uestram quispiam inuita improbe
gesserit pro his singulis suboseuoria quāda; signa animae
impressa pfert. Cy. Ecce adsto iam tibi nudus. Itaq; disqui-
re quā dicis signa. Rha. q̄ prorsus iste nitidus & tersus est
præter tria hæc stigmata? aut quattuor subnigra admodum
nec satis parētia. Vex qd illud est uestigia hæc et pleraque
inustionum signa: nescio quo pacto deleta sunt et absterfa.
Quo nā modo hæc se habēt o Cynisce? uel unde tā mūdus
effectus est? Cy. Dicam olim quū essem ex imperitia impro-
bus et: cappter plurima mihi stigmata uēdicassē postq̄ ce-
lerrime philosophari occepi illius tam bona ac perutili me-
della paulisp̄ ex aīa maculas absterfi oēs et dilui. Rha. Pro-
ficere igitur ad beatorum insulas cum optimis una futurus.
Accusandus tamen est per te prius quem dicis ty rannus: u-
o mercuri uoca alios. Mi. Certe o Rhadamanthe quod ad
me spectat pusillam est et breuiori inquisitione indigens.
Astō. n. tibi iādiu nudus. Itaq; et me circūspice. Rhad. Quis
enim tu es? Mi. Cerdo et coriarius Micyllus. Rha. Bene ha-
be o Micylle nitidus totus es et in circumscriptus. Ito et tu
cum Cynisco hoc Tyrannus iam uoca. Mer. Megapenthes
Lacydi tyrannus adesto: quo te uertist? accedito: te tyrannū
appello: corripe eum et produc o Ctesiphone in medium
et apprehenso collo compelle. Rhad. Tu uero o Cynisce
argue hunc et inēsa uir enī hic impropinquo est. Cy.
Omnino aut neq; uerbis est opus. Cognosces enī hūc mox
ex ipsis stigmatib; qualis fuerit. Verūtāmē detegā ipse tibi

homine & dicēdo ostēdam clarius quā autē detestabilis hīc
egerit quā priuatā uitā duceret prātermittēdam ihi uident
Postq̄ uero audacissimos quosq; armis munitos sibi ascitit
& ciuitati insurgēs tyrānus effectus est iniudicatos occidit
ultra mille & bona singulorū dirripuit. Quū autē ad diuitiarū
apicē esset hoc pacto euectus nullam impietatis & sceleris
speciē omittens q̄uis crudelitate & iniuria in ciues usus est
Virgines.n. corruptit ephēbos dehonorauit & quouis mō
fuit subiectis iniuriis. Ob insolētiā uero hoīs & ai tumore
& in obuios quosq; superciliū & minacē obtutū nemo unq̄
posset de eo digne suppliciū summere. Facilius.n. quis so
lem potuisset q̄ hūc fixis & immotis oculis intueri. Poenarū
enim genera & modos ad crudelitatem inuenta enarrare ne
mo posset. In inferendis autē suppliciis istiusmodi & poenis
uel domesticis ac familiarib; ipsis haud abstinuit. Hāc itaq;
ne forte uana & leuis quādam in eum uitiorum uideatur
obiectio. Affirmabunt sane qui sunt per eum enecti si illos
exciueris qui etiam inuocati (ut uides) adsunt & eum cir
cumsistunt urgentq; undiq; & premunt. Hi omnes o Rha
damanthe sunt impiissimo hoc & insidias passi & necē par
tim uxorum gratia q̄ decoræ essent; partim q̄ egerime fer
rent; suos liberos ad dedecus & flagitium rapi; partim etiam
q̄ locupletes essent & probi & quibus res suæ gestæ minus
placerent. Rha. Quid ad hāc dicis o iniquissime? Me. q̄s
narrat cædes perpetrari equidem reliqua uero adulteria &
epheborum iniurias ac uirginum incestationes falso in me
Cyniscus comentus est. Cyniscus de his omnibus o Rha
damanthe testes producam. Rhadamas. Quos istos dicis?
Cy. Voca o Mercuri tyranni huius Lucernam & Lectum
hi.n. quū accesserint perhibebunt quorum sunt gnari testi

moniū. Mer. Lectus & Lucerna Megapēthes adeste o be-
ne factum. ecce ad sunt dicto audientes. Narrate ergo quorū
istis. Megapēthi huic cōscii & tibi o Lecte sit locus dicendi
prior. Lectus. Vera omnia Cyniscus tyrānū criminādo di-
xit me uero o Rhadamāthe pudet dicere cuiusmodi essent
quæ me supergesserit. Rha. Apertissimū ad hæc omnia sa-
tis tuū hoc fecit testimoniū: si quidem e explicare ea haud
toleras. Tu uero o Lucerna dicito & ipsa de tyrāno quid
sentias Lucerna. Qualia illa interdū egerit clam me habēt
nō. n. aderā: quæ uero noctu tū facitaret: tum pararet: tederet
dicere. Vidi tamē pleraq; q̄ nec dici possunt & quoduis faci-
nus & scelus excedūt. Vnde persæpe quū extingui mallem
quā ea spectare abstinebā oleo. ille uero me uel inuitā ad-
ducebat his quæ gerebantur & lucē mihi prorsus inquina-
bat. Rha. Satis iam habemus testiū. Vegē exuere hac purpu-
ra ut & stigmata enumeremus pape totus hic linore opple-
tus & obscriptus est. Immo luridus & obnigratus ex stige-
matibus ipsis & teter factus. Quonā igitur afficiēdus ē supē-
plicio? Nēpe in phlegetontis immitēdus est ignē: uel Cere-
bero ipsi tradēdus. Cy. Minime. Vegē si id aīo ē nouam tibi
ac decentē suggerā poenā. Rha. Dic. ut & ipse ob eā rē ma-
ximā habeā gratiā. Cy. Mos est cūctis quū uita excesserint
obliuionis aquā ebibere. Rha. id qdēz admodū. Cy. Is itaq;
solus sine potu maneat. Rha. Quāobrē? Cy. Gratiore enim
subibit cruciatū si suas delicias reputādo meminerit. qualis
ante hac fuerit: & q̄ esset in uita potens. Rha. Recte inquis
condēnatus itaq; apud Tantalum deductus illigetur eorum
memor quæ uiuens gesserit.

Luciani Scipio. Interlocutores Alexander: Hanibal:
Minos. Scipio.

Libyce me decet pponi melior qdē su. Ha. Immo
uero me. Ale. Iudicet ergo Minos semp iustissim⁹
iudex est habitus. **Al.** Qui es tu? Ale. Hic ē Hani
bal carthaginensis. ego aut Alaxáder Philippi regis filius.
Al. Per Iouē utriq; gloriosi: sed q̄ de re uobis altercatio est?
Ale. De p̄státia: dicit. n. is se se me meliorē q̄ ego dūcē exerci
tus fuisse: ego uero nō hoc solū sed omnib⁹ serme qui ante
meā atatē suere i re militari p̄státōrē me fuisse affirmo. **Al.**
Dicat ergo uterq; pro parte uirili. tu o. Libyce prius loqua
tis. Ha. Vnam hoc me iuuat ut hic sermonem græcum didi
cerim ut neq; etiam hac in re. Alexander me superet. **Illos**
maxime laudis dignos puto qui quū parui a principio fue
re propria uirtute ad magnam gloriam euascere potentesq;
facti & principatu digni uisi sunt. Ego igitur cum paucis q
busdam hesperiam primum inuadens quū subconsul essem
optimus a fratre iudicatus maximis reb⁹ idoneus uisus sum
tum Cektiberos cœpi: gallos denici & quam magnos mon
tes transmigrassem omnem heridanum transcurri multasq;
ciuitates eueri: & planam italiam subiugauī & usq; ad subur
bia romam grassatus sum. Totq; uno die romanos occidi ut
eorum annulos modiis mensurari oportuerit: & ex cadaueri
bus pontes fluminibus fecerim atq; hæc omnia peregi: nec
Amonis dictus filius: neq; deum me fingens autē matris
in somnia narrans: sed me hominem fatebar pugnabamq;
contra duces magna prudentia: contra ~~maiores~~ ^{maiores} magna au
dacia atq; fortitudine præditos. Nō aduersus medos aut ar
menos qui ante q̄ quispiam sequatur fugiunt facile cuiquā
audienti uictoriam tradunt: Alexander uero patris regni suc
cessor & id fortunæ quodā impetu ampliauit qui quum ui
cerit illū miscet Dariū apud ipsum & arbellas uictoriam cœ

pit: antiquā ex patre cōsuetudinē omittēs delabi nō turpe
putauit: seseq; ad medorū delicias inuitari libēter tulit atque
in cōuiuīs amicos interemit. Quibus quū morerentur auxilia
rī conatus est. Ego autē patriā dominatus sum: quā quū me
reuocaret hostiū magna classe aduersus libyā nauigāte par
ui: cōtinuoq; me hominē priuatum dedi: et damnatus æquo
aīo rē tuli. Quā qdē egi barbarus notus oīs; grācorū disci
plinā expers et neq; Homē: ut hic didici neq; Aristotele
m gēo eruditus: sed solū mea natura optia suū usus. Hāc qdē
sunt quibus me meliōrē Alexādro esse puto. Si uero ea cau
sa mihi hic prāferendus est quod caput eius diademate or
nauerit id deorum forsan apud macedones est non tamen
ob id prāstantior hic uideatur generoso duce & uiro q mē
tis sentētia magis quam fortuna est usus. **Alsi** Hic enim ora
tionem neq; ingenerosam neq; ut libycum decebat dixit.
Tu uero Alexander quid ad hāc inquis? Ale. Oportet qui
dem o **Alsinos** homini adeo temerario nihil respondere.
Solum enim te nomen satis edocere potest qualis ego rex
qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen an parū ipm
superauerim. Adolescens adhuc rem aggressus regnū ob
tinui & de patris mei interemptoribus ultus sum. At quū
Thebas subuertis; toti grāciā terror fui: ab ea dux ellectus
neq; dignum putauī macedonum regno me cōtētum esse
qd pater reliquerat. Sed totum terrarum orbē durūq; pa
tans nisi rerum omnium dñs essem paucos quosdā mecum
agens in asiā me traduxi: & apud Theogonium cum magna
pugna uici Lidiam: Ioniam & Frigiā: cepi & tandem quā
cunque transferim subiugans ueni ad ipsum locum ubi
Darius me expectabat infinitos exercitus agens. Post
hāc o minos nescis quot ad uos uno die mortuos miserim?

Dicit enim Charon tunc sibi scaphā insuffecisse: sed ligna
quardā adiungēs illoꝝ plures trásportasse: atq; hæc confeci
me periculis opponēs & i pugna uulnerari nō timēs: Et ut
quæ apud thorū & arbelas gesta sunt ommittā usq; in dos
ueni atq; oceanū mei regni tronū feci & illorum hoĩum ele
phátes habui. Pyrrū uō meū captiuū coegi: & scytas hoies
certe n̄ spernēdos subiugauī: Tanai super trásiēs magna eq
tū pugna uici: ac amicos meos remuneraui. De inimicis ult
sum: Si uero deus hoĩbus uidebar parcēdū illis est. Nā rex
magnitudine ut tale aliquid de me crederēt inducti sunt tā
dem mors me regē occupauit. Hic uero Hanibal apud Pru
siam bitiniū exulauit: & crudelissimo & pessimo homini cō
ueniēs erat: q̃ uero italos uicit ommitto dicere: nā nō uirtu
tes: sed malicia atq; perfidia & dolis id peregit: nūq̃ uero ali
cuius claritudinis aut iusti memor: sed quoniam q̃ deliciose
uixerim. uitupauit: oblitus mihi eē uidet̃ eoz̃ quæ apud ca
puā admiscerit. Ibi. n. mulieribus deditus ē: & uoluptatibus
his uir mirabilis p̃ belli tps̃ i seruiebat. ego quoq; ea q̃ sub oc
cidēte sūt pua q̃dē putās nisi uersus oriētē me īpulsisse?: qd
magnificū p̃fecisse?: sed nō digna mihi uisa sunt illa cōtra q̃
pugnassem. inclinata redii dñm me fatentia. Nā Italiam atq;
libyā ditioni meæ adiungēs usq; gades facile iuissē. Iam dī
xi: tu quoq; o Minos iudica hæc quidem e multis sint. Sci
pio Non nisi me prius audias o Minos. Mi. Quis tu uir op
time es? aut unde q̃ hisce clavis ducib; te cōferre audes? Sci
pio: Italus Scipio romanus. Mi. Audiendus quippe es Sci
pio. Ego o Minos hæc nō dicā ne p̃ferri uelim nunq̃. n. hu
iusce generis honoris audius fui sed semper esse q̃ uideri
malui nec qd̃ isti utriq; fecerūt in me laudādo alios uitupe
rem: iam puero mihi omne uitiū displicuit & bonis artibus
a primis

a primis annis deditus humanitatiq; inserviens: scire solum
turpe putabá. sed opere semper perficere q; qd magnificū
a maioribus natu aut litteris didicissem conatus suꝫ: Ita ado-
lescens uixi ut maxima patriæ spes fuerim: quæ illá frustra-
ta non est. Nam quū senatus maximo timore an esset patria
relinquēda consultaret uix iuuenis quū ei ætati non liceret
in medios senes p̃siliū: & stricto ense p̃riæ hostē me habitu-
rum p̃fiteor cum qui deferendæ p̃riæ sententiam p̃tulerit?
Quare uix quartū & uigesimalū annū agens dux electus nō
cū magno exercitu uersus carthaginem iui atq; Hanibalē se-
cutus uici atq; eum in turpem fugam conuerti? Et denicā
carthagine nō rei felicitate ellatus sum: eūdē me amici eun-
dem me patria post uictoriā habuit. Diuites uero in bonis
amicis esse putauim: non in auro. Nam per quattuor & quinq;
ginta annos quibus uixi nihil unq̃ emi aut uendidi: ex foro
quoq; nunq̃ diuertissem nisi quempiam mihi aliquo modo
amicū fecissem & ut mercatorib; pecunias lucrari studiū est
Ita mihi ut adipiscerer hoies omni metallo p̃statioreꝫ cura-
erat. Quibus qualis fuerim Titus Liuius cæterique historici
testari possunt. At ex carthagine reuersus triūphū egi: cen-
sorq; factus sum ægyptū: syriā graciā percurri. Iterumq; ab-
sens consul electus bellū maximū confeci & numantiam
euertere atq; alia egi. Nunq̃ me ut in prosperis elleuantē for-
tunā: aut in aduersis opprimētē uiditi: quin tanta animi li-
beralitate usus sum ut quū grandis dñs esse potuerim quat-
tuor & uiginti solum libras argenti reliquerim. Illud non ta-
cebo scilicet me nunq̃ iniustum aut crudelem fuisse aut ali-
cuius generis uoluptate corruptum. Et hæc uti insipiens di-
xi non ea ratione q̃ p̃æferri uelim retuli: sed graue erat nō
monstrare: ut est romanos omni genere uirtutū cæteras gē-

tes superasse. Itaq; ut uiuus pro patria pugnari pariaq; pietatem mihi & rebus cæteris prætuli: sic nunc apud te o Minos p patria hæc dicta sunt. Mi. Perloué o Scipio & recte & uti romanum decet loquutus es. Itaq; quoz disciplina militari rebusq; bellicis hisce æqualem aut te præstantiorem discamus te præferendum censeo & Alexander secundus: sit & tertius Hanibal nec hic quidem spernendus est.

Luciani Scaphidium Locutores. Charon. Mercurius. Menipus. Carmolaus. Lampicus Damafias. Craton. Nico. Philosophus. Charon.

Vdite quoquidem pacto nostra se negotia habeát parua enim (ut uidetis) ac uetus nobis est nauicula: lacrimisq; fatiscit ac flutum impulsione naufraga est. Vos uero nonnulli simul aduenitis plurima quisq; secum deferentes. Si ergo his cum rebus scapham ascendetis uereor post modum uos poenitebit: maximeq; quis quis nare ignorabit. Quo itaq; consilio tute nauigemus ego uos docebo. nudos omniumq; uacuos rerum ingredi quoscunq; oportet: ac cuncta superflua in ripa deponere. Hoc itaque modo nostra capax uix erit nauicula. Quare o Mercuri hoc tibi de cætero sit cura: ppter nudatos: omniumq; uacuos: neminem admittere in ipso stans introitu. pepla aliaq; (uti diximus) facito quencunq; deponere: agnosce: & recipe: sed nudatos ingredi coge. Mer. Perpulchre dicis: sic enim faxo: sed quis nam est is prior. Me. Ego sum Menipus at uide o Mercuri peram baculumque in lacu proieci: ac palam minime tuli. Mer. Ascende Menipe omnium fortissime primuq; apud naturam locum tene: quo possis omnis intuerier. Quis est hic alter? Car. Carmolaus megarensis amore semper per-

dito affectus. cuius duorum talentum unicum fuit osculum
 Mer. Hunc desere decorem labia oscula comam perpexa?
 orisq; ruborem ac uultus nitorem o factum bene ingredi
 iam. Sed quis est alter purpurea ueste indutus caputq; diade
 mate præcinctus? Lam. Ego sum Lampicus. Mer. Tot tan
 taq; ueniens tecum fers. Lam. Decet ne o Mercuri homi
 nem regem nudum aduenire. Mer. Regem minime mortuū
 uero potius quare his te exue Lam. En gaza? abiicio. Mer.
 Et insolentiam: atq; sæuitiam abiicias o Lampice: hæc enim
 sua grauitate nostrum submergerent phaselum. Lamp. Sic
 faxo: sed saltem diadema concede ac uestem regiam habere
 Mer. Nequaq; hæc etiam continuo depone. Lamp. Fiat nū
 quid uis aliud? nunc omnibus (uti uides) sum exutus Mer.
 Crudelitas: temeritas: iniuria: iracundia: aliqua huiusmodi
 sunt deponenda. Lamp. Nudus iam nudus sum. Mer. Ergo
 ascende: sed tu tam pinguis tantaq; carne suffultus? Dama
 sias athleta. Mer. Videri uideor te in palestris exercitatū eē
 Da. Ita sed me admitte nudum uenientem. Mer. Nudus ue
 nis tanta carne refertus: ea est deponenda: nam unico dum
 taxat pede hoc nostrum submergeres scaphidiū hæc quo
 que coronationes preconiaq; sunt abiicienda. Da. Profecto
 nunc quidem sum nudus: atq; aliis par mortuis Mer. Sic esse
 magis decet ingredi iam. Et tu Craton has abiice opes lu
 xuriam pariter ac molitie? te cum ista ne deferas monumē
 ta nec non tuorum auctoritates maiorum desere. Item &
 genus & gloriam tuæ liberalitatis: famam popalarem præ
 terea simulacra ac epigrammata: hæc. n. o Craton sunt pergra
 uissima. Cra. Minime ferā: cūctaq; quidē inuitus tamē deferā
 proh dii immortales quid iam sumus pperissi? er M. Dii boni

& tu his emicans armis q̄dtibi uis? & qd sibi hoc tropheū?
Ni quoniā o Mercuri ardua domi militiæq; facinora feci ob
quæ ciuitatibus domatus fui. Mer. Arma tropheum humi
deseras nam apud inferos omnia sunt summa pace compo
sita nihilq; his opus est armis. Sed quis ē his qui sub hone
statis habitu supercilia elatus: curaq; onustus ac pexa barba
ornatus tam lento pede aduenit. Me. Quidem o Mercuri
philosophus. imo magus prodigiisq; refertus: quo circa iu
be eum spoliari: o q̄ multa ridenda iocabundaq; uidebis.
Me. Imprimis hunc depone habitum: tum & reliqua etiā.
Proh Iupiter quantam iactantiam atq; arrogantia; quātāq;
ignauiam insaniamq; & lites & uanitates: uerbaq; scropulo
sa labores uanos nugas ambages atq; omnium genera dece
ptionum secum tulit: q̄primum his te exue: & quoq; menti
ri & potissimum arbitrari & ceteris potiolem esse nō quin
que remis hæc dūtaxat fere ualeret. Phi. Cunctis me exuaz?
Me. O Mercuri fac ei barbam abradi: nam est res grauissima
Mer. Item depone barbam philosophe. Phi. Quis est ton
sor. Mer. Ecce Menipus: cape securim Menipe barbaq; phi
losopho abraade. Me. Serrā potius concede ut res sit magis
ridicula. Mer. Satim est securis: o iam barbā deposuisti. Me.
Nō uis & supercilia ei abradi? Mer. maxie. Quid ē hoc philoso
pher qd lacrymas: mortē ne formidas? ascēde bono aīo. Me.
Aliud restat magis pōderosū qd clāculū te gerit. Mer. Quid
cedo? adulationes blanditiæq; quæ alia in uite sibi ualde p
fuerunt. Phi. Et tu menipe qua gratia hanc tuam non abii
eis liberalitatem lætitiā risum ac fortitudinem num cate
ros solus es dirisurus? Mer. Menipe huiuscemodi tecum ha
beto: nam leuia utiliaq; sunt & inter nauigandum oportu
na. Sed tu orator desine tantam elegantiam copiamq; uer

bonum & quaestiones ac ratiocinationes atq; huiuscemodi
 plura; nam per maximam sunt grauitatis. Or. Morem tibi ge
 ram. Mer. Scaphidium satis est refertum, funem igitur a
 littore soluite anchoram a prora retrahite; scalas tollite ma
 lum scandite; agite uela uentis tradite tu quoq; nauta clauū
 dirrige. Ad quid fletis umbræ amentes maxime tu Philoso
 phe; an quia modo barbam deposuisti? Phi. Nō. Mer. Quā
 obré ergo? Pa. Quia immortalis esse putauī. Me. Mētur alia
 re tristatur. Mer. Quia? Me. Quoniam eleganter copioseq;
 quemadmodū solitus est de cætero nō crapulabitur neq; no
 ctu clāculum scortari dieq; adolescentes orationculis alice
 re ac eos pecunia emungere ualebit quo sobrius summo af
 ficitur dolore. Phi. Tu uero Menipe non formidas mortē?
 Me. Quo pacto quum ad mortē festinauerim nemine uo
 cante; sed inter nauigandum nōnulla exauditur uox uti q
 busdam a terra acclamantibus. Mer. Ita est Menipe nam q
 dam ad subsellia pergunt qui Lampici morte congratulant
 eiusq; uxor magna mulierum frequentia domum reducit
 ac filii lapidibus ex urbe peluntur. Alii Clophantem lau
 dant oratorem; quidam Cratonem condunt epitaphia ma
 terq; Damasiæ cuꝝ muliebri comitatu ī funus prodit. Tu ue
 ro Menipe nemo profecto plorat solus uenis cum silentio
 Me. Minime. nōne rixantes audis canes. coruosq; crochizā
 tes a quibus summo cum certamine iam humor. Mer. Stre
 nuus es. Sed iam perfecimus iter. Descendite uos rectaq; in
 ius pergite. Nobis uero Charon pro reliquis. Nos nostrum
 ad iter reuereantur. Quid tanta cum mœsticia contempla
 mini ius subire; ius est feruntq; acerbissimas hic esse poenas
 scilicet lapideas; ac uultures; atq; uitam examinari cuiusq; ne
 cesse est.

Luciani Palmirus. Interlocutores: Palinurus & Charon.

Psecro te o Charon sine me ut iam nauim confecta-
dam. Cha. Quis me appellas? Pa. Ego nauita quod-
dam illius quem nuper uiuentem transuedisti Aeneae troiani. Cha. Tu ne ille es qui apud portus uelinos in-
humatus iacebas? Pa. ille ipse sum sed crede celestium nutu sic-
ri ut transuehar quorum prodigiis longe lateque actae finiti-
mae gentes & ossa mea iam expiauerunt & tumultum mihi:
tumuloque insuper solenia statuerunt. Quare te oro o iustissimi
me Charon patere tandem ut ingrediar: sic prospera semper
sit nauigatio tua sit solida nauis tua atque inconcussa. Cha. re-
iustam petis Palinure ingredere ut libet. uos uero tam con-
serte umbrarum quid fatigatis me precibus. quod fatigatis quia na-
haec uis desiderii. Expectare tantisper dum trans flumen hunc
porto regrediat quod primum. Pa. Habeo tibi Charon immorta-
les gratias quod me his tandem eripuisti e malis qui me dira hac
tandem qua detinebar transiretandi cupidine liberaasti. Cha.
Amo te equidem. Palinure cum propter Aeneam regem quae-
mihi nominasti: quod & super omnes unquam uiderim mortales uisus
est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum
etiam quod olim commune fuit tibi magisterium. par. n. sibi quisque
pare effectat delectatque magis quam inter pares sit uel consa-
bulatio uel uita actio Afficiebar porro non modico dolore
quod uidebam iamdudum te in citeriore hac ripa errantem incertum
quod sedis tuarum: Neque licebat tibi succurrere propter legem mihi da-
tam ne quicquam nisi humato prius corpore transiret: sum. n. ego
minimus inter infernos habitatores subiectusque alienae po-
testati cui parere non tam pulchrum mihi quam alias necesse sit. gau-
deoque autem nunc & lator quod ea aliquando se fors tibi obtulerit
quo & tuum implere desiderium & meum releuare dolorem. salua

lege officii mei & possum. *Tha* Immo ego nō minus prop-
 ter te dolebā o Charon: quia perspiciebā tot te graues affli-
 dyosq; labores perferentem sine ulla relaxatione. Neq; n. me
 latet quot quantisq; uexari malis solent nauium gubernato-
 res qui nihil aliud in uita q̄ nauigationē exercui: atq; ita exer-
 cui ut nihil illa grauius: nihil periclitatius contingere. mor-
 talibus putē propter quod credibile magis tibi uideri po-
 test. si angebat me utiq; fatigatio tua repetentem animo an-
 tiqyas: quas iuuenis etiā substinebā nauticas fatigationes
 meas: Quarū experientia iā edoctus sciebā probe pari ma-
 lo tuo condolere. *Cha*. Frustra propter me dolebas *Tha*. *Tha*. Quid ais *Cha*.
 Aio gratam me habere & iocundam artem meam: Videa-
 ut crudam uiridisq; senectus est mihi: memini haud unq̄ ab
 ipsa qua iam omnium annos supero longaua ætate mea p-
 tesum me esse laboris mei: qui quotidie in isto alacrior atq;
 ualentior sed intelligo cur tu aliter tibi psuadeas. Est enim
 cōmunis hic morbus mortaliū ut sortis suæ quēq; distedeas
 semp. uiuatq; cōtentus nemo studiis suis: laudent uero lon-
 ge ac beatiore existimēt oēs qui diuersas a se artes atq; ac-
 tiones sequuntur: uerū falluntur maxime opinione sua: Nā
 si recte intueri uelint cognoscent pspicue nullū esse in uia-
 torū statum qui non magnis scateat miseriis. quem non ma-
 gnæ grauesq; pturbent undiq; molestiæ & uexationes. Et
 si decur aliquñ ut alter in alterius studia transferatur q̄ uide-
 as tunc sua cuiq; leuia uideri: quæ prius prægrauitate accu-
 sabat: cōtraq; ea grauiora quæ prius leuia uidebant. Itaq; si
 hñcōsideres *Tha* linire nō ē ita grauis mea cōditio: ut cēses:
 neq; ppterea q̄ nauclerus sim: sum eo mirabilior: Sed tu
 (ut uideo) sequeris uāos errores mortaliū ego uero itegri-

tatem tantum iudicii; ueri lucē secutus dego contentus ac-
latus sorte mea neq; ad scribo mihi calamitatem q̄ desude-
quotidie nauigādo & defatiger. Neq; ob hoc arbitror quē-
piam horū qui metu; simul ultimas sedes colūt me esse be-
torem non ipsos iudices Minoē: Rhadamāthū: & Eacum;
q̄q̄ magna oēs emineāt potestate: nō ipsū; Dite: q̄q̄ sceptro
potens sit atq; regna ista moderet. Sunt nāq; & illi sui labo-
res suarūq; molestiarū & maiores forte quo & maiore regiminis
sarcina p̄munt. Pa. Potes de te tibi Charon p̄suadere ut li-
bet: mihi. n. de me nūq̄ persuadere poteris qui ars nostra si-
ne ulla cōparatione ceteras laboribus & periculis excedat
Quod liq̄do tibi p̄bare nisi q̄ uereor tedio te afficeret for-
tasse longior narratio nostra Cha. Immo summa me affice-
ret recreatione. Nā & delectat me tecum sermocinari: & nau-
tigātibus etiā magnā animorū refocilationē afferre solent
huiusmodi cōfabulationes. Pa. quādo igit nō est tibi inio-
eundū p̄sequar suscepti sermonis nostri rationē ut intelli-
gamus nō esse duriorē ullā; q̄ nautarū sortē quod tibi facile
persuadebo si aduertas quos estus & frigora tolerare eos
quos per horrescere tonitrus & fulgura: q̄bus p̄fundi imbi-
bus: qua uentorum rabie agitari quotidie necēm sit. Si co-
gnoscas quotiēs eos torqueri fame & siti quotiens squalore
etiam teterrimo cōsumi contingat: si atendas habitationē;
eorum instar carceris suppellectilem uel nullā uel sordidissi-
mā: strata dura: Cibaria aspera: potū imundissimū; indumē-
ta spurcissima comoditatē rerum oīum: noctes insomnes &
sub diuo semper & inquietates. Taceo perpetuum alioquī
quoddā eorū exiliū. Quos patriā eorū exteros p̄fugos: na-
gos: pallantes ignarōs quietis: priuatos oī (quo nihil est in-
uita dulcius) coniugis sobolisq; fructu ac iocunditate. quis

nō abieciſſimos longeꝫ oīum mortaliūꝫ miſerrimos eē iu
dicabit. Prætereo ſcyllā:charibdi:ſyrtes:ſymplegades:toſ
inſeſta nauigantibus maris pericula. Omitto tēpeſtates qui
bus nec uiſa q̄q̄triēſtius nec horribilius: quibus & ad ſum
mū uitæ uſq; diſcimē quottidie iactāt: quatiunſ: & (quod
ſæpe accidit) ſumerſi tandē obruunſ. In qua re nemo eſt q̄
idoneus magis q̄ ego teſtis adhiberi queat. qui cū multis fue
riꝫ quas ſatus tēpeſtatibus: tū ea maxime quæ me ex ſcicilia
in italiā nauigantē inuaſit: tam ſæua atq; horrens ut horro
rit adhuc mihi eiꝫ recordatio. Non poſſuꝫ certe (ut par eēt)
explicare tibi acerbitatē illius tēpeſtatis: ſed quanta extite
rit ex hoc facile coiecturā facere poteſ: q̄ Aenāā ducē ſum
ſūma cōſtācia & animi fortitudo ubiq; decātāſ. uidi ego eū
cōtremētū gūiter atq; igemētē: extētīſq; ad coelū manibꝫ bea
toſ lōge iclamātē eoſ q̄bꝫ ad troiā oppeteſ cōtigiffet: lamē
tantēq; pari ab eorū morte ac fortiffima a Diomedes gladio
ſe ereptū extiſſe: crudellē equidē diē illuſiſſe oibꝫ ultimū
neq; ex numero noſtro quēq; putauit euafurum. Non ipſum
Aenēā: non Ilioneū: non Achatē: nō Abātē: grādē uūe Ale
tem: quorū nauēꝫ longe diſiectaſ ad ſummūq; penē exitiūꝫ
ad duſtaſ neſcio quæ uiſa illa niſi diuina liberauit. Cha. Nuꝫ
igconita mihi narraſ: hæc ea ipſa die reſciui. Pa. quo id mō
Cha. quo id mō rogaſ? An acré illū fidūq; Orontē ignoraſ
ductorē liciaꝫ nauis iſ: quidē tūc ſubmerſuſ cōceſſit ad me il
lico. exponēſ mihi ex ordine oīa quæ tu diſſeruiffi i ploraſ
deinde opē rogitaſq; multū ut ſe ulteriore in ripa ſiſtereꝫ
qdꝫ nunq; paſſuſ fui quū inter fluctuſ adhuc corpus ſuū ſine
ſepulchri honore iactaret. Nūc agit ſeſe circūꝫ hæc ſtagna
moerſtuſ atq; errabunduſ: uidiſti illū? Pa. Et tu uidi & unicū
meorū malorū ſolatium habui: duꝫ tantīſper in ripa mō

ratus par cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de
tristi eius iteritu retulisti. cuius ad huc imago subit mihi dū
excoissum & puppi contortumq; ter eum atq; circumactum
horrendum a fluctu rapidus tandem equore uortex absor-
psit. sane quod ad me pertinet nihil edisseram: qui licet cā
enasserim tempestatem amarum tandem aliquando etiam
uitæ meæ finem inueni excussus & ipse pariter atq; iactatus
inter undas (quod deerat) insuper ferro præterea obtrunca-
tus. Ex quo nec tantum mihi timui q̄ Aeneæ meo ne tantis
undis surgētibus spoliata magistro nauis deficeret hæccin-
corum delitiæ: opes tranquillitas: sic illis uiuitur: sic moritur
tui nunc & aliorum defenda studia & artes contēneque si li-
bet maiorem esse etiam eorum miseriam & calamitatez qui
patrias incolentes suas uxorūq; ac filiorū societate bea-
ti quiescunt gaudent ludunt hortantur amicitias colunt ex-
ercentur commodè habitant magnifice: uestiuntur culte:
conuiuantur late: cubant molliter: iocundos suos ac geniales
agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii ma-
gnam sibi uendicant auctoritatem habent atq; summo in pō-
tio atq; honore: qui ius dicunt qui causas agunt aliorum qui
fasces gerunt: qui ducunt exercitus qui uel assistunt primēi-
pibus uel principes ipsi magni illustresq; sunt. Quibus nec
optabilius quicq; in uita eē uideo neq; beatius. Cha. Falleris
longe Palinure nā quos beatiores esse arbitraris inferiores
illi sunt ulla sine dubitatione. Neq; enim negauerim sortem
subiectam esse nauarum magnis malis: Sed ita subiecta; nō
comparatione aliarum quæ maioribus etiam grauantur in-
commodis minus certe misera iudicanda sit. Quid enim tri-
stius (ut ad tuos ueniam) qui patrias suas colunt qd misera-
bilis q̄ domi suæ agere & ita agere ut iocundiorē aliquā q̄

tef. adu.

uitam mortem optes? Quæ ulla maior calamitas q̄ circum
dari urbem hostibus: ingruere bellum: uolitare tela: stringien
tes perfodi muros: fremere tormentis: saxa dirui domos tre
mefieri & contuti: quemq; fame sitiq; deficere: corrumpi ac
rem: occupari moenia: spoliari templa: dirupi patrimonias
publicari bona: incendia parari: malos exultare: bonos tor
queri affici cōiuitis: expelli domibus: uulnerari: carcerari: rele
gari: deportari: trucidari filios ante parētū ora: nim pati ux
ores: stuprari gnatas. Videntur an hæc tibi mala Palinure &
an his quæ tu meministi ulla ex parte cōparanda? Pa. q̄ uera
narras o Charon q̄ nūc uel audiens ista perhorresco. Ver
nit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ
meæ desolatio troiæ inquam tam præpotentis olim atque
p̄diuitis cuius euerstiōe nihil credo referri posse crudelius
aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo
ut longe plura etiā atq; tristiora q̄ tu supra memoraueris si
bi contingerint: quæ si uelis omnia tibi ut res certius agno
scas explicabo. Cha. Haud opus est Palinure quoniam &
tempus non patitur & ego hæc omnia non setus ac tu nota
atq; comperta habeo. Nam & mihi renunciauerūt ut quæq;
aduentabant animæ ex illo bello p̄fētæ. Nihil certe ut nūc
tu dixisti peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabi
lius. Pa. Faxo ut inbeas sed aduertas Charon grauissima li
cet hæc sint: rariora tamen contingere q̄ ea nauarum quæ su
pra exposui. Cha. Referam ergo alia fr̄quētiōra & ex iplis
quidem met ciuitatibus quarum relatio augebit etiam ea
tam miseriam. Vade oro & per ciuitatem plateas porticus
que discurre quid aliud ostendes q̄ oblatratium maledicta
insimulatiōes pestilentissimas: optimi cuiusque dilacera
tionem qd non exploratorū insidias inuidentiūq; uenena.

Diuerſe modo grefſum & artiſicum mercatorumq; tabernas
ac conuentus pete qd aliud dephendes q̃ ſermonib; nebu
laſ ſucor; mendacia. deceptioneſq; manifeſtaſ. Tranſfer de
hinc te in fora publica ſedeſq; iudiciariaſ qd aliqd audes q̃
audiq; oia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelli
geſ aliud q̃ cedeſ hominũ cõpilationeſ: ſurta: graſſationeſ:
cõſpirationeſ: pditioneſ? Quæ alia occurrent tibi niſi liti;
gatoꝝ iurgia & cõtentioneſ: teſtiũ periurationeſ: cauſidico
rum puaricationeſ: iudicũ corruptioneſ: pſidũ ambitioneſ
ac rapina? Quos ibi alioſ obuiam tibi habebiſ q̃ exultanteſ
improbos: lugẽteſ bonos: oppreſſaſ uiduaſ: pculcataſ. pu
pillos: egẽteſ pſtratoſ? Attolle poſtea altiuſ oculoſ & atria
principũ perſcrutare: quã nũ uidebiſ ibi a ſenatore exalta
tionẽ ſpeculatoꝝ acceptionẽ: militũ audatiã: ſcœnatoꝝ
uoracitatẽ: quæſtoꝝ improbitatẽ: quã nũ potetũ hoĩum inte
nuioꝝ uim atq; inſolentiã? Quas nũ cõcuſſioneſ? Quas nũ
populationeſ? quos nũ innocentēſ accuſari criminari carce
rari: pſcribi? Pa. Graua hæc nimis ac miſerabilia. Cha. Adre
ſtant alia quæ non minus tibi grauiora & miſerabilia uide
buntur. Pa. Perge? Cha. quæ fortaiſſis etiã grauiora & miſe
rabilia iudicabiſ qm̃ domeſtica ac frequẽſ magna eſt coꝝ
peſtiſ. Pa. Fare. Cha. Nolo tibi Palinure aſſerre in mediũ
graneſ longorq; artiſicum & negociorum laboreſ: non eoſ
q̃buſ afficiunt agroꝝ cultoreſ: nõ qb' militẽ ñ qb' cauſidici
cæterarumq; diſciplinarum ſectatoꝝ æſtuſ: algoꝝ: ine
diã peregrinationeſ: anxietateſ uel pericula? uulnereſ: cardeſ
diſtrictaſ habitatiõeſ: infinitaq; agẽdiſ: cubãdiſ: ueſcẽdiſ in eo
moda uel faſtidiaſ: aſſitudineſ: uigiliaſ: ſollicitudineſ: oĩa: &
infamationeſ. Nã ſi complecti cũcta ſermone meo atq; exg

uoluerim tot tantaq; dicenda se offerent ut, præ longitudi-
ne malorum ac mole: citius navigatio nostra q̃ oratio sineq;
possit inuenire. Omittā itaq; & cōmemorabo tantum quas
inter domesticos parietes tū seruorū tum uxorū ac filiorum
molestias ac turbationes pessimas perferre solēt qui guber-
natiōi præsunt rei familiaris. Cuius si ita ut naualis expertus
facile quicquid dicturus sum: me etiā tacēte & intelligeres
& approbares. Nā seruorū primo in dominos semper prom-
pta maledicta furta. īpositiones: fugas: arrogātiā: negligē-
tiam rex dominorū: temulentiam edacitatē: somnolentiam:
tarditatē signauit: nemo est qui nō uideat magnā afferre his
qui patiuntur infelicitatē. Deinde filios quorū amore nihil
dulcius esse fertur quāta animi cū amaritudine aspiciāt pa-
rentes uel ægrotare uel mortē obire qđ frequenter admo-
dū sit. Satis existimo etiā te intelligere q̃ uero grauē & an-
xiā credis eē eorū uel p̃turbationē: uel educationē: uel institutionē.
Quotiēs p̃ eis bonos parētes gemere: suspirare: dolere: tor-
queri. Quāta etiā putas perturbatione affici du; quos per-
genuerūt immensa; adeo cura aluerūt uel paz sibi audien-
tes: uel rebelles: ac infestos: postea habere contigat: q̃ dolē-
tur eos ferre arbitraris dum insani & uercores sunt: dū ebe-
tis & crassi ingenii dum effœminati & molles: dum dilapi-
dant & euertunt patrimonia dum nullo bono operi & stu-
dio intēdūt: dū per præcipia uitiorū oīum uitam ducūt suā: præcipit
Quid de uxoribus loquar quas dos tumidas genus insolē-
tes: forma suspectas: deformitas reddit inuisas? Quarū lin-
gua nihil perniciosius: quarū audacia nihil prodigiosius: qua-
rum improbitate nihil execrabilius. Quarū iurgiis semper &
contentionibus obtundunt uiros quarū semper cōquerunt:
semper exprobrant: semper insidiantur. Quibus quum de

sint cætera nunq̃ tamē lachrimæ gemitus & suspiria quæ cæ-
ca sua quæ tanta ardēt ornamētōrū ambitione exhauriunt
opes: labefactant domos cogunt maritos in malos questus:
in dira scelera. Non refero turpissima adulteria quibus nec
punitur minus nec peccatur magis quicq̃. ea quāto dolore
aficiant bonos coniuges nemo satis unq̃ iudicio meo enar-
rare posset: sed magnū doloris argumētū præstant & granif-
simas cedes & ingentia quæ sæpe propter corruptas uxo-
res bella exarserunt. Pa. Hoc plusq̃ uellē scio nā arduum il-
lud quod ego uidi græcorū & troianorū bellū ppter Hele-
næ raptū in eā excreuit rabiā quā nulla mūdi regio ignora-
uit. Cha. Quæ toti mūdo manifesta sunt ea tantū nosti Pa-
linure: at si singula quorū nihil me latet intelligeres adduce-
ris in tantū stuporē ut stupescens etiā præmiseratione con-
iugalē uitā lachrymares. Pa. Hui qd narras. Cha. Narro quæ
quotidie uideo & pertracto. Pa. Ergo conubia putas poluta
& conquinata? Cha. minime id nunq̃ dixerim. Pa. At q̃ mul-
tas memini me uidisse ea præditas honestate ea religiōe ac
uitæ integritate ut diuinū quoddā magis q̃ humanū redole-
re uiderent. Cha. Et multas utiq̃ eiusmodi esse cōfiteor
sed eas quidē quæ optimis honestissimisq̃ ortæ parentibus
ebiberūt a primis annis sobrios & castos mores. Quæ san-
ctis parētū suorū exēplis educatæ uitā instuerūt peccare ca-
stigatæ: sapiēter ad māsuetudinē edoctæ ad pietatē: ad fidē:
ad diuinū cultū: ad rectū cōpositūq̃ regimen rei familiaris.
Quæ se athiasis saltibus iocis. Quæ se a spectaculis: ab imo-
destiore cultu ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum
quæ contra sanctitatē quæ malis institutis peruersisq̃ parē-
tum exemplis imbutæ molliter uixerint assuefactæ delitiis:

quia turpi otio: quæ nihil nisi saltare: canere: fides pulsare di
dicerunt: quæ præterea oculis suis auxerunt matruꝫ præfer
tim obscenitates & immunditias. Hasce qua fide & integri
tate esse putas erga maritos? Illabuntur si quidē tanq̃ uene
na tenellis mentibus parētū exempla: inde rariore etiam q̃ re
ris est himenalis honestas: q̃ qui eas uel emādatis instituāt
moribus uel sancto inuitent exemplo parentes simul rario
res habeantur. Proderunt postea in publicū quæq̃ etiam
p̃catiores aperta fronte directo gressū quasi pudicitia ipse
cōsecrasse uideantur. Et quæ secretū intra cubile p̃bra ges
serunt quū uestē induerint illa contexisse atq̃ occultasse exi
stimant. Vosq̃ ea nanū uulgus ita ut cernitis uera ducentes
esse arbitramini. At ego nihil ac res se habet de eis iudico:
nuda. n. hic oīa atq̃ apta sunt. Nō ueste hic teguntur macu
læ: non palio obnubunt scelera exertos oēs ac nudatos re
rumq̃ oīum uacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicqd
in uita male tentatū maleq̃ actū est hic fronte corā ipsa de
mū gestatur: dispoliat ostentatur. Quare nō mirum tibi ui
deatur si quorūcūq̃ nota habeo crimina. Qui quorūcūq̃
esse nudas ita ut prædixi trāsueo umbras: q̃ proinde ingen
tem uideo earum turbam quæ cuꝫ impudicitia longe aper
tam ostendant suam pudicissime tamen in uita habeantur.
Quantas secum in maritos fraudes gerunt: quot simulatio
nes: quot proditiones: quantam ypocresim: quot aliorum
obscenos amores: quot pollutiones: quot suppositos par
tus: quot mentitas enutritiones: quot alieni seminis susce
ptas messes. Ad quod rediculum magis est lugent postea
ignari mariti hasce sibi extinctas uxores Laudant inter ca
tus & prædicant quasi pudicitia princeps. Statuūt mauseo
la plurimi quoq̃ epigrammata cōdi orationes scribi & p̃nū

tiari curant in laudem ac memoriam castitatis fideiq; earum
sempitemam. An hæc tristitia & amara esse censes Palinure
Et an compationem ullam habere putas cū his nautarum
quæ ea seneritate & acrimonia recensuisti ut cætera lata: fau
sta deliciarūq; plena (si tibi fides daretur) existimāda essent
Pa. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatisq; domibus
quanta modo enumerasti mala regnare credidissem. Cha.
Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his
qui multarum rerum usum atq; experientiam habent. Pa.
Ita sit. Cha. Quid si aiaduertas labores quos pferunt nautæ
corpori magis q̄ animo infensos ire? concedes amplius etiā
sententiam meam. Nam huiusmodi res duræ assiduo quo
dam usu & assuefactione mitiores fiunt & quodāmodo do
mantur: quas uero ego memorauī quum animum magis af
fligunt nō ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare po
test. Pa. Consentio tibi iam: gaudeoq; in eam lucem & illu
strante peruenisse ut intelligam tam magnam aliorū & ma
iorem etiam q̄ nautarum miseriam. Sed illud nō possum in
telligere quin princeps saltem ac magni uiri non dicā nau
tis sed cæteris insuper quibuscunq; mortalib' beatiore sint
Cha. Cur? Pa. Quoniam omnibus abundant atq; affluant
bonis. Cha. quibus? Pa. Honore gloria: opibus: deliciis: ami
cis: potentatu: imperio. Cha. Hisce? Pa. Hisce & multo plu
ribus. Cha. Erras. Pa. Errorem hoc optassem inuita mihi.
Cha. Deliras. Pa. Maluisssem ita delirare q̄ tua cu? sententia
sapere. Cha. quid si nihil illis miserius? Pa. quid si nihil bea
tius? Cha. Haud unq̄ hoc mihi demonstrabis. Pa. Nō tibi ii
beati uidentium qui quicquid ad explendas uoluptates op
tari potem affecuntur. quibus conuiuandi: cubandi: ungēdi:
lauādi: ludēdi: uenādi: aucupandi: ad omnē nitore atq; facie
tatem

tatē semp facultas sit. Quibus quot quot uelint cōcubitus
 foeminae: quot quot uelint arua equi canes: quibus tot sūt
 serui: tot exculca palatia: tot munitæ arces: oppida: Qui tan
 tum possideāt auri: gēmae: uestiū: suppeletilis: Quib⁹ audi
 ant oēs: adsurgant inclinent: Quos populi uerent timeant:
 laudent decantēt. Qui leges dicant mandent: exerceāt: pro
 scribant: puniant extollāt amicos: uindicerent inimicos: truci
 dent rebelles. Cha non est tam magna ut existimas. Palinu
 re eorū beatitudo. Non parit certe fastidiū tāta bonorū: con
 tinuatio tantaq; affluentia: Neq; sapit tantū quæ non aliqñ
 intermittit uoluptas: Præterea quomodo eos tu beatos iu
 dicare potes qui tantis opibus atq; delitiis suis nunq̃ fruūt
 cū iocūditate: nūq̃ cū gaudio: quæ in tanta reꝝ copia: nunq̃
 exhalarent se nunq̃ releuēt animū: nunq̃ exultēt: Qui tāta li
 cet bonorū ubertate redūdantes tristitia tñ semp obducant
 sollicitudine premanē: anxietate torqueant: Nō tibi multo
 optabilior uidet priuatoꝝ: cōditio quorū & uita securior &
 uoluptates ēt si mētē intēdēs maiores sunt. quos summa sē
 per condit hilaritas mulcet festiuitas: explet alacritas: Quā
 tam putas afferre delectationē cōis quæ cū uxorib⁹ & filiis
 uita exigis. Dum cubant tute: uescunt læte iocant modeste:
 q̃ Dulcem eē arbitraris amicorū inter se & æqualiū parē uitā
 domesticam usum: Frequentem cōuentū? Quid eorū amore
 suauius: confabulatione gratius curis melius atq; cōmodius?
 Quātum credis letitiæ & exultationis habeāt eorū cōiuias:
 ludī: cantus solationes: quantū dilatent animos & permul
 ceant: Quantum emanet mellis: Cuius nec stillā principꝝ
 aliquis degustauit. Pa. Hand intelligo Charon hanc quam
 refers regum tristitiam atq; anxietatem: qui inter nīsus tan
 tum blandicias iocosq; uersentur: Quibus semp psalat ca

natur: plaudatur: & quicquid ad transigendū hilarē uitā ex
cogitari potest exhibeatur: Cha. ē ut uideo indicas Palinu-
re quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales
plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt
iudicium exteriora corporis: quæ uelamenta quædam ma-
gis sunt ueritatis Aut qd certi promittere & ostētare potest
frons hominū quæ plures q̄ protheus species mentiri atq;
im plures mutari queat: Considerandæ sunt secreta animi si-
bræ: Perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ. Quas si
peruidere ita ut frontē posses. Proh dolor quantam ibi ma-
lorum turbam: quantam formidinum atq; strepitationū aci-
em introspeceres. quot angores: sollicitudines: supitiones:
quot pestilentes morbos & perturbationes. quanta aperirē-
tur ulcera: quot plagæ & cedes. quot insidiæ. quot enses &
telorum infinita genera: quæ nec somnos eorū quietos nec
cibos placidos nec opulentiam dulcē nec impium iocundū
nec delicias iocosq; lätos esse permittant Pa. Nescieba? ad-
huc hæc eorū q̄ dominantur mala: sed cur illis contingāt tā-
ta non capio Cha. contingunt tata propter graues inimicitia-
as acerbæq; odia quas continue cū finitimis ciuitatibus: cum
subditis sibi populis: cum sibimet ipsis etiam gerunt. quo fit
ut ingrauescētibus odiis incresecētibusq; iniuriis qbus quoti-
die afficiunt quemq; necē sit illos torqueri & affligi graui-
ter confidere nemini: suspicari omnia possunt: extimere mus-
cas etiam (ut aiunt) uolantes gaudere & lätari nunq̄: tristitia
& moerore detineri semper. Pa. Adducis me facile ut cre-
dā suspectas eos habere finitimas ciuitates cum quibus & i-
fensa odia confiteor propter continua quæ exercent bella
& dominandi libidinem qua plurimum incenduntur. Cum

fuis uero quibus imperant populis nihil accipere possum
nisi amorem & dulcissimam pacem? Porro si cum finitimis
sint inimicitia. Si oriantur bella ac demum etiam augentur impe-
ria subducuntur opida: perfugiant acies: spoliuntur & capti-
nantur hostes: populationes magnae sunt tropheis decora-
tur patria: uictoriis celebratur: triumphis extollitur: Ob quae
& principum gloria & urbiu ornatus & inimicorum timor &
populorum inter se laetitia atque erga principes fides & amor
crescit. Cha At tantum narras quae prospera sunt & laeta: ac quae
frequenter accidunt aduersa & tristia permittis: Quasi semper
eos putes debellare hostes. potiri uictoria: triumphis exul-
tare: nunquam uero uinci: prosterni agros suos populari: bona sua
diripi & e suis se oppidis deici sed maiora haec pretere-
mus: de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas
strages suorum & cedes sustinent comperies longe maio-
re damno quam lucro partas eorum uictorias constare discussa
que ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adicias ut po-
pulorum etiam suorum odia ne dum finitimorum intelli-
gas quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus
illis est ingenti & munito exercitu: multo nauigio: longa ar-
morum & machinarum preparatione. quae quum magno &
inestimabili constet sumptu nec proprii suppedient reddi-
to necesse est nouis uestigalibus uexare populos: nouas indu-
cere: prestationes: nouas angarias: augere tributa multiplica-
re onera: exhaurire res omnium: eradi marsupia imo uiscera pau-
perum: paruos atque magnos diripere spoliare concutere: In-
de fit ut quum inuisos manifeste se cunctis intelligant sus-
pectum tum sibi incipiant habere quaeque Nullius in oculo: nullius
amicitiae credere coniectari omnia in mala potest. Habet. n. hoc in se

peſſimū malefactorum cōſciētia ut quos iniuria affecit nū-
q̄ reuocari in amicitiam:nunq̄ mitigari & adueniam moneri
poſſe putet:p̄ inde magis iſurgit grauioreſ initur iniurias
hūc p̄ſcribūt illū carcere includunt Quorūdā patrimonia
publicant alioſ iugulari aut ſtrāgulari iubent uolūtate pro
rōne utuntur:eoꝝ quoq̄ quos tantis leſerunt malis cogni-
toſ affines:amicos:ſocios:ſeruos quaſi fidei ſuæ diffidentes
perſequūt: Tum ceteri qui cariores etiaꝫ uidebant exēpla
alioꝝ p̄ponūt ſibi acuūtq̄ ipſi non minus odia: Nam non
minus reb' ſuis ac ſaluti ſuæ timēt. Ita pedetētim ciuitas oīſ
indignatur:obmurmurat:rapitur ira:odiis incēditur:coquit
nouas cogitationes noua cōcilia molitur:Mox eo deueniūt
ut hac intelligētes uideāt quāte ruina quātoq̄ p̄cipicio ſub
iaceāt:q̄ tenuiſſimo quaſi quodam filo pēdeāt imperia ſua:
Tunc cernas eoſ pallerre:triftari:conſumi expauere oīa tor-
queri ſceleꝝ ſuoꝝ conſcientia quæ prima eſt pōnæ oīum
Timere hoſtium inſidias:ciuiū:conſpirationeſ domeſtico-
rum p̄ditioneſ:oppreſſoꝝ uindictaſ:Tunc ſecurū nihil exi-
ſtimare niſi qđ uī ac ferro teneantur Propterea non credūt
ſe tuto cuiq̄ non miniſtris:non neceſſariis: non germaniſ:
quoꝝ maioꝝ ēt q̄ alioꝝ auctōritatē magiſ formidant:arcēt
ſe ab aſpectu & p̄ntia oīum cingunt ſe foſſiſ & aggeribuſ
claudunt ſe arcibuſ quaſi ad p̄petuaſ dānati carceres cuſto-
dibuſ ēt tanq̄ ad expeditionem belli parati ut obſideri eoſ
p̄tateſ circunwallantur:Nihil illiſ dulce nihil aſpidum:nihil
iocundum:Dormiunt cum magna inquietudine cum maio-
re etiaꝫ uigilant.Terret illoſ conuentuſ hominum:angit
ſollicitudo timent colloquia:timent ſalutationeſ:timent
dona:ſuſpecti illiſ adituſ:ſuſpectæ ſellæ:ſaſpecti cibūſ & po-
tuſ:qui nec etiaꝫ niſi p̄guſtati ſūmuntur:ſuſpecti pellicū

& itē exorū thori: Quibus mirū est cur sine cuiusq̃ pregu-
statione cōgrediantur: ipsos nero quorū se custodiā comise-
runt nō minus extimescūt: quibus quū carere nequeāt ob-
tutelā suā ego magis augetur eorū timor & miseria quo ar-
matos pro firmiore illos præsidiū eē necesse sit quare alieni-
genas & barbaros homines atq; abiectissimos quosq; sibi de-
ligūt eosq; frequentius comitantur: Deiciūt sēp p̃ius ac exter-
mināt quo saluti sue (& si nō alia at. facti hac nia) cōsultū ne
possint. Quid fœdus & ignavius dici queat q̃ hoib; imani-
bus flagitiosis se cōmittere. suos nero prudētes: sobrios: ius-
tos spernere atq; deuitare. Quāta ista tyrannorū foelicitas
quos cōtinuus & ingens semper angore afficit metus quo nō
modo animi grauiter excruciant: sed cūcta in sup̃ dulcia mū-
di dona sugant & dissipant: q̃tā iste eorū delicia: quāta gau-
dia qui trāq̃llitatē nūq̃ & pacē sibi ne dicā populis suis aut
hostib; cōcesserunt ex ptes oīno tā sanctissimi atq; oīn; dul-
cissimi boni: Quā nā ubertas ista bonorū q̃ distracti aliū de
neq; sciāt neq; uisant neq; pertractēt neq; gustēt unq;: Quā-
ta ista imperii bona: quā quū ipsi uidere & attrectare non
possunt coniectant necesse ē aliorum curā & gubernationi
ignarim rerū suarū: nescii oīum ferme quā sub se geruntur:
fraudati quotidie & decepti ab his præsertim quos precē-
teris hauserunt q̃b; tamen quū se credant quot innocētū
criminationes quot facinosorum falsas comēdationes au-
diū. quotiens eorū fidē sequuti bonos pro malis malos pro
bonis ducūt atq; hos beneficiis illos poenis afficiunt: quod
q; grauius est quotiens ipsi etiā uidentibus hi quos tantū
extulerūt pro sentētia sua in foro quosq; ledunt concutiūt
opprimunt atq; dilaniant: quid mirum si exardescūt postea
populorum odia: si labefactatur postea eorum status atque

desolatur. quanta ista q̄q̄ optanda imperia cum quibus &
seruitutē pessimam degat subiecti tantis perturbationibus:
tantis insidiis: subiecti ipsis et quos sibi subiecerunt: con-
stricti. quasi quibusdam regni compedibus clausi intra ar-
ces quasi magni alicuius criminis reicoartati instar ferrarū
exclusi ab omni quæ foris capitur recreatione: priuati liber-
tate quod est tam dulce & omnibus optabile bonum: non
hominibus modo se ceteris in super quibuscunq; animante
bus cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius cō-
tingere possit. Pa. Non credis Charon bonos aliquos mitis-
q; & moderate naturæ tyrānos esse Cha. Immo multos cre-
do sed tanta est dominandi libido: tantus: ardor: tanta ne-
scio quæ pestis ingenua tu quos semel inuasent sine summa
quamuis bonitate præstantes adeo illicitat eos illicitisq;ue
deprauet ut mica potius q̄ imperio quod iam occupauerunt
caterere possint uel ad conseruandum uel ad amplificandum
contendunt unguibus dentibusq;: ac propterea nemo est
tam bonus tyrannus cui conseruationis amplificationisq;
suæ gratia multis non magnas inferre iniurias atq; ob eas il-
latas non plurimum timere plurimas ut pati anxietates cō-
tingat. Palinu. Miror eurtantis in malis quæ plane ita ut
narrasti uera esse puto: appetant tantopere mortales im-
perium nisi id sortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ.
Quid nimum tam præstans atque excellens bonum to-
lerabiles reddit tantas quas modo exposuisti miseriās.
Dulce quippe est mandata laus: præferri omnibus semine-
re præcellere: uenerari: timeri: suppliciter exorari assu-
gi sibi: uia decedi inclinari: cernicē: flecti genua: audire lau-
des suas & rerū bene gestarū decaratiōes. Quæ quū & dina-
numina plurimū capiant facile intelligi potest quantum &

his quoque mortaliū mentes capiuntur. Cha. Quae tantū ca-
 pere potest tyrānos ullius honoris aut gloria exhibitio: q-
 le certo inuidios omnibus esse sciunt. A quibus si laudētur
 si audiatur: si affargatur atq; incuruetur intelligūt palam vel
 absentationis vel temporis causa id fieri. Q- patet nō est ita dul-
 cis. ut putas huiusmodi honoris & gloriae extēsis magis q-
 exhibitio. A tēro doleioris est quoniam priuatos homines ab
 amicis & beniuolis honor exhibet ppter aliquā eorū egre-
 giū facinus aut excellētē uirtutē: Vera ista gloria uetus ista
 honor ac dignus qdē quo & diuina numina capiunt: Pa-
 Nullā ergo uideo causā cur tāto opere ipēria desiderēt de-
 siderataq; conseruentur: nisi q- habendi cupidō qua tantū
 trahitur humanum genus in his maxime expletur. Quo-
 enim quisq; plus auri agrorum edificorum: opidorum: aq-
 rere possit nullo p-icit labori quantūcū quis magno & in-
 tolerabili: Neq; ullus tam amarus labor qui propter qua-
 rum & maiorem rerum cumulationem dulcescat: Ita quāto
 tyranni super omnes plus possideam super omnes & bea-
 tiores uidentur: licet cetera eis tristia sint atq; per acerbā
 Chan. q- istud quidem affert ullā beatitudinem: nam i pri-
 mis non efficit diuitem maior habundantia sed minor cu-
 piditas. Q- uī enim paruo contentus est id tantū cupit qd
 necessitati uite sufficiat: Is habunde est locuplex propter
 honestum quod facilius implere potest desiderium quod
 quā & impleuerit liberatus est ab omni qua alii rapiuntur
 habendi anxietate. Q- uī uero quantum libet diues plura
 concupiscit pluribus indiget quia perseverante acqui-
 rendi insatietate efficitur minus uoti compos: Quo-
 enim magis crescit multarum rerum possessio ma-
 gis etiam cupiditas neque finem unquam habet uo-

h iiii

rago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quod nullo
duplex multitudine uel pauper paucitate diuitiarum sed uel
rerum magis impleto uel necessitate. Nam si multitudinem
excedunt sumptus quod potestis credi diues qui minus habet
quam necesse esset? quare quum necessitatem sepius magnam patiantur
qui tantam imperii molem administrant indigentiores etiam
putandi sunt priuatis hominibus quibus licet tenues sint opes ac
necessitatibus saltem suis uel pares uel superiores. Tarcam
grauem quas quotidie expiationes uel rapinas perferunt a qua
storibus suis & ab his maxime quoque fidei magis credunt: qui
quo maiora etiam nacti sunt imperia eo maiora utique facta ma
ioremque inde regis suae diminutionem: patiuntur a quibus pri
uatos saltem homines liberos esse constat. Qui & diligentius pa
trimonia sua ipsi per se curare & attentius omnia intueri possunt
sunt: Dicamus uero curas & labores quos in administrandis
tantis opibus gubernandisque tanto potentatu tolerare eos
oportet quorum fortiores quam herculis humeros necesse est ad sub
stantandam tantam molem: plures esse quam argi oculos ad tantam
regis uarietatem peruidendam atque distribuendam plura quoque quam
iani aut uertani capita ad intelligenda examinandaque tot ad
tanta quasi hostium tum populorum suorum quam illis negocia
deferunt. Quae tanti animi uis quae non debilitetur? quae tanta soli
disas quae non concutiat? quae tanta promptitudo quae non remita
tur? Cuius est tanta ualido tantum robur quod se tam uasto curarum po
deri parum audeat polliceri? Cuius est adeo aequabilis & modo
ratus animus? adeo perseuerans quam tam multis tamque continuis laboribus
non defatigari non lassari nunquam atque infringi possit? Omittamus
mortales: de nobis tantum quod haec ultima loca colimus loquimur.
Verum putas Palinure beatior esse uel me qui pauperrimus
sum omnium: qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem?

possideo: uel plutonem tam latè tamq; immensi regni tyrā-
num: intellige & si taceas quale de hoc sis iudicium platura
crede mihi minime meū cū suo statu cōmutarē: Pa Quare
Cha Quia lætos ago & sūma ai quicquid: Non ullius rei ullam
gero nisi transuehendi hæc due descēdentes animas: & cō-
seruādi incolumē hunc fasellū meū sollicitudinē In qua dicā
tibi: quicquid ē quod me grauet. Quū. n. ppter uetustatē fa-
tiscat aliquando rimis curare me oportet ut restituat inte-
gritati suæ: Quare cū cōsuo sæpius & obstruo si quid rima-
rū ē hæc oīs mea cura est: hic oīs labor: At Pluto cū tantis di-
uitiis suis ac regno tanto nunquam lætatur: nunquam quie-
scit: tot curis carpitur quot replet hic umbris locus: im pli-
catum semper: habet ubiq; animam: hinc fertur illinc ra-
pitur: omnib; intētus locis: oibus occupatus ministris: huic
mandat illum terret: alios acciri iubet metum illi omnia in-
cutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Sæpe illū
trepidare cogit lampas phœbi ne ulla ex parte irradiet re-
gno suo. Sæpe & fulmen magni fratris ne penetret auernā
atque labefactet quotiens uidi ego illum dum rebus suis
met iniectum summō curru peragrarè omnem hanc regio-
nem: lustrare: fines: scrutari oīa diligenter ascēdere etiam in
superæ orbem circuire terras peruestigare quodcumq; peri-
culū pferre posset nihil omnino incauti & inexplorati res-
linquere quæ quū multis in locis ac maxime ea solet effice-
re in terris siciliæ quæ magis etiam cū terrent: propter ma-
gnas reuocationes Tiphœi gigātis quibus totam cōquas-
sat illam patriam Nā postq̃ ipse ausus fuit bella inferre coe-
lo iniecere superi eius corpori trinatiā sub qua ab omnib;
undiq; montibus pressus & grauatus conatur sæpe se atolle-
re limpositaq; sibi reicere. Proindeq; magnos concitat motus

ac tantos quidē ut hęc loca nostra cōcutiat grauiter & tre-
mefaciat: Cogita nūc q̄ leta & optāda sit fors huius inferni
tyrāni: cuius tot diuiditur animus curis: tot propellit tūm-
ulationibus: quē tot oporteat precauere pericula: tot dispen-
sare ministeria: omnia petcēdere: oīa corrigere oīa uel ipse gu-
bermare uel alijs gubernāda cōmittere: Attende rogo & uel
ex hoc uno collige eius sollicitatē: Nā si me deficere contin-
geret: huic nauiculario ministerio qđ ita necessariū est ut ui-
des necesse eēt eū uices meas subire: ne alioquin deficiente
portatore regno suo male succederet: Pa hoc pfecto non
modo uerū eē uideo sed manibus etiam ipsis (ut aiūt) tāto:
Nā ea nocte qua alias somno grauatus e puppi in mare ex-
cussus fui id cōtinuo sensit Aeneas meus q̄ erratē sine magi-
stro nauē intelligens gubernauit eam: tota ipsa nocte: non
indignatus. qđ quā septrum gestare solebant remum: etiam
manus attraharēt. Cha De magno eius germāo nihil loquor
non me latet quantos & ille labores ac curas sublinet: Sed
id prācipue scio quum temeritate. Phætontis totus pene
orbis conflagrasset quantum tunc regno suo timuit: quantum
tota cēli moenias circuit & ne quid labefactū uiribus ignis
corrueret explorauit: Prætereo tertium fratrem moderato-
rem undarum cuius plurime etiam ac maxima cura non fa-
cile explicari possent: sed presertim quā sub illa quoq; Phæ-
tontea conflagratione ad summum poenę usq; exitium cuꝝ
toto regno suo eum affecerūt. Pa De hoc possum qđ oculis
meis: uidi afferre testimonium: uidi equidem tpe illius quē
supra retuli horrendę apud siciliam tēpestatis cōmotum
grauiter neptunum & ex alto prospicientem uocasse ad se
Eurū & Zephirim increpatis acriter eis pro tanta suscitata
tempestate placasse ocius omnia atq; tranquilla reddidisse:

Quot argumentum præstat mihi evidens plurimarum uti
 quis ac maximarum q̄ omnia in latissimo imperio suo paria
 facereturum suorum: Cha Die oro Palinure putasne iam
 beatam esse cyrathorum uitam Pa Minime: Cha Optares
 ne uisus eorum sortem? Pa Vt quid optarem in quo nihil
 omnino optandum esse manifeste intelligo Cha Ergo cer-
 to eos arbitris miseros. Pa Non miseros modo sed om̄s
 etiā miserrimos: Cha Mirū q̄ mō eos tāta fr̄i beatitudine
 prædicas. Palinure Quid misum si excus laudem tenebras
 quas postea luci restitutus damnet: Cha. uis ut & alia eorū
 mala tibi referam? Palinure. Restant item alia Charon & al-
 lia & grauiora: Palinure. Quid audio grauiora haud unquā
 istud credam posse his quæ modo dixisti grauius aliquid ad-
 di. Cha. Credes quā audieris: Palinure. Dic ergo: Charon
 uidēs ut appropinquamus iam ripæ non possum longiora
 tecum iam facere uerba: Pa. Rogo te mi Charon ne fallas
 audissimam expectationem meam: Cha. An cæterarū um-
 brarum quas in litore reliqui audissimam etiam expectatio-
 nem uis ut fallam? Pa. Nū diu moraberis perge omi. Char-
 ron. Cha. Iam diucius q̄ soleo demoratus sum: sed lentas
 etiam nauigauī propter te cuius fabulatione delectabar: Pa-
 linure. Age ergo ut facis lentiozem protrahe nauigatio-
 nem ut quæ reliquæ sunt ditenda prosequi possis. Char-
 ron. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? Palinu-
 re. Tanta: Charon. Ziborem tibi geram q̄ in re illud te sci-
 re uelim q̄ plurimum miseram reddie mortaliū uitam
 instabilis scilicet & ruina rerū: Nam certam nihil &
 permanens in uita quisque sibi polliceri queat: Quomo-
 do is beatus censebitur cuius summam quantumuis &
 plenam beatitudinem minima omnis disturbatio uiolare

et auferre potest: sane quum omnia apud mortales infirma
atq; mutabilia sint: Nulla tamen infirmior fors est atq; mu-
tabilior q̄ tyrannorum: quorum etiam quum maior sit exal-
tatio & sublimata magis status altitudo magis est proin-
de (quum mutari eos contingat) casus & ruina. Inde tantæ
tyrannorum prodiciones: euersiones: trucidationes ut ne-
mo eorum fere unq̄ euaserit qui non uel regno depul-
sus: uel uenturo necatus: uel cruenta: aliqua & pessima mor-
te casus uel peremptus sit: Qui talem eorū uitā optabit q̄
pro modici temporis foelicitate (si tamē illa foelicitas ap-
pellāda sit) tam tristi postea tamq; amaro sine consumatur.
Horret animus dicere nā ne credas hiis tātū mortales sub-
iectos malis esse sensimus: & horū magnā partē aliquādo
nos inferi: licet tā ualida nobis & manita sit ciuitas tā frima
& præpotens atq; oibus undiq; præsidis circūsepta: Non
possum sine dolore meminisse illius diei qua Hercules he-
ros ille fortissimus hæc regna penetrauit perfregit fores in-
uasit regem exteruit reginā quam & ante socii eius rapere
adorti erant: abstraxit cerberū uinctumq; & catena tum ma-
gna ut in orbem dixit. concessit loca omnia: trepidat omnes
umbras atq; ipsos iudices fecit me quoq; non modicum le-
sit quē crepta cimba conto hoc meo percussit impulsuq;
grauiter in mediam paludē exturbauit timui equidem tunc
desolatum iri baratrum totū: Credidi tūc supremū Plato-
nī finē aduenisse regni sui: neq; minus illū cū cōiuge i præ-
dā duci ad superos q̄ tartareū canē: sed paulo humani⁹ caz-
eo actum est quæ opinabar Nam tandem sibi ac regno suo
bene consultum est neq; tamen ita consultum est qui tripli-
ci cu stode suo q̄ tā pncecessarius erat spoliaret: q̄ si opinio-
nē mea; quæ cōmunis erat fata coæquassent tunc cernere

dixit

600
fuiſſet uerum beatior uel meus uel plutonis. tanti regis ſta-
tus eſſet. Ego qđe nihil ambigo priuatus fuiſſem hac naui
cula: hoc. n. hēo tantum qđ adimi mihi poſſit priuatus etiaꝫ
fuiſſem rege meo ſed quot quot alios uoluifſem reges pro
cul dubio inueniſſem qđ miniſterio meo indigentes ſeruitiū
meū p libenter ſibi delegiſſent & fortasſe hoc lucri feciſſe
qđ pro uetuſta & attrita q̄lem hanc intueris nouam mihi &
magis ſolidā lēbū acquiſiſſem At pluto q̄tas opes : quātos
honores quātū regnū amiſiſſet: quātā in egeſtatem quātāꝫ
inclamitatē decidiſſet Qui neqꝫ par qđ aliud regnū uti parē
ego uel meliorē nauīū neqꝫ parē aliū ſamulatū uti parē ego
uel meliorē dām inueniſſet: Excedo iā modū dicendi ſed
ſi tps ſineret narrarem & qbus olim curis uexatus q̄toqꝫ ti
more percuſſus ppter bella Gigantū fuit ſūmus oli pi rec-
tor Cuius narratio maiorē etiam auget eorꝫ quā ſupradi-
xi malorum cōfirmationē. Pa Haud opus ē exēplis mihi:
Nam nemo mortaliū fuit qđ maiora qđ ego unqđ uiderit eorū
malorꝫ exempla Quid enim extitit his temporibꝫ troiāo
rege maius: qđ opibus ſuis cumulatus: Quid opibus Mu-
nitius: & pulchrius: & quid demū exitu tantorum bonorꝫ
triftius quid crudelius: qđ flebilius: Vidit inſolix pater tāꝫ
arduum & longū bellū: tot cruentas mortes natorum ſuorꝫ
Vidit euerſam funditus & incenſam urbem: Vidit latrantē
coniugem captiuatas nūſus & filias: populationem tanta-
rum diuitiarum: ipſe quoqꝫ quod ultimum reſtabat illi ſe-
neſtutis ſue ſolacium Pyrri enſe conſoſſus & crudeliſſima
morte conſumptus eſt. Cha Quis melius me hac nouit qui
cunctos hac ſcapha tranſuexi: A quibus & omnem calami-
tatem ſuaꝫ ſeriatim perdiſci. Notus eſt habūde mihi Pria-
mus cuius cognito acerbo caſu. non potui non dolere: No

tus est Troiulus noti Hector & Deiphobus nota est cæte-
ra tot filiorū ac nepotū turba noti innumerabiles qui illo bel-
lo perierūt troiani pariter & grai duces: Nota est infinita q̃
tunc occidit populorū manus: Nullo memini tempore lon-
giorē interfectorū multitudinē huc descēdisse q̃ illo: quo ita
lassatus fui ut premultitudine oībus transuehendi minime
hæc cymba sufficeret: plane qd opus est tibi monitore ad
aperiendas eorum miseras quas tu subiectas oculis tuis ha-
buisi q̃ si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo pro-
pius nos applicare ripæ) narrarē & milia aliorum tyrānorū
ex quibus cresceret etiā magis tibi opinio eorū calamitatis:
Nā illud possum quod certo scio tibi uerū cōfirmare nullū
fere me uidisse unq̃ tyrānorū huc descendētiū (descendūt
porro oēs (q̃ nō uel alicuius ueneni infectionē: uel magnas
ulcerū cicatrices & sanguinolentæ alicuius mortis horrida
signa per se ferret. Ita mirū est uidere tot ac tantos necatos
confossos cruentatos: trucidatos: Pa. Quis nunc se tantis
in malis tyrānum unquam esse optabit? quis imperia asse-
qui queret quæ iam certius certo cognosco magis fugien-
da etiam q̃ meduseum caput. Cha. Audisti quibus apud su-
peros tyranni malis torquentur sed si intelligeres quæ hic
apud inferos grauiora etiam illis parantur perhorresceres &
longe magis eorum sortem: Pa. Ergo & alia hic tyrannis
paratur. Cha. Credis Palinure scelera quæ parant morta-
les hic aliquando impunita eē: Pa. Hoc modo animaduer-
tebā. Cha. Animaduertēdū est igitur tibi quodcumq̃ in uita
peccatur pari demum post mortem & respondente pecca-
tis poena puniri: Nā ut capias quod dico si tu Palinure artē
tuam nauiculariam uiuens male exercueris: si in dominum
tuum mali quicq̃ uel cogitaueris uel comiseris: si inaudi-

ens dicto suo extiteris inuenies hic tibi præparatas his quæ
deliqueris similes pœnas. Palinure Nihil profecto Cha-
scio quod male egeri uel in dominum meum peccaueri ni-
si somnolētā illā dormitionē meā qua negligēt⁹ certe q̄ de-
bebam me gessi: Nam magno in periculo nauis simul & do-
minū quē uehebat meū reliqui nisi uigilantior ipse & cau-
tior melius sibi consulisset: sed pœnaꝝ satis tum ob hoc
crassum peccatū meū etiā in uita recepi. Cha recipies etiam
in morte: Ibis e nim quū enaui te dimisero ad seueros iudi-
ces n̄fos: Qui examinant & censent delicta omnium: Ducēt
quoq; te in examinationem scrutabunturq; crimina tua: Vi-
deor uero uidere qualitate iudicabūt poene subiiciendum
Pa Quali? Cha. parē peccato tuo tibi pœnā statuent. Naꝝ
quū somno peccaueris: æterno etiā te somno dānabūt. Pa.
Dormiā ergo in æternū? Cha. Ita puto nisi grauius sit aliud
peccatū tibi. Pa. sic mites habeā iudices ut non sit grauius
aliud mihi. Cha. Nullā ergo nisi somni pœnā patieris. Pa.
nō hęc grauis poena mihi uidetur: Cha. Neq; asinis etiam
& bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute p̄ditis uiris
grauissima existimat⁹: Pa. quas uero dic poenas p̄ferent ty-
rāni? Cha. audis tot clamantes & lamētātes uoces: tot horri-
ficos plātus: tantum stridorē feri tot tractus catenarū: Pa. de-
lectabat me adeo sermocinatio tua ut his minime aīum in-
tenderē. sed quid audio tā triste atq; horrēdū q̄ præ horro-
re pœnæ aures meæ sustinere nō possunt? Cha. sint hęc
quæ audis tormētā: tyrānoꝝ Nā quū illi in uita carcerē quē
q̄ incluserint: spoliauerint flagelauerint: trucidauerint in sū-
mū luctū: in sūma egestatē & calamitatē deduxerint: dānatī
sunt etiā ab incorruptis iudicib⁹ ad p̄ferēdas pares pœnas:

Ideo teterimis quoq; carceribus inclusi: spoliati: flagellati:
rotati: cæsi mēbrati ac mille atrocissimis mortibus cruentati
tantos edunt quantos audis gemitus tantum luctū: tot ac tā
tos reboatus clamores atq; eiulatus. Pa. Dic ēt mihi Charō
an his pœnis plectūf q magni atq; primarii tyrānis aſistūt.
Cha. prorsus hisdē: Nā suafu & cōſilio eoz maxime cōmit
tūt tyrāni ſclera ſua. Pa. an & in uita illi beati. Cha. nō ſec9
ac tyrāni qbz aſiſtūt nā hisdē quoq; malis ſubiecti ſunt: eadē
enim ſunt in eos populoz odia maiora etiā inter ſe eadē
curæ: eadē picula & quod miſerabilius ē deiciunt ſæpe a ty
rānis ſuis & uel carceſ uel morte aliquē peſſima afficiunt. Pa
tāta ē ergo tāq; generalis oīū calamitas: Vllā uero prorsus
eſſe putas hominū fortē q beata duci poſſit. Cha. Immo be
atos aliquos non nego fuiſſe mortales ſed p raros tñ. Pa.
quos per raros: Cha. qui amore uirtutis & litterarū cōtēpſe
runt cætera mundi bona: Q uī ſe innocuos: puros caſtos: in
tegros: icorruptos: cōſeruantes extulerunt animū altius ad
guſtādā diuinā excellētiā. humana qſi ſordida & abiecta re
linquētes: Nā uirtus p ſe tā dulciſtāq; iocūda res eſt ut incre
dibiles amatoribus ſuis afferat uoluptates: Tā nobilis & p
ſtans eſt eius poſſeſſio ut ſūma quadā ubertate ditet poſſeſ
ſores ſuos: Quā qui uere eſt aſſequutus nihil præter litte
rarū ſtudia dulce: nihil præter dei cognitionē habet amabi
le: Q uā tantum prædulcia ſibi bona ſtabilia ppetua: incor
rupta præligit cuſtodit amplectitur: Reliqua uero mundi
ſupremo tādē guſtu amara infirma momentanea corrupti
bilia ſuco mendatiora: hilo. inaniora: hilla ieiūiora papis uo
lantibus fugit cōtēnit abiicit cōculcat: Cōtentusq; ſeiſo
ac honeſtiſſimis ſuauiſſimiſq; ſtudiis ſuis totū nihili mūdū
ducit ruentē etiam nō formidat: In his recreatur refocilatur:

letā & iocundā agit uitā: ridet tantas hoim tanq̃ stultas &
ultrō sibi quāsitās anxietates: tot ieptias: tot cassos labores
tot inanes curas: nemini nocet nemini molestus est: Laudāt
eū oēs p̃dicant: admirātur beniuolentia complectunt̃ fauo
re p̃sequunt̃: q̃ uere hic beatus est qui cōscientiā suā in o
centia & integritate fruit̃: Quod primum est & dulci⁹ oib⁹
bonus securusq̃ sui nullo timore angit̃ nulla angustia tor
quet̃ non timet larga (quib⁹ caret) q̃sq̃ nihili facit diuitias
sibi a potentioribus eripi. Nō timet a quocunq̃ se ledi qui
nec quēq̃ se lesisse certo intelligat: q̃ uere hic foelix est qui
tot tātisq̃ semotus curis & periculis: tantarum uacuis p̃tur
bationū sibi semp̃ aliisq̃ iocūdu⁹ lātetur semper & omni
bus quot quot sunt mundi honestis & his etiā q̃ cēlibum
communes sunt p̃suas uoluptatibus qui humaniorib⁹ sac
tiorib⁹q̃ deditus studiis cōtēnat oīa cōtēnesq̃ oīa possi
deat: Nam his possidere oīa uidet̃ nō q̃ oib⁹ habundet sed
cui nihil deficiat: Porro illi nihil deficit q̃ nihil cōcupiscit.
Cōcupiscēs aut̃ nihil cōtēnit oīa: Cōtēnesq̃ ita id assequitur
qd̃ desiderat: Desiderio uero suo ea demū uera & sola beati
tudo beatorūq̃ oīū plenitudo ē. Pa Hi ergo quū nihil ma
li egerint poenarū & nihil patiunt̃. Cha nihil p̃sus imo p̃p
trāfactā bñ uitā meritū magnū assequunt̃: Pa Quod. Cha.
uel cœli sūt icolæ cōicātq̃ æternū illis cœlestis bonis: Vel
si huc descēdūt mittunt̃ ī elisiū: Qui loc⁹ ē q̃etis ac delicia
rū ubi sedes fortunatæ: cāpi apti: lati omniū oīno poenarū
ex partes. Pa O si mihi ad mortales reddere aliqñ continge
ret inclamarem q̃ magna possē uoce admonerē p̃ suo quē
q̃ officio & dignitate: accusarem tantam laborum frustratio
nem tantam curarum uanitatē: tot corruptas opiniones
peruersaq̃ iuditia: sed q̃ maxime increparem qui uel magi

stratu quopiā magno uel imperio ceteros antecedit: ostēderem tanta quæ antea ignorabam sed te docente nunc intelligo mala eorū grauissima: dictū horribilia: reuocare oēs a uitis: ab inferendis iniuriis: ad meliorē uictū a superflua agēdæ rerum cura: intenderem desiderio uirtutis laudare innocentiam: prædicare frugalitatē: exhortarer cunctos ad bene grauitē: castigatēq; uiuendum: ad se cognoscendum: ad contemnendū tot caduca & somni cuiusdam uel umbræ magis similia mundi bona inuitarem ad honestas artes ad ingenuas exercitationes: ad studia litterarū ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. Cha. Et recte sane sed uides & ripam attigisse egredere iam: Pa. Et iam egressus sum: Ad iudices eo placidam opto tibi semper navigationem salue o Charon & uale: Cha. Et ego ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi semper iudices salue o Palinure & uale:

Luciani Charon siue speculantes locutores: Charon & Mercurius. Mercurius.

Quid rides o Charō? quid ue relicta cymba insolens admodū ad hæc nostra uenisti? Cha. Desideraui o Mercuri quæ in uita sunt cognoscere: & quid uiuentes agant: quibusue priuati cum ad nos descenderit oēs plorent. Ex ipsis enim nundum quisq; sine lachrymis annuigauit: Quoniam igitur impetraui a Plutone dici unius uocationem quæ admodum adolescens ille Thesfalus ascendit ad hanc lucem: opportuneq; tibi uideor occurrisse. Scio enim optime te mihi ducem futurum: quæq; nosti ostensurū oia. Ziber. Non ocium mihi oportet. nam Ioui maximo aliquid hūanarū rerū ministraturus abscedo. Irascitur ille facile: quare uereor ne si fuero tardus totū me uestrū fore iubeat: cōiciatq; in tenebras: uel & mihi quod Vulsão eueniat ut de eorū

hō in terram deiectus oenochous altero pede claudicans rī-
diculus diis manibus siā. Cha. Oberrantem igitur me super
terrā aspnabere: prācipueq; cum inter nos magna ītercedat
familiaritas: unaq; & nauigemus & transuectemus. bene tamē
sele res habet o fili Maia. si meministi q; tibi neq; ut remigis
sungereris officio: neq; ut sentinam exhaustires iussi un-
quam: cum tamen humeros fortissimos habeas, sed ster-
tis tu quidem in lecto iacens: uel si quem nactus ex mor-
tuis fueris per totam cum eo nauigationem cōfabularis. At
ego senex cymba trahens solus remigo. Sed per Iouē patre;
ne me desere mi Mercuriole. Verū per oīa quæ sunt apud
superos circūducito: ut redeam cum uiderim aliquid. Quod
si me deseris cæcis haud quicquā interero: nā ut illi errant
& labuntur in tenebris. Ita rursus & ipse tibi cæcutius lu-
men aspicio. Sed sine te exorā mi Cylleni. quonjā nō in in-
gratū: sed in eum qui semper meminerit beneficium conse-
res. Mer. in me hæc cudetur faba. Video enim qui optime
si tibi ducatum præstitero quam sim habiturus mercedem
Colaphis & pugnis omnino cædat. Mos tñ gerēdus tibi ē.
Nā quæ q; dignus ē pœna si ab amico coact⁹ aliquid fecerit.
Verū & enim fieri haud quāq; potest o Charō ut uideas om-
nia diligenter Multorum enim annorū futura mora est. De
inde præconium facere tāq; ab Ioue aufugerim me oportet
bit. Itemq; publicanus Aeacus ægre feret sine obolum qui-
dem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas quid facto o-
pus est consyderemus. Charon: Tu ipse præcipias: nam eo-
rum quæ sunt supra terram quū sim peregrinus noui nihil
Mer. Excelsiore quodā loco nobis ē opus o Charō. Vñ oīa
queas despicere. qđ si coelū posses ascēdere nō laborarēmus.
Nā ex eo loco tāq; e specula qđā cūcta itueri liceret. Sed ti

bi qui semper es inter mortuos: & deos manes Iouis regia;
nō est fas ingredi qua ppter res admonet ut aliquē eminen-
torem locū inueniamus. Cha. Quæ tibi o Mercuri inter na-
uigādū soleo dicere ea te meminisse decet. nā qñ uis uētorū
uela uehemēter impetit fluctibusq; unda attollit. & uos na-
uigatiōis ipiti iubetis nūc uela laxari nūc cōtrahi: nūc ea uē-
tis pmittere: ego in puppi sedens clauo inherēs nō ignarus
eorum quæ facto opus sunt filere uos iubeo: Eodē modo
tu o Mercuri ceu gubernator nunc ea facias: quæ tibi melio-
ra uident. Ego uero ut lex est apud Epibatas tacitus sedens
quæ iusseris parebo. Mer. Dicis p belle iam fileas iubeo: In-
ueniam certe speculā nobis idoneā nunquid Caucasus aut
cellior parnasus uel eminentior utroq; olympu erit Cōmo-
dior? nō. n. frustra aspexi olympū sed tua mihi opus est o-
pera. Cha. Iube nam qcquid iusseris faciā p^{er} uiribus. Mer.
Homerus poeta ait deos Alocefiliōs quum eēt adhuc pue-
ri ossam a radicibus euellentes olympo sup imposuisse Deī
de pelion super ossam ratos per hunc modum posse cōelum
ascēdere: sed qā Iouis hostes dederunt merito pœnas: nos
uero quum nihil aduersus deos agamus quid obstat ne mō-
tes montib; sup imponamus: ut ex sublimiore quodā loco
cuncta itueri possimus. Cha. Pōterimus ne o Mercuri nos
Pelion eleuare & ossam? Mer. quare nō Charon? an censes
nos qui inter deos annumeramur illis adolefcētibus eē ibe-
cilliores. Cha. minime s; res uidet p difficilis factū. Mer. Ob-
tuso es ingenio Charon & imperitus minimeq; poeticus:
nam homerus poeta celeberrimus duobus uersibus ascen-
sū nobis facit in cōelum adeo facile montes montibus super
imponit: Et miror si tibi hęc monstra uidentur qui Atlanta
cognoeris qui solus cōelum sustinet & quæ in cōelo sunt

omnia sed ut Atlas ab eo aliquando labore quiesceret asse-
runt Herculem fratrem illi tantæ moli supposuisse caputi
Cha. Ego ista audiui o Mercuri sed an uera sint nec ne no-
sti tu & poetæ nos negotiū nostrū peragamus. Mer. Veris-
sima sunt o Charon nec sapientissimos homines ista finxis-
se existimes. Itaq; ossam summoncamus prius uelati Home-
rus architectus egregius nos admonet carminib; & super
Ossam Pelion frondosum. Vides ne q̄ facile ac poetice cō-
fecimus hāc fabricā? Eia igitur ascēdā ut uideā satis ne hoc
sit an adhuc ædificare oportet papæ in loco humili ac dōp̄s-
so adhuc sumus: nāq; ab oriente uix Ionia Lydiaq; uident̄
ab occasu solū Italia & Sicilia. Ab aglone hister ab Austro
Creta nec illa bene apparet. quare Oetā quoq; nobis sum-
mouēdū ē: ac supra omnes Parnasum ipsum poni oportet.
Cha. Ita faciamus sed uide ne supramodū opus extollētes
una cum illo ruamus. Amarāq; homeri fabricā p̄ fractis cerui-
cibus experiamur. Mer. Cōfide in tuto cūcta cōsistent: trans-
fer Oetā: superipone olympū. Cha. En tibi. Mer. Ascendo
rursus bene sese res habet oīa uideo: ascēde iā Cha. Porrige
dextrā o Mercuri: nō enī paruā iubes molē ascēdere. Mer.
Si oīa o Charon cupis cognoscere: nequāq; simul hāc duō
ut tutus sis & spectandi cupidus. tene dextrā: caue ponas in
lubrico pedē. O factū bene ascēdisti & tu: quia Parnasus bi-
ceps est cōprehēdamus utrūq; uet̄icē: ut sedētes cūcta quea-
mus aspicere: circūspice iam totū terrarū orbē. Cha. Video
terram amplam a stagno quodam peringenti circūdatā. Vi-
deo montes: flumina: quæ & Cocyto sunt & Phlegetonte
maiora: homines etiam pusillos: & eorum quasi quosdam
nidulos. Mer. Vrbes illæ quidem o Charon quas tu nidos
appellas. Cha. Nequicq; o Mercuri elaborasse nos uideo: &

Parnasum cum Castalio fonte: Octaq; & montes alios trāf-
tulisse. Mer. Quāobré? Cha. Quia nō ueni ut montes flui-
minaq; prospicerem: sed cupiens res hoīum actusq; cogno-
scere quod tibi scire tunc licuit qñ ridēti mihi factus obuiā
cur ita effuse riderē interrogasti. Audiuerā enim quem piam
atq; ideo supra modū sum lātatus. Mer. Quid nam id orat
Cha. Vocatus quidā ab amico: ad coenā arbitror: cras inquit
ueniā: ac intercedendū a tegula: quæ e tecto decidit nescio
quō ex ædificio occisus: est hoc cū aspexi nisi uāhementer
quia quod promiserat p̄stare miser non potuit. Sed uolo di-
scederet ut longe plura & audiam & uideam. Mer. Mane le-
nabo ego te huiusmodi cura: lynceūq; breuī efficiā cum ab
Homero quādā: & incantationē: quæ ad id accommodetur
accepero: atq; interim dū dico carmina memineris nō te ad
huc uisu hebeti cernere: uerū aperte uidere oīa. Cha. Dic mō-
do. Mer. Ia3 ex oculis ammoni caliginē ut bene cognoscas
& deū & hominē. Cha. quid est? Mer. Iam uides. Cha. Lyn-
ceus ille p̄me tāq; cæcus admodū. Itaq; tu me doce responde
interroganti: sed uis ut & ego homerice interrogē? ut scias
& me n̄ ignarē eē Homeri. Mer. Tu remo & nauī semp incū-
bens nosti Homerū? Cha. Noli artem nauigādi deridere qđ
te haud quāq; decet: sed qđ illū probe norim hinc scire ma-
xime potes: Nam per Acheronta cū illū nauī transfuehēz
orta tēpestas illos uersus canere cœpit quibus infauitū na-
uigantibus iter describit. Neptunus nubes collegit: atq; ab
imīs sedibus mare totū cōmouit trífido tridente oīb; p̄-
cellis: hæc & multa alia cū caneret unda uāhementiore tur-
bine concite puppim repēte irruit: illiusq; pene euertit ui-
carminū. Cumq; nauſcāret ille multa euomuit carmina de

Scylla Carybdī & Cyclope: nō mirū igitur si ex tanta nomi-
tione pauca asseruauī. Sed dicas mihi uelim: quis nam sit il-
le uir nequam qui tanta carne suffultus forma & corporis
magnitudine decorus uertice super eminent ceteros. Mer. Il-
le est Milo Crotoniates: cuius de laudibus uniuersa pene
Græcia reboat quod uinum taurū in medio stadio arripuit:
atq; humeris tulit. Charon. Quāto ego maiore dignus sum
pæonio? Qui paulo post milonem ipsum corripuens impos-
nam supra scaphidiū meum: qui cū se prostratū abiectūq;
uidebit: palmarū ac laudum suarum memor ualde plorabit.
Nunc quia Taurum humeris in stadio sustinet nunqd exi-
stimamus putare se ad nos aliquando esse uenturū? Mer. In
tanto corporis robore nō cadit cogitatio mortis. Cha. omis-
tamus in præsentia risum quem dum nauigabimus milo nō
bis abunde præstabit: quum non solum taurum: sed ne culi-
cem quidem sustinere poterit. At quis ille spetie & for-
ma honestus non græcus ceu ex ipso habitu apparet? Mer.
Cyrus o Charon filius Cambisis qui a Medis in persas im-
perium transtulit quiq; nuper denicit Assyrios: ac Babylo-
nem redegit in ditionem suam & nunc lydiam petit. Croe-
sumq; regno priuaturus uidetur futurus omnium princeps
Cha. Vbi nam Croesus ille. Mer. Coniice oculos ad magnā
illam: altamq; urbem triplici muro circumdatam: sardis illæ
sunt. Et item ille Croesus qui aureo strato recumbens uer-
ba facit cum Solone atheniensi philosopho: uolumus ne
quid inter se confabulantur audire: Cha. Quid ni. Croesus
Attice hospes uidisti ne diuitias & thesauros meos & quan-
tum non signati argenti: atq; auri & q̄ multæ mihi sint opes
dic mihi quæ ante omnes homines esse putas foeliciorē Cha.

Quid respondēbit Solon? Mer. Sis animo bono non dicet
quicq̃ humile: atq; plebeium o Charon. Solon. Per pauci
quidem o Croese fœlices: Ex iis quos ipse noui Cleobina
ac Bytonem puto fœlicissimos extiisse sacerdotis filios.
Cha. Narrat hic oriundos argis qui iugo colla summissi sta
ti; postq̃ ad iunonis aedē: Matrē sacerdotē plaustro ipositā
dertraxerunt una Ambo interiere. Croe. habeant illi primas
partes fœlicitatis: dic age quis est secundus. Solon. Atheniē
sis Tellus qui bene beateq; uixit atq; pro patria mortuus ē
Croe. Ego uero o fœleste tibi fœlix esse non uideor? Solon
Nōdū scio o Croese: nisi ad finē usq; uitæ perueneris: nam
quod quis in uita fortunatissimus fuerit mors est argumen
tum certissimū. Cha. Optime respondisti o Solon quonia;
nō es nostri immemor. nisi nos cymba nostra uexerimus nō
putas posse feri horū neq; iudiciū. sed q̃ s̃t quos creesus emit
tit? qd̃ ue supra humeros ferunt? Mer. Lateres Pythio apol
lini aureos dono mittit mercede oraculi quo morietur bre
ui: est p̃fecto uatū per q̃ studiosus. Cha. Illud est igitur aurū
splendidūq; atq; sup̃palidū: nūc primū uidi & si audiui sem
per. Mer. Illud quidē o Charon clarū nomine p̃ quo inter
homines pugnatur assidue. Cha. Nihil inesse boni in eo ui
deo nisi forte illud solū qd̃ portantes aggrauat. 21. Mer. Ne
scis adhuc quot apud insanos homines p̃pter aurum bella.
Insidiæ: latrocinia: periuria: Cædes. Vincula. quot item lon
ge nauigationes: quot ad emendum uendendum ue itinera
quot seruitia fiāt o Charon. Cha. Non tamē o Mercuri mul
tum ab ære differt aurū æs enim ego noui qñ (ut scis) a sin
gulis quibuscq; quos cymba præterueho accipio obolum.
Mer. Ita est certe: sed eris magna ē copia atq; ob id nō est cu
ræ mortalibus. Aug. uero ē q̃ rarissimū quod ex terræ uisce

69
ribus effodiunt: nō enim nisi e terra est aurū ut plumbū &
cætera metalla. Cha. extremā hoīum dicis insanīā: qui rē pal
lidam pergrauēq; ita discipiunt: & amantq; uehementer.
Mer. At ille Solon o Charō aspernat aurū croesumq; & bar
ri iactantiā (ut cernis) deridet: & mihi qdē tale qd dicturus
uidef. Cha. Audiamus igitur. Solon. Dic mihi o Croese pu
tas ne Apollinē hisce indigere lateribus? Croesus. Certe per
Iouē nō est enim Delphis tale quid munus. Solon. Igit̃ bea
tiorē existimas uidere deū? si una cū cæteris aureos habeat
lateres? Croe. Quare nō? Solon. Ingentez dicis o Croese in
coelo penuriā si ex Lydia trāsmitti aurum ad se cupiāt coeli
colæ. Croe. Vbi nam tantum auri quantū est apud nos? So
lon. Dic mihi nascitur ne ferrū in lydia? Croe. nō. Solon. Me
lioris igitur indiga est lydia. Croe. Quomodo ferrum est au
ro præstantius? Solon. Scies utiq; si respondere non fuerit
grauē. Croe. Percontare quicquid placet o Solon. Solon.
Vtrū qui salutem aliis afferunt an qui efficiunt salui melio
res? Croe. Qui saluos alios faciunt. Solon. Si ergo cyrus: ut
dicunt nōnulli: aggredias lydos aureos ne tu gladiis mili
tibus feceris an erit opus ferro? Croesus: ferro certe. Solon.
Et nisi si ferrū paraueris tuū aurū captiuū migrabit in per
fas. Croe. nō inficias eo o solon. Solon. absit ferrum enī auro
melius esse uideris cōcedere. Croe. Iubes ne igitur ut & deo
ex ferro lateres mittam? utq; aurū in posterū rursus implo
rem? Solon. Neq; ferro illi opus est siue æs siue aurum dono
mittas: alii profecto aliquando possidebunt & lucrum dede
ris hisce muneribus aut phocensibus aut delphis aut boe
riis ipsis aut tyranno cupiam aut latronis: deo autē parua
cūrā est aurū tuum. Croe. Semper mecū altercas propter
diuitias: mihiq; inuides. Mer. ægrē fert Lydus o Charon au

uerborum & ueritatem. Verū dura res ei esse uidetur homo
pauper qui nihil timet sed quod adest libere loquitur. At ue
ro solonis breui meminerit quā ipsum captiuum imponi su
pra rogū cyro iubentē oportebit. Audini enim dudū. Clo
tho uniuscuiusque filia recensentē ubi cum multa tum hæc in
scripta erant. Croesum a Cyro captū iri: Cyrū uero ipsum a
Massageti de illa esse occidēdū. Vides ne Sicidem illam in
equo albo agentē: Cha. Video certe. Mer. Ea est Tomyris
quæ abscisum a se Cyri caput in utrem inicit: plenū san
guine. Vides ne ipsius etiā cyri filium adolefcētē. Ille ē Cā
bises qui patri succedet in regnū. Cūque milies ī libya æthio
piaque errauerit postremo furens interfecerit apia ipse perir
bit. Cha. o res Cachino dignā sed quis ipsos nūc itueri queat
aspernantes alios? siue quis crederet unquam quod paulo post hic
erit captiuus? Illius uero caput erit in utre pleno sanguinis
Ille uero o Mercuri quis est purpurea ueste indutus cū dia
demate cui reddit anulum coquus exenterato pisce: In am
phirete insula. Quendam uero se esse regem ostentat. Mer.
Dicis optime o Charon uerum Polycratem uides famiorū
tyrannum qui se putat esse fortunatissimum omnium: sed ipse
etiam a Menandro seruo Oretæ Satrape hosti traditus cru
ci effigetur miser qui ex tanta felicitate tan breui deciderit
& enim hæc dum Clotho filia recenset accepi. Cha. Admi
ror te generosa Clotho eos ipsos o optima obtrunca horū
capita obsecinde: crucifige: ut cognoscant quod homines sunt
collūtque in altum ut lapsu grauiore ruāt: itaque magis doleā
Ego uero ridebo quādo unū quēque eorum nudum inuenie
ro in scaphidio neque purpuram neque tiam aureum uele
ctum afferentem. Mer. Et horum quid est sic sese res habeāt
sed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi

bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros
colunt: hi foenerant: hi sunt una littera plusq̃ medici? Cha.
Video sane populos varios: uitamq̃ hominũ tumultu atq̃
erroribus plenam & ipsorum urbes aluearibus similes in q̃
bus suum quisq̃ habet Aculeum & proximum quemq̃ pũ
git. Pauci quidem agunt ac ferant humiliorem ut uespe:
sed hæc turba: quæ ipsos circumuolat palam: qui sunt? Mer.
Spes o charon & infania & uoluptates & auaritia & ira &
odium & id genus cætera. Quibuscũ ignorantia quidẽ imi
sta est simulq̃ uersatur. Et per Iouem etiam odium ira: zelo
topia: inscitia: indigentia: auaritia. Sed eorum qui supra uol
tant timor quidem irruens percutit & perterret interdum.
Spes uero imminentes capiti cum maxime sperat homines
obliuiscuntur ipsorum & euanescent: ipsosq̃ hiantes dese
runt & frustrantur ut unda. Tantalum: quem uides apud in
feros excruciami si uero acrius intueari s uidebis parcas sua
cuique stamina trahere ac tenuissimis omnes ceu arachnae
alligatos filis pẽdere. Cha. Video optime tenuissimũ quod
que filum multaq̃ perplexa tum uni tum alii supra caput.
Mer. Digne ac merito o portitor est enim infatis ut ille ab
hoc atq̃ ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiat
hæredes: & cui angusta sæpes estis locupletis bona conse
quatur: hoc autem perplexitas illa significat. Nonne uides
omnes tenui quodã pendere filo: quãdoquidẽ pòdus pfer
re amplius haud quã potest. ingēti sonitu ruit p̃ceps: hic
uero paulisp̃ ab humo sublat̃ si cadat nullus fiet strepitus
nixq̃ a uicinis ppiorib̃ audies casus. Cha. Valde hæc ridi
cula o Mercuri & plẽa ifania. Mer. At q̃ n̄ posses unq̃ dicẽ
p̃dignitate satishæc eẽ ridicula & maxie cũ sũmo ista studio
exgrat hoies: quæ dũ sequũt mors optima eos arripit: cui?

nuntii & ministri ualde multi: ut uides: febres uariæ nomi-
næ: pulmonaria: gladii: latrocinia: acôita: iudices: tyrâni: quo-
rum nihil unq̃ eis uenit in mentem ut bene faciant. Verum
cum in hos incidunt casus: tunc frequens illud: heu: heu: ahs:
o: hei: hui: q̃ si ab initio cōsiderarent se esse mortales: breuif-
simamq̃ esse uitam hominibus datâ tanq̃ e somno e uita di-
scederent terrenis omniibus derelictis uiuerentq̃ pruden-
tius: atq̃ obeuntes mortem longè minus dolerēt. Sed quia
putant se ab his rebus nunq̃ posse auelli quando mortis mi-
nister adest uocatq̃: & febris uomicans abducit enectosq̃
plurimū dolet & cōquerunt e uita excedere: qui nunq̃ pri-
uatâ irise terrenis & caducis rebus existimabant: qui summo
studio curaq̃ ædificat inquietatq̃ operarios: faceret nō si se
domum non habitaturum: sed perfecta illa statim moritu-
rum hærediq̃ relicturum: nec semel quidem in ea cœnatura
cognosceret miser. Alius autem o Charon quia filium pe-
rit uxor: in conuiuiumq̃ amicos conuocat atq̃ patris nomē
imponit: si sciret mendicū interiturum esse filium: uidetur
ne tibi eo filio gauisurus? sed causa est quia patrem Athle-
tæ gaudio sūmo affici uidet: quoniā ex olympico certamē
uictor domū redierit filius. Vicinū aut filii efferētē funus
nō uidet: ignorat quali etiā ipsius filius flamine pendeat.
Qui uero de agrorum finibus litigant quiq̃ ut sibi pecuniā
cōgregēt: nūq̃ quiescūt quales sint uides: qui priusq̃ partis
potiri cœperit: ex iis: quos prædixi nūtiis ac ministris mor-
tis arripiuntur: abducunturq̃ ad inferos. Cha. Omnia certe
uideo: mecumq̃ ipse considero quid dulce illis in uita sit:
quid ne sit illud quo tantum doleant lugeantque priuati.
Nam si reges eos secum quis cogitet: qui foelicissimi esse
omnium uideantur in uita præter incertam ambiguamque

(ut aiunt) regum fortunam plura esse illis amara q̄ dulcia i
ueniet metus: tamultus: odia: insidias: iras adulationes. ho
rum enim omnes sunt participes. prætereo luctus: morbos:
passiones honorum æqualium: quæ ipsis imperant: & do
minantur. Nondum enim tempus ut hæc qualia sunt in pri
uatis hominibus cõnumeremus: Dicam tibi igitur o Liber
curi cui nam similes esse homines putem: nitãq; eorũ omnẽ
Vidisti ne unq̄ ampullas in aquis repentinis himbribus ge
neratas? dico inflationes ex quibus cogit spuma? Sunt enim
ex illis nonnullæ parux statiq; ortæ euanescūt. Aliæ paulo
durât diuti: q̄ aliis supueniẽtib; i magnũ tumorẽ crescũt:
sed tamẽ & illæ extinguuntur penitus. aliter enim fieri non
potest. Talis est hominum uita omnes enim uitali aura tu
mentes hi maiore quidem Alii uero minore atque his qui
dem angusta est uita auraque cito interitura Hi uero una
cum esse coeperit extinguuntur: Omnibus tamen moriendũ
est. Mer. Non minus propriam similitudinẽ q̄ Homerus: fe
cisti o Charon qui foliis humanum comparat genus: Cha
Atq; cum breuissima sit uita hominis: quid agant uides: &
quemadmodum alter alterum in principatu honoribus di
uitis: & ceteris generis eiusdem superare pro uiribus expe
tit: quibus omnibus de relictis oportebit eos unũ duntaxat
habentes obolũ proficisci ad Charonem. Et quoniam in ex
celso sumus loco. ui ut exclamans per ingenti uoce ipsos ad
moneam: ut ab insanis abstineant laboribus ad modeste &
quieto uiuant animo: mortẽ præ oculis semper habentes:
Dicam o stulti qui insanitis in rebus uanis: quid tanta ani
mi inquietudine deliratis? quiescite iam: abstinete inaniũ la
borum non enim uiuetis semper: eorum quæ istic sunt non
est quicq̄ æternum: non aliquid moriens quispiã secũ affert

nudum proficisci necesse est: domum uero & agrum atq; au-
rū modo horū modo illorū esse & trāsmutare idētidē oportet dominos si hæc & huiusmodi ex sublimi hoc loco illis clamabo. nōne existimas uitæ admodū utile: multoq; sapientiores futū. Mer. O fortunate Charon nescis quāta sit illis ignorantia: quantus error: ut ne terebella quidē eorū aperire aures queas: tāta illas cera cōcluserūt quāta sociorū aures Vlysses syrenū metuens dulcis cantus. Vnde igit' illi si rūperis etiā clamans possent audire? Quod lethe apud nos apud homines ignorantia potest. Sunt tamen ex ipsis pauci qui aures cera non occluserunt: ueritati acquiescūt & res humanas acute perspiciūt: atq; quales sint haud faciunt pilī. Cha. Illis igitur exclaimemus. Mer. superuacū & hoc: ut illis quæ optime norint inculces. Nonne uides ut abstinentes multa quæ fiunt derident: & nequaquā eis placent. Sed certū est eos secundum nos de uitæ curriculo iam consulere. Habentur enim odio ignorantiam eorū coarguētes. Cha. Euge o generose. Sed per pauci o Mercuri. Mer. Sunt & hi multi. sed iam descēdamus. Cha. Adhuc unum scire cupio o Mercuri: cū illud ostēderis a te mihi cumulatissime satisfactum fuisse fatebor. Vbi nam corporum apothecas effodiunt scire uelim. Mer. Monumenta o Charon & tumbas tumulosq; & sepulchra hæc uocant homines: uerū tamē cernis ne ante urbes aggeres. illos ac statuas & pyramides? Mortuorum Thecæ sunt omnia & Sarcophagi. Cha. Quid igitur illi coronant saxa atq; unguento illinunt? Quid uero ante tumulos structa pyra foueaq; effossa: lautas ibi adolent cœnas uinum effundentes ac melicratum. Mer. nescio o Charon qd p'sint hæc iis qui descenderūt ad inferos: Sed credunt eas animas circunuolantes nidorem uicti

ma sumumq; delibare: & a fovea bibere melicratu; Charon
illos bibere & comesse qui ossa sunt sicca & per arida ridi-
culus sane tibi uideor ista commemoras qui quotidie agas
eorum animas. Nosti enim an qui semel sunt sepulti redi-
re ad superos queant. Præterea ego o Mercuri q̄ plurimis
negotiis impeditus cachino diga perferrem si me nō semel
illos sed iterum deducere oporteret. O stulti qui ignoratis
quid iter mortuos uiuosq; intersit: & qualia sint ea quæ nos
habemus: & q̄ Nil inhumatus eo differt quirite sepultus.
Atq; eadem atridæ & fortuna binominis hyri:
Non est deformi Therſite maior Achilles:
Acque imbecillum miseris caput omnibus: æque
Nudi omnes: arent herbosa ut prata colore.
Mer. Optime Homerum adducis o Charon & quia id me
ministi sepulchrum tibi Achillis ostendam uidesne illud
in litore apud Troianum Sigeum? e regione uero in rheteo
Ajax sepultus est. Charon Parua illa quidem sunt o Mer-
curi sepulchra. Sed iam celeberrimas urbes: quas audimus
ostendas mihi uelim & quæ nini fuit: quæq; Sardanapali:
Babylona: mycenæ: cleonæ: ipsamq; Ilion: permultas equi-
dem memini ut qui decē totos ānos trāsuectari illic ad nos
pfectas animas ut nō modo nō discedere unq; sed ne senti-
nā qdē exhaurire potueri;. Mer. Nini qdē oportitor deleta
ē penitus: ut ne uestigiū qdē appareat neq; locū ubi nā fue-
rit possis ostēdere. Illa uero est Babylō bene turrita ac mu-
ris cincta q̄ latissimis: uetū: & ipsa paulopost (ut Nini) pe-
nitius delebitur: Mycenæ uero cleonæq; pudes ostendere:
atq; illium maxime suffocabis scio cum descenderis Home-
rum: qui urbes istas ita illustrauerit carminibus: uerum
tamen olim fuere illæ foelices: Nunc & ipse interie /

re nam ipsæ quoq; urbēs o portitor ut homīnes pereant:&
quod nix credas flumina etiam omnino extinguunt: Nā Ina
chi ne alueus quidem relictus est apud argos. Papæ gome
re hisce laudibus & nominibus sacra Ilios & lacinia beneq;
ædificatæ Cleonæ sed dū loquimur qui sunt illi qui bella ge
rant uel quā ob cām se inuicem interficiūt mutuisq; uulne
ribus? Mer. Argini & lacedæmonii sunt o. Charon: ille ue
ro examinatus ac semi mortuus est Othryades imperator
qui suo nomini trophæum ascribit. Cha. Qua re est inter
ipsoſ bellum o Mercuri? Mer. Propter cāpū ipsū i quo
preliantur: Cha. O sūma? dementiā o stultissimos hoīes: o
cæcū humanū genus. Nesciunt miseri q; si totam ipsorum
quisq; possideret peloponesum nix pedalem acciperet, ab
Acaco locum Campum uero ipsū alii atq; alii sæpe colēt
agricolæ qui funditus trophæum aratro euerterent: Mer. Ita
quidem hæc futura sunt o Charon nos uero iam descenda
mus: montesq; destruentes rursus in locū suū transmitem?
ac abeamus: ego quidem quo missus sum tu uero ad porth
meum & cymbā ueniam aut paulopost & ipse agens mor
tuos: Cha. Fecisti probe o Mercuri: sane tuū hoc in benefici
um nulla unq; delebit obliuio. Didici enim te duce quales
sunt res inſoeliciū hoīum ostendisti reges. lateres aureos: so
lēnia sacrificia pugnas Sed de Charone nullus unq; sermo.

Luciani Diogenes locutores: Dio. Alexan. Dior

 Vid hoc o Alexander: & tu quoq; e uita migrasti
quēadmodū & nos omnes Al. Miraris o diogenes
haud quāq; admiratione: si homo cum essem mor
tuus sum Dio. Ammō igitur mentitus est te quum suum eē
filium fateretur Al. Equidem Philippi sum perfectio. non
enim e uita decessissem si Ammodo is fuisset filius: Dioge.

Quippe olympiadē in cubiculo draconem conuenisse asse-
uerabat. Inde ex ipso te peperisse Philippum uero summo
pere decipi cum putaret te suum esse filiū. Ale. At egomet
eadem audiri sicut & tu. Hac uero tempestate perlucide in-
telligo & nihil sani neq; mater ipsa: neq; ammonii uates p-
fitebantur. Dio. Sed ipsorū mendaciū nō inutile tibi ad res
gerendas fuit o Alexander deterrebantur enim q̄ plurimi
te deum esse putantes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliq̄
sti imperiū? Ale. Latet me o Diogenes: quū circa hęc cogi-
tare nihil potuerim p̄ter id solū q̄ moriendo perdicæ anu-
lū tradidi. Sed tu q̄so cur rides o Diogenes? Dio. Quid autē
aliud est q̄ q̄ in mente deuenerunt: quæ græci (iā nō diu ē)
blandientes egerunt quum te præsidiē: & aduersus barbaros
imperatorem deligerent. Quidā uero & te duodecim diis
quū adderent tēplū ædificarunt ac sacrificia tanq̄ draconis
filio obtulerunt. Vex dicis quæso qua in parte te Macedo-
nes sepelierūt. Alex. Babylonix iaceo tres modo iā dies. Sz
Ptolomæus armiger meus pollicitus est si cōtingat ab im-
pediente cū tumultu ocium ducere: me in ægyptū deferret
ibiq; accurratissime sepelire tanq̄ unū ex ægyptiorum diis.
Dio. Non igitur ridebo o Alexander quū cernā te in infer-
no adesse: & adhuc insanire sperareq; Osiridem aut Amini-
dem fieri? Sed hoc idez o diuinissime ne speres cū nephas
sit & illis qui semel paludem transfretarūt ut redeat aliquis
aut qui infra ipsius os transierit. Non enim segnis est Ea-
cus: nō Cerberus cōtēnendus: nerū ego id abste perlibētissi-
me audirē quo aio fers te quū intelligas tantā in terra reliq̄
se foelicitatē corporis custodes defensores: milites: auri tātā
copiam: te gentes innumeras uenerantes Babylonix: Baſtra:
ingentes bestias honorē: glor. & signē esse: ac opera summo

studio dante: ut & tuū caput splendida corona & corpus regia. porpura ornetur. Nōne trīstant te hāc quū in memoriā redeūt cur fles o stulte. nōne Aristoteles ille sapiēs te res huiusmodi docuit? nō firma: nō stabilia fore quæ fortuitu sūt Ale. Sapiēs ille oīum q̄ fuit adulatorū perditissimus. Me tā tū mitte quæ Aristotelis sunt scire quæ a me poscit quæ iubeat: quo adhuc pacto erga disciplinā meā usus est diligentia: & cōmēdās & blandiēs nūc quidē ex fortuna tanq̄ ipsa pars summi boni existeret. nūc aut ex rebus gestis aut diuitiis quæ rursus & partē summi boni eē affirmabat: ut & ipse met accipiēdo nō erubesceret. Homo o Diogenes deceptor atq; ueneficus: nempe nisi tristitia; ex eius adeptus sum sapientia quēadmodū ex bonis illis quæ deinceps ego apd̄ me nō cōnumerabo. Dio. Scias deniq; uelim qd̄ acturus sis. Medicinā enim huiuscemodi tristitia; imponā. hoc in loco quū eleboris ualitudo nō uagetur. Tu uero obliuionis aquā diripiens q̄ auidissime bibe: & rursus bibe: & q̄ sapiissime hoc. n. pacto de aristotelicis demū bonis quam habes tristitiam maxime interimes. Cæteq; & Clitū illum: & Calistene; cerno: qui & quibusdā cum aliis in te impetū ferunt: quo te in primis lacerant: ac de his quæ in eos egisti ulciscant quā obrē alterā tu hāc uia deābula & sæpe quēadmodū dixi bibe

Luciani Terpsion locutores. Terpsio Pluto. Terpsion

Vstū ne hoc est o Pluto me qd̄ e uita obiisse. xxx. quū sim annoꝝ. Tucritū uero senē septuagenariū & ultra adhuc uiuer? Plu. Iustissimū quidē o Terpsio: nam & si ipse uiuit ad nullius tantū mortē affectus est: tu uero omni tempore suā hæreditatē expectans eum mori auidissime cupiebas. Ter. Nonne opus fuerat quum senex sit nequeatq; de cætero eius uci diuitiis locum dare iuueni-

bus. Plu. Nonas o Terpsio statuis leges quā ad uoluptatem
diuitiis uti nequeat ipsum e uita decedere. Aliter at & ipsa;
sortem de eo & nostrā statuissē uidef. Ter. Hac de causa hu
iuscemodi accuso ordinem, opus. n. foret eas res successio,
ne graduq; fieri: senem primo: deinde qui in ea ætate seque
retur mori: haud quā se exercere aut uiuere ex senectā po
test: tres dumtaxat dentes illi relictī sunt: uix deseruiūt ocu
li curuatus a quattuor famulis deducitur deguttantes nares
lipposq; oculos habens: nihil deniq; uoluptatis degustans:
haud aliter existens q̄ animatum quodam sepulchrum ab
ipsa iuuentute derisum. Vt moriatur optimi atq; robustissi
mi adolescentes haud secus esse uidef ad si flumina sursum
deferantur. Aut saltem scire necesse foret quādo & senibus
quilibet obiret ne aliquos prout eis mos ē fallerent: quippe
in p̄sentia est illud prouerbii ut aiunt. Quadriga bouem sæ
pissime ducit. Plu. Hæc quidē o terpsio prudentius fiunt
q̄ tibi profecto uideantur: uerū & uos quis passi estis? rebus
enim alienis gaudetis dum senibus filiis orbatis uosmet tan
topere tradatis quā obrem in derisum adducti ab illis sepeli
mini: q̄ qdē plurimis sit periucūdū. Nā q̄to uos magi smori
illud pop̄tatis: tātō plus oibus q̄ gratissimū ē si añ eos uos
mori cōtigat: & n. nouā quādā in mediū adducitis artē uetu
stos atq; decrepitos quā amatis p̄sertim qdē si liberis sunt
orbati: q̄ uero liberos habēt illoꝝ nobis nō est cura: q̄ q̄ ex
his qui amāt plurimi minime uero ignari astu si eis liberos
esse contingat: illos odissē dissimulant: ut & ipsi habeant
amatores. Inde his in testō exclusis qui munera diutissime
obtulerunt liberi sicuti qui se cō dignum est omnem eorū
substantiam consequuntur. At illi tristitia affecti: suaque
spe delusi dentibus fremunt: Terp. Omnia hæc uera sunt:

quæ autumas ex meis quanta tucritus quū semper eū mori
putarē. Introducebat enim me dum in angustia positus eēt
atq; sub uelamine quodā tanq̃ ex ouo pullus imperfectus
gratulabat. Vnde quanto citius eū ad sepulchrū duci existi
mabā tanto plus mea me fallebat opinio: quū semper ma
gis se differre pararet & ne ii qui amore cōcurrerant mune
ribus me p̃claris uincerent plurima sollicitudine excitatus
iacebā singula enumerās atq; cā mei fuerūt interitus. Is tan
dem adeo mihi hamū dilacerantē impressit: ut prius me de
ridens sepulchro traderet. Pl. Euge o Tucrite diutissime ui
uas una & diuitiis abundans: & huiusmodi hoīes deridēs
neq; prius moriaris q̃ hos blanditores cūctos p̃mittas. Ter.
Hoc quidē o Plato piucundissimū mihi foret si ante Tucri
tum Careados uita decederet. Plu. Boni animi si o Terpsio
& Phido etiam: & Melāthus: & oēs penitus ipsum p̃cedēs
& ipsismet ut p̃diximus curis. hæc ego summopere cōmen
do o Tucrite diutissime uiuas.

Luciani Hercules. locutores. Diogenes Hercules. Diog.

Vnquid Hercules ipse est: haud quisq̃ me hercu
le alius arcus claua pellis leonina: magnitudo ipsa
totus deniq; Hercules est igitur e uita decessit qui
Iouis fuerat filius? dic quæso o præclarissime mortuus ne es
Ego enim quū terræ superessem tibi haud secus q̃ deo sa
crificaui. Her. recte qp̃pe sacrificasti: Hercules. n. ipse i cœlo
una cū diis immortalibus cōsistit. E bē apud se habēs crurib;
formosissimam. Ego uero quite alloquor suāsum umbra.
Dio. Quidnam dicis amabo umbra ipsius dei. Her. Fieri. n.
potest altera eum ex parte deum esse. Altera uita decessisse
Dio. Vtiq; Her. Ille enim nequaq̃ mortuus est. Sed ego dū
taxat: qui sui sum imago. Dio. Perpendo nunc peroptime

te ipsum pro sua uirili parte Plutoni tradidisse. Her. Sic res
 se habet. Dio. Quo pacto igitur calidissimus quum sit. Aeacus
 te eum nequaquam non nouit. Sed admisit tam subductum Herculem?
 Her. Quia mihi sibi suum perque similis. Dio. Vera autumas. nam ita pluri
 milis: ut ille ipse sis. Caueas igitur ne contra sit: tu quidem Hercules
 existas. Imago uero apud deos immortales Eadem in uxorem
 duxerit. Her. Audax nimium es atque loquax: & nisi ab argutiis
 quas in me intulisti desinas: senties: quam primum qualis dei ima-
 go sis. arcus enim nudus est atque paratus. Dio. Cur autem de
 cetero te timeam quum semel mortuus sis. Sed per tuum Her-
 culem dic quaeso: dum ille uiuebat eras ne una secum: & tunc
 imago existens: aut unus quidem eratis in uita. postea quae
 e uita decessistis seperati: ille quidem ad deos immortales
 aduolauit. tu uero umbra ut dignum uidetur ad inferos ad-
 uenisti. Her. Et si fas equidem foret nequaquam responderi uiro
 sophisticè percunctanti: attamen aures quoque ad hoc porri-
 gas. Quicquid enim Amphitrionis in Hercule erat id ipsum
 morte affectum est: quod nempe ego sum ut dixi totum. quod
 autem Ioni attineret est cum diis immortalibus constitutum.
 Dio. Perspicue nunc intelligo. Autumas. nam eadem uice Alchme
 nam duos peperisse Hercules: unum quidem ex Amphitrione:
 alterum uero ex summo Ioue: ex quo factum est ut gemini unius
 matris utero lateretis. Her. Nequaquam o insane: idem profecto
 ipse erramus ambo. Diog. Neque adhuc ad intelligendum id
 facile est: duos Hercules in unum esse compositos: nisi quis
 diceret uos tanquam hippocentaurum in unum fuisse copulatos
 hominem uidelicet atque deum. Her. Nonne sic tibi homines
 componi uidetur animo & corpore? unde quod prohibet
 animum quidem ipsum ex summo Ioue natum adesse cor-
 po: me uero mortalem ad inferos aduenisse. Dio. Vtique elega-

ter hanc differuisse si corpus hac tēpellate esses: sed incorpo-
rea es imago: itaq; periculū est te triplicē iam secisse Mercu-
lem. Her. Quo nā modo triplicem. Dio. Hoc quidem modo
nam si unus in cōelo existit. tu uero apud nos imago. Cor-
pus autem apud tumulum iam in puluerem uersum hac tria
iam confecta sunt. Animaduertas igitur uelim quem tertiū
corpori esse intelligas patrem. Her. Audax es atq; sophista:
sed quod nomen tibi est: qui huc aduenisti? Dio. Diogenis
sinopei imago ipse. autem per ipsum Iouem minime cum
diis me immortalibus: sed cum mortuorum optimis consti-
tui Homerū atq; huiusmodi fabulas deridens.

Luciani Virtus dea locutores. Virtus. Mercurius. Mer.

Irtus dea per epistolas orauit modo ut se irem. Eo
percontus quidnam me uelit illico ad Iouem redi-
bo. Vir. Salue Mercuri ago tibi gratias: quādoqui-
dem tua in me pietas atq; benignitas efficit ut non penitus
despecta ab omni cætu deorū sim. Mer. Expecto quid nar-
res tu modo per breues narrationes facito. nam edixit ut cō-
festim ad se redire Iuppiter. Vir. Etia ne tecū nobis non li-
cebit nostras erumnas exponere. Quos igitur habebo ulto-
res iniuriarum si non modo apud ipsum maximū Iouē: ueq;
& apud te quē semper in fratris locū habui: colui: obseruui
condolendi facultas negatur. O me miseram ad quos confu-
giam. Vnde auxiliū petā. Me quidē cum ita despiciar malo
esse truncum aliquē q̄ deā. Mer. Tandē effare dum prabeo
operam. Vir. Vidē q̄ sim nuda & feda? Hoc ita ut sim efficit
fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderā sane ornata apud
elios campos inter ueteres illos amicos. Platonē. s. Socratē
Demosthenem: Ciceronem: Archimenidam: Policerem: Pra-
xitelem: & eiusmodi uiros doctos: qui me dum uitaꝝ agebāt

piissime atq; religiosissime coluere. Interea loci cum iam nō
pauci salutatum ad nos aduolassent e uestigio fortuna dea
insolens: audax: temulenta: procax: maxima armatorum tur-
ba confecta atq; stipata properans ad nos iactabūda: en in-
quit plebeia tu ne maioribus diis aduentantibus non ultro
cedis? dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri. Ac nō
nihil ira concitata: inq; neq; tu maxima dea his uerbis me
plebeiam efficies neq; si maioribus cedendum est tibi turpi-
ter credendum censeo. Illa uero illico in conuiitiū sese ef-
fert aduersum me. Præterea hic quas cōtumelias in me pri-
mū dūm hæc inter nos geruntur effuderit: iccirco Plato
philosophus cœpit contra nōnulla de deorum officiis dis-
putare: illa exandescens apagite hinc uerbose inquit. Nō
enim decet seruos deorum causam suscipere. cœperat & Ci-
cero orator plura uelle suadere at ex turba armatorū erupit
Antoniū præpotēs latera illa sua degladiatoria ostē-
dens: grauissimūq; pugnum in os Ciceronis iniecit: hinc cæ-
teri mei amici perculsi metu: fuga sibi propere consulere:
neq; enim Policletes poplites peniculo aut phidias scal-
phro: aut Archimenes oroscopo: aut cæteri inermes ad-
uersus audacissimos armatos eosq; p̄dis atq; homicidijs sue-
tos bello ad sese tuendos ualebant ergo me infortunatissimam
ab ipsis diis omnibus qui tum aderant atq; hominibus deser-
tam pugnis ac calcibus totā cōfregere: uestes meas diripue-
re: in lutū p̄stratā reliquere: demū abire ouantes. Ego uero
ita cōfecta cū primū licuit cōscēdi huc ut. I. O. M. his de re-
bus facere certiorē iam quidē mihi ut intromittat expedāti
mēsis elapsus est dūq; id ut in petrē oēs deos exeuntes atq;
redeuntes p̄cor nouas semper aliquas excusationes audio.
Aut. n. deos aiunt uacare: ut in tēpore cucurbitæ florescant.

Aut curare ut pāpilionibus alæ perpulchræ pictæ adſint.
 Quid igitur? ne nero aliquid ſemper habebant negotiū quod
 nos exclusas teneant ac floccipendant. Tu etiam & uilicus
 ſuſcepit curam dudum ne eucurbitæ ſiti pereant. Nos tamē
 neq; diis neq; hoīb; cordi ſumus. Haſ obres te iteq; atq; ite
 rū precor: obteſtorq; Mercuri q; ſemper apud deos ipſos in
 tepres extitiſti: & ut cauſam hanc meam iuſtiſſimā atq; piſſi
 ſimam ſuſcipias. At te confugio: te ſupplex oro in te omnis
 mea ſita eſt ſpes: atq; expeſtatio. Da quaſo operam ne dū
 a uobis excludor ipſis quoq; mortalibus ſim ludibriol. Nam
 erit quidem dedecus deorum ordini: abi homunculi meā
 & ſi infirmam deam floccipendant. Mer. Audiui: doleo: ubi
 rum pro uetere noſtra amicitia unum admoneo duram ni
 mis atq; difficilem cauſam te aduerſus fortunam ſuſcepſiſſe.
 Nam & Iuppiter ipſe ut ceteros omittam deos: cum ſe ab
 accepta beneficia nimium fortunæ debere ſentiat: illius ui
 res atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cælum diis aſcen
 ſum præſtitit: atq; ubi uelit ualēs ſua armatorū manu eiiciet.
 Qua de re ſi ſapis inter plebeios deos ignota quo ad fortu
 næ odium extinctum ſit latebis. V. Aeternum latitandū eſt
 ego & nuda & deſpecta ab eo.

Luciani carmina heroica in amorem.

Erdiderat natū genitrix cythra uagantem
 Anxia ſollicito quem dū percompitā paſſus erat
 Quærit: ab excelſo tales canit agere uoces.
 Errabunda meus ueſtigia forte cupido
 Qua fugiens tulerit: quiſquis monſtrarit aperto
 Indicio: huic merces ueneris libanda ſerentur
 Oſcula: captiuum ſi quiſq; aduxerit illi.

Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater:
Quot repetire queas puerum, bis dena dabuntur.
Signa tibi cautas memori quæ mente recondes
Huic non candor inest, robor igneus inficit omne
Corpus: & ardescunt acri contenta nitore
Lumina nec dulces sequitur mens subdola uoces,
Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella
Sed male fallaci respondent pectore sensus,
Feruidus accensa si quando exestuat ira
Indumitos animos gerit, immanis uetæq; corda,
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unquæ.
Est puer ille quidem magno sed prouidus astus
Ludit & interdum: sed ludens seria tenet.
Dependent humeris crispæ certo ordine crines
Nec pudor audacis nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruaq; manus: paruiq; lacerti.
Sed tamen exiguæ longos de corpore iactus
Dirigit: ima ferum telo sub tartareo ditem
Percutit: & regem manes sensere subactum
Candida cum stygio raptæ est proserpina curru.
Corpora nuda gerit nullo uelamine cæcis:
Verum animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu
Hinc nymphas petit, inde uiros: ultroq; receptus
Visceribus sedem sibi ponit & ossibus inuis
Est breuis huic arcus: sed quæ fatalis arundo
Usq; sub astra suum seruat propulsa tenorem
Auratam cernes humero pendere pharetram:
Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi latalia uulnera fecit.

Omnia sana quidem: sed cunctis sanius illud:
Dextra facem vibras: miseris quæ iacta medullas
Pascitur: hæc ipsum solem succenderes æstu.
Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
Due arcte uinctum: ne tu miserere precantis
Quauis aspicias: manantia lumina fletu
Decipiare caue: nec si ridenda cernas
Ora: graui iubeas laxari uincula nexu:
Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis
Effuge: nam: labris certum est habitare uenenum.
Si uero facili promittet munera uultu
Telaq; gnostacosq; arcus: pictamq; pharetram:
Noxia dona time: quicquid tetigere perurunt.

Luciani: Timon: locutores Timon: Iuppiter: Mer. Di-
uitiæ: Pau pertas: Gnatonides: Philiades: Demeas: Thrasy-
cles: Blephas.

Pppiter amabilis: hospitabilis: amicabilis: uestalis
fulgurator: adiurabilis: collector nubium: tonitruū
opifex: & si qd aliud te altissimi poetæ uocāt: præ-
fertim cum, tuo ad eorum carmina fauore indigent. Tūc n.
illis multoꝝ nominum factus metri ruinam: fulcis: ac hian-
tia supples. Vbi nunc ualde resonans: fulgur & gravis fre-
mitus tonitruum: ardēsq; ac luculentum & terribile fulmen:
quippe omnia hæc: præter solum nominam strepitum: de
liramenta & fumus uoce poeticus uidentur: sua uero famosa
& procul missa: promptaq; arma: nescio quomodo frigi-
da facta: prorsus extincta sunt. Quispiā ergo ex his qui per-
iuria ppetrāt: se retychnū citius timuerint: q̃ fulminis cuncta
domātis flāmā: adeo semiuistū quēdā stipitem uibrare uide-
ris ipsis: ut ignē quidē uel fumū ex illo nō metuas: solū autē

hoc se cōsecutos putent ex vulnere q̄ fuligine pleni sint. Itā
itaq; tibi p̄pterea Salmoenē rētonare ausus te nō falso cre-
dit sic ad iram frigidum: idq; merito quū ueluti super manū
dragorā dormias: qui nec periuros audis: nec iniusta operā
tes attendis: ea quæ sūt temnis: auresq; ceu decrepiti obstru-
sas habes. Quū enim iuuenis eras uelox & uiuax ad irā mul-
ta aduersus iniustos ac uiolentos agitabas: nullaq; tibi erant
seriæ: nūq̄ uacabat fulmen. egis etiam quassabas: tonitrua
murmurabant: & fulgura ceu iacula quædā inter consertas
hostiū manus sine intermissione iactabant: motus uero ter-
ræ frequentes: nauūq; cumuli: ac saxæ grandines utq; tecū
grane loquar īperuosi himbres & ualidi spumaciaq; flumina
Itaq; huiusce tēporis in momento naufragia sub Deucaliōe
facta sunt. ut substernantibus cunctis qui submersi fuerant
una nix arcula illisa littori saluaretur sauilla humani generis
regenerationem maioris uicii seruatura. Meritas ergo desi-
diæ pœnas luis: cum tibi hostias uel coronas: nisi forte quis
in olympicis non religione aut uoto sed uetusto quasi quo-
dam more: nemo iam offerat. Teq; o diuū atq; hominū rex
sublato paulatim honore Satōrniū esse dicunt. Quoties
iam tēpla tua expoliarunt: nōnulli quoq; tibi in olympiadi-
bus uiolentas iniecere manus. Tuq; altitonans: uel ad susci-
tandos canes: uel ad uicinos inuocādos: ut cum clamore ci-
tato gradu illos cōprehenderunt: adhuc paratos ad fugā pi-
ger extitisti. Quin tu fortis: gigātūq; deletor: ac titanum ui-
ctor sedebas intortā cæsariem ab illis tondebaris undeciq;
tributorū fulcrē tenēs dextra. Hæc itaq; o admirāde quousq;
cessabunt adeo sine cura inspecta: quādōne de tanta iniuria
pœnas sumes? Quot Phaetōtibz & Deucalionibz opus
esset ut tam ingentis contumeliæ ultio digna sumeretur.

Ceterum ut omissis publicis propria dixerim: quot athenienses in sublime extulit illustrariq; diuitiis: ac incunctis necessitatibus adiui? repentinis quoq; ad beneficium amicorum opes effudi: postq; uero propterea inops sum factus ab his qui paulo ante me cum timore mirabantur & colebant nuncq; pendebant meo tanq; ignotus uilipendor. At si carpēs iter obuius eis fiam ueluti: quandam statuam diu mortui sapinam & multo prostratam tēpore prætereunt. Qui ne quū me procul aspexerint infautum ac inexecrabile quoddam omen se uidisse arbitrati: quē pride; saluatore esse dicebant & benefactorem diuertunt. Itaq; ac malorū mole p̄ssus Endromide tellurē colo quattuor obolorum mercede contentus & hac solitudine bidenti operādo? Sed pro lucro mihi pono si deinceps nō uideo q̄ plures indignos foeliciter agere. Nam hoc me uāhementer coquit. Quando igitur o Saturni Rheaq; nate altum hunc sempiternūq; soporē excuties. Iam enim ultra Epimenidē dormuisti fulmenq; quāties aut ex Oeta facta ingenti flamma ostēdes iram fortis & adolescentis Iouis: nisi forte uera sunt: quæ de te tuoq; se pulchro cretes fabulantur. Iup. Quis est hic o Mercuri qui ex attica ad hymeti radices uociferat totus sordidus ac squalens & amictus Endromide incuruatus arbitror terram foedit: homo loquax & temerarius. philosophus ne est? Neq; enim aduersus nos tam impia atq; execranda iacularetur uerba. Mer. Quid ais o pater? ignoras ne Timona Echecratidi de Colytteā? hic est qui quondā diues sæpe nos sacris insolētiis centū cibauit tauris. & apud quem consueuimus splendide in iouialibus epulari. Iup. O mutationem bonus ille diues? circa quem tot amici? quæ igitur passus est? squalidus: miser: effossor: mercenarius: & (ut apparet)

tam graue tractans bidentē. *Per.* Illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga oēs indigos misratio: utq; uerius loquar consuetudo: & amentia: prodigalitasq; sic cōtriiuit: qui haud intelligebat quid esset adulatoribus & lixis gratias impendere. A tot uero tantisq; uulturibus infœlix epar corrosus amicos suos ex beniuolentia quam ad eū obnoracitatem habere simulabant eos arbitrabatur: qui denudatis obessiq; ossibus medulam si qua inerat exorbebant: & postquam suma cum diligentia hoc fecerant abibant illud aridum abscissumq; radicitus deferentes: nec amplius cognoscētes aut aspisciētes: unde nanq; dixerim eos impedisse auxilium uel gratias egisse: ob hoc itaq; amictus Endromide ac bidēte armatus prae pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricolam: malis indignatur q̄ ab illo ditati ipsam quodā cum fastu prætereunt nomē Timonis ignorantes. *Iup.* Haud negligendus est uir: infortunio quippe suo irascitur non imerito. Nam & nos similiter profanis illis adulatoribus faciemus: minime oblici uirū qui tot taurorumq; femora & caprarū adipēs nobis super aras adolere consueuerat. Adhuc enim olocustorumq; nidorem in naribus habeo. Verum propter occupatus uarios ac deierantiū tumultus: & uim atq; rapinas facientium ob metum quoq; sacrilegia perpetrantium (Multi quippe & ineuitabiles hi sunt q̄ ne uel parum per oculos claudam sinunt) multo iam tempore atticam non de spexi. Præsertim ex quo philosophia & uerborum contentiones multiplicatæ in illa sunt. Quū eni inuicem litigent & clament audire uerba nequeo: sic ut obstrusis auribus me sedere præstet: q̄ obteri ab ipsis: qui nos uirtutem quādā incorpoream deliramētisq; simillimam fore magna uoce confirmant. Et ideo cōtingit ut hic a nobis

neglectus sit qui certe malus non est. Caterum o Mercuri assumptis diuitiis ad illum uelocius accede. Diuitiæ uero secū ducant thesaurum amboq; apud Timonem maneat nec sic facile abscedant q̄q; præ benignitate illas ex domo rursus expelleret. De adulatoribus uero illorūq; ingratitudine postea deliberatum meritaq; pœnas dabunt dum interim fulmen refugio. Fracti nanq; & obtusi sunt duo eius radii maximi quando ambitiosius illos pauloante ego acui cōtra sophistam Anaxagorā qui suis familiaribus persuasit nullos omnino nos esse deos. Sed ab eo aberrauī: super ipsum nāq; Pericles suam posuit manum: fulmen autem Anacæum irruit. illudq; incendio flagrauit atq; ipsum paulominus cōtritum est ad petram. Ceterū illis ingens tormentum erit: si timonē diuitē uiderint. Mer. Quantū fuit querulum impotentūq; & audacē fuisse. hi quippe soli iudicia tractant. En continuo ditissimus ex inope Timon erit: eo q̄ clamauerit ac fidenter orauerit: Iouēq; ad sua uotā conuerterit. q̄ si cū silentio tellurē offodisset: adhuc incuruus foderet. a Ioue derelictus. Diui. Ego quidem o Iupiter nunq̄ ad illum redeam. Iupiter. Quare o bene diuitiæ præsertim quum id iubeam. Diui. Edepol quia me cōtumeliis affecit ac expulit: meq; patris sui amicam partitus in plura est: deq; domo quibusdam quasi (ut ita dixerim) surcis eiecit haud aliter q̄ ii qui e manibus ignem excutunt. Redibo ne inter parasitos & adulatores ac meretriculas rursus diuidēda? Ad illos me mitte Iupiter qui diuinū munus intellecturi me fruituri sunt qbusq; desiderabilis atq; in preciosum. Hi uero ardeis similes cum paupertate quam præhonorant simul sint sumptaq; Endromide cū bibente gaudeant miseri quattuor assuum mercede: qui decem talenta sine meditatione largiuntur. Iupp.

Nil tale deinceps operaturus est Timon bidens quippe illum: nisi forte renum dolorem penitus nō sentit: apprimē castigauit: ut te necessario paupertate prælegat. Cæterum mihi semper de his uisa es queri: quibus nunc incusas Timonē qui soribus aptis libere te uagari permisit nec te reclusit aut tui Zelotipus fuit. Nōnunq̃ uero aduersa cōtra diuites que rebare te quibusdam seris ac uectibus signorūq̃ impressio nibus inclusam usq̃ adeo detinentes ut te erigere in lucem non ualeres. De his itaq̃ lamentata es q̃ multis in tenebris pene suffocabere: & ob id nobis pallēs curisq̃ plena uncisq̃ articulis præ assiduitate comparatorum uidebare si tempus se obtulisset discessura. Graue nanq̃ tibi uisum est ut æneo: aut ferreo thalamo: ceu altera Dane ab auarissimis iniquissimisq̃ pædagogis usuris & computationibus enutritam uitā agas. Itaq̃ illos intolerabilia tibi irrogare dicebas: qui te ultra modum diligant: dumq̃ liceat frui nequaquā audeant siue quum dñi sint amore nō utant: sed multis cū uigiliis signa custodiant claustraq̃ immotis oculis obseruent proq̃ magno fructu ducant si fructu careant: neminiq̃ communicent ceu canis in p̃sepio qui nec ordeum comedat nec exurientem equum manducare sinat. Rursusq̃ auaros & custodes irridebas quid haud nouerant nequam seruum: aut dispensatorem: aut furciferum clam subiturum & contumeliis affecturum insoelicem: ac immitem dominum ipsumque ad nigram angustique oris incernulam: stuppasque sitientes usuris uigilare dimissurum quo pacto igitur nonnumquam ista tua querella est? Diui. At si uerum percunctaris Iuppiter utcunque non sine ratione fecisse uidebor tibi. Hæc nanq̃ Timonis permagna remissio: negligensq̃ nulla prorsus in me beniuolentia tibi uideret. Rursus qui

me hostiis ac tenebris clausam seruāt ut pinguior fiam: nec
/ me contrectant: aut in lucem agunt: amentes iniuriq; arbi-
tratu meo sunt: utpote qui me de ipsis benemeritam tantis
in uinculis putrefieri compellant. ignariq; non multo post
tempore abibūt: me cupiā fortunato relinquētes! Nec illos
igitur neq; ipsos pdigos mei laudauerim: sed eos qui: ut di-
gnū est: modū rei ponūt. Nec omnino abstinentes nec pror-
sus abiicientes. Ceterū quæso Iupiter si quis formosa; ado-
lescentulam lege. ducat uxorem: postq; nec illius custodiam
gerat aut zelum habeat permittens ut die noctuq; quo ue-
lit eat: cūq; illā uolētib; simul sit: in superq; moechos ipsos
adducat & patentibus ianuis leno fiat. omnesq; ad illam uo-
cet an hic amare uidebitur? Non equidem arbitror Iupiter
tu qui sæpe amasti hoc dicturus sis. Siquis uero contra libe-
ra ac liberali muliere in domum legitimæ traducta filiā arā-
tis adamat: ac uiuidæ formosæq; uirginis sperāt amplexus:
nec uideri illam sinat: sterilemque & absque liberis uirgi-
nitatem seruare compellat: hocque faciat amare sic asse-
rens: idque indicet & pallor: & macies: & oculi con-
caui: nonne hic uidebitur insanire quum opus esset nup-
tiarum fructu procreationi liberorum indulgere? Sed deco-
rum uultum sic exterminet: puellāq; formosam ceu alteram
Cereris sacerdotem per oēm uitam nutriat. Ita & ego indi-
gnor quū absq; honore a quibusdā calcitrer anidisq; immer-
gar faucibus & effundar. A nonnullis uero ueluti seruus ni-
grantibus liuoribus castigatus tractet. Iup. Quid igitur ad-
uersus illos indignaris? Vtriq; enim meritas pœnas dabunt
& hi quidem ceu Tantalus sitientes atq; ieiuni solumq; au-
ro faucibus inhabitantes. Alii uero haud aliter q̃ Phineus
rapta ex gutture ab harpyis esca. Sed ad Timonem uades
illum

illū penitus sobriū reptura es. Diui. Ille enim quādo gescet
festinat exhaurire me tanq̃ ex cophino perforato anteq̃ to
ta influam studens preoccupare affluentia: ne ego affluens
plus q̃ ille possit exhaurire eum inundē? Quare ad danaidū
doliū aquam ferre mihi uideor: & frustra exhaurire uase non
tolerante: sed effundendo id quod affluit ante prope q̃ in
fluxerit: adeo est latus hiatus hydriæ ad effusionem: & exi
tus liber. Iup. Igitur nisi obturaueris hunc hiatus & semel
tantum euolans: te breuiter effusa: in dolii fece Endromidē
ac bidentē rursus inueniet. Sed abite iam tandē diuitēq; illū
facite. Tu uero Mercuri tuo in reditu memor esto ab ætæna
ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant quū eius acumi
ne opus sit. Mer. Abeamus o diuitiæ qd hoc est? claudicans
me o generosa: hætenus latuisti quū cæcasis & clauda. Diui.
Non semper hoc Mercuri: sed quū ad aliquē imperio Iouis
accedo: nescio quo pacto tarda sum: & utrūq; clauda? pedē:
ut uix terminū attingā: ac ut nōnunq̃ senio confectus sit: qui
me manet. Quū uero discessura suz uolucrē uidebis ac som
niis ociorē. Simul ergo flagellū cecidit. & ergo iam uicisse
p̃dicor stadio transito plerūq; etiā his qui ad spectaculum
sunt nequaq̃ cernentibus. Mer. In hoc aperte mētita es mul
tos quidem tibi nominare possem qui externa die nec asse
quo laqueum emerent habebant. hodie repente locupletes
effectos: albos ducere biuges qbusq; aliquando nec asellus
erat: nunc rubenti amicti purpura & manibus auro micanti
bus incedūt uix credētes (ut arbitror) q̃a nō in somniis di
uites facti sunt. Diui. Secus est Mercuri. Neq; enim pedibus
tunc uado meis: ad illosq; nō Iouis: sed Ditis imperio qui est
magnificus diuitiarū elargitor accedo: quod ex ipso nomi
ne liquere potest. Quū autē opus est ut de altero in alterū

transcā tabellis imissam & accurate ligatā sublatā trāsserūt
& is q mortuus ē in aliq̄ domus tenebrosa parte iacet ueteri
lintheo tectus supergenua p quo more catino pugnat. Qui
uero me habere sperāt in foro hiātes ceu hirudinē circūuo
lantē stridulus nidus expectat. Quū aut signū ablatū: uincu
la fracta: apertæ tabellæ nouisq; dñs publicatus fuerit: siue
cognatus: siue adulator: siue minister scelerū ex cōpedibus
honoratus: adhuc barbā rāsus ob multiplices & diuersas uo
luptates: quas olim extraneus illi suppeditaui ingēti accep
ta mercede: generosus ille quicūq; fuerit me raptis tebellis
currit exportans p Pyrrio uel Dromone uel Tibio siue Me
gacles aut Megabyzos aut Protarchus nomē habeat: illis
nequaq; hiātibus seq; alterutrū intuentibus derelictis uerūq;
luctū agentibus: utpote quibus de p̄fundo lagenæ gremio
ingens Thynnus effugit qui nō modicū deuorat elcā. Cæ
terū is qui me repētinus inuasit: ignarus boni duratusq; la
boribus: homo adhuc horrens cōpedes: ac si quis transiens
cū flagris cedebat auicula arrigēs aures molendinūq; ceu re
gale palatiū uenerās: nō ampliy tolerabilis est his qui obuii
fiunt: sed & liberis cōtumeliā irrogat: & cōseruos uerberib;
cedit: licet ei uis modi expertus sit: quoad in meretriculā quā
piā inciderit equosq; mittat uel se adulatoribus dedat: q illū
iurēt & forniosiorē Nereo: & generosiorē Cecrope seu Co
dro ac prudentiorē Ulixē: & Croeso ditiorē: sex & decē in tē
poris momēto miser effudit: talēta: quæ multis cū periuriis
& rapinis atq; fallacis fuerant paulatim cumulata. Mer. Cō
munia pene sunt ista quæ nārras. Cæteræ cum tuis ipsæ pe
dibus incedis quomodo cecā liam inuenis? Aut ad quos te
Iuppiter miserit: quū illos dignos eē iudicat: ut diuites fiāt

82
nōsti. Diui. putas ne me ingenire qui sint hercle non semper
neq; enim Aristide relicto ad Hipponieū aut Calliā accede
rem: cōpluresq; alios ex Athenis qui nec obolo digni sunt
Mer. Verū quū fueris destinata qd agis? Diui. Nunc sursum
nunc deorsum circūiens erro donec in aliquē incidam qui
nō intelligat: quicunq; uero mihi obuiā uenerit me secū ab
ducta uenit teq; pro in effabili insperatoq; lucro pronus eat
Mer. Iuppiter ergo decipit putans te (prout ipsi uides) di
uites facere eos quoscunq; dignos duxerit qui ditent. Diui.
Imo maxime: nec imerito o bone qui quū me cecā uideat:
mittat querere rem adeo difficilis laboriosaq; inuentionis
& multo tempore absconditam: quāneq; Lynceus facile in
uenerit adeo terrā & paruā. Igitur cum bona tam pauca sint
mala uero plurima urbesq; cunctas occupēt: facile i huiusce
incido: ab illisq; irretior. Mer. Præterea quomodo relictis il
lis facile aufugis ignorans uiam. Diui. Quippe ad fugā dū
taxat acuto lumine cerno pedibusq; integra sum. Mer. Item
uelim respondeas mihi quomodo cecā quū sis (pace dixe
rim tua) & pallida grauisq; cura: tot amatores habeas teq; cū
et mirēt sese felices autumēt: si te cōsecuti fuerit q; si n: uita
odio sit. Noui igit q; plures adeo amatores tui ut i altū pelagū
se præcipites dederint: deq; saxi solem ipsam uertice pul
santibus a te cōtemni existimantes. Quoniā ab initio illos
non uideras. Sed scio q; & tu nō inficiabere: si qua tibi mēs
est illos insanire qui hoc amore insaniant. Diui. An putas ut
eis qualis sum uidear uel clauda uel cecā aut cætera quæ in
sunt mihi huiusmodi? Mer. Et quare non & ipsi oio cæci
sūt. Diui. Cæci hād quā sūt sed amētia ertorq; qb; nūc oīa
plēa sūt illos obūbrat. ego quoq; ne prorsus dformis uidear sū

pto personatū quodā amabili: auro gēmisq; distincto uariis
induta: illis obuiam uenio: q; personā cernere arbitrati meā
decorē amant: pereantq; nisi consequantur: quod si quis to
tum denudauerit meq; illis ostenderit cōstat utiq; sese accu
satum ire qui nō acutis luminib⁹ talia intuitus res minime
amādas deformesq; amauerit. Mer. Cur igitur diuites effecti
iteq; fallunt? ac si quis eos diuitiis priuare cōtēdat cernis ca
put: q; personatū abiiciant? Neq; enim licet eostunc ignora
re quasi forma superlata sit quā omnia introrsus inspexerit
Diui. Mercuri etiā ad hoc me pauca adiuuant. Mer. Quā?
Diui. Nam si quis primo ad uotum apertis me ualuis admi
serint. Ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: contumelia:
error: ceteraq; huiusmodi una mecum inuocunt. Itaq; infoe
lix animus ab omnibus captiuatus nō admiranda miratur:
& appetit fugienda: meq; omniū matrem malorum illis cir
cundatā stupet: uniuerisq; potius mala pataretur: q; me rei
icere sustineret. Mer. Quū si res quādā maxime delicata
& lubrica: & fugitiua: nullumq; certum porrigens capulū
sed anguilla: uel serpens inter digitos effluas (nescio quo
pacto) inopiam uisco plena & captu facilis inumerisq; ha
mis absita. Sed dū interea ambagib⁹ intenti sumus res haud
parua delituit. Diui. Quā? Mer. Thesaurū enim quo potis
sime indigebamus non attulimus. Diui. Hac parte confide
in terramq; semper illo relicto ad uos uenio monens ut
intus hospitā maneat: neminiq; aditum pandat: nisi me uo
cante adierit. Mer. Iam atticam deuenimus. Proinde sequere
me palium tenens: donec terminū attigero. Diui. Bene agis
Mercuri manu me ducēs. Si. n. sola uager in Hyperbolū uel
Cleonem forsitan incidā. Sed quis hic strepitus ceu ferrum
ad silicē? Mer. Timon hic ppe montanā lapidosamq; tellus

re bidete ferit: prohi & paupertas adest: & improbas labor
 tolleratia quoq; ac sapietia: & fortitudo: Cateriq; oēs quos
 fames erudit longe praestantiores q̄ satellites tui. Diui. Ve
 quid ergo Mercuri uelociter nō abimus? Nihil. n. dignū fa
 ciemus ratione cum uiro qui tali est stipatus exercitu. Mer.
 Hand hoc uisum est Ioui: nō ergo timeamus. Pau. Quo hāc
 Argi peremptor manu reducis? Mer. A Ione huc ad Timōa
 mittimur. Pau. Nūc diuitiæ ad timonē accedūt: quē ego oī
 male in delitiis habentē assumpsit: & his sapietia scilicet &
 labori uirū fortē tradidit: p̄tioq; multo dignū feci. Itane? ego
 uobis irridēda: iniuriisq; digna sum uisa? ut mihi hanc solam
 possesiunculā auferre uelitis quā cū summa cura ad uirtu
 tem usq; percolui? quē quū diuitiæ rursus assumpserint cō
 tumeliis superbiæ tradant? similem q; priori effoeminatū ac
 degenerē & insanū efficiāt mihi rursus lacera ueste obsitūq;
 reddāt? Mer. Sic Ioui placitum est. Pau. Abeamus itaq; o la
 bor: & sapietia: uosq; ceteri seqmini me: hic uir forte cogni
 turus est qualē reliquit me cooperatricē optimā & magistrā
 uirtutū: cū q̄ illi fuit semp mēs sana in copore. sano: uiriq; du
 xit uitā: seq; respexit: ac superflua & multa eiusmodi alienas
 ut sunt dixit. Mer. Abeūt. nos autē adeamus. Ti. Qui estis o
 maledicti uel quid quærentes huc uenistis uiro agricolā mo
 lestiā illaturi? Sed abire potius cū malo execranda cohors
 alioqn in uos glebas & lapides iacio. Mer. Absit Timon ne
 iacias: nō enim mortales ferires: ego qdē Mercurius suz ista
 uero Diuitiæ misit autem nos Iuppiter uotis ante uertens
 tuis. Itaq; bona cū fortuna accipe diuitias & a laboribus re
 quiesce. Ti. Ploraturi estis licet dii ut ait: q̄ppe una oēs &
 deos & homines odi: hāc uero cæcā quæcūq; sit bidete pul
 sabo. Diui. Ad Iouem redire consilium est o Mercuri. Hic n.

homo ut uidetur non mediocriter infans: ne quid igitur ma-
li ultra recipiam habeo. Mer. Nihil inhumanum agas Timon
quin hac tua omni feritate deposita protende manus: bona
cape fortunam: iterumque diues esto: atheniensiumque primus ac
despice ingratos illos solus felix. Ti. Nihil nobis opus est
polite mihi molesti esse: hic bidens mihi copiosa diuitiae
sunt. Ceterum fortunatissimum me fore arbitror si mihi nemo
sit proximus. Mer. Sic o amice inhumane utque uerius dixerim
pie crudeliter ac pertinaciter agis: merito: forsitan homines
oderis: a quibus tanta perpeffus es: cur uero deos odio ha-
beas ignoro: qui tantam de te curam gerunt. Ti. Tibi uero Mercu-
ri: Ioui: de cura quam erga me habuistis gratias ago: has uero
diuitias nunc admitturus sum. Mer. Quamobrem? Ti. Quia
olim mihi mille malorum causa fuisse. Quae & adulatoribus
me tradiderunt: exposuerunt in siriis: odium susceperunt: no-
luptatibus corrumperunt inuidiosum reddiderunt: tandem repete-
re infideque ac (ut uerius loquar) perditario quodammodo deserue-
runt. Optima uero paupertas laboribus me uirilibus exer-
cuit. Etenim fides ac uirtute mecum obseruata laboranti mihi
necessaria praestitit: superfluaque illa contemnere. Spesque omnes
uitae meae ex me ipso perfecit: & quae erant diuitiae meae quas
nec adulator: nec calumniator: nec populus concitatus: nec
sententiam proferens concionator: nec tyrannus insidiosus
auferre possunt: ostendit: bona itaque ualitudine ex laboribus
fretus agrum hunc libenti cum labore colo: Nihilque eorum quae
sunt in urbe considero: copiosamque ac sufficientem mihi cibum
habere: farinulam habeo. Itaque reuersurus ab o Mercuri ad Iouem
Diuitiis tecum ductis. Mihi autem hoc satis: superque fuerit si
iussu Iouis omnem aetatem querellis plenam mortales agant
Mer. Absit. Timon: neque enim modo tales omnes sunt quae-

rellis idonei. Caterum iracundiam hanc pueriliaq; ista dimitte: sumeq; diuitias: non spernanda sunt Iouis munera. Diui. Vis Timon tecum differam an si tibi loquar indignaberis? Timon. Dic haud longa tamen & sine proemiis: ut prauis rhetores patiar quippe te si pauca dictura es obhunc Mercurium. Diui. Forsan opus fuerit prolixo sermone: ut quae a te sum tam uix hementer accusata: uide tamen si quid tibi uis: iniuste feci quae oblectamentorum tuorum omnium causa fui: honoris: praelationis: coronarum: ceterarumq; delictarum propter me clarus: & famosus & celebris fuisti: quod si quid haud gratum ab adulatoribus passus es: non sum in causas quin potius ego a te iniuriam passa queror quod me maledictis uiris absq; honore submisisti qui te laudibus efferebant: & mentem tuam praestigiosis carminibus alienam reddebant: mihiq; modisq; omnibus insidias ponebant & demum a me proditum asserebas. quum contra ego te possim merito criminari quia me prorsus expulisti: deq; tua domo praecipitem eieceris. Pro molli igitur clamide hanc te circa Endromidem honoratissima tua paupertas dedit. Mercurius autem hic mihi testis est quod supplex Iouem obsecrauerim ne ad te rursus accedere adeo hostiliter a te tractata sum. Mer. Sed nunc uides o Diuitiz qualis iam effectus est itaq; fidenter secum obseruare: tu bidentem ut potes exerce: tu uero thesaurum sub bidente subducito: nam is te uocante exaudiet. Timon. Persuasum iri mihi crede Mercuri iterum fieri diues cupio. Quid enim pateretur qui cum diis uim inferat. Sed uide quae so in quas res me trudas infelicem ut haecenus beate uixi tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim accipiam tantarumq; curarum mole premendus sum. Mer. Mei gratia quae so patienter feras Timon. quaque durum

hoc sit & tollerabile: ut adulatorum illi ob inuidiā crepente
ego autē per æt nam in cœlum reuolabo. Diui. Ille ut uidet
abiit. hoc autē ex remigo alarū conicio tu hic mane: ego ue
ro quū abiero thesaurū tibi mittam quin sode. tibi autē auri
thesaure dico huic timoni obsequere: teq; ipsum permitte
capi: bidēte percutite timon altum deferens ego a uobis abe
ro. Ti. Age. o bidens nūc mihi tuum robur ostēde neq; de
fatigeris ab intimis terræ visceribus thesaurū eruere. O mi
re Iuppiter exultantesq; amici & Mercuri lucifer unde tan
tum auri? Somnia ne sunt hæc? Vereor ne quū excitatus fue
ro carbones inueniā. Sed aurū quidē est insigne subruffum:
grauē: pulchrū uisu. O aurū dextra optimaq; res mortalib;
ardens ignis: ut potē qui nocte dieq; fulges: ueni o amantissi
me nimiūq; dilecte. Nūc equidē credo Ionē aurū factum eē:
nam quæ uirgo aliquā nō accepisset tam p̄ciosum amatorem
per tēcta dilabentē? O Mida: & Cræse: & nota delphica: q̄
uibiū fuistis quātū ad timonem & timonis opes: cui nec per
farum rex par fuit: o bidens amantissimaq; Endromis: bo
num mihi uisum est ut uos huic Pani offeram. Ego uero em
pta uniuersa regione hac: superq; thesaurū structa turri soli
mihi satis uiuam. Ipsum quoq; sepulchrum moriens hoc in
loco uisum habere est mihi Fixa sunt hæc & pro legibus ad
uitæ reliqas cū nullo uersari: neminēq; cognoscere: asp̄nari
q; oēs: Amor uero: & hospitalitas: & amicitia: & misericor
dia: ara ceu nugæ quædā cōmiserari autē lachrymantes: uel
indigentibus auxiliari. p̄uaricatio legis: morūq; subuersio ut
ta uero solitaria ceu lapis & amicus unus Timon. Alij autē
oēs inimici & insidiatores cōuersari cupiam abominationis
istar: & si qd uideo sinistri oēs dies illa sit ut breuiter dixerī
a statuis lapideis uel encis nihil distet nullū inter nos pacis

foedera perurāte admittamus æternū nobis nullū: perpetua
 solitudo terminū inter nos ponat: cōtribules quōq; atq; co
 gnati patriaq; ipsa frigida quædā & infructuosa sint nomi
 na dementiū uana iactātia Timon. Solus dux esto: cū & osq;
 despiciat inq; se tātū delitiis gaudeat blāditiæ laudūq; pon
 deribus liberatus diis immolet: cōuiuia celebret solus sibi &
 uicinis & affinibus exclusis reliquiis semel se ipsum dextere
 faciēdo. Si mortē obierit sibi met inscribat hæres ad eū co
 rona perueniat: nomēq; p̄dulce sit. O sors hoīum & morum
 insignis difficultas asperitas: rusticitas: ira inhumanitas: At
 si quē uidero igne flagratē & ut extingua incēdiū supplicā
 tē oleo piceq; succurā. Si quem uero hyeme cū impetu tor
 rens trahat, isq; proiectis manibus auxiliū poposcerit: hunc
 merso deorsum capite truda; errepta illi sursum leuādī uer
 ticis facultate æquitatē iudicii reportet Timon Echecrati
 des Colytteus si recursum ad leges habuerit Timon ipse ac
 clamante populo sniam tulit. Hæc hætenus nobis rata sint
 istis uiriliter p̄sueret. Sed satis supq; nota oībus facta sunt
 quia prædiues sum. Ipsa quippe res illis forsā laqueus fiat
 sed qd hoc o uelocitatē undiq; cōcurrūt puluerulēti: & anhe
 lantes: nescio unde aux odorati sunt. Verum igit hoc cli
 no transcenso insequar dextra lapides iaculando. An sic cō
 tra leges agemus qui sumus eis amicitia glutino semel iun
 cti ut despecti maioris tristitiæ stimulis crucient. Hoc enim
 præstare arbitror. Iam itaq; illos patienter admittā: Eia ergo
 uideamus quis hic eorū primus est Gnatonides adulator a
 quo quū pauloante quippia postulantiem laqueū porrexit
 qui apud me sæpenumero tota uasa nomuerat. sed benefe
 cit ad me uenire: nam præ aliis ullulabit. Gna. Nōne dicebā
 qd dii Timonem haud negligerent uirum bonū. Salue for

mosissime ac liberalissime timō. Ti. Proh Iupiter tu ne ille
Gnatonides uultuꝝ oīum edacissim⁹ & p̄ oib⁹ mortalib⁹ cō
sumptor! Gna. Semper fuisti mordacitatis amator. Sed ubi
conuiuiū nouum tibi canticum dichyrambum ame nuper
editū deferens uenio. Ti. Hoc pulsatus bidente cātabis ele
gos. Gna. Quid est hoc me uerberas timon te Hercules te
stem uoco e heu accusabo te uulneris ariopago. Ti. Si pau
lis per tardus fueris homicidii forsitan me accusaturus. Gna.
Absit. sed sana uulnus modicum superfundens auri. est enī
ualde restrictiua sanguinis medicina. Ti. Adhuc manes. Gna.
Ab eo tu aut minime gaudebis: adeo agrestis ob aurū factus.
Ti. Quis est iste caluus q̄ uenit Philiades adulatorū oīum
spurcissimus: hic aut agrum totū a me cū accepisset: ac filiaꝝ
dotē duo talenta mercedē laudis quia me cantantē tacenti
bus cunctis solus prālaudasset iuramento affirmans me cy
gnis conciniorē fore: quē languentē me pridē uidit qui ad
illum accesseram auxilium imploraturus mihi uir egregius
plagas dedit. Phi. O decus nunc Timonem agnoscitis: nūc
Gnatonides amicus & conuicia merito quidē passus est quū
adeo ingratus sit. ego uero q̄ olim eius familiaris coetaneus
cōuicaneusq; fui mediocriter cū illo agā ne illi uidear insulta
re. Salne mi dñe. Attendas oro quēadmodū ab his adlato
ribus te custodias qui imensa solū tibi assistūt nō dissimiles
coruis ad cadauera. Amplius uerō nō est credēdū huius tem
poris mortalibus. Omnes. n. neq; & ingrati sunt. Ego uero
talentum attuli tibi cēn illo tibi opus sit. In itinere uero cō
stitutus intellexi te ingentiū opum copia redūdare. Venio
itaq; moniturus q̄q; per te ipsum sapias in nullo forsati
bi uerbis meis opus erit: qui etiam Nestorem ipsum moni
turus sis. Ti. Sint ista Philiades uerum accede teq; benigne

tum bidente recipiā. Phī. Accurrīte uiri ingrātus hic homo mihi ciuicē fregit quando ipsi sane cōsulebam. Ti. En tertius hic orator Demecas adit libellū dextra gerēs qui cognatum mihi se fore iactat hic quū a me quadā die sex & decem in urbe accepisset talēta (cōdēnatus quippe fuerat uisusq; illis non redditus ego misericordia motus ipsum absolui. Nā pridē arariū in Erectheidem tribū sorte diuidendum acceperat. Ego uero quū illum adiens postulassem debitum reddidit se haud quā nosce me ciuē fore. De. Salue o Timon p̄cipuus fructus generis columē ciuium tutela patriæ. Iam dudū plebs congregata est teq; tuumq; consilium expectat. primo tamen audi sententiam quam de te scripsi. Ti. Echecratides Colytteus uir non modo bonus atq; optimus sed & prudens adeo ut nullus in gracia per omne tēpus perseneratior fuerit: agens bonum patriæ pugnādo & luctando & currendo in olympia p̄fecto currū atq; biga uictor euasit. Ti. At ego nunq̄ olympia? uidi. De. Quid ergo postmodū uisurus es: multa uero huiusmodi addere p̄stata uiriliter quoq; se pro patria priore anno gessit uersus Archanear. strauitq; duas peloponensium acies. Ti. Quo pacto ob id forsan q̄ arma non habui: uel in catalogo scriptus non fui. De. Mediocriter de te sentis: nos uero ingrati essemus si nō memoria teneremus. Itē & sententias proferēdo: & cōsiliū dando: ac militādo patriæ nō modicū profuisti. Pro his utiq; omnib; cōsilio uisum ē populoq;: ac iudiciū ordinī: patrib; priuatimq; plebi & cōmuniter oib; agreū iuxta Paladem in arce timonē fabricare: fulmē habentē dextra & radios circa caput septēq; illum ex auro ornare coronis: ac hodie coronas ipsas in Dionysiis per nouos tragedos declarari. Hodierna q̄ppe ob illū Bacchi solēnia celebrari opus ē

Cognatus Demeas orator sniam dixit eius p̄ximus atq; di-
scipulus orator quippe optimus Timon & oia quacūq; no-
luerit. Ista qppe de te sententia est filiū quoq; meum ad te
mecū ducere uolui quē tuo nomine Timonē appellauī. Ti.
Quō De mea quū sicut accepi nundū uxorem duxeris. De.
Ast si concesserit Deus anno secuturo nuptias celebrabo p-
creaboq; filios: ac eum qui nasceretur masculus quippe erit
Timonā nominabo. Ti. Vtrū nuptias celebratus sis nescio
sed interī hāc a me plagam assumito. De. Heu me quid hoc
est? tyrannus est Timon: liberos cedis qui nō ex omni
parte liber aut ciuis es: sed breui p̄nas dabis: & propter
alia & ob illud q̄ arcē cōbustisti. Ti. S; osceus ars neq; igne
succesa ē quo sit te manifestā perpetrassē calūniā. De. At di-
nes effectus es perosso sacrario. Ti. Etiā ilibatū manet ex
quo sequitur uera nō esse quā dicis. De. Perfodietur quidē
postea iam enī omnia in ipso habes. Ti. Aliam igitur sume.
De. Hei renes Ti. Ne clames tertiā equidem tibi dabo: quō-
niam prorsus ridicula paterer. ego q̄ gemias lacedæmoniorū
acies inermis fudi: unū hoīem nō cōterā? frustra? quippe in
olympia & pugnādo & luctando uictor enaserim. Sed quid
istuc? nūq̄d nō Thafycles philosophus hic ē. imo nō alius
p̄missa barba & supercilis p̄tensis in seipso meditabūsus
uenit toruū intus. hirsutā a fronte comā repellēs Boreas
haud absimilis: uel tritoni: quales Zeus pinxit hic hone-
stus & habitu compositus gradu ueste sobrius sub ipsum di-
luculum de uirtute quā dici possunt explicat: noluptati-
bus gaudentes accusat: & frugalitatem p̄dicat: quum lo-
tus ad cōnam ueniat: puer quoq; illi forcundum caceē pon-
rigat puto diluitur mero ceu Lethes aquam absorbens: mul-
tum sibi inuice; aduersa sermonibus illis matutinis ostētā

Dapes haud aliter q̄ edax uultur prænpiens & pximum ad
 monens quū habeat unguentis & aromatibus barbā plenā
 semore canino replens & in curuis sperans & sartaginibus
 inuenire uirtutē patinis atq; catinis pollice diligēter exter
 sis ita ut ne parū quidē intrite relinquat semper querulus
 licet placentas integras: totumq; suū præ aliis solus accepe
 rit. Quicqd lecacitatis & infacietatis fuerit illi & ingens utili
 tas ebriosus & temulentus non ad cantum usq; saltūq; mo
 dos sed etiam ad maledicta & irā. Ad hæc & sermo copiosus
 ad calicē. Tūc enim præcipue de sobrietate honestateq; & a
 ceteris huiusmodi uerba dicit iam tunc ebrietate uictus ridi
 culosa balbutit: præterea putentes sequunt nomitus. Demū
 quidā illum eleuantes de symposio tibicenæ ambabus mani
 bus apprehensum exportant. Cæterę cum sobrius est nulli
 primorū cedendum putat ob mendacium uel temeritatem
 aut auaritiam: & tamē adulatorū est primus & ad periurium
 promptissimus ac ueneficii princeps: in illo pudor sumus
 & tota prudentia & in omnibus exacta diligētia: & cōsuma
 ta perfectio. plorabit tamē ad longū spatium temporis nō
 existens bonus. Quid hoc est pape nobis tardus est Thrafi
 cles. Thra. Non ut multi uenio ad te Timon ob diuitia tuas
 quodāmodo in stuporē uersi: argenti quippe uel auri sum
 ptuosæ uel cœnæ illecti concurrūt bládicias multas præ se
 ferentes ad te uirum utpote simplicem facultatesq; tuas cō
 municātem. Nosti enim ut aridus panis copiosa mihi sit cœ
 na: delicatæq; epulæ porrum aut cardamum: aut si quando
 exulētius parū salis. potus nero fons nouæ fistulæ. Hæc ue
 ro rudis tunica quīs purpura carior. Atqui aux nō precio
 sus mihi uidet q̄ littoris lapillitui uero gratia ueni Timon
 ne te corrumpat pessima hæc insidiosaq; possessio diuitiæ

quæ multis itolorabiliū dānoꝝ sapenūmero cā fuit q̄ si mi
 hi dederis fidē totas ī mare deiicias ceu minime necessarias
 uiro bono: q̄ potest uarias philosophiæ diuitias cōtēplari n̄
 tñ optime Timon illas ī pfundū demerges: sed usq̄ ad pu
 bē igressuū paꝝ ante terrā fluctuosa: me solo uidēte. Sin at̄
 hoc nō placet: tuq̄ aliūq̄ potiorē modū inuenisti celeriter
 de domo illas eiicias nec uno tibi esse relicto distribuēs cū
 & isidigētibus: hūic qdē drachmas quq̄: illi aut̄ minā. Alii
 uero mediū talētū. Si qs aut̄ philosophus fuerit dignus. est
 ut duplā accipiat ptē: mihi uero nō mei gratia peto: sed q̄
 amicoꝝ necessitatib⁹ tradā: satis ē si peram hāc opplēs tri
 buas duoz caprinoz ubeꝝ uix capacē. frugi. n. & mediocri
 tatis amicū decet eē philosophoz: & nihil ultra perā sape
 re. Ti. Laudo ista Thrasicles. sed añ perā: si uidēs: eia tuū ca
 put pugnis ī plebo illos bidēte cōnumerās. Thra. O magi
 gistratus o leges oh a blāssamo ī libera urbe cedimur. Ti. qd
 indignaris uiroz optime. Thra. Repercutiā te timō. Ti. Ede
 pol ultra numez q̄ttuor addā: sed qd hoc ē multi cōueniūt
 Blepsias ille ac Laches & Eniphon penitensq̄ ordo eoz q̄
 ploraturi sunt. Itaq̄ iugū hoc ascēdā & iā lassum bidētē ali
 quātisp̄ pausare sinā. Ego aut̄ qñ qdē multos cōgessi lapi
 des in modū grādinis pcul iaciam. Blep. Ne iacias Timon
 abimus. n. Ti. Sed nec incruenti nec uulneribus sine.

Luciani sermo de calumnia.

Rarus ac molesta res ē ignorātia & multoz maloz
 hoib⁹ cā tāq̄ caliginē quādā ifundēs rebus: & uerit
 tatē obscurās: & uniuscuiusq̄ uitā obumbrās. in te
 nebris igit̄ errātib⁹ oēs similes sumus. Immo potius cæcis si
 milia patimur. nūc oberramus qdē temere. nūc uero ulterio
 rē oporteat labimur: & qd ppe ē & añ pedes nō cernimus.

Quid at löge & ualde distās tāq̃ molestiā allatus timemus
 & oio i rebus agēdis oibus labi nō desistimus. Itaq̃ ifinitas
 iā tragedis occasiones ad fabulas hæc ipsa res p̃buit: labaci
 das & Pelopidas: & his similia: ferme. n. plurima ex his q̃ in
 scanā ueniūt malis inueniret aliqs ex ignorātia tāq̃ quodam
 tragico numine suppeditata. Hoc aut dico etiā ad alia qui
 dē respiciēs sed maxie a nō ueras cōtra familiares es & ami
 cos calūnias a qbus iā & domus deletæ fuerunt: & ciuitates
 fūditæ pditæ sūt: & parētes cōtra filios suos isanierūt & s̃res
 cōtra cōsanguīcos filij cōtra parētes amatores cōtra amatos mltæ
 at amicitia cōcisa s̃t & dom⁹ cōfusa ex eo q̃ calūnia fides
 bita fuerit ut īgit̃ q̃ minime icidamus i ipsas demonstrare uo
 lo oratione tanq̃ in quadā pictura qlis res sit calūnia & una
 de pcedat: & qlia efficiat. Magis at Apelles ephesus pridē
 hāc pposuit imaginē. & n. hūc quoq̃ calūniatus apud Pto
 lemæū regē tāq̃ particeps fuisset cōiuratiōis q̃ cū Theodo
 ta i Tyro cōflata ē Apelles uero neq̃ unq̃ uiderat Tyrum
 neq̃ q̃s eēt Teodota norat: nisi q̃ audierat Ptolemæū quē
 dā principē esse curatē res phoeniciæ. Verūtāmē emuloꝝ q̃
 dā noīe: Antiphilus ex inuidia honoris quē ille apud regē
 obtineret: & zelotipia in arte: accusauit eū apud Ptolemæū
 q̃ ipse oīum rerū societate iniūisset: quodq̃ ipsum uidisset q̃
 dam in Phoenicia conuiuantem cum Theodota et per to
 tam cōenam ad aurē eum alloquētem: et demū ostendit Ty
 ri defectionē et Pelusi captiuitatem ex Apellis cōsilio fa
 ctam. Ptolemæus aut at qui neq̃ in aliis rebus ualde mente
 raptus esset: sed in adulatione regali nutritus: sic accēsus est
 et perturbatus ex hac incredibili calūnia: ut neq̃ uerisimilez
 ullam ducens rationem neq̃ q̃ æmulus artis erat calumnia
 tor: neq̃ q̃ pictor minor erat ut tentā proditiōē posset fa

cere:& hæc beneficiis ab ipso:& supra quæcūq; eiusdē artis
honorata: sed neq; q̄ omnino Apelles in Tyrū nauigauerit
perscrutatus ira statim correptus est & clamore repleuit re
giam ingratum uociferans & insidiatorem & coniuratorez
Apellem:& nisi ex captiuis quidam ægre ferens Antiphili
impudentiā & miserum Apellem miseratus dixisset nullius
rei ipsis coniuratoribus participem fuisse hominem illum
obtruncatus capite esset & particeps fuisset malorum quæ
fuerunt in Tyro: quum ipse nihil causa fuisset. Ptolomæus
igitur adeo dicitur poenitentia captus super hic quæ facta
fuerat ut Apellem quidem centū talentis donauerit. Anti
philum autem ut seruiret ipsi tradiderit: Apelles autē me
mor periculorum quæ adisset tali quædam tabella calumniā
ultus est. In dextra quidem uir sedet permagnas habēs au
res ferme auriculis Midæ similes manum protendens lon
ge ad calumniam adhuc accedentem. Circa ipsum uero stāt
duæ mulieres ignorantia mihi esse uidet & suspitio: ex alia
parte accedit calumnia muliercula supramodū pulchra. ar
dens autē & concitata sicut per rabiem & iram ostendens. Si
nistra quidem faciem accensam tenēs. Altera uero adolescē
tem quēdam per capillos trahens manus tendentem in cō
lum & testantem deos: Præcedit autē uir pallidus & defor
mis acute intuens & similis his qui ex lōgo morbo sunt ex
cicati. Hunc igitur esse inuidiam aliquis cōiectaret. Atqui
& quædam aliæ duæ sequuntur dirigentes & adornātes ca
lumniam postq̄ autem mihi interpretis imaginis significauit
altera quidem insidia erat: altera autem fraus: post tergum
uero sequebatur ualde lugubriter quædam adornata pullis
uestibus induta laceraq; poenitētia:& hæc dicebatur: retro
igitur fle&ebatur lugens:& cum uerecundia ualde ueritatē
aduēniētē

aduenientē aspiciebat. Hoc modo Apelles suum periculū
in tabula est imitatus. Eia autē & nos si uideſ secundū Ephe
ſii pictoris artē percurramus quæ adſunt calūniæ. Prius autē
diffinitione quadā deſcribentes ipſam (ſic enim nobis ima
go fiet) Eſt igitur callūnia accuſatio quædam ex ſolitūdi
ne facta latens accuſatū ex una tantū parte ſine cōtradictio
ne credita: tale quidē argumētū eſt orationis. Quū autē ſint
perſonæ ſicut in comœdiis callūniatoris & callūniati &
apud quem callūnia ſit ſecum unam quamq; ipſarū conſi
deremus qualia ueriliſimile eſt ea eſſe quæ ſunt. Primum ſi ui
detur traducamus fabulæ actorē. Dico autem factorem callū
niæ. Hic autem q̄ quidem nō ſit homo bonus. omnibus no
tum puto. Nemo enim quum bonum exiſtat malorū cauſa
fieret proximo ſuo: ſed eſt bonorum uirorum ex eiis quæ be
ne faciunt ipſi amicis: nō aut ex iis quibus alios iniuria affi
cientes accuſantur & odio haberi parant: probari opinionē
beniuolentiæ uendicātes. Poſtea autē q̄ iniuſtus & iniquus
eſt: & impius: & utentibus damnoſus facile eſt perdiſcere.
Quis enim nō fateretur æquitatem in omni re: & nihil plus
iuſtitie opera eſſe. iniquum autem & improbum iniuſtitie
eſſe qui autem callūnia aduerſus habentes ſurtim utitur
quomodo non impium totum auditorem ſibi uendicans &
præoccupans eiſ aures & obturans: & ſecundæ orationi
omnino inaccessibiles parans ipſas callūnia prius imple
tas extremæ iniuſtitie tale ut dicerēt optimi legūlatores So
lon & Draco inſiurandum iudicibus facientes ut ambos ſi
militer audiant & parē beniuolentiā reis tribuāt: donec alte
rius oratio comparata peior altera aut melior apparuerit:
anteq̄ autē pſcrutati fuerint deſenſionē cōtra accuſationem
impiū omnino & impurū arbitrati ſunt fore iudiciū: & enī

etiam deos diceremus moleste ferre si accusatori cum licen-
tia quæ uellet dicere permitteremus: obturantes autem au-
res accusato: aut ore silentes contra eum suffragia ferremus
priori capti oratione ut fm iusticiã & secūdū iusiurandum
iudicis quispiam diceret calūnias fieri si cui autem legūto
res fide digni non uidentur laudantes sic iusta & sine altera
parte fieri iudicia poeta? mihi uideor optimū inducere ora-
tioni qui de his optime locutus est. imo aut legē posuit. Di-
cit autē neq; litē iudicaueris priusq; amboꝝ audieris oratio-
nem: nouerat enim puto & hicq; quum multa sint iniuria
uita nullā quispiā inueniret peiorē neq; iniustiorē: q̃ indicta
causa quēpiā cōdēnari. Quod qui calumniat facere oīno ag-
greditur absq; iudicio subiiciens rerū ire audiētis & latebris
accusationis defensionē detrahēs. Et. n. sine audacia sunt et
timidi oēs huiusmodi hoīes qui in lucē nihil educāt: sed qm̃
admodū insidiantes ex obscuro alicunde sagittas mittentes
ut neq; cōtra instrui quisq; possit neq; repugnare: sed in diffi-
cultate et ignoratione belli corruptat. Quod maximum
est signū calūniantes nihil uerū dicere quin si quis sibi ipsi
cōscius esset q̃ uere accusaret: hic (puto) manifeste argueret
et rerū faceret et oratione ira perscrutaretur: quēadmodum
nemo qui manifeste posset uincere insidiis nunq; et fraude
uteret cōtra hostes. maxime aut aliquis posset hos uidere
in regū aulis: et iis qui circa amicitias eoꝝ qui iperāt: et po-
tentes sunt pban? ubi multa inuidia: infinitæ suspensiones:
permulta adulationū et calūniarum materiæ. ubi. n. maiores
sunt spes: hic: et inuidiæ difficiliores et odia suspēctoria:
mulationes ad malas artes iueniēdas acutiores et ingeniosio-
res oēs igif acute sese inuicē spectāt: et quēadmodū singuli
certamine pugnantes obseruant si quam corporis partem

90
nodatā uiderint: et unusq; nolēs ipse primus esse depellit
et cōtra primū luctat: et quē ante se habet: diuellit: si possit
supplātat: ubi et bonus manifeste statim subuertit et lacerat:
et postremo ignominiose extrudit. Assentator autē et
ad huiusmodi prauos mores uerisimilior pbat: et omnino
præueniens tuncit: quoniā ea Homeri sunt uera q̄ cōmunis
hostis Mars et interficientē interfecit. Igitur tāq̄ nō de par
uis rebus sit certamē uarias inter se uias excogitant: quarum
celerrima et tutissima est calūnationis: quæ principium qui
dem capit ab inuidia spei dimidiata: sed miserabiliores et
tragicos inducit fines et multarum calamitatum plena est:
neq; tamen paruum est hoc: neq; simplex ut aliquis suspica
retur. Sed multæ artis sagacitatisq; non paruæ: et q̄ certioris
cuiusdā indigeat diligentiz. Non enim tot damnis afficeret
calumnia nisi uersimili quodā modo fieret: neq; contra ueri
tatem quæ omnibus rebus ualidior est ualeret: nisi multa q̄
inducerentur: & probabilia essent. Et infinita aliā contra au
dientes pararetur: ut plurimū igitur maxime calumniis cir
cūuenitur is qui honoratur: & ppter hoc his q̄ post ipsum
relinquantur: est inuidiā. Omnes enim in hunc sagittas iā
ciunt eum tanquam rem quandam quæ prohibebat & impe
dimento sit prospicientes. Et unusquisq; putat seipsum pri
mum fore si illum qui sumus est per obsidionem expugna
uerit: & ab amicitia abstraxerit: quale quidā & in gymnici
cartaminibus inter cursores sit. Illic enim bonus cursor ut
primum repagnum cecidit primum locum cupiens et mē
tem dirigens ad finem: et in pedibus spem uictoriæ habens
contra proximum nulla utitur calliditate: nec quicq̄ quod
sit secundum aduersarios curiose agit. At malus ille et
imbellis aduersarius spe celeritatis amissa ad prauitatem

artis cōuertit: & hoc solū ex ōibūs cōsiderat quōmodo: cur
rētē inhibēs aut impediens frenet & supprimat tanq̃ si ab
hoc aberrauerit nunq̃ possit uincere. Similiter aut̃ & in ami
citiis horum qui beatae sunt cōtingit. Qui enim excellit his
statim insidiis petitur & sine custodibus in medio malitor
lorum deprehensus discerpitur. Si autem amantur & amici
videntur ex his quibus alios damnis uisi fuerint effecisse: &
id quod dignū sit cur calumniae credat̃ excogitant: nō ut cō
eigerit: sed tanq̃ in hoc eis tota res consistat. Veriti nequid
absonum attingant & alienum. Vertentes igit̃ in peius ut
plurimum ea quae adsunt ei quem calumniantur nō impro
babiles faciunt accusationes sicut medicum calumniantur
tanq̃ uenificum diuitem autem tanq̃ tyrannum. Tyrannicū
uero & familiarem regis tanq̃ proditorem. Interdum tamē
auditor ipse subiicit calumniae differentias: & ad illius mor
res malis praediti moribus ipsi se accōmodantes coniectant.
Si enim ipsum Zelotypum uiderint esse innuit (aiunt) uxo
ri tuae in cōna: & ad ipsum aspiciens ingemuit & suspirauit
& Stratonica ad eum non ualde iocunde & omnino amator
riae & quaedam adulterinae ad ipsum calumniae. Si autem arti
poeticae sit deditus: & in hoc ualde se efferat per Iouem sub
sanauit Philoxenus tuos uersus: & carpsit: & sine mensura
dixit ipsos & male compositos. Ad Pium autem & deorum
amantem amicus accusatur tanq̃ qui deum repellat: negetq̃
providentiam. Qui autem audiuit tanq̃ stimulo aure percus
sus incensus est tanq̃ uerisimile sit: & amicum uersatur non
expectata certiore probatione. Omnino enim talia excogi
tant & dicunt quae maxime nouerūt posse ad iram prono
care audientem: & sciens ubi unus quisq̃ sit primus ad illum
sagittas mittunt: & in ipsum iaculantur: ut statim ira pertur

21
batus deū amplius nō habeat ad ueritatē exquirendā. Fuit
olim & apud Ptolemæum qui Dionysius cognomento est
appellatus qui Demetriū platoniciū calūniaretur q̃ & aquā
biberet & solus ex omnibus fœmineos habitus non induere
tur in bacchanalibus: & si diluculo neq; biberet spectantib;,
omnib; neq; ueste indutus subtilissima pulsasset cymbalia
& saltasset periisset: utiq; q̃ regis uita non delectaretur: sed
esset Sophista grauis: & Ptolemæi delictiarū æmulus. Apud
uero Alexadrū maxima omniū calūnia fuisset habita: si quis
Hephestionem neq; colere neq; adorare constituisset. nam
postq̃ Hephestionem ex amore interiit: uel hoc addere magni
ficientiæ uoluit Alexander: ut deum faceret Hephestionem
mortuum. Tempa igitur statim construxerunt urbes: conse
crabantur luci: aræ sacrificia: ac nouo huic deo dies festi pro
curabantur: maximumq; iusiurandum erat omnibus Hephe
stion. Si quis uero uel surrisisset ad ea quæ fierent: uel nō sa
ne q̃ pius & religiosus uisus fuisset morte moriebatur. Cum
ergo assentatores hanc puerilē Alexandri cupiditatem co
gnoscerent: accedebant illico: & insufflabant de Hephestio
ne narrantes insomniā: eiq; & uisiones quasdam: & curatio
nes attribuunt: & prædicabant oracula: & postremo p̃senti
morborumq; expulsi deo sacrificabāt. Delectabantur autē
Alexander audiens: & demum credebant: ac multam gloria
batur: q̃ non solum esset dei filius: sed q̃ facere etiam deos
ualeret. Quot igitur existimamus ex amicis Alexadrī coepisse
fructum ex diuinitate Hephestionis temporibus illis: in
simulatos quod communem omnium deam non colerent:
ob eāq; causam expulsi: ac regis beniuolentiam perdidisse
Tunc & Agathocles Samius p̃fectus militū apud Alexan
drū: & q̃ honore afficiebat ab eo plurimū una cū leone fer

nie conclusus est accusatus quoniaꝫ ad sepulchrū Hephes-
tionis profectus illachrymavit. Verum illi attulisse opem
Perdicæ dicitur iuratus deos omnis & Hephestionem: ue-
nanti sibi manifeste apparuisse deū: ac inuenisse ut diceret
Alexandro qꝫ Agathocli ignosceret: quādoquidem neqꝫ
incredulus. neqꝫ ut in mortuo illachrymasset: sed qꝫ antiquæ
consuetudinis meminisset. Assentatio igitur & calumnia lo-
tum tunc habuit maxime ad Alexandri cōposita passionē.
Quēadmodum in urbis expugnatione nō ad excelsa loca:
& munita muris. eoqꝫ unde ruant præcipites se hostes conse-
runt: uerū ubi quid in custoditum debile ne aut depressum
fenserint. Illuc enim totis uiribus una omnes cōuolāt tanq̃
facillime inuadere & capere queāt: sic etiam calumniatores
eo impetum faciunt: admouentqꝫ machinas. ac expugnant
tandē obstante nemine & prohibente ingressum: qd̃ animo
infirmum ac imbecillū & accessu facile intellexerint. Deinde
ubi intra muros semel ingressi fuerint. laetāt ignes & incen-
dunt: omnia iugulātqꝫ & extermināt: qualia si captus animus
& in mācipiū redactus fuerit. pars ē & decens ut sint opera
Calumniatorū uero contra absentem hæ machinæ: doli: mē-
daciū: periurium: præcēs: impudentia: & cætera id genus in-
finita scelera: & calidā opera. Sed omniū maxima: quæ ē cō-
sanguinea: immo quædam potius calūniæ soror: assentatio.
Non est quisquam adeo generosus: ac adamantino muro: ac
cinctus animum qui calumniosis assentationibus nō arrigat
aures: & præcipue si fundamenta effodit: surripitqꝫ calum-
nia. Quæ foris fiunt sunt huiusmodi. At intus prodiciones
plurimæ adiuant: quæ manus extendunt & porrigunt: por-
tas recludunt: atqꝫ multifariam ut capiatur auditor se acco-
modant. primum quidem cupiditas rerum nouarum q̃ hor-

minibus oibus a natura innata est. Similiter & satietas: ac illud deinde quod ea quae propter opinionem audita sunt consequitur. Nam quoniam modo latemur omnes quoties occulte dicta? & plena suspicionis audimus: ignoro equidem. Itaque noui non nullos quibus ita suauiter ex calumniis pruriunt aures ac si pennae leuiter attingant. Postquam igitur ab his omnibus expugnati ceciderint: omnino puto capiunt ac destruunt: neque difficilis sit uictoria nemine contra instructo & repellente impetum uictum auditor quidem seipsum cum sponte praebet: ignoretque accusatus insidias. Sicut enim nocte urbe capta dormientes: accusati pereunt. Et quod est omnium miseratione dignissimum ille quidem qui accusatus est accedit ad amicum hylaris: ut qui nihil sibi mali factum intelligit: & quae consueuerat & dicit & facit circumuentus miser omnibus modis. Is uero cui accusatus est si quid generosi habeat & liberi & audaciae statim prorumpit in iram: atque effundit bilem: et tandem ubi amici excusationem percepit: nequequam iratum se amico fuisse cognouit. Quod si ignobiliore et abiecto sit animo accedit quidem: et summis aridet labris. Sed rodit et clandescat dentes et exacuit: ut inquit Poeta: perimit iram corde profundam. Quo equidem nihil esse puto iniuste: neque seruile magis: ut labrum quis mordens clauis lelem nutriat: atque odium in seipso inclusum exaugeat aliud quidem sentiat: aliud dicat. et hylari ac iocunda facie agat traegediam aliquam et doloris et luctus plenam. Hoc autem patiuntur maxime quando inter calumniantem et eum qui accusatus est antiqua esse uidetur familiaritas: faciat similiter. tunc enim ne uocem quidem accusatorum excusantium ne audire uolunt. Adhibendam esse fidem accusationi: iccirco existimant. Quoniam Accusatori Cum Accusa-

to netus intercedat familiaritas. Et non cōsiderāt plurimas
odii causas: latentes cæteros: sæpe inter amicissimos incidit
se: ac interdū quibus ipsemet obnoxius est aliquis hac ipsa
re præueniens & confixus accusauit propinquum effugere
hoc modo conatus calūniam. Et omnino inimicū qui
dem calumniari nemo audet. Incredibilis enim esset ibi ac
cusatio habens manifestam causam. Eos autem maxime in
uadūt: q̄ amicissimi esse uideant. Innatā sibi eē erga audiētes
beniuolētiā sic uideri uolūt. quoniā ad illorū utilitatē ne ab
inimicissimis quidem abstineant. Sunt autem qui & si sciūt
postea sibi fuisse amicos iniuria accusatos: pudore tamen eo
rum quæ crediderant: neq̄ admittere amplius neq̄ aspiciere
eos audent tanq̄ affecti iniuria: quoniam nihil fecisse illos
cognouerunt iniuriæ. Itaq̄ multorū malorū referta uita est ex
calūniis: quæ facile & sine inq̄sitioē credūtur. Antea. n. inq̄.
Interas Proete: aut interfice Bellerophontem:

Qui uoluit mecum coisse: nec ipsa uolebam.

Cum tamen ipsa prior aggressā fuisset. & despecta: & ferme
perijt adolescens in congressu contra chimæram cum con
tinentiam seruaret & reuerentiam erga hospitē passus est a
muliere mala insidias Phœdra uero & ipsa similiter calum
niata priuignū fecit ut execrabilis fieret a parte Hippolytes
cum nihilo dei fecisset ille ipii: sed est certe dicet quispiam
interdum calumnianti credendū q̄: & iustus & prudens esse
uideatur in rebus cæteris: & fidem ei adhibere oportet: q̄ ta
le quid machinatus alias minime fuerit. An est igitur Aristi
de aliquis iustior? Sed & ille quidā conspirauit cōtra The
mistoclē: & cōcitauit populū. Laborabat enim ille (ut aiūt)
ciuili ambitione Iustus quidē quo ad alios Aristides: sed ho
mo & ipse fuit: irascebatur: amabat oderat. Et si uerū est qd̄

fertur de Palamede quī græcorū prudentissimus fuit atq;
aliis in rebus optimus insidias ex inuidia cōposuisse dicitur
contra consanguineum & familiare uirū:& qui ad idē peri-
culum cognouerat. Sic huiusmodi in rebus naturale omni-
bus est hominibus uitium. Quid dixerit quispiam uel de So-
crate qui iniuste apud Athenienses accusatus fuit ut impi-
& insidiator: uel de Themistocle aut miltiade qui post tales
tantasq; uictorias suspecti facti sunt græciæ prodicionis?
Infinita adduci possent exempla:& plurima fere iam cogni-
ta. Quid igitur ei faciendū est qui mentē habeat: qui ne de uir-
tute aut de ueritate disceptet. Quod & Homerus (existimo)
ubi de sirenibus confingit fabulā interpretatus est: quando
præter nauigare iubet perniciosas has auditus uoluptates:
auresq; occludere nec eas fluxe referate passiōe affectis. Sed
ad ea quæ dicuntur diligentem hostiariam cōstituere ratio-
nem. & quæ digna sunt admittere & cōparare: quæ uero pra-
ua & turpia excludere atq; repellere. Esset enī sane ridicu-
lum si domus ianitorē quis constituat: aures uero & mentē
patere permittat. Quādo igitur accesserit aliquis qui narret
huiusmodi: oportet eū qui audit ita sit nec ne secū diligen-
ter inquirere:& considerare etiam atq; etiā: ac mente euolue-
re: neq; dicentis ætatē: neq; ante actam uitam: neq; illius in-
dicendo solertia uidere atq; prospicere. Quanto enī aliquis
aptior ad persuadendū: tanto diligentiore opus est exami-
ne. Non est ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio
potius accusantis: sed ipse secū adiutor studiose ueritatē in-
quirat: faciatq; ut rūpatur calūniator inuidia. Et cū utriusq;
animi manifestauerit argumētū & amet & oderit. Si priusq;
id fecerit mouentur prima calumnia o Hercules q̄ puerile
& abiectum atq; iniquum est (ut ab initio diximus) ignorā

tia et in tenebris pronoluti mores. Quod si deus uelamē auferet ex oculis hominū abiret statim calūnia in baratrum quæ nullū habens locum: profugeret illustratis rebus a ueritate.

Luciani laus Muscæ.

Vfca ē sic minia uolucꝝ ut possit cū muscellis & cū lib' cōpari: s; tāto illis ē maior: q̄tū ipsa ab apere lingit. Pēnata ē at nō eo mō quo ceteræ uolucres quæ hæ quidem pennas in toto habent corpore: hæ uero uelocibus utuntur & perniciousis alis. Sed ex pelliculis sunt illi pennæ quemadmodum locustis & cicadis & apibus sed tanto molliores habet pennas: quanto græca ueste tenuior & mollior est indica. Siquis muscam diligēter inspiciat quādo in sole alas expandit et concutit: uariis eam pictam coloribus: ut pauones uidebit. Est illi uolatus non continuo pēnarū remigio ut uespertilionib; neq; saltu ut locustis: neq; cum stridore ut uespis et crabronibus: neq; flexibilis ad quacūq; aeris partem se moueat. Adde q̄ non uolat quiete et cum silentio: sed cū cantu et melodia. nō itē imitte et sæue quemadmodum culices et muscellæ: neq; cum graui fremitu apum aut uesparum horribilem ostentans sonum et minacem: sed tanto uolat his suauius musca: quanto sunt tuba et cymbalis tibiæ dulciores. In reliquo uero corpore caput quidem tenuissimum collo cōtinetur et est uersatile: non cōpactum et affixum humeris: ut est locustarum. Oculi uero prominent qui cornu plurimum habent: pectus est bene compactum: sunt ei innati pedes non ut uespis astricti ualde et complexi. alius autem minuta est et ipsa: et thoracis similis: zonas latas et squamas habens: ulciscitur tamen nō aculeo ut apis et uespa sed ore et proboscide quam et ipsa eodem modo habet uel elephanti: præpasciturq; et assumit

et inhaerens continet concavo nase in summitate proboscidis
ex ipsa uero dens foras prominet: quo pungens bibit et lac
sed dulcis et suavis est ipsi uel sanguis non magno cum do-
lore haustus eorum quos pupugit. Sexipes uero est: quatuor
solis incedit: duobus autem anterioribus etiam ut manibus
utitur. Videres igitur ipsam grandientem quattuor:
atq; edulium aliquod tenentem sublime: manibus more ual-
deq; humano: atq; ut nos: nascitur autem non statim talis:
sed uermis ab initio uel ex hominibus mortuis uel ex aliis
animalibus deinde sensim et pedes effert et producit alas.
Fitq; ex reptili uolucris: et concipit paruum uermem: qui
musca fit postea conuiuia autem et contubernalis et comen-
salis hominum degustat omnia. propter oleum. morte enim ei affert epota
tam oleum et tamen breuis est uita: ualde enim angusta data est
illi uita. luce plurimum gaudet et in hac ciuilitate uersat: nocte
uero quiescit et silentium agit et neq; uolat: neq; caet: sed co-
trahit se et non mouetur. Non paruam esse eius intelligen-
tiam quoque dicere cum insidiatorem et hostem suum ataneum
effugiat: insidiatur enim. et obseruat et contrahitur declinans
illius impetum ne capiat: irretita et in bestiolam incidens casses
fortitudinem enim. et robur ipsius non oportet dicere sed Home-
rus poetas: maximus cum quereretur quo nam modo laudaret Heroem
optimum non leonipardo uel aut apro comparat robur illius sed
audaciae muscae et intrepiditati et conatus magnitudini neque
enim audacia sed fiducia esse illi refert: quam est (inquit) re-
pulsam: non desistit tamen: sed est appetens morsus sic autem lau-
dat magnopere muscam et amplectitur ut non semel neque
paucis in locis de ea meminerit: sed saepe exornat sic carmina
commemorata musca: nunc enim gregarium eius uolat
ad lac exponit: nunc aut Minervam curati matri dormientem in-

fantē cōparās qñ a Menelao telū repellit ne ad letalia loca
incidat: muscam rursus ducit in exēplū. At qui pulcherrimo
eas adiectiuo ornauit cantatrices appellās: & cū gregē eaz
gētē uocat sic aut fortis est q̄ mordēs aliquid uulnerat non
hōis solū pellē: sed & bonis & equi: elephātē quoq; mōro
re afficit, in illius ingressa rugas & p magnitudine probor
scidis lacerans. Coitus uero & uenereoz & nuptiarū ē iplis
multa libertas: nec: ut galli: cū inscenderit mas: statim resili
uit: sed uehitur a foemina diu: fertq; illa sponso: cōuolantq;
nec aerium illū coitū uolatu destruūt: obrūcata uero capi
te, musca plurimum uinit parte reliqua corporis respiratq;
Quod aut est maximū in natura ipsarū nō est silētio pter
eundem: qđ Plato in sermone de aia: deq; aio: immortalitate
solum prateriisse mihi uidef. mortua enim musca superin
fuso cinere reuiuiscit: & nona ei generatio quēdā atq; ab in
tegro alia fit uita ut uere p̄uasum sit oibus q̄ illarū quoq; in
mortalis est aios: si quidē & digressa reuerritur iterū & agno
scit & suscitāt corpus muscamq; uolare facit: & uerificat de
Hermotino Clazomeno fabulam q̄ saepe eū reliquisset eū
per anima per seipsam ibat peregre: deinde reuersa imple
bat iterū corpus: & suscitabat Hermotinū. Et q̄q; ociosa et
remissa est musca nescit tñ quā laborant ab aliis et plena
ubi: q; ē ei mēsa. nā ipsi et capræ mulgētur et apis nō minus
muscis laborat q̄ hoibus: atq; huic coei obsonia cōdiunt: et
de gustat ante q̄ ipsi reges deambulāsq; per mēsas una cū ip
sis cōuiatur: et simul nescitur oib;. Tuguriū aut sen nīdū
nō in uno loco cōstituit sed errabundū uolatū tollens mor
re Scytharū ubi a nocte deprehensa fueris ibi et domū sag
cit et lectū. In tenebris uero ut dixi nihil operat: neq; dignū
putat aliquid latēs efficere: neq; qđ turpis facere existimat:

quod in luce factū sit ipsi dedecori. Ait uero fabula perpul-
chram olim mulierem fuisse muscā; loquacem tamen & ga-
rulam & cantatricem & in amore contendisse cum luna an-
bas eodem tempore Endimionis deinde cum dormientem
adolescentulum assidue excitaret fringilla loquens & cantans
& circa ipsum lasciens ægre illum tulisse. lunam uero iratā
in hoc animal transmutasse muscam. Et nūc propterea om-
nibus inuidere somnū qui dormiunt Endimionis memores
& adolescentulis præcipue & teneris. Morsus aut ipse &
cruoris aueritas non rusticitatis sed amoris est & humanita-
tis signū: nam eo quo potest modo fruit & ex pulchritudi-
ne decerpit aliquid. Fuit etiam apud antiquos mulier quæ-
dam cognomento musca: Poetria per q̄ formosa & docta
& alia per insignis atheniensium meretrix de qua ait poeta
comicus ad cornisq̄ eū musca mordebat. Sic aut neq̄ comi-
ca gratia dedignata est: neq̄ muscæ nomen exclusit a scena:
neq̄ pudebat parentes hoc nomine filias appellare. Trago-
dia uero magna etiam cū laude de musca meminit sic in his
Graue quidē & molestum est forti robore saltare muscā; in
uirorum corpora ut eade impleatur. uiros autem armatos
hostilem hastam timere. Multa etiā de muscā Pythagoræ
possem dicere nisi nota oibus esset historia. Nascunt & ma-
ximæ qdā muscæ: quas militares multi appellāt: nonnulli ue-
ro canes sonitu asperimæ: et uolatu uelocissimæ. Hæ et lō-
gissimæ uitæ sunt et tota hyemē icibata p̄durāt cōtracta p̄-
serti & cōnexæ tectis et culminib; in qb; et illd ē admiratio-
ne dignissimū q̄ utrūq̄ et foeminæ & mariū faciūt cōscen-
dūtq̄ uicissim: ut Mercurii & Veneris filius: q̄ mista natura
fuit & duplici forma. Possē et adhuc multa dicere: sed sinā
ofonē: ne uidear secūdū p̄uerbiū ex musca elephātē facere.

inquam de deo. **Ad lectorem.**

Hac lege plena iocis: immistaq; seria ludos:

Quando relaxandi cura tibi est animi.

Luciano ex græco: plures fecere latinas:

Collecta hinc illinc: pressaq; Bordo dedit.

Finis.

Thomas Regazola.

Endimioneum luna: phœbiq; duellum:

Et castra amborum noscere quisquis auct:

Scripta legat: lucis multa uigilata lucerna:

Exultisq; sales quos dedit ingeniis:

Non poterunt: non blandidos afferre cachinos

Humanæ oïtes. squamisq; pecus:

Tandem exenclatis tot casibus ut Ioue natus:

Exiit arcadicis læcius ore seris:

Postremo inuitus: post tartara linquit amœnis

Cecropios uates: Romuleosq; patres.

De Morte carmen horrendum.

Qua mors lege capit & magnos atq; pusillos

Nunc hos: nunc illos precipitando rapit:

Pauperis & regis communis lex moriendi

Dat causam flendi si bene scripta legis.

Gustato pomo nemo transit sine morte.

Vado mori certe q; nihil certius illa

Hora sit incerta: nec mora vado mori.

Vado mori sectans alios sectandos: et ipse

Vltimus et primus non ero vado mori.

26
Vado mori præsul. bāchulūm sandaliā mitram
Nolens siue uolens defero uado mori.
Vado mori monachus mundi moriturus amicis
Ut moriatur amor ach mihi uado mori.
Vado mori iude: cum plures iam iudicau
Iudicium mortis horreo uado mori.
Vado legista mori quia fui defensor egenū
Causidicus causas defero uado mori.
Vado mori loycus: alios concludere noui
Conclussit breuiter mors mihi uado mori.
Vado mori medicus medicamine non redimendus
Quicquid agat medici potio uado mori
Vado mori princeps quid prodest gloria mundi
Vado mori miles belli certamine uictor
Sed mortē uincere nequeo uado mori
Vado mori pugil doctus superare duello
Sed superare necē nescio uado mori
Vado mori iuuenis quia nil ualet ipsa iuuentus
De nece me protegi nequeo uado mori
Vado mori senior iā finis tēporis instat
Iāq; patet mortis ianua uado mori
Vado mori sapiens: sed nec sapientia nonit
Mortis cantellas fallere uado mori
Vado mori stultus: mors stulto nec sapienti
Non iungit pacis foedera: uado mori.
Vado mori diues: ad quid mihi copia rerū
Cū mortē nequeā pascere: uado mori
Vado mori pauper: nil mecum defero mundo
Contēpto mundo transeo uado mori.
Vado mori pulcher uisu mors ipsa decori

Vel fortuna nescit parcere: nado mori.
Vado mori gaudens: non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia nado mori.
Vado mori cultor: collegi farris acervos
Quos ego pro uillicomputo nado mori
Vado mori miser: sententia dura. beato
Grata mori: sequitur uiuere nado mori.
Vado mori ciuis in cinerem & rediturus.
Ordine quo coepi desino: nado mori.
Vado mori sperans per longum uiuere tempus
Forte dies hæc est ultima nado mori
Vado mori: sed nescio quò uel quomodo quando
Me quocunq; loco uertero nado mori.
Vado mori cernens q mors cunctis dominatur
Tensa uidens mortis retia nado mori
Vado mori miserere mei rex inclyte. chrisite
Omnia dimittens debita nado mori.
Vado mori sperans uitam sine fine manentem
Spernens præsentem sic bene nado mori.
Annuat hoc munus. qui regnat trinus & unus
Mors refecat: mors omne necat quod carne creauit
Mors fera: mors nequam. mors nulli percutit & equam
Cunctis dat legem: tollit cum paupere regem
Hæc tibi sint menti carmen superare uolenti:

Mors æquat omnia

27

Ponticus Virunius Carulo Sesseo magnifico Sal.

Ccipe heros generose eos Luciani dialogos tuo iussu in latinum ad uerbum conuersos e græco: & Luciani uitam q̄tu: potuit Marius calamo percurrere: de quibus in conuiuio tuo edisseramus: De nuptiis alterum Tethidis: in quo musas cecinisse: tripudiasseq; Apolline citharizante ostendit: & uerba pomi deæ discordiæ. Alterum Panos: acute tamen: ut non loqui: sed omnia ante oculos depingere: ut ex iliade uoluit Horatius uideatur. rhetoricus perspicacissimus. & panici terroris uictoriam fuisse marathonium: cuius terroris alibi diffuse rationes assignamus: bihi autem breues quidem: sed aculeos latinitatis: & in priapeis loco lumen: ut Penelope spartana fuerit adultera: non solum Mercuriis: sed dubitat de hirco: qđ & notauit Lycophronis interpres: licet Homerus in odysea quandoq; suspicionem mihi insimulare uideatur: nec mirum de ipsa: cū hic hominum omnium maledicētissimus etiā contra Christum Deum scripserit: & contra Ioānis euangelium: qđ in sinuoso uolumine imp̄sum non est: quēadmodum alia pluraq; huius calumniatoris famosatensis: Fuit enim Lucianus ex Samosata oriundus ciuitate Syria cognomento blasphemus: & infamator: & atheos: Traiani tēporib; floruit: ut scribit Suidas uiri illi. f. xii. græci illustres: hic prius in Antiochia syriæ orator fuit: male in hoc agens scribendis dialogis adortus est: mors autem similis Euripidi a canibus discerptus: cum quasi omnes uiri excellentes in uita a nephariis: & ignorātissimis agitentur: & mala morte perierint: ut in libris de miseria litterarum satis ostendimus: Cæterum imor-

tales tamq̃ quādam numina in terris habeantur:& uno hau
 stu calami ad libitum eorum frōtem facile stigmatizauerint
 in sempiternū. Hocāt diceſ libuit ne error iuaſceret eoz;
 qui putant hunc Lucianum illū eſſe: qui Arcadii Auguſti:
 & Claudiani noſtri temporibus floruerit: ſed ſicut maledicē
 di habuit naſum: ita quādo uult: ſuauiſ: dulciſ: uariuſ: rebusq;
 reconditiſ profunduſ. Reſtat ſiquid Ponticuſ tuuſ poteſt:
 impera: ne roga: cum de tua domo illuſtri maiora mediteſ:
 quæ multarum urbium in Italia priſciſ ſeculiſ dominium ſi
 cut habuit:& armis in Galliis clauerit:& hic Auguſti in Ita
 lia locum tenenſ ille dux:& aliuſ alio potentatuſ clauſ: ita
 foreſ Seſſeæ domuſ apertaſ ſemper fuere uiriſ doctiſ: ut mi
 rum non ſit: ſi magnificentia tua maiorib: ſuiſ ſplendore
 contendat laudiſ:& uirtutiſ:& poſt corporiſ dignitatē:&
 brachiū fortunæ animorum boniſ illiſ uegetanſ Muſarū
 ſiſ ardētiffimuſ deſenſor:& uiroꝝ doctoꝝ amātiffimuſ: Seſ
 ſeæ domuſ germina ea ſunt: ut nobilitatē innatā opor
 teat redolere: Ego uero Seſſeæ domuſ iā. xx. annos pu. ora
 tionibuſ licet adoleſcentiſ clientuluſ:& Seſſeæ domuſ crede
 erunt cinereſ mei conſecrati. Vale. Rhegii Lingobardiæ.

1502. 18. Ian.

Luciani dialoguſ Panuſ, & Mercurii Pontico Viruſ
 nio interprete.

S Alue o pater Mercuri. Mer. Per deoſ & tu utiq; S;
 quomodo ego ſum tuuſ pater? Pan. Num Cyllē
 niuſ exiſtenſ Mercuriuſ eſ? Mer. Et ualde quo mo
 do igitur filiū meū eſ? Pan. Adulterinuſ ſum ex amore ti
 bi natuſ. Mer. Per Iouem hirci tamq̃ cuiuſdam: qui adlte
 ratuſ ſit capram: meū. n. quomodo cornua habentſ:& nareſ?

huiusmodi repandam; & barbam densam: & brachia: femo-
ra: & ungulas scissas: & hircinas: & caudam super nates?
Pan. Quaecunq; cauillarís in me tui ipsius filium: o pater
obprobriosum enuncias: potius aut te ipsum: qui talia ge-
neras: & filios procreas: ego aut inculpabilis sum. Mer. quã
at & dicis tui matrẽ. Certe quomodo oblitus sum cũ caprã
stuprauerim ego utiq;. Pan. Non capraz stuprauisti: sed re-
duc tibi in memoriã te ipsum: si quãdo in Arcadia puellã
ingenuam uiolaueris. Quid mordens digitum quãris? & q̃
plurimum uereris: Icarĩ dico Penelopen. Mer. postea aliqd
perpeffa illa pro me hirco te similem peperit. Pan. Ipsi
illius sermonem tibi dicam: qñ. n. me emittebat in Arcadiã.
o nate mater quidem tui dicebat ego sum Penelope spar-
tiata: patrem autem cognosce deũ habens Mercuriũ Ma-
iã: & Iouis filiũ: si aut cornifer: & ut hircus pilosus es: ne tri-
steris te: quãdo. n. mihi cohabitare uoluit pater tuus: hirco
seipsum assimilauit: ut lateret: & ppter ea similis cõtigisti hir-
co. Mer. per Iouem recordor: quãdo feci tale quid: ego igit:
qui in pulchritudine ualde sapio etiam imberbis ipse exi-
stens: tuus pater appellor: & risum debebo apud omnes in
hac tam bona filiatione. Pan. Et utiq; non dedecore afficio
te o pater: & muscus. n. sum: & phystula cano ualde dolci-
ter: & Bacchus nihil me sine facere potest: sed amicum: &
in sua chorea sociũ fecit me: & prãuius sum ipsi eius chori.
Et armenta utiq; si uideres mei quanta circa tegeam: &
per Parthenium habeo: ualde sederes: dominor autem
et arcadiã uniuersã: nuper autem et atheniẽsibus socius in
proelio belligeraui: sic prãclara gessi in Marathone: q̃ et
præmium eleuatum est mihi illud sub arce spelæon.

Si igitur ad Athenas iueris: uidebis quantum ibi Panos no-
men. Mer. Dic autem mihi: duxisti uxorem o Pan iam: hoc
enim puto: uocant te? Pan. Nullatenus o pater: amatorius
enim sum: & non contētarer simul existēs uni. Mer. Capras
uidelicet ascēdis. Pan. Tu quidem canillaris: ego autē echor
& pineto simul sum: & uniuersis Bacchi manadibus: & ual-
de obseruor per ipsas. Mer. Scis igitur quod gratificabis
o fili primum quārenti mihi? Pan. Præcipe o pater: nos autē
sciamus ista. Mer. Et accedas mihi: & amicum teneas patrem
utiq; uide ne uoces me audiente aliquo.

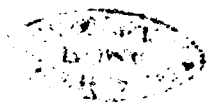
Luciani Panope: & Galene Pontico Virunio interprete.

Idisti o Galene heri qualia fecit Dea discordia ad
coenā in Thessalia: propterea q̄ nō & ipsa inuitata
fuit ad conuiuium? Gal. Non simul conuiua fui uo-
bis ego utiq; Neptunus enim uocauit me o Panope tranq̄l-
lum interea custodire pelagus: quid autē igitur fecit discor-
dia non iuxta existens? Pan. Thetis: & Peleus recesserūt ad
thalamum ab amphitrite: & Neptuno emissū discordia autē
interea latens omnes: ingressa est autem facile: aliis quidem
bibentibus: aliis autem plaudentibus uel Apollini cithari-
zanti: uel musis canentibus adhibentibus mentem: iniecit
ad combibium pomum quoddam pulcherrimum: aureum
totum o Galene: inscripserat autem: pulchra capiat: prouolu-
tum autē hoc tam q̄ de industria peruenit: ubi Iunoq; & Ve-
nus: & Pallas discumbebant: & postea q̄ Mercurius eripiēs
legit illud: qđ inscriptum erat: Nereides quidem nos reticui-
mus: quid. n. oportebat facere illis præsētib;: hæ autem

22
uendicabant unaquæq; & ipsius esse potuū dignam se facie
bat: & nisi utiq; Iupiter diremisset ipse: & usq; a manibus: p
cessit hoc negotium: sed ille ipse quidē non iudicabo dicit
de hoc: & tibi ille ipsam iudicare dignus est: abite autem ad
idam ad Priami filium: qui nouerit: & discernere pulchriorē
amator pulchritudinis existens: & non ille iudicauit male.
Gal. Quid igitur deæ o Panope? Pan. Hodie puto recedent
ad idam Galene: & aliquis ueniet breui nuncians nobis illā:
quæ uicerit. Pan. Iam tibi dico non alia uincet Venere re
pugnāte: nisi qd ualde arbiter oculos obtusus sit.

Impressum Bononiæ per Alexádrum Lippū Anno
dñi. M. cccccii. die uero io. Februarii.

1310331

55